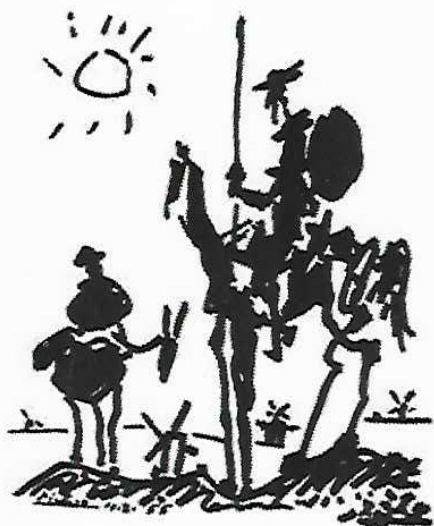

Sefa Koyuncu

Don Kişot Sendromu

ermeni soykırımı

komedyası

SEFA KOYUNCU

1950 Yılında Konya'nın Ilgın ilçesine bağlı A.Çiğil kasabasında doğdu. Konya Karatay Lisesi'ni ve Ankara M.Rüştü Uzel Kimya Meslek Lisesi'ni bitirdi. Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden "Türk filoloğu" ünvanı ile mezun oldu. SÜ Eğitim Fakültesi'nden pedagojik formasyon aldı. Öğretmenlik uygulamasını Konya Cumhuriyet Lisesi'nde yaptı ancak tercihi gazetecilikten yana oldu.

1970'li yıllarda başladığı yazı çalışmalarını çeşitli gazete ve dergilerde sürdürmektedir. Şiir ve yazıları Türkiye, Türkiye Pazar, Dünya'da ve Türkiye'de Sabah, Seydişehir Postası, Yeni Meram, Seydişehir Haber, Hilal gazeteleri ile Heybe, 7.Gün ve Yesevi dergilerinde yayınlandı. Seydişehir Postası'nda yaklaşık 8 yıl başyazı yazdı. Yerel Seydişehir Televizyonu Sey TV'de, yapımcı ve sunuculuk yaptı. Uzun yıllar Türkiye gazetesinde Seydişehir, Beyşehir ve Bozkır bölge muhabiri ve temsilcisi olarak çalıştı. İhlas Tanıtım Organizasyonu'nun değişik kademelerinde görev aldı. Seydişehir Gazeteciler Cemiyeti'nin kurucu üyeleri arasında yer aldı ve bu cemiyetin iki dönem başkanlığını yaptı.

Türkiye gazetesinin 1982 yılında düzenlediği, "Türk-Ermeni münasebetlerinin dünü-bugünü" adlı yazı yarışmasında, 3. lük ve yine aynı yılki şiir yarışmasında da, "Anadolu insanı" şiiriyle 1.cilik ödülü aldı. Seydişehir Gazeteciler Cemiyeti'nce,1992 yılında, "Köşe yazısı" dalında başarı ödülüne layık görüldü.

Anadolu'da başladığı yazı çalışmalarını devam ettirmek, kültür, sanat, edebiyat çevreleri ile yakın ilişkiler kurmak ve kitap projelerini hayata geçirmek amacıyla, 2000 yılı sonlarında İstanbul'a yerleşti. Türkiye gazetesinde çalışmaktadır.

Babiali Kùltür Yayıncılığı: 17

Aktüel: 4

Don Kışot Sendromu
Ermeni Soykırımı Komedyası
Sefa Koyuncu

Tasarım
BKY ajans

© Yayın hakları
Babiali Kùltür Yayıncılığı A.Ş.'ye aittir

Baskı ve Cilt
Marsan Matbaacılık
Tel: (0212) 544 36 66-544 77 74
Faks: (0212) 544 72 64

Birinci basım
Ağustos 2001

İSBN: 975-8486-22-5

Babiali Kùltür Yayıncılığı A.Ş.

İhlas Holding Plaza, 29 Ekim Cad. No: 23 34530 Yenibosna/İSTANBUL

Tel: (0212) 454 21 69 Faks: (0212) 454 21 71

www.bky.com.tr

bky@bky.com.tr

Sefa Koyuncu

Don Kişot Sendromu

**Ermeni Soykırımını
Komedyası**

babıalılı kùltür yarıncılığı

İstanbul : 2001

D Ü E L L O

Soykırım mı dediniz Haşmetmaap?

Soykırım mı Don Frans Diaspora?

Doğrusu bu iddianız hayret vericidir.

Sizi temin ederim ki biz Türkler,

yok etmek kasdıyla bir tek ermeni bile öldürmedik.

Bir tek Ermeni öldürmedik!

Ama öldürüldük. Hep öldürüldük...

Siz ise, Ermeni teröristlere Fransız askeri üniforması

giydirerek üzerimize saldınız. Ermeni Lejyonu ile el ele vererek Türk katliamına giriştiniz.

1915 öncesi ve sonrası Anadolu'da ve Azerbaycan'da çok sayıda Türk'ün kanına girdiniz.

Diplomatlarımızı şehit ettiniz. Doğil mi?

Hasılı Haşmetmaap!

Ortada bir hesap varsa, ödemesi gereken sizsiniz!

Bu kitapta ben bu söylediklerimi ispat ediyorum,

sizi de, Don Kişot'un paslı zırhına benzeyen çürük iddialarınızı ispata davet ediyorum.

Ne o yoksa düellodan kaçıyor, dünyayı Fransa

Parlamentosu'ndan ibaret mi sanıyorsunuz?

Mösyö Müfteri Haşmetmaap!

Bu ayıp sana yeter.

Bu ayıp sana yeter...

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ

GİRİŞ

Olmayan Soykırım Fransa Meclisi'nde

Yasa Sembolik mi?	19
Sevr'e Ermeni Anıtı	20
Sevr Nedir?	20
Sevr'e Tüy Diktiler!..	22
Ve Seçildi!	22

Sanşo Paşa Yasası'na tepkiler

MGK, Sezer Başkanlığında Toplandı	24
Ecevit: Mazlumlara Kucak Açtık!	25
İzgi: Bu Leke Bize Bulaşmayacak	26
Cem: Postmodern Faşizm	26
Fransa'ya Resmi Boykot	26
Asker, Fransa İle Köprüleri Attı	27

Soykırım Nedir?

Ermeni Soykırımı: UFO	31
UFO mu, Uçan Daire mi	32
UFO Sendromu	34
Niye Hep Cahiller Görüyor?	35
Birbuçuk Satırlık Garip Yasa!	36
Ütopya!	37
Türk Tezi	38
Anlamsız!	39
Fransız Sömürgeciliği	43
Fransa'nın Soykırım Listesi	44

Don Kişot Sendromu

Sanşo Pansa Yasası	49
Chirac'ın, Sezer'e Mektubu	54
Yine Aday Olacak mı?	55
Chirac, Sami Selçuk'a da Yazdı	55
Chirac 'hortumcu' mu?	56
Jospin'in Ecevit'e Mektubu	57
Chirac-Koçaryan Buluşması	58
Ermeni Köprüsü Fransa	59
Koçaryan'ın Gerçek Yüzü	60
Koçaryan'dan Fransa'ya Teşekkür	60

Chirac, Don Kişot'luğa Nasıl Karar Verdi?

Jacques Chirac Kimdir?	63
Yedikue'de Başlayan İllüzyon!	65
İsyan Çıgıkları	66
Harbe Davet	66
Masalçı Nineler Medyada!	67
Nasıl Aldatıyorlar?	70
Kara Şato'da Kin Ayinleri	73
Kanlı İnternet Şatoları	74
Öcalan-Koçaryan El Ele!	77
PKK'ya, Ermeniler'den 70 Milyon Dolar	79
Ermeni Terör Örgütlerine Dikkat!	80
Propaganda Bombardmanı	81

Fransız-Ermeni İşbirliğinin Temelleri

Fransızların Adana'da Pamuk Tarlası Hayali	84
Yine Aynı Çirkin Yüz!	87
Sanşo Pansa Yasası'na Fransızlar da Karşı	88
Le Figaro'dan Fransa Parlamentosu'na Eleştiri	90
Fransız Politikacıdan Ermeni İtirafı	91

Soykırım Hayaleti Dünya Parlamentolarında

Soykırım Virüsü	95
1 Ermeni'ye 1 Tasarı	96
UFO, ABD Meclislerinde	99
Glendale'de Bir Don Kişot	102

Beyrut Virüsü	103
24 Nisan'da Yarıya İnen Bayraklar	105
Bush Hayalet Gördü mü?	106
Hayalet Casper İşbaşında!	107
Casper California'da	108
Maryland, 'UFO Vardır' Dedi	108
Gözler ABD'ye Çevrildi	109
Fransa Rahatsız	111
Rusya'nın Soykırımı Balonu	112
UFO Görüldü, Kayboldu	112
Putin: Türkiye 80 Yıllık Dostumuz!	113
UFO, Birleşmiş Milletler'de	113
Ermeni Stratejisi	115
Avrupa'da Soykırım İllüzyonu	116
Avrupa Parlamentosu	118
Ve... Tasarı Kabul Edildi	121
Avrupa, Türkiye'ye Şaşı Bakıyor	122
Türkiye'siz olmaz	124
İngiltere: Mavi Masal Kitabı	124
Mister Yüzde Beş	125
İngiltere Soykırım UFO'sunu tartışıyor	128
Diana Sendromu	130
Almanya'dan Mantıklı Davranış	133
Biz 'söz'de, onlar 'öz'de!	133
Alman Cumhurbaşkanı, Ermenileri Muhatap almadı	136
UFO'yu Uzaybilimciler Tartışsın	136
Türkiye Ne Diyor?	138
İtalya'daki Masalcı Nine	138
Sende mi Yunanistan?	139
Zavallı Dünya, Zavallı Medeni Avrupa... ..	142
Soykırımında Devalüasyon	143
Ermenilerden Sonra Rumlar	145
Ecevit: Atina Gayriciddi	145
Aptalca!	146
Hollanda'da Ermeni Kin anıtı	146
İsviçre'den Soykırımı Ret!	147
Avusturya'daki Hayalet	148
Soykırım UFO'su Kanada'da	149
Kıbrıs Rum Cemaati ve Makarios	149
Rûm Kesimi'nde Soykırım Yasa Teklifi	150
Vatikan: Papa, "Soykırım" demedi	151

Vatan Kurtaran Göç Yasası

Fransa, ABD ve Rusya'dan Zorunlu Göçler	153
24 Nisan 1915, Vatanın Kurtuluş Günü	155
Sevk ve İskan Kanunu	156
Ermeniler Bütün Yurtta Ayaklandı!	158
Seferberlikte Vatana İhanet	158
Göç Sırasında Ermeni İhaneti	160
Öldürülen Türkler	160
Nota	161
Ermeniler Türkleri Katletmiştir	162
Devletin Elinde Kesin Deliller Var	163
Tetikçi	164
Yasalar Herkes İçindir	164
Sorumlu Kim?	166
Soykırım, Asla!	166
Soykırım İddiası Hukuken Geçersiz	167
İngiliz Arşiv Belgeleri	168
Hınçal Uluç'tan Dinleyelim	169

Karşı Propaganda

Kim Kimden Özür Dileyecek?	174
Fransa'ya Tazminat Davası Açmalıyız	176
Tazminatı Biz Talep Edelim	177
Toprak mı İstemişiniz?	178
İran'dan Yardım Sözü	179
Erivan'da Gösteri	180
II. Mesrop: Avucunuzu Yalayın!	181
Danışmend: Türkiye Kârlı Çıkar	182
Kars Antlaşması Nedir?	183
Benzeri Görülmemiş Tuhaf Dava	185

TBMM Kolları Sıvadı

Uluslararası Saptırmalara Karşı Kanun	188
Kamran İnan: Bizi Çembere Almak İstiyorlar	189
TBMM'de Sempozyum	192
Yayınlanan Kitaplar	193
Osmanlı Yayınları	194

Yeni Yayınlar	201
Ermenilerin Türk Katliamı Belgeleri	202
Ermeni Mezalimi Dünyaya Tanıtılıyor	206
Şehit Diplomatlarımız	206
Eğitim Atağı	208
İnternetçiler Görev Başına!	209
Britanica, Türk Halkına Hakaret Ediyor!	210
Fransız Mallarına Boykot!	210
Ankara'ya Cezayit Anıtı	211
Ermeni Yüzsüzlüğü, Çıldır'ı Çıldırttı	212
İSO'da Thing Tank	213
İÜ'den Ermeni Konferansı	213
Karşı Propaganda Ekibi	214
Oktay Ekşi'den, Fransız Profesöre Soykırım Dersi	214
DİD, McCarthy, Mango	215
Hakikat Herkesçe Bilinecek	217
Ermeni Olayının İç Yüzü	218
Korkutma Stratejisi	219
Fırat'tan Yükselen Sesler	220
Amerika'da Türkiye Uyanışı	222
Birlikten Kuvvet Doğar	224
Fransa'yı Protesto Ettik	226
ABD'li Türklerin Başarısı	227
Türk-Amerikan Dostluk Grubu Kuruldu	227

Ve... 24 Nisan 2001

24 Nisan'da Ne Oldu?	229
Sakın 'Soykırım' Deme George!	231
Bush, 'Soykırım' Demedi!	232
24 Nisan Provokasyonları	233
Kin Kustular	234
24 Nisan ve Hüsrân	237
BM, Ermeni'ye Yüz Vermedi	238
AKPM'den Ermenistan'a Soykırım Suçlaması	239
Kıvrıkoğlu'nun Açıklaması	239
Beyin Fırtınası	240
ABD'li Validen Jest	243
Son Söz, Avukat Sedat Vural'ın	248

D Ü E L L O I I

Kırdığımız soy kırık geçti Hasmetsmaap!
Cezayir'de, Ruanda'da Madagaskar'da ve
Anadolu'da terminatör kesilen kimdi?
Ermeni teröristleri mayın tarlasına sürülen
merkep gibi 'dehleyen'de sizden başkası değil.
Hem Ermeni teröriste Fransız askeri
üniformasını giydirip benim canıma kast edeceksin.
Üstelik de bana Ermeni soykırımcısı diyeceksin.
Ooooohah!
Hangi insafa, hangi izana, hangi adalete, hangi divana sığıyor bu
Haşmetmaap?
Lahey Adalet Divanı'na mı?
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne mi?
Savaş Suçluları Mahkemesi'ne mi?
Kurulacak özel bir mahkemeye mi?
Birleşmiş Milletler İnsan Hakları
Komisyonu'na mı?
Önden buyrun Mösyü Müfteri Haşmetmaap.
Hodri meydan!
Ben, "Biz Türler yok etme kasdıyla bir tek Ermeni bile öldürmedik;
alnımız açık" diyorum. Sen ise, "Türkler soykırımcıdır dedim,
oldu" diyorsun. Don Kişot gibi hayâl aleminde dolaşıyor, kendi çö-
plüğüünüzde ibik kızartıyorsunuz Haşmetmaap!
Dünya'yı, Fransa Meclisi'nden ibaret sanıyor, soykırımcı iftirası ile
Türk milletine hakaretin en büyüğünü yapıyorsunuz.
Uydurduğunuz yalandan yasa imal ediyorsunuz.
Don Frans Diaspora Jacques Chiracques.
Ve Paris meclisi'nin postmodern şövalyeleri;
Bu ayıp size yeter!
Bu ayıp size yeter!..

ÖN SÖZ

Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Bernard Garcia, Fransa Meclisi'nin 30 Ocak 2001'de resmileştirdiği Ermeni soykırımı yasası için, 'Yaptırım gücü dahi olmayan birbuçuk satırlık garip yasa!' diyor ve ekliyor: "Garip ama böyle..." Bu garip ama böyle..." yasanın sırrını anayasa profesörleri, hukukçular bir türlü çözemedi. Tıpkı UFO'ların sırrı gibi. Ben de bu ucubeye, "Don Kişot Sendromu" adını verdim.

Olmayan soykırımı, meclislerinde yasalaştıran Fransa yöneticilerinin bu davranışı, bana Servantes'in ünlü paranoyak kahramanı Don Kişot'u hatırlattı. Don Kişot, bir sendromu temsil etmektedir. Sanşo Pansa, vaadle aldatılmış bir köledir. Don Kişot bir ada fethederek, kendisini o adanın kralı yapacağı vaadi ile Sanşo Pansa'ya her istediğini yaptırır. Fransa, İngiltere, ABD ve Rusya da, toprak vaad ettikleri Ermenileri, Türkiye'ye karşı provokatör olarak kullanmaktadırlar.

Ermeni Patriği Mutafyan, "Ermenilere kimse hamilik oynamasın! Biz Türkiye'de hayatımızdan memnunuz" diyor. Fransa, "Hayır!, Sen ezildin ben seni himaye edeceğim" diye yasa çıkarıyor. II. Mesrop, "Türkiye'nin misakı milli sınırları içinde verecek toprağı yoktur" diyor. Fransa, Türkiye'den toprak talep eden Ermenistan ve diaspora ile işbirliğine girerek, çıkardığı yasa ile onlara destek oluyor. Bu, Don Kişot'luga soyunmaktan başka nedir?

Ya Ermeni diasporası ile Ermenistan yöneticileri, şahsi menfaat uğruna, Ermeni milletini emperyalizmin hizmetine sunan ve "Ermeni soykırımı endüstrisi" oluşturan bir avuç çıkar grubu mu?

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson, "Ben Ermeni soykırımını UFO'ya benzetiyorum" dedi. İsrail Dışişleri Bakanı Şimon Peres, Ermeni iddialarını "anlamsız" buldu. Soykırımı iddiaları Prof. McCarthy'e göre, "düzmece", Prof. Enver Konukçu'ya göre, "Ütopya!", Tarihçi-yazar Dr. Andrew Mango'ya göre ise, "varsayım". Sadece bunlar mı? Ermeni soykırımı iddialarının Batılı devletlerce şişirilmiş bir balon olduğunu belgeleyen yüzlerce bilim adamı, binlerce tarihi vesika var. Buna karşılık soykırım olduğunu gösteren bir tek gerçek tarihçi ve belge yok.

Ermeni soykırımı senaryosu, propaganda ve beyin yıkama ile oluşan bir sendromdan kaynaklanıyor. Dünya kamuoyu ve parlamentoları bir hayalin peşinden sürüklenmek isteniyor.

Don Kişot Sendromu adını verdiğim bu kitapta, 21. yüzyılın en büyük yalan ve iftirası, 'Fransa'nın Ermeni Soykırımı Yasası'na karşı bilim, akıl, iz'an, insaf ölçüleri çerçevesinde yöneltilen eleştirilerin ve nüktenin vurucu gücü ile ortaya konan tepkilerin medyadaki akislerini bulacaksınız.

Temmuz 2001 Yenibosna-İstanbul

Giriş

Fransa'nın, 'katliamdan' dan söz açılınca Cezayir'le birlikte gündeme gelmesi boşuna değil. Türk ve Dünya medyasında geniş yankı bulan yayınlarla bir kez daha gördük ve anladık ki, Fransızların "katliam ve soykırım" bahsinde takınacakları en centilmence tavır, derin bir sükuttan ibarettir. Hal böyle iken Türkleri "soykırımcı" ilan eden "geçersiz" bir yasa çıkarmaları, ister istemez kendilerini "komik" duruma düşürmekte, zeki ve nüktedan insanların hiciv oklarına hedef olmaktadır.

Fransızların bu "olmayan soykırım"ın peşinde koşmalarına UFO, "Deli Dana", Beyrut Virüsü, "Anlamsız", "Hezeyan", "Siparişle soykırım Yasası", "Ütopya", "Ermeni sayıklaması", "Uygar kasap Fransa", "Ermeni maşası", Giyotinci kafa, "Vampir yarasa Fransa" benzetmesi yapanlar olduğu gibi, "Böyle soykırım mı olur?", "Sen o masalı benim külahıma anlat!" diyenler de var.

Fransa'yı yönetenlerin bu "trajikomik" hallerini gördükçe, her nedense aklıma hep Servantes ve "gösteriş budalası" kahramanları Don Kişot'la Sanşo Pansa geliyor. Don Kişot'la Sanşo Pansa'nın hayal güçlerini kullanarak, olmayan hasımlara, dev'e bezettikleri yel değirmenlerine karşı giriştikleri ütöpik savaşlar sırasında düştükleri gülünç durumlar, Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'la Başbakan Jospin, Paris Belediye

Başkanı Jean Tiberi ve Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan'ın hayali senaryolarını çağırıştırıyor. Tabii "diaspora" da bu hayali senaryoların azadsız figüranları, ya da şamar oğlanları. Fransa'nın belirli hedefleri için bir süre kullanılırlar, sonra tekrar lazım oluncaya kadar bir daha aranmazlar. Türkiye'nin başına "bir çorap örülmesi" düşünüldüğünde diaspora figüranları, hazırlanan senaryoda rollerini almak üzere tekrar çağırılır. Onlar da "Yaşasın bize yine iş çıktı!" diye koşarak gelirler. Don Chirac ve Sanço Tiberi'den gerekli talimatla, alet ve edevatı da alırlar, sonra meydanlara çıkıp, "Türkler bizi astıydı, kestiydi" gibi kendilerine ezberletilmiş birkaç cümleyi papağanvari tekrarlayıp dururlar. Fransa'nın yufka yürekli matmazel ve madam'larını, mösyö'lerini kendilerine acındırmak için ağlarlar, sızlarlar, kısacası duygu sömürsü yaparlar. Zira, senaryoda kendilerine verilen başlıca rol de budur.

Diaspora figüranları rollerini iyi yapmalıdır ki, senaryodaki asıl temaya, Türk düşmanlığına gereken zemin hazırlansın. Don Chirac'la, Sanço Jospin ve Tiberi'nin hayali, "Büyük Fransa İmparatorluğu" projesine bir milim daha mesafe alınabilsin. Ermeni oyları da bu, Fransa'nın "Avrupa Süper Devleti" liderliği hayâlinin tuğlası, çimentosu olsun. Diaspora figüranlarının bu işteki kazancı mı? Hele Fransa, önce Avrupa'nın, sonra da dünyanın lideri olsun da, sıra Ermenilere gelsin. Aceleleri ne? Şimdilik Fransa'ya uşaklığa devam etsinler. Sonra gereğini yapar, icaplarına bakarlar... Tıpkı geçmişte olduğu gibi. Fransızlar için Ermeniler, laboratuvarlarda kullanılan denekler gibidir. Belirli bir amaç için öne sürülürler, sonra da kendi hallerine bırakılırlar. Bu her defasında böyledir, yine böyle olacaktır.

Servantes'in Cezayir Yılları

Hem biliyor musunuz, Dünyaca ünlü Don Kişot romanının yazarı Miguel de Cervantes Saavedra, bizim çok eski bir misafirimiz ve vatandaşımızdır.

İspanya'da işsiz, parasız, aç ve sefil kalınca, iş olsun diye, 1571'de İspanya ve Venediklilerin, Osmanlılara karşı düzenlediği İnebahtı seferine asker olarak katılmıştı. Osmanlı donanmasına karşı yaptıkları Deniz savaşında sol kolu sakat kaldı. 1575'de Akdeniz hakimi Osmanlı levendleri tarafından esir alınarak Cezayir'e götürüldü. O zamanlar Osmanlı toprağı olan Cezayir'de dört yıl misafir edildikten sonra sağsalim memleketine döndü ve Don Kişot adlı ünlü eserini yazmaya başladı. Eğer Fransızlar'ın Cezayir'i işgal ettiği ve katliam yaptığı yıllara rastlasaydı kimbilir hangi toplu mezarda kalacak, Dünya Edebiyatı da "Don Kişot" gibi dev bir eserden mahrum olacaktı. Gittiği her yere medeniyet, adalet ve insanlık götüren Osmanlı, değil soykırım yapmak, "Servantes" ve daha niceleri gibi, kendisine karşı savaşan ve savaş sırasında esir düşenleri bile hürriyetine kavuşturarak, ülkelerine dönmelerini sağlamıştır.

Osmanlıların özgürlüğüne kavuşturarak memleketi İspanya'ya dönmesini sağladıkları Servantes, kendisini Dünyaca meşhur eden Don Kişot adlı eserini 1605'de tamamladı. Bu eserinde hayal gücü ile insanları eleştirip, hiciv sanatının bütün ustalıkları ile olayları anlatıyordu.

Servantes Enstitüsü

Bu arada, Dünyada olduğu gibi, ünlü eseri Don Kişot'la ülkemizde de tanınan Servantes'in adına Türkiye'de bir enstitü kurulduğunu, açılışının Eylül 2001'de İspanya Başbakanı Jose Maria Aznar tarafından yapılacağını öğrendik. 4 Mayıs 2001'de, Aznar'ın davetlisi olarak İspanya'da bulunan Başbakan Bülent Ecevit, düzenlediği basın toplantısında, İspanya Başbakanı Jose Maria Aznar'ın Eylül ayında İstanbul'a gelecek Cervantes Enstitüsü'nün açılışına katılacağını ve bundan Büyük mutluluk duyduğunu söyledi. (04.05.2001-Türkiye) Servantes Enstitüsü, yazarın ünlü kahramanı Don Kişot tipi ile ortaya koyduğu paranoya sendromunun iyi anlaşılmasına

yardımcı olabilir. Batı'daki Türk ve İslam düşmanlığının, benzeri bir sendromdan kaynaklandığına inanıyorum. Bu açıdan Fransa'ya bakıldığında, gördüğümüz şudur:

Servantes eserinde, dört asır öteden bugünkü Fransa yöneticilerine hayalcilikte ilham kaynağı oluyor, diğer taraftan da sanki onları hak ettikleri biçimde hicvediyor, eleştiriyordu. Çünkü, bugünkü Fransa'yı yönetenler, romantik hayalcilik ve insancılık maskesi ile, doğrudan yana görünüyor, gerçekte ise kendi çirkin emellerini yalan, yanlış ve cürümlerini gizleyerek, çevrelerine kin ve iftira saçan sahte şövalyelere benziyorlardı. Tıpkı Don Chirac, Jospin ve Sanço Tiberi gibi.

Fransızların ve Ermeni diasporasının, "Türk düşmanlığı" gibi absürd hobileri vardır. Zaman zaman nükseden ve bulaşıcı da olan bu 'sapık illet'e, "insanlık adına", acil bir "aşı" bulmak gerekiyor. Esasen bu illetin tedavisinde geç bile kaldı, ya da artık nüksetmeyeceği sanıldı. Ancak, gelişen son olaylar, hastalığın çok daha ileri boyutlarda seyrettiğini ve daha çok ülkeye yayılma istidadında olduğunu açıkça gösteriyor. Bizim ise bu ve benzeri hadiseler karşısında "siniklik ve pısrıklık" stratejisi izlediğimizi söyleyenler ve bu tavrımıza "deve kuşu" benzetmesi yapanlar acaba yanılıyor mu?

Servantes'in Cezayir'deki Osmanlı günlerinin hatırasına sığınarak ve onun espi anlayışına uyararak, Fransızların "Soykırım Yasası saçmalığı" na, ünlü hayal kahramanları Don Kişot ve Sanço Pansa'nın kişiliğinde, "Don Kişot Sendromu - Sanço Pansa Yasası" adını verdim. Çünkü Servantes'in psikolojik mahiyette ele aldığı tip olan Don Kişot, başlıbaşına bir paranoya sendromunu ortaya koymaktadır.

OLMAYAN SOYKIRIM FRANSA MECLİSİNDE

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, parlamento tarafından kabul edilen Sanşo Pansa Yasası'nı, 29 Ocak 2001 gecesini imzaladı. Yasa, resmi gazetesinin 30 Ocak 2001 tarihli sayısında yayınlanarak yürürlüğe girdi. Fransa Ulusal Meclisi'nde 18 Ocak 2001'de oybirliğiyle kabul edilen tasarının geçmişi 1998 yılına kadar uzanıyor.

Meclis'te 1998 yılında, Sosyalist Parti milletvekillerinin girişimiyle gündeme gelen yasa tasarısı, Türkiye'nin tepkisi üzerine Senato gündemine getirilmemişti.

Tasarı, Senato Başkanlık Divanı ve hükümetin gündeme almayı reddetmesi üzerine, ferdi girişimle genel kurul gündeminde oylanarak kabul edildiği için, anayasa gereği meclise geri gönderilmiş ve mecliste 18 Ocak'ta kabul edilmişti.

Diplomatik kaynaklar, Chirac'ın, Ulusal Meclis'te oybirliğiyle kabul edilen bir yasayı geri göndermesini "zayıf bir ihtimal" olarak kabul ediyorlardı.

Fransa'da resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren, sözde Ermeni soykırımına ilişkin yasaya itiraz etmeye hazırlanan senatör sayısınının 30' geçemediği bildirildi.

Fransız Anayasası, Meclis ve Senato'dan 60 imza bulunması halinde, yasaya itiraz etme hakkını tanıyor. Senato içinde, Türkiye'nin dostları tarafından yapılan yoğun lobiye rağmen 60 imzaya ulaşamadığından, itiraz için Anayasa Mahkemesi'ne gidilemedi.

Fransa'da Mart ayında yapılacak yerel seçimlerden dolayı, Ermeni lobisinin baskısından çekinen bazı parlamenterlerin, yasaya karşı olsalar bile, itiraz için imza atmadıkları belirtiliyor. Fransa'da milletvekilleri ve senatörlerin, aynı zamanda belediye başkanı ve il genel meclisi başkanı olma imkanları bulunuyor.

Anayasa, cumhurbaşkanı, başbakan, meclis başkanı ve senato başkanına da, parlamentoda kabul edilen yasaya, 15 gün içinde itiraz için Anayasa Mahkemesi'ne gitme hakkını tanıyor.

Fransız Ulusal Meclisi'nde, 1998 yılından bu yana gündemde olan, 18 Ocak'ta kabul edilmesinin ardından Cumhurbaşkanı Jacques Chirac tarafından onaylanan yasa üzerindeki tartışmalar devam ediyor.

"Fransa, Ermenilerin 1915 yılında maruz kaldığı soykırımı resmen tanır" ifadesinin yer aldığı yasanın, Dış İlişkiler Komisyonu'nda bir çekimser oy, Meclis Genel Kurulu'nda ise oybirliğiyle kabul edilmesi nedeniyle, Cumhurbaşkanı Chirac'ın yasayı onaylamaması "zayıf bir ihtimal" olarak kabul ediliyordu.

Türk yetkililer, Fransız muhataplarını pek çok ortamda, tasarının yasallaşması halinde, Türk-Fransız ilişkilerinin büyük zarar göreceği konusunda uyararak, tasarının geri çekilmesini talep etmişlerdi.

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Başbakan Bülent Ecevit, Dışişleri Bakanı İsmail Cem ve Milli Savunma Bakanı Sabahattin Çakmakoglu, geçen Kasım ayında Fransız muhataplarına yazdıkları mektuplarda, tasarının kabul edilmesinin Türk-Fransız ilişkilerini geriye götüreceğine dikkati çekmişlerdi.

Bülent Akarcalı Başkanlığı'ndaki bir TBMM heyeti de , tasarının Dış ilişkiler Komisyonu'nda ele alınırken Paris'e giderek, parlamenterler ve parti grup başkanları ile görüşmüşler ve Türkiye'nin konuyla ilgili hassasiyetini aktarmışlardı.

Yasa Sembolik mi?

Yasanın tartışılan en temel noktalarından biri ise sembolik anlam taşıyıp taşımadığı. Fransız parlamenterlerin bir bölümünün "yasa semboliktir ve Türkiye Cumhuriyetini kınamayı amaçlamamaktadır" şeklindeki yorumlarına karşılık, hukukçular arasında yasanın "bağlayıcı" nitelik taşıdığını savunanlar da bulunuyor.

Yasanın, Fransız Anayasası'nın 34. maddesine aykırı olduğunu iddia eden hukukçular ise, aykırılık gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurulması için gereken 60 imzanın toplanamamasından yakınıyorlar. Fransa'da yaklaşan yerel seçimler, parlamenterlerin çoğunun yasa aleyhine bir girişime katılmaları ihtimalini neredeyse sıfıra indiriyor.

Yasanın tartışılan bir diğer boyutu da, Fransa'da soykırım iddialarına karşı görüş bildirenlerin, bundan böyle Fransız yasalarını çığnemiş olarak kabul edilecek olmaları.

Fransa Meclisi'nde alınan kararı değerlendiren ODTÜ Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Hüseyin Bağcı, Almanya'da Yahudi soykırımını olmadığını iddia edenlere soruşturma açıldığını hatırlatarak, kararın, soykırım tezinin aksini savunanların önünü kesecek niteliğe sahip olduğunu belirtmişti.

Tasarı, ilk kez 1998'de Meclis'te kabul edilmiş ve yasalaşması için Senato'ya gönderilmişti.

Türkiye'nin baskıları sonucu Senato'da iki yıl bekletilen tasarıyı hükümet ve başkanlık divanı gündeme almayı reddetmiş, ancak ferdi başvurular mekanizmasıyla tasarı Genel Kurul'da kabul edilmişti.

Fransa Anayasasına göre, Senato'da hükümet ve başkanlık divanı tasarıyı gündeme almadığı ve içeriği aynı olsa bile kişisel girişimler mekanizmasıyla gündeme getirilip kabul edildiği için tasarı yasallaşmadı ve bir kez daha Meclis'e geri döndü.

Tasarı, 10 Ocak'ta Dış İlişkiler Komisyonu'nda bir çekim-ser oya karşılık kabul edilirken, 18 Ocak'ta Genel Kurul'da oy birliğiyle kabul edildi. (30 Ocak 2001, Hürriyet)

Fransızlar, bu Sanşo Pansa Yasası'nı onaylamakla da kalmadı, Paris Belediyesi, Ermeni soykırım anıtı dikme kararı alırken, Sevr Belediyesi, anıtı yerel seçimlerden önce yetiştirme telaşına girdi.

Sevr'e Ermeni Anıtı

Türkiye'ye karşı takındıkları çirkin tavırlarını sürdüren Fransızlar, Paris yakınlarındaki Sevr banliyösünde bir Ermeni anıtının daha dikiliş törenini kutladı. 1915 sözde Ermeni soykırımını ifade eden anıt, yoğun faaliyet gösteren Ermeni lobisi, Fransız siyasetçiler ve bazı belediyelerin elbirliği ile çalışmalarının son ürünlerinden biri olarak değerlendiriliyor. RPR Partisi (Cumhuriyet İçin Birlik)'nin sözcüsü milletvekili ve Antoni Belediye Başkanı Türk düşmanı Patrik Deveciyan'ın da törende hazır bulunması dikkat çekti. Törene ayrıca, Paris'te Ermenilerin en yoğun oldukları bölge, Alforville'in Belediye Başkanı Rene Roquet ve eski İçişleri Bakanı RPR Partisi'nin Başkanı Charles Pasqua da katıldı. 2001'in Ocak ayında, Ulusal Meclis'te 51 vekilin katıldığı oturumda, oybirliği ile "Fransa 1915'te Ermeniler'in maruz kaldığı soykırımı tanır" ifadesinin yer aldığı yasayı kabul eden, Maraş katliamının kanlı mirasçısı Fransa, Ermenilere destek olmaya devam ediyor.

Sevr Nedir?

İtilaf Devletleri (Fransa,İngiltere,Rusya), 10 Ağustos 1920'de, Osmanlı Devleti'ni paylaşmak için Paris'in banliyösü Sevr'de bir araya gelmişlerdi. Sevr Antlaşması'nda yer alan sınırlarla ilgili bir maddeye göre, "Doğu'da bir Ermenistan devleti kurulacak, bunun sınırlarının tayini ABD Başkanı Wilson'a bırakılacak" maddesi de yer alıyordu. (Tuna Kargılı,04.03.2001, Akşam) Ancak bu Antlaşma ilgili devletlerce

onaylanmadığı için yürürlüğe girmedi. Bu meş'um günü gündeme taşımak isteyen Fransız ve Ermeni diasporasının Sevr'e diktiği 6 metre yüksekliğindeki anıtın üzerinde, "1915'te Jön Türk hükümeti tarafından katledilen 1.5 milyon Ermeni'nin anısına" yazılı. Anıt, kiremit rengi Khatchkars (Kaçkar) taşından yapılmış.

Sevr Belediyesi, 1983 yılından bu yana, merkez sağ partilerden Cumhuriyet İçin Birlik (RPR) ve Fransa Demokrasi Birliği (UDF) partileri adayı olan Belediye Başkanı Kuscuvisko Morizet tarafından yönetiliyor.

Başkan Morizet, yerel seçimlere birkaç gün kala dikilen bu kin anıtı için davet ettiği Ermenilerin de hazır bulunduğu, sessiz sedasız bir tören düzenledi.

Anıtın arka kısmında, "Fransa için ölen Ermenilerin anısına 1914 -1918 -1920 -1939 ve 1945" ibaresi yer alıyor.

Anıt, Ermenistan'da el sanatlarında çok kullanılan ve volkan küllerinden oluşan tuf adlı yumuşak, rengi oranjdan, koyu kiremit kırmızısına kadar değişen taştan yapıldı. Üzerinde süslemeli ve Ermeni inancına göre, Varoluşun 7 gününü simgeleyen bir haç bulunuyor. Ermeni kiliselerinin kubbelerini simgeleyen 4 dallı iki yıldızın işlendiği anıtın, biraz ilerisinde de ziyaretçiler için bir açıklama metni yer alıyor.

Metinde, anıtın yapıldığı Khatchkars taşının özellikleri anlatılıyor. Ayrıca, "Bu anıt, Fransa tarafından 29 Ocak 2001'de kabul edilen soykırımının anısına ve iki savaşta Orta Doğu Lejyonu'nda yaşamlarını yitiren Ermeniler için yapılmıştır" ibaresi yer alıyor. (Muammer Elveren, 09.03. 2001 Hürriyet-Paris)

Kin anıtı için Sevr' in, hatta, Osmanlı Türk İmparatorluğu'nu parçalayıp paylaşmak için kararların alındığı Sevr Sarayı'nın tam karşısının seçilmesi bir tesadüf müdür? Aynı haberi "Sevr'e tüy diktiler" başlığı ile bildiren Mine Kırıkkanat'a göre Fransa, Türkiye'yi adeta kışkırtıyor:

Sevr'e Tüy Diktiler!..

18 Mart 2001 seçimleri öncesinde Ermenilere yaranmak için yarışan Fransa, bir soykırım anıtını da, Osmanlı'nın parçalanmasını plana başlayan Sevr Sarayı'nın önüne dikti. Yerel seçimler öncesinde, Ermeni seçmene yaranmak için ne yapacağını şaşırarak Fransız politikacılar, Paris'in göbeğine dikme kararı aldıkları Ermeni anıtından sonra şimdi de, Türkiye'yi adeta kışkırtmak istercesine Sevr'e soykırım anıtı diktiler.

Başkent Paris'in çevresini oluşturan Île de France bölgesi içinde yer alan Sevr kenti Belediyesi, 10 Ağustos 1920'de Osmanlı İmparatorluğu mülkünün parçalanarak paylaşılmasını öngören ünlü Sevr Antlaşması'nın yapıldığı sarayın önüne, 6 metre boyunda bir Ermeni soykırımı anıtı dikti. Sevr'e tüy diktiler!.. (Mine Kırkkanat, 09.04.2001 Milliyet-Paris)

Sevr'e, yerel seçim öncesi Ermeni kin anıtı diken Morizet, bunun neticesini aldı ve tekrar seçildi.

Ve Seçildi!

İlk tur için, barajı aşarak seçilen Sevr Belediye Başkanı Koscivsko Morizet, 4523 oy alırken, sol parti adayı Michaud 3275 oy aldı. Fransa'da Yerel seçimlerin ilk turu sonucu, muhalefetteki sağ partiler, iktidardaki sol partilere önemli ölçüde direnç göstererek, yarış öncesi tahminlerin üzerinde oy aldı. İktidardaki Sosyalist Parti, Büyük kentlerde seçimi önde götürmesine rağmen, diğer bölgelerde sağ partilerin gerisinde kaldı. Fransa'daki siyasi gözlemciler göre, bu yerel seçimler ikiye bölünen aşırı sağ için yenilgi özelliği taşıyor. (Orkun Çizmeli- Günay Nuh, 13.03.2001 Akşam)

Ermeni oyları, işin vitrin yönünü açıklamaktadır. Ancak, Fransa'nın Ermenileri geçmişte olduğu gibi, kendi çıkar hesapları için kullanma isteği daima vardır. Diaspora, Fransa'nın, Türkiye'nin karşısına istediği zaman çıkarabileceği sivil lejyoner topluluğudur. Fransa'ya kölelik için, diasporaya içtimai mevkiiler verilmesi, birtakım menfaatler sağlanması

yeterli bir sebeptir. Ermeni soykırım endüstrisi kuran diaspora, Ermenistan ve Ermeni milletinin geleceğini değil, kendi çıkarları için Fransız köleliğini hayat tarzı olarak seçmiştir. ASALA, PKK terörüne destek veren Fransa, soykırım Yasası ile Türkiye'ye postmodern psikolojik savaş başlatmıştır. Postmodern psikolojik harbi "Yaptığı haksızlığı güya yasal bir zemine oturtmak, hasmını yüzüne gülererek ısırarak; dostluk gösterisi ile düşmanlık yapmak, kısacası sağ gösterip sol vurmak" şeklinde tarif edebiliriz. Nitekim Türk makamları Fransa'nın bu sinsi ve açık niyetlerini görmüş, ciddi yaptırımlar uygulama gereğini hissetmiştir. Ancak şunu unutmamalıdır ki, Fransa'ya karşı asıl etkili ve kalıcı yaptırım, millet ve fert olarak bizim, Fransız mallarına sessiz sedasız ama kararlılıkla uygulayacağımız boykottur.

SANŞO PANSA YASASI'NA TEPKİLER

Fransa'nın, soykırım balonunu yasalaştırması, kelimenin tam anlamıyla, Türkiye'de şok etkisi yaptı. Çünkü, Türk resmi makamları, işin bu vahim noktaya gelmemesi için tam iki yıldır girişimde bulunuyorlardı. Fakat sonuç vermedi. Fransa'nın kabul ettiği, sözde soykırım Yasası diğer ülkelerdeki-lerden farklıydı. Daha doğrusu, Ermeni soykırımını yalanını ciddiye alıp da yasa haline getiren başka ülke yoktu. Meclis alt komisyonlarında, eyalet meclislerinde alınmış birtakım kararlar vardı. Ama, Fransa'da senatodan, meclisten geçen, Cumhurbaşkanınca da onaylandıktan sonra Resmi gazetede yayınlanıp, fiilen yürürlüğe giren bir yasa sözkonusuydu. Milli Güvenlik Kurulu toplanarak Fransa'ya uygulanacak yaptırımları görüştü:

MGK, Sezer Başkanlığında Toplandı

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer başkanlığında, Çankaya Köşkü'nde toplanan Milli Güvenlik Kurulu, Fransa'ya karşı yaptırımlar konusunu ele aldı. Ocak ayı olağan toplantısı, 3.5 saat sürdü.

Toplantının sonunda üç maddelik bir bildiri yayınlandı. Bildiride, Fransa Millet Meclisi tarafından sözde soykırım konusunda kabul edilen yasanın esefle karşılandığı ve bu yasanın Türkiye-Fransa ilişkilerine ciddi zararlar vereceği, bölgedeki istikrar ve güvenliği olumsuz yönde etkileyeceği belirtildi.

MGK Genel Sekreterliği'nden toplantı sonrası yayımlanan bildiri de, MGK'nun, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in başkanlığında, Başbakan Bülent Ecevit, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcıları Devlet Bahçeli, Mesut Yılmaz, Hüsamettin Özkan, kurul üyesi bakanlar, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı ve MGK Genel Sekreteri'nin iştirakiyle Çankaya Köşkü'nde aylık olağan toplantısını yaptığı kaydedildi. (22.01.2001 aa)

Cumhurbaşkanlığı Basın Merkezi'nden yapılan açıklamada Sezer'in, yasanın onaylanmasını esefle karşıladığı belirtilerek, şu değerlendirmeye yer verildi:

„Cumhurbaşkanı Sezer, Fransa Ulusal Meclisi'nin, Fransa'nın kendi tarihine ilişkin bir yasama çalışması yapmaktan kaçınırken, bir başka ülkeye ilişkin olarak, salt iç politika kaygısıyla kendisini tarihçilerin yerine koyup rahatlıkla yargıya varabilmiş olmasını ibret verici bir çelişki olarak değerlendirmektedir." (31.01.2001Hürriyet)

Başbakan Bülent Ecevit, sözde Ermeni soykırımı tasarısının Fransa Ulusal Meclisi'nde kabul edilmesini "son derece üzücü bir olay" şeklinde nitelendirdi:

Ecevit: Mazlumlara Kucak Açtık!

Fransa'ya "Gereken tepkinin gösterileceğini" söyleyen Ecevit, "İki ülke arasında herşey etkilenebilir" diye konuştu. Ecevit, konu ile ilgili açıklamasını şöyle sürdürdü:

"Fransız Ulusal Meclisi, Türkiye'ye karşı gerçek dışı bir soykırım iddiasında bulunmuştur. Oysa Türkiye, Türk ulusu, tarihi boyunca mazlumlara kucak açmış bir millettir. Onun için bu haksızlığı kabul etmemiz mümkün değildir. Bu konuda tabii gereken tepki gösterilecektir. Fransa ile aramızda gerek siyasal, gerek ekonomik alanlarda derin ilişkiler vardır. Tabii bu ilişkiler zarar görecektir, gölgelenecektir."

İzgi: Bu Leke Bize Bulaşmayacak

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Başkanı Ömer İzgi, Fransa'nın ardından, sözde Ermeni soykırımı iddialarını gündeme getirmeye hazırlanan İngiltere'ye tepki gösterdi. Avrupa ülkelerinin, güçlü Türkiye'den rahatsızlık duyduğunu belirten İzgi, "Attıkları leke, hiçbir zaman bize bulaşmayacaktır" dedi.

Ömer İzgi, Fransa Meclisi'nin kabul ettiği sözde Ermeni Soykırımı Yasası ile ilgili yaptığı açıklamada, konuyu diğer Avrupa ülkelerinin de gündeme getirme girişimi içinde olduklarını söyledi. İzgi, "Avrupa ülkeleri, dün olduğu gibi bugün de güçlü bir Türkiye'nin Orta Doğu ve Avrasya'da bulunmasından rahatsızlar. Bu rahatsızlıklarının itici gücüyle, bu gibi suçlamalarda bulunuyorlar. Bunlar bizim için pek önemli değil. Yeter ki biz, kendi gerçeğimizi ortaya koyup, geleceğimizi düşünerek atılması gereken adımları sağlam bir şekilde atalım" diye konuştu.

İsmail Cem: Postmodern Faşizm

Dışişleri Bakanı İsmail Cem, Fransa'nın Ermeni soykırımı yasasını postmodern faşizm olarak nitelendirdi. Postmodern faşizmin bütün Batı Avrupa'da etkili olduğunu vurgulayan Cem, bunun belirtilerini şöyle açıklıyor: 1- Yabancı düşmanlığı. 2- Türk karşıtlığı. 3-Müslüman karşıtlığı. Cem, Fransa'nın Türkiye'yi inciten bu karardan rahatsız olacağını söyledi. (Tufan Türenç, 31.01.2001, Hürriyet)

Fransa'ya Resmi Boykot

Başbakan Bülent Ecevit'in bakanlıklara gönderdiği bir genelge, Fransa'ya uygulanan boykotun 'resmi' olduğunu ortaya çıkardı. Gizli genelgede, Fransa'ya yönelik yaptırımlar çerçevesinde kamu alımlarının Dışişleri bakanlığı ile koordineli bir şekilde yapılması istendi.

Avrupa Birliği (AB) ile Türkiye arasındaki Gümrük Birliği'ne ters düşmemek ve Fransa ile AB'nin karşı yaptırım uygulama ihtimalini ortadan kaldırmak için, bu boykot resmen açıklanmadı.

Basına yaptığı açıklamalarda Türkiyeyi incitmeyecek önlemler alınacağını açıklayan Ecevit, genelgesinde de uygulanacak yaptırımların Türkiye'ye zarar vermemesi için, ilgili kuruluşların Dışışleri Bakanlığı ile koordineli çalışmasını istedi.

Dışışleri Bakanlığı yetkilileri ise, bakanlıklardan başvuru olduğunu doğrulayarak, Fransa'yla ilişkilerin bozulmaması için, ambargo konusunda ihtiyatlı olunmasını telkin ettiklerini söyledi. (15.02.2001 Radikal)

Genelkurmay Başkanlığı, Ermeni yarıdakısı Fransa'ya karşı tavrını iyice sertleştirdi. İkinci bir emre kadar, Fransız askeri çevreleri ile olan ilişkiler ve ikili temaslar donduruldu.

Asker, Fransa İle Köprüleri Attı

Türk Genelkurmayı, Fransa Genelkurmayı İkinci Başkanı General Wolfintsky'nın Türkiye'ye planladığı nezaket ziyaretini iptal etti. Karar Fransa'ya bildirildi.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun geçen yıl Paris'e yaptığı ziyaret sırasında 'iki ülke arasındaki ilişkileri geliştirelim' görüşü ağırlık kazanmıştı. Üst düzey bir TSK yetkilisi de, '2001 yılı için Fransa ile tüm ilişkileri askıya aldık' dedi. Geçen günlerde, TSK mensupları bir genelgeyle, Fransızlarla diyaloga girmemeleri yönünde uyarılmıştı.

Bu arada, Milli Savunma Bakanlığı, Askeri Casus Uydu İhalesi'nden dışlanan Fransız Alcatel firmasına, bir yıl süreyle ihale yasağı getirdi. Resmi gazetenin dünkü sayısında yayınlanan ilanda, Alcatel'e Devlet İhale Kanunu'nun 84. maddesinin 3. bendi gereği ihale yasağı getirildiği bildirildi. İlanda, ihale yasağının kuvvet komutanlıkları, askeri birlik ve kurumlar için de geçerli olduğu vurgulandı. (16.02.2001Türkiye)

SOYKIRIM NEDİR?

Bizim millet olarak yabancısı olduğumuz soykırımı kavramını, kümesteki bütün tavukların, bulaşıcı bir hastalıktan dolayı peşepese ölmeye başlayıp, kısa sürede kümesin boşalmasına benzetebiliriz. Anadolu'da bu durum, "Ölet geldi!" diye ifade edilir.

Herhangi bir canlı neslinin toplu halde zarar görmesi ile ilgili olarak da, "Köküne kıran (hastalık) girmiş, ah yazık!" diyerek hayıflanırız. Hasılı, soykırmla ilgimiz, genel olarak, bitki ve hayvanların bir hastalık sebebiyle toplu olarak telef olmasına üzülmekten ibarettir. Buna karşılık benim kasabamda (Konya'nın Ilgın kazasına bağlı Aşağı Çiğil), "Ermanı!" kelimesi, kötüler, aksiler, yaramazlar için hâlâ kullanılmaktadır. Kaatil, eşkiya, terörist için, "Vay Ermanı vay!" denilir. Konya'da, bilinen büyük bir Ermeni katliamı yok. Ancak, büyüklerimizin anlattığına göre, Ermeni çeteleri bir yerden bir yere geçerken yol üzerindeki köy ve kasabaları yağmalamaktan da geri kalmazmış. Aradan geçen yüz yıla rağmen unutulmayan Anadolu'da hâlâ yaygın olarak kullanılan "Vay Ermanı vay!" tabiri, milletimizde derin izler bırakan o acı günlerin hatırasıdır.

Esasen, Yunus Emre'nin, "Yaradılanı hoş gördük, yaradandan ötürü!", Mevlana'nın, " Gel, yüz kere, bin kere tövbeni bozmuşsan da gel (yeniden tövbe et)! Bizim dergahımız ümitsizlik kapısı değildir. Dinsiz olsan da, ateşe tapsan da gel! (Müslüman olmak şerefine kavuş)" ve Avrupa'da yeni

bir çağ açan Fatih Sultan Mehmed Han'ın, Ermeniler başta olmak üzere, Rum, Yahudi ve Süryanilere hitaben söylediği, "Din ve ayininizde serbestsiniz! Kilisenize, örf ve adetlerinize, geleneklerinize karışılmayacaktır. Can, mal , ırz ve namusunuz devletimizin güvencesindedir!" gibi, yaşama hakkı ve inanç hürriyeti demek olan gerçek hümanizmi ve laisizmi ifade eden bir kültürün potasında yoğrulmuş Müslüman Türk milletinin soykırım gibi, insanlık onurunu zedeleyen bir fiili işlemesi, esasen eşyanın tabiatına aykırıdır.

Kaldı ki, yüksek bir medeniyetin mümessili atalarımız, yarı yarıya leyleklerin ve diğer kuşların tedavisi için merkezler kurmak, yerleşim merkezlerine inip de insanlara zarar vermesin diye, kışın karlı dağlarda aç kalan kurtlara et dağıtan vakıflar tesis etmek gibi, insanlık tarihinin belki de benzerini bir daha göremeyeceği ölçüde sevgi, şefkat ve merhamet örneği vermişlerdir. Atalarımızdan miras kalan bu yüce insani hasletleri her ne kadar tam olarak idrak edemiyor isek de, soykırımın kıyıcığında bile geçmediklerinden eminiz. Kötü niyetli siyaset adamları hariç, dünya emin.

Batı dillerinde Genocide kelimesiyle ifade edilen Soykırımı kavramının ne anlama geldiğine, kelimenin tarihi, hukuki ve sosyal boyutu ile baktığımız zaman, Fransa ve Ermenilerin tamamiyle yalan ve iftiraya dayanan bir karalama kampanyası gayreti içerisinde olduklarını daha net olarak görüyoruz. Emekli büyükelçi Şükrü Elekdağ, soykırımın ne anlama geldiğini şöyle açıklıyor:

Soykırım kavramının devletler hukukunda yer alması, Amerikalı hukuk profesörü Raphael Lemkin'in çabalarıyla olmuştur. Lemkin, Nazi Almanyası'nın İkinci Dünya Savaşı sırasında Yahudilere uyguladığı yok etme planını (Holocaust=toptan yok etme) dikkate alarak, bir milletin veya etnik bir grubun sistemetik şekilde kırımını tanımlamak için, Yunanca "genos" (ırk, kabile) ve Latince "cide" (öldürme) sözcüklerinden oluşan "genocide" (jenosid) kavramını ortaya koymuştur.

Lemkin'in girişimleriyle soykırımı suçu, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurulu'nda 1946'da alınan bir kararda tanımlandı. Sonra da "Soykırımı Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi" BM'de, 9 Aralık 1948'de oylanarak üye devletlerin imzasına açıldı. 1951'de yürürlüğe giren sözleşmeyi, Türkiye aynı yıl(1951), Ermenistan da, 1991'de onayladı.

Sözleşmenin 2. maddesinde soykırımı şöyle tanımlanıyor:

"Bu sözleşmede, soykırımın anlamı, aşağıda sayılan fiillerin, ulusal, etnik, ırksal veya dinsel bir grubu, bu niteliği yüzünden, kısmen veya tamamen yok etmek kastıyla işlenmesidir:

a) Grup üyelerinin öldürülmesi; b) Grup üyelerinin fiziki ve zihni sağlığını bozucu eylemler;

c) Grubun, kısmen veya tamamen fizik varlığının yok olmasına neden olacak yaşam koşullarına tabi tutulması;

d) Grup içi doğumları önleyici önlemler alınması ;

e) Gruba ait çocukların zorla başka bir gruba transfer edilmesi."

Görüleceği üzere, soykırımı suçunun varlığının iddia edilebilmesi için şu üç unsurun mevcut olması gerekiyor:

1) Ulusal, ırksal, etnik veya dinsel bir grubun varlığı.

2) Bu grup mensuplarının, öldürülmelerini veya varlıklarının son bulmasını amaçlayan eylemlere tabi tutulmaları.

3) Hedef alınan grubu, "kısmen veya tamamen yok etme kastı"nın mevcut olması.

Brezilya'nın Amazon, Paraguay'ın da Guaki Kızılderililerine karşı soykırımı suçu işlediklerine dair şikayetler, 1969 ve 1974'te BM'ye intikal ettiği zaman, suçluların ve kurbanlarının teşhisinde hiç bir zorlukla karşılaşılmadı. Ancak, "yok etme kastının mevcudiyeti" kanıtlanamadığından anılan devletlerin suçlanmaları mümkün olmadı. (Genocide, Leo Kuper, Yale University Press, 1981,s.34)

Anlaşılabacağı üzere, bir eylemin soykırımı olmasındaki tayın edici unsur, yok etmenin mevcudiyetidir.

Bu da, Ermeni iddialarının geçersizliğini ortaya koyar. Çünkü, Meşrutiyet hükümetinin Ermeni toplumunu yok etme hususunda hiç bir kasdı veya planı olmamıştır. Zorunlu göç olayı, İstanbul ve İzmir Dışında kalan Ermeni halkının, isyan eden ve düşmanla işbirliği yapan bölümüne karşı Osmanlı devletinin varlığını koruma hakkı çerçevesinde uygulanan meşru ve hukuken haklı bir önlemdir.

Erivan da bunu çok iyi biliyor. Aksi takdirde, sözleşmenin 9. maddesinin kendisine sağladığı haktan yararlanarak, soykırımı konusundaki iddiasını kanıtlamak amacıyla Uluslararası Adalet Divanı'na gitmez miydi? (Emekli Büyükelçi Şükrü Elekdağ, 29.01.2001 Milliyet)

Ermeni Soykırımı: UFO

"ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'un UFO benzetmesi Ermenileri Kızdırdı" başlıklı, Washington mahreçli haberde şöyle diyor:

"ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'a atfedilen ve UFO'lar (tanımlanamayan, uçan cisimler) gibi, Ermeni soykırımının da gerçekte var olmadığı" sözlerini 'nefret dolu' olarak niteleyen ABD'deki Ermeni lobisi, Amerikan Dışişleri Bakanlığı'ndan cevap isteyecek. Ermeni Ulusal Komitesi ANCA, Ermeni toplumuna, Pearson'a atfedilen açıklamayla ilgili, Amerikan Dışişleri Bakanlığı Avrupa Dairesi yetkililerinin telefonla aranması ve bu konuda yazılı olarak cevap talep edilmesi çağrısında bulundu. ANCA, Pearson'a atfedilen sözler eğer doğruysa, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın, bu "nefret dolu ve incitici" kanaatle, arasına mesafe koyması gerektiğini de savundu. (4 Şubat 2001Türkiye)

Ermeni diasporasındaki kin ve gayret ibret vericidir.

Kim doğru bir söz söylese hemen tepesine biniyorlar!

İbret almamız gereken de şudur ki, bizim gülüp geçtiğimiz en basit olayı bile ciddiye alıp, bütün güçleri ile üzerine gidiyorlar.

Pearson, sözde Ermeni soykırımı hakkında en doğru tesbiti yapmış:

-UFO!

Fransa meclisi ve Cumhurbaşkanı Chirac, bir UFO'nun peşinde olduklarını bilmiyorlar mı?

-Bal gibi biliyorlar.

-UFO'yu emperyalist emelleri için, çekici bir argüman olarak kullanmayı umuyorlar. Kullanıyorlar da!

Çünkü Fransa, Avrupa'nın liderliğine oynuyor. Çünkü Fransa kendi liderliğinde, Almanya ve Rusya ile birlikte, AB-D'nin karşısında bir "süper güç" oluşturma peşinde.

Fransa'nın bu emperyalist idealinin önündeki en önemli engel, güçlenen, gelişen ve AB'ye girmeye hazırlanan, NATO'nun bölgedeki en güvenilir müttefiki Türkiye'dir.

Fransa, Türkiye engelini safdışı etme arayışında.

İngiliz tarihçi- yazar Anrew Mango'nun da dediği gibi, "Ermeni soykırımı varsayımı, insani boyutu da olan bir argüman. "Bu sebeple, dünya kamuoyunun kolay yanıltılabileceğini, yalana inandırılabilceğini hesap ediyor olmalılar.

Hasılı bir macera!

Tıpkı Servantes'in Don Kişot'u gibi.

Ya da Pearson'un UFO'su gibi.

Don Kişot Chirac!

Koçaryan Sanşo Pansa!

Diaspora lejyoner!

Yaşasın Şövalyelik!

"UFO" mu, "UÇAN DAİRE" mi?

UFO EL KİTABI sahibi Allan Hendry, UFO gören bir pağanın bağırdığını, bir köpeğin havladığını, bir kadının da transa geçtiğini yazar. Bu arada UFO'nun, İngilizce "Unidetified Flying Object" kelimelerinin baş harflerinden oluştuğunu, "Tanımlanamayan uzay cisimleri" anlamına geldiğini de belirtelim..

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson, bir gazetecinin sorusu üzerine, Amerika'daki Ermeni diasporasını deliye döndüren UFO benzetmesini yaparken, İstanbul'da inşa edilecek yeni başkonsolosluk binasının temel atma töreninde (24 Ocak 2001) üzerine basa basa şunları söylüyor:

"Ben Ermeni soykırım iddiasını UÇAN DAİRE, yani UFO hikayesine benzetiyorum. Bazen birisi bir UFO gördüm, bir başkası ise UFO yoktur der. Hasılı büyük bir UFO, ya da Uçan daire tartışmamız var. Ama bence de UFO diye bir şey yok!"

Kiminin Uçan daire, kiminin de UFO dediği tanımlanamayan, hatta varlığı ispat edilemeyen sözde cisimlerin peşinde koşanlar da az değil, mesela Robert Sheaffer "UFO DAVASI", Philip Klass, "UFOLARIN SIRRI ÇÖZÜLÜYOR" isimli kitapları yazmış. Hatta, ABD eski Başkanı Jimmy Carter da bir defasında UFO gördüğünü söylemiş. Konuyu enine boyuna araştıranların ilginç bir de tavsiyesi var: Eğer biri size UFO görüp görmediğinizi sorarsa, Arthur C. Clarke'ın şu cevabından yararlanabilirsiniz: "Hiç UFO görmemişseniz, iyi bir gözlemci değilsiniz. Ama benim kadar görmüşseniz o zaman onlara inanmayın."

Pearson, UFO esprisinden yola çıkarak, oldukça önemli noktalara temas ettiği açıklamasını sürdürüyor: "UFO sorununun geleceği ne olur bilmiyorum. Ancak hepimiz nerede olduğumuzu biliyoruz. Biz bu tür yasa tasarılarının yararlı olduğunu düşünmüyoruz. Biz inanıyoruz ki, Türkiye'nin Ermenistan ile ilişkilerini geliştirme isteği sağlamdır ve samimidir. Ve biliyoruz ki Türkiye, tarihçilerin bu konuyu nasıl ele alabileceği hususunu da araştırmaktadır. Bu çabaları kuvvetle destekliyoruz ve bu konudaki tutumumuzu değiştirmeyeceğiz."

Pearson, bir başka gazetecinin, "Türkiye, Ermeni katliamı ile suçlanıyor ve Avrupa birliğine girmek istiyor. Amerika

hükümeti bu yeni durumu nasıl değerlendiriyor?" sorusuna karşılık da şu cevabı veriyor:

Washington, Türkiye'nin AB üyeliğini destekliyor. Hiç bir şey ABD nin bu tutumunu değiştiremez. İnanıyoruz ki Türkiye Avrupa için yararlı, Avrupa ile ilişkiler Türkiye için yararlı ve bu ilişki aynı zamanda ABD için de yararlı. Buna inanmamızın bir sebebi, Türk insanının yeteneklerine, gücüne, zekasına ve hedeflerini gerçekleştireceğine güvenmemizdir. Açıkçası, bugün bu konsolosluk binamızın temelini atmamız da bu güvenimizin fiziksel bir kanıtı. Dinamik bir kentte, dünyanın en güzel şehirlerinden birinde, İstanbul'dayız. Avrupa ve diğer bölgelerin geleceğine yönelik bir kent İstanbul. Türkiye'nin önemini, basitçe bir köprü olarak nitelemek yanlışır. Türkiye, Amerika'nın Orta Doğu barış süreci ve Hazar petroleri gibi önemli politik konularının ortasında yer almaktadır. Süregelen ekonomik ve siyasi reformlarla Türkiye'nin güçlenmesi, Orta Asya'ya ve Kafkaslar'a örnek olacaktır."

Pearson'un Ermeni soykırımını UFO'ya benzetmesi boşuna değil."Uzaylı savaşı kızıştı" haber, yapay bir "UFO sendromu" oluşturulduğunu ve bu işin ileriye yönelik çıkar amaçlı bir organizasyon olduğunu ortaya koyuyor. Ermeni soykırımını sendromu da uzun yılların propagandası sonucu yapay olarak oluşturulmuştur.

TÜBİTAK'ta çalışan bilim adamları, Uşak'taki uzaylı olayının Sirius adlı derneğin organizasyonu olduğunu iddia etti:

UFO Sendromu

TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi'nden Doç. Dr. Orhan Gölbaşı, Uşak'taki uzaylıların "düzmece" olduğunu ileri sürerek, "Bu olay SİRİUS UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi adı altında ne yaptığı belirsiz bir grubun organizasyonu. Bir günde düzenledikleri kongreden 20 - 30 milyar kaldırıyorlar" dedi.

Köylülerin 30 santim boyunda yaratıklardan bahsettiklerini, ancak ayak izi görüntülerinin eski basketbolcu Hüseyin Alp'in ayak izinden daha büyük olduğunu anlatan Gölbaşı, "Bu merkez yetkilileri, bu olaylara inanıyorlarsa psikolojik tedaviye ihtiyaçları vardır" dedi. Doç. Dr. Orhan Gölbaşı, şöyle devam etti:

"Resmi yetkililer de sanıyorum Uşak'ı tanıtırız maksadıyla olaya alet oluyor. Resmi makamlar böylesi olaylarda, TÜBİTAK ve üniversitelere danışmalıdır. Halkı aldatmaya ve kandırmaya yönelik bu haberler nedeniyle savcılarını göreve çağırıyorum."

Niye Hep Cahiller Görüyor?

Ankara Üniversitesi Astronomi Bölümü'nden Prof. Dr. Osman Demircan ise uzayın binlerce radyoteleskopla tarandığını belirterek şöyle konuştu: "Raporlara göre uzaylılar hep cahillere görünüyor. Bu yaratıklar neden hep yetkisiz insanlarla görüşüyor da, bilim adamları, devlet adamlarıyla görüşmüyorlar?" (Önay yılmaz,30.06.2001Milliyet)

Ermeni soykırımı palavralarına da hep cahillerin inanması, UFO sendromu ile bir benzerlik göstermiyor mu? Ayrıca Ermeni diasporası da UFO'cular gibi, Don Kişot Sendromu'nu paraya tahvil ediyor. Ermeni Soykırımı Endüstrisi kuran diaspora, tıpkı Yahudiler gibi mezar soygunculuğu yapmakta, geçmişin acı-tatlı hatıralarından kazanç ve itibar sağlamak için atalarını çirkin emellerine alet etmektedirler. Bu sendromları oluşturan, destekleyen, finanse eden ve istedikleri anda da düğmeye basıp, stratejik çıkar hesapları için kullananlar ise şüphesiz Fransa, İngiltere, Rusya ve ABD'dir. Osmanlı devletini parçalayıp, paylaşırken de, "Milliyetçilik sendromu"nu araç olarak kullanmadılar mı?

Gazeteci-yazar İzzet Sedes'e açıklama yapan Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Bernard Garcia'nın, "Sanşo Pansa Yasa-

sı" için yaptığı benzetme, Pearson'un UFO benzetmesinden hiç de aşağı değil! Hatta bir özeleştirme, bir itirafından da öte, Türkiye'ye karşı Chirac-Jospin yönetimi ve Fransa Meclisi'nce hazırlanan komplonun açığa vurulmasıdır:

Birbuçuk Satırlık Garip Yasa!

Fransa Büyükelçisi Bernard Garcia üzgün. 'Ermeni soykırımı Fransa halkının sorunu değildir, bu bir avuç politikacının, yerel seçimlerden önce, Ermeni kökenli vatandaşlardan oy kazanmak amacı ile giriştiği, Başkan ve Başbakanı da dinlemeden, hükümete rağmen çıkardıkları bir yasadır. Ama devletimizin yapısı gereği, bu birbuçuk satırlık garip ve yaptırımı dahi olmayan yasanın çıkarılması engellenemedi.' diyor.

Büyükelçi ile dün İstanbul'da, tarihi Fransa Sarayı'nda konuştuk. Hayal kırıklığına uğramamızı haklı buluyor. 'Fransa halkının, Türk milletine karşı olduğu izlenimi tümüyle yanlış. Fransızların genellikle Türkiye ve Türk milletine karşı bir tutumu asla yok. Halkımızın çoğunluğu durumun farkında bile değil. Talihsiz bir olay oldu' diyor ve sunları ekliyor:

"Bize darılmanızı anlıyorum, ama demokratik devlet şeklimiz yapısı, kuvvetler ayrılığı ilkesine çok fazla bağımlılığımız yüzünden bu sonuç oluştu. 'Düşünün siz koskoca, 500'den fazla üyesi olan bir Meclis'ten, sadece 52 kişi ile bir yasa çıkarılabildi ve bu engellenemedi. Çünkü Meclisin başka bir karar çıkarma yetkisi yoktu; bunun için de bu birbuçuk satıra 'yasa' dendi. Hükümet hukukçularla görüştü, bu yasanın hiçbir yaptırımı yok. Çok garip ama böyle...' (İzzet Sedes, 24.03.2001 Akşam)

Sakarya Üniversitesi'nin düzenlediği konferansta konuşan Atatürk Üniversitesi Tarih Bölümü Başkanı Prof. Dr. Enver Konukçu da, ortaya atılan 'Ermeni soykırımı' iddialarının tamamen hayal ürünü olduğunu söyledi.

Ütopya!

Sakarya Üniversitesi tarafından düzenlenen, "Sakarya ve Çevresinde Ermeni Problemleri" konulu konferansta konuşan, Atatürk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Başkanı Prof. Dr. Enver Konukçu, Fransız Parlamentosu tarafından kabul edilen sözde Ermeni soykırımını yasa tasarısının bir hayal ve ütopya olduğunu söyledi.

Doğudaki Ermenilerin, özellikle Rusların kışkırtmaları sonucu batıya göç ettiğini belirten Prof. Dr. Enver Konukçu, göç eden Ermenilerin bir kısmının da Adapazarı'na göçü olarak yerleştiğini kaydetti. Konukçu, "Adapazarı, konumu itibariyle bir pazar merkeziydi. Göç sonucunda buraya gelen Ermeniler, bugünkü adıyla Akmeşe'ye yerleştiler. Ancak kendisini Osmanlı devletinin yıkımına adanmış olan Taşnaksutyun Partisi'nin etkisinden kurtulamadılar. Ve İmparatorluk genelinde olduğu gibi Adapazarı'nda da gizlice teşkilatlanmış Ermeniler, yıkıcı çalışmalarına hız verdiler. Bunun için kilise, okul ve benzeri yerlerin bodrum katlarını kullandılar. Adeta bu yerleri birer cephanelik haline getirdiler. Oysa Osmanlı Devleti, Ermenilerin rahatlığı için ne gerekiyorsa hepsini yaptı. Hatta 1. Dünya Savaşı içerisinde zorunlu sebeplerden dolayı Ermenileri göçte tabi tuttuğunda, güvenliklerini sağlamak gayesiyle yanlarına Osmanlı subayları verdi. Aynı Osmanlı Devleti bir kanun çıkararak savaş sonrasında göç ettirilen Ermenileri yeniden eski yaşadıkları bölgelere yerleştirmeye başladı." diye konuştu.

Sakarya'da konuşan Prof. Dr. Enver Konukçu, Osmanlı Devleti'nin isyancı Ermeni militanlarını göçte zorladığını belirtti:

Bugün başta Fransa olmak üzere, büyük devletlerin başlattığı iftira kampanyasının tarihi gerçeklerle hiçbir ilgisi bulunmadığına dikkat çeken Prof. Dr. Konukçu, "Fransa'nın Cezayir'de yapmış olduğu katliam tüm dünyaca bilinmekte-

dir. Osmanlı Devleti'nin Ermenilere karşı yapmış olduğu hareket, sadece kendisine silah kaldırmış olan Ermeni militanlarının (teröristlerinin) cezalandırılması hadisesidir." diye konuştu. (30.03.2001Türkiye)

Türk Tezi

Evet! İşte Türk milletinin tezi budur! Doğru olan Sayın Konukçu'nun söyledikleridir.

Prof. Konukçu bu konuşmasında, benim de üzerinde ısrarla durduğum iki noktaya dikkatleri çekiyor:

Birincisi, Ermeni soykırımı iddiaları hayal mahsülü, Fransa'nın kararı siyasi ve ütöpiktir. ikincisi, 1915 göçü sırasında meşru bir Türk hükümeti işbaşındadır. O günkü mevcut ve yürürlükteki yasalar çerçevesinde suçluları (Rum, Ermeni, Yahudi, Türk, Kürt, Süryani ayrımı yapmadan) cezalandırmıştır. Devletin yargı sistemi işletilmiştir. Türk devletinin tamamıyla meşru ve hükümlanlık haklarına dayanan hukuki uygulamalarına, kimsenin bir söz söylemeye hakkı olamaz.

Bugün olduğu gibi, Türk devletlerinin geçmişinde, hiç bir millete yönelik alınmış bir soykırım kararı yoktur. Türkler, temas halinde buldukları her topluma ırk, renk, din, dil farkı gözetmeden hoşgörölü davranmış hatta Müslüman Türk adaletine sığınan her milletten insanın can, mal, namus güvenliğini sağlamış, dinlerine ve kültürlerine dokunmamış, ticaret ve mülk edinmede sınır getirmemiştir. Osmanlı'nın adalet ve müsamahasından en fazla istifade eden de Ermeniler olmuş, devletin yüksek kademelerinde göreve getirilmişlerdir.

Bu gerçeklerin aksini iddia edenler bugün olduğu gibi, o günlerde de cevabını almıştır. Dün olduğu gibi bugün de her devlet, mevcut hukuk düzeni çerçevesinde suçluları cezalandırmaktadır. Bu gerçeklere ve belgelere dayanarak diyoruz ki: Biz Türkler, değil soykırım yapmak, yok etmek kasdıyla bir tek Ermeni bile öldürmedik!

Hadise, suçluların yargıya muhatap olması, yargı sonucunda suçlu bulunmuş ise cezasını çekmiş olmasından ibaretir. Nitekim 100 yılı aşkın süredir bütün arşivleri didik didik etmişler, Türklerin soykırım yaptığına dair bir tek geçerli belge bulamamışlar, sonunda işi siyasi hile ve zorbalığa taşıyıp, Fransa meclisinden "Yaptırım gücü dahi olmayan birbuçuk satırlık garip bir yasa" çıkarmışlardır.

Her Türk'ün ve mantıklı düşünebilen her insanın bilmesi ve ortaya koyması gereken gerçek budur. Ermeni militanlar, devlete karşı çıkardıkları ayaklanma ve isyanlar sırasında, organize suç örgütü veya münferit olarak çok sayıda masum Türk'ün (Türkleri yok ederek Anadolu'yu ele geçirmek kasdıyla) öldürmüş, soykırım yapmışlardır. Asıl soykırıma uğradığını iddia ve isbat eden biz Türkleriz. Tazminat talep etmesi gereken de biziz.

Türk tezi, "Bu konuyu tarihçilere bırakalım, onlar halletsin" demek değildir. Tarih ve tarihçiler bu konuda hükmünü vermiş, "Ermeni soykırımı yoktur" demiştir, bugün de demektedir. Ermeni tezini savunan bir tek gerçek tarihçi bile yoktur. Mesele başından beri siyasidir. Çözümü için de siyasi irade gerekmektedir.

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'ın UFO benzetmesi yaptığı Ermeni soykırımı iddialarına, İsrail Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Şimon Peres de ANLAMSIZ dedi:

Anlamsız!

ABD'deki Ermeni lobisi, UFO benzetmesi yapan Pearson'a gösterdikleri tepkiyi, Ermenilerin, Yahudiler gibi soykırıma maruz kaldıkları iddialarını 'anlamsız' diye niteleyen Peres'e de gösterdi.

Ermeni lobisi, Peres'in Türkiye ziyareti öncesi verdiği demeçte dile getirdiği görüşlerinin doğruluğunu araştırmak üzere, İsrail'in Los Angeles'taki Konsolosluğuna başvurdu.

İsrail Başkonsolosluğu da Peres'in, Ermeni soykırımı iddialarını 'anlamsız' bulduğunu belirten açıklamasını yayınladı. (17.04.2001 Akşam)

İsrail Başkonsolosluğu açıklamasında, "Bu konu, siyasetçileri değil, tarihçileri ilgilendirir. Biz Ermeni trajedisi ile Musevi soykırımının karşılaştırılmasını desteklemiyoruz" görüşüne yer verdi.

Ermeni lobisi, İsrail Başkonsolosluğu'nun, Peres'in "Ermeni soykırımı iddiaları anlamsızdır" açıklamasını doğrulaması üzerine, açıklamayı kınayan bir mesaj kampanyası başlattı. ABD'deki Ermeniler, Amerikan Ulusal Ermeni Konseyi aracılığıyla Amerika ve İsrail'deki hükümet kuruluşlarına mesaj göndererek, Peres'in sözlerini kınamaya çağırdı.

Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi de, İsrail Meclisi, Başbakanı ve dışişlerine mektup, faks, mesaj, e-mail gönderecek, İsrail Dışişleri Bakanı Şimon Peres'in Ermeni soykırımı iddialarının 'anlamsız' olduğunu belirterek, Türk tezine verdiği destekten dolayı teşekkür ettiler. (17.04.2001 Hürriyet)

Amerika'dakiler başta olmak üzere, Ermeniler tam anlamıyla ayağa kalkmış. Nedeni de İsrail Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakan Shimon Peres'in "Ermeni soykırımı olmadı. Olsa olsa bir trajedi yaşandı. Kaldı ki bunun Yahudi soykırımı ile hiç bir benzerliği de yok" şeklindeki sözleri. Peres gibi uluslararası saygınlığı olan bir devlet adamından gelen bu sözler çok önemli.

Peres'in bu görüşleri yeni değilmiş. 1982'de, yani Türk-İsrail ilişkilerinin en alt düzeyde seyrettiği bir dönemde de böyleymiş. Kısacası bu sözler, Türkiye'ye yapacağı ziyaret öncesinde 'Türlere şirin görünme' sözleri değil. Kendisi buna inanıyor. Kaldı ki, Eylül ayında Tel Aviv Üniversitesin'de konuştuğum İsrail'li tarihçiler de, "Ermeni meselesine yakından baktığımızda, konunun bazılarının sunmaya çalıştığı gibi siyah-beyaz olmadığını görüyoruz" demişlerdi.

Ermeniler de zaten boşuna kıyamet koparmıyorlar. Çünkü Amerika'daki Yahudilerin Türkiye'den yana ağırlık kullanmalarının, onların tek yanlı tezlerini ne kadar zora sokacağını biliyorlar. Peres'in Yahudiler arasındaki önemli konumunun farkındalar. ABD kongresinin en saygın üyelerinden Tom Lantos'un -ki kendisi Nazi kamplarından geçmiş Macar asıllı bir Yahudi'dir- Türk dostluğuna da bunun için kin ve nefretle bakıyorlar.

Amerika'daki Ermeni lobisi için son günlerdeki tek darbe Peres'in sözleri değildi. "Peres'e atfedilen sözleri Türk basını çarpıtmıştır" düşüncesiyle İsrail'in Los Angeles Başkonsololuğuna sormuşlar. Konsolosluk da İsrail Dışişleri Bakanlığı'ndan aldığı talimatla Peres'in sözlerini doğrulamakla kalmamış, bu sözlerin İsrail'in politikasını yansıttığını da belirtmiş. (Semih İdiz, 20.04.2001Star)

Nazilerce sistemli bir soykırıma tabi tutuldukları, Birleşmiş Milletler ve Almanya tarafından da kabul edilen ve bütün dünyaca bilinen Yahudilerin, soykırım konusunda söyleyecekleri sözün elbette ki büyük önemi vardır. Çünkü yaşamışlardır ve "Damdan düşenin halinden, damdan düşenin anladığı" gibi soykırımın ne demek olduğunu en iyi onlar bilir. Bu bakımdan, Şimon Peres'in, Ermeni soykırımı iddialarını "Hiçbir anlamı olmayan boş sözler" olarak değerlendirmesi ve bunu dünya kamuoyuna açıklaması, yüzlerce kitaba ve konferansa bedeldir. Öyle anlaşılıyor ki, Peres, komik bulunduğu Ermeni soykırımı iddiaları için UFO demeyi bile çok görmüş. Peres'e göre Ermeni iddiaları UFO bile denemeyecek kadar ANLAMISIZ!

Peki, nasıl oluyor da, alanlarında otorite kabul edilen yüzlerce tarihçi, fikir adamı, diplomat, yazar, politikacı ve gazetecinin 'asılsız" dediği Ermeni soykırımı iddialarını Fransa gibi köklü bir devlet, yasa haline getirebiliyor? ABD yerel meclisleri, Ermeni yalanlarına neden itibar ediyor?

Bunun üç sebebi var: Birincisi, ilgili devletlerin Ermeni soykırımı argümanı ile Türkiye'yi baskı altına alarak, kısa ve uzun vadeli çıkar sağlamak istemeleri. İkincisi, yüzyılı aşkın süredir Türkiye aleyhine yapılan yoğun Ermeni propagandası. Bu nokta çok önemlidir; Batı ülkeleri ve Amerikan kamuoyunda "Barbar Türk" imajını Ermeni propagandası oluşturmuştur. Türklerin Batı'da vahşi, kaba, görgüsüz tanınmalarının başlıca sorumlusu Ermeni diasporasıdır. Üçüncüsü de, ilgili ülkelerdeki potansiyel Ermeni oyu ve açgözlü politikacılarıdır.

Koltuk uğruna demokrasiyi sevimsiz hale getiren siyaset adamları, ya da buna zemin hazırlayan Fransız demokrasisi tehlikeli bir yola girmiştir. Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Garsiya da, Semih İdiz'e yaptığı açıklamada, "Yönetim istemediği halde bu yasa meclisten çıktı. Yaptırım gücü dahi olmayan bu birbuçuk satırlık garip yasayı Cumhurbaşkanı da onaylamak zorunda kaldı" diyerek tehlikeye dikkat çekiyor ve ekliyor: "Garip ama böyle.." Sizce bu ifadeler sağlıklı bir demokrasiyi mi tarif ediyor, yoksa Batı demokrasilerinde tehlike çanlarının çaldığını mı?

Ermeni propaganda bombardımanı, Batı ülkelerinde ve Amerika'da insanları etkileyerek yalana inandırmayı başarıyor. Hatta bazıları bu propagandadan öylesine etkileniyor ki, Ermeniden daha Ermeni oluyor ve Don Kışot Sendromu ortaya çıkıyor.

Don Kışot Sendromu'nun ne olduğunu ve nasıl oluştuğunu ele almadan önce, bize soykırım suçu isnad eden Fransa'nın soykırım siciline bir göz atalım:

Fırat Üniversitesi tarafından düzenlenen, "Sömürgecilik Hareketlerinde Fransa ve Katliamlar" konulu sempozyumda konuşan gazeteci ve bilim adamları, Fransa'nın sömürgecilik, soykırım ve köle ticareti gibi insanlık suçlarından sabıkalı olduğunu belirttiler.

Fransa'nın Cezayir halkına yaptığı insanlık dışı vahşeti dia gösterisi eşliğinde ve belgeler ile anlatan Türkiye gaze-

tesi Genel Yayın Müdürü Kenan Akın, sözde Ermeni soykırımının, Fransa'nın Ermenistan'a verdiği bir destek olduğuna işaret etti. Akın, sözde "Ermeni Soykırımı Yasası'nı kabul eden Fransa'nın amacının, geçmişte Cezayir'de yaptığı katliamların gün ışığına çıkmasını engellemek olduğunu söyledi.

Fransız Sömürgeciliği

Fırat Üniversitesi'nin düzenlediği "Sömürgecilik Hareketlerinde Fransa ve Katliamlar" konulu Sempozyumda konuşan Akın, Cezayir'deki işkence kampları ile Fransa'daki kürek mahkumları ve köle ticareti ile ilgili Fransız sömürgeciliği ve katliamları hakkında belgelere dayanarak açıklamalarda bulundu. 1,5 milyon masum insanın katledilmesini de Fransız vahşeti olarak niteleyen Kenan Akın, Cezayir ve Fransa izlenimlerinde topladığı bilgi ve belgeleri ile Fırat Üniversitesi öğretim üyeleri ve öğrencilerini bilgilendirdi.

Akın, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Fransızlar Cezayirli-lerin dilini, kültürünü, dinini ve geleneklerini değiştirmek için katliam yaptılar. Katliamın izleri halen Cezayir coğrafyasında canlı tank olarak durmaktadır. Bu durumda, tarihi kara lekeli bir ülke olan Fransa, şimdi ise sözde Ermeni soykırımına destek veriyor. Milletçe kınıyoruz."

Türk milletinin çok sayıda kurtuluş savaşını kazandığını belirten Akın, "Ermeni-Fransız oyununda da savaşın kazanılacağına kimsenin şüphesi olmasın." şeklinde konuştu.

Fırat Üniversitesi tarafından düzenlenen "Sömürgecilik Hareketlerinde Fransa ve Katliamlar" konulu Sempozyumda Fransa'nın planlı sömürgecilik hareketlerinin dahilinde gerçekleşen insanlık dışı katliamlara dikkat çekildi. Sempozyumun açılışında bir konuşma yapan Doç. Dr. Orhan Kılıç, Fransa'nın sömürgecilik hareketleri ve katliamlarının dünyanın birçok yerinde insanlık dışı boyutlara ulaştığını söyledi.

Sempozyum'da Fransa'nın Anadolu'da, Afrika'da Antiller Denizi, Pasifik ve Hint Okyanusu'ndaki sömürgecilik hareketleri ve katliamları bilimsel olarak masaya yatırıldı. Türkiye'de de Mondros Mütarekesi'nden sonra Anadolu topraklarında katliamların meydana geldiğine işaret eden Doç. Dr. Kılıç, "Adana, Antep, Urfa ve Maraş'ta Fransız-Ermeni işbirliği ile savaş halinin dışında, çok sayıda katliam yapıldı" dedi.

Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fevzi Bingöl ise konuşmasında soykırımı kararının, dünyadaki sömürgecilik hareketlerinde de büyük pay sahibi olan ve yaptıkları katliamlar ve soykırımlar ile sabıkalı bir devlet konumundaki Fransa tarafından alınmasının Fırat Üniversitesi'ni böyle bir sempozyum düzenlemeye yönlendirdiğini açıkladı. Rektör Bingöl konuşmasını şöyle sürdürdü: "Emperyalist devletlerin yayılmacılık hareketleri sırasında, hürriyetine, düzenine, toprağına ve maddi zenginliklerine sahip çıkmak isteyenlerle, yayılmacılar arasındaki münasebetlerin tarih henüz sayılarını tespit edememiştir."

Elazığ Valisi Osman Aydın ise, Türk tarihinde emperyalizmin izine rastlanılmadığını ancak Batı'nın gelişmesinde finans kaynağının Afrika ve Asya'nın sömürülmesi olduğuna dikkat çekti. Aydın, Osmanlılar'ın Batı'ya adalet dağıttığını kaydetti. Sosyolog Gürlani Evren, Osmanlı tarihinde kara bir lekenin olmadığını ancak Fransa'nın Afrika'da katliam yaptığını söyledi. Prof. Ercüment Kuran, çocuk, kadın, yaşlı ayrımı yapmaksızın Fransa'nın Cezayir'de 1.5 milyon insanı katlettiğini açıkladı. Prof. Akbıyık, Türkiye'de bu konuyu araştıracak ve belgelendirecek bir kurumun yokluğuna değinerek, yetkililerin pasif olduğunu ileri sürdü.

Fransa'nın Soykırım Listesi

Fırat Üniversitesi tarafından 23 Mart 2001 tarihinde düzenlenen "Sömürgecilik Hareketlerinde Sömürgecilik ve Kat-

liamlar Sempozyumu" 3 oturumda sunulan 12 bildiri ve bir saat süren değerlendirme oturumuyla sonuçlandı. Sunulan bildiriler ve değerlendirmeler sonucunda sempozyuma katılanlar aşağıdaki hususları Türk ve Dünya kamuoyuna duyurmayı kararlaştırdı:

1- Sempozyum konusunun, katılımcıların ve sunulan bilgilerin hiçbir siyasi amacı yoktur. İnsanlık tarihindeki dramatik olayların bilimsel kriterlerle ele alınmasına özen gösterilmiştir. Yani tarihi konulara, tarihçilerin belge ve yöntemleriyle yorum getirilerek insanlık tarihine hizmet amacı hedeflenmiştir.

2- Dünyadaki sömürgecilik hareketlerinin ve toplulukların karşı karşıya kaldıkları istila, imha ve sömürü siyasetlerinin incelenmesi, bunların tekrar yaşanmaması hususunda önemli girişimler olarak görülmelidir.

3- Türkiye için Mondros Mütarekesi (30 Ekim 1918) hukuki bir durumdur. Bir ateşkestir. Savaş halini durdurmak ve anlaşma sürecini bağlatmaktır. Buna rağmen bu hukuki duruma uymayan Fransızlar savaş hali dışında orduları dağıtılmış bir ülkenin topraklarını işgale devam ederek, işgal bölgelerinde Ermenileri de kullanarak Türk nüfus üzerinde insanlık ayıbı denecek katliamlarda bulunmuş, Adana, Maraş, Urfa, Gaziantep şehirleri ile çevrelerinde yerleşim yerleri tahrip edilmiş, eğitim, iktisadi hayat, hemen hemen tamamen yok edilmiş ve sosyal düzene ait her şeye bir daha kolay yapılanamayacak derecede zarar verilmiştir.

4- 1860'daki Ermeniler'in Zeytun isyanından başlayarak, Fransızlar her fırsatta Ermeniler'i tahrik ve teşvik ederek, destek vererek hem Ermenilere hem de Türklere zarar vermişlerdir. Mondros Mütarekesi'nden sonra Fransızların Adana-

Mersin dolaylarında Ermeniler vasıtasıyla yaptıkları katliamlar bazı Fransızları bile incitmiş, nitekim Pierre Loti bile kayıtsız kalamamış ve bir mektubunda bu olaylardan yakınmıştır.

5- Madagaskar adası başta olmak üzere Hint Okyanusu'ndaki adalarla, Cezayir'de Ruanda'da, Fransız Batı Afrika'sında, Ekvator Afrikası'nda, Çin Hindî'nde Yeni Kaledonya'da, Haiti'de, Martinique'de, Guadelup'ta, Fransız Guyanası ve Komor'daki Fransız sömürgeleştirme hareketlerinde yerli halkalara karşı işlenen cinayetler sadece vahşet olarak adlandırılabilir. Bu vahşetler insanlık vicdanı ve onurundaki onarılmaz yaralardır. Fransız işgal bölgelerinde,

- Mevcut din, dil, ekonomi, kültür ve medeniyet adına ne varsa yok edilmeye çalışılmıştır.

- Yerine miras olarak Fransızca ve Katoliklikten başka şey bırakılmamış,

- Ölenlerin sayısı bilinmemekle beraber, 20 milyon köle taşınmıştır. (24.03.2001 Türkiye)

DON KİŞOT SENDROMU

Son yıllarda sık kullanılır hale gelen Fransızca (syndrom) sendrom kelimesi, bir hastalığın bütün belirtilerinin toplu halde ortaya çıkması şeklinde tarif edilen bir tıp terimi. TDK lüğatinde, özel bir bozukluğu belirleyen, bir arada görülen, teşhisi kolaylaştıran bulgu ve belgelerin tümü şeklinde açıklanıyor. Sosyal vakialarda ise paranoya derecesindeki bir saplantıyı ifade ediyor. "Avrupa'da Türk düşmanlığı sendromu" denildiği zaman, bunu kanıtlayan bütün bilgi, belge ve davranış unsurlarının hiç bir şüpheye mahal bırakmayacak şekilde, toplu halde ve paranoya derecesinde açığa vurulduğu anlaşılır. Yunanca Paranoya kelimesi ise, olmayacak şeylerden anlam çıkarmak, yersiz korkulara kapılmak gibi delilik belirtileri manasına gelen bir psikoloji terimidir.

Servantes'in ünlü eserindeki ana temayı birkaç cümle ile özetlersek, Alonso adında bir asilzade vardır. 50 yaşına kadar her fırsatta masal kitapları ve şövalye hikayeleri okumaktadır. Okuduklarının etkisiyle sonunda aklını oynatıp, "Ben bir şövalyeyim!", diye ortaya çıkar. Zorda kalanları kurtaran masal kahramanlarına ve şövalyelere özenerek, hayalinde uydurduğu sözde mazlumlar adına yine hayalinde uydurduğu sözde hasımlarla fiilen savaşmaya başlar. İşte biz bu cünun (delilik) belirtilerinin tümüne birden Don Kişot Sendromu adını veriyoruz. Türkçemiz'e de giren, "Don Kişotluk yapmak ve yeldeğirmenleri ile savaşmak" deyimleri ile, sıradışı,

uçuk kaık ve olmayacak bir iŖe soyunanları kastederiz. "Don KiŖot, çoktan geride kalmıŖ Ortaçağı ve Ŗövalyelik ruhunu yeniden canlandırmaya giriŖen adam. Elinde ise sadece eski, paslı bir zırh, saf ve cahil bir uŖak, bir at, bir eŖek var. Bir de idealizmi.

İnsanlara adalet dağıtacak, ezilenleri koruyacak, kötüleri cezalandıracak... Böyle düŖlerle yola koyuluyor. Ama bu eski kafalı adamı, rastladığı herkes kaık diye niteliyor. Haksız da sayılmazlar. Çok basit olaylara, sıradan kiŖilere öyle Ŗeyler yüklüyor ki, olmaz yani..." (28.06.2001Hürriyet)

Avrupa'da psikolojik roman örneği olarak kabul edilen eserin kahramanı Don KiŖot, tam bir paranoyak, yani zırdelidir. Ŗövalye ordusu yerine koyduğu koyun sürüsünün arasına yalınkılıç dalmakta, Ŗato yerine koyduğu yel değirmenlerine saldıracak kahramanlık egosunu tatmin etmeğe alıŖmaktadır. Kahramanımızın yine masal kitapları ve Ŗövalye hikayelerinin etkisiyle, aslında hiç olmayan, ancak kendisinin hayal ettiği duygusal bin yanı da vardır: Bu duygusal yan, sevgili Dulcinea'sı ve haksızlığa uğrayan kiŖilere yardım olarak ortaya çıkar. Bu insancıl duyguları öne sürerek, kendisine çıkar sağlama peŖinde olduğu da görülür. Kaldığı hanlarda, kendisinin ve atının krallar gibi ağırlanmasını ister. Ancak, "Ŗövalyelik gelenesinde yoktur" diyerek fatura ödemez. Toprak ele geçirerek, Sano Pansa'yı oraya kral veya vali yapmak gibi bir vaadi bulunmaktadır. Bu vaadle kandırdığı Sano Pansa'yı bir köle, hizmeti, yamak ve seyis olarak kullanır.

Servantes'in Alonso Quijano'su, 50 yaŖına kadar ortaçağ Ŗövalye masallarını okuyarak, masal kahramanı olmaya karar vermiŖ. Böylece kendisine eski bir zırhlı Ŗövalye elbisesi bulmuŖ, eline paslı bir kılıç almıŖ, baŖına miğfer olarak da bir berber taŖı geçirerek, Rozinante adını verdiği bitkin ve sarsak bir ata binerek yollara düŖmüŖü...

70 yaŖına (1932 Paris Doğumlu) kadar Ermeni masallarını dinleyerek, sonunda kurtarıcılığa soyunan Chirac'ın, "Sano

Pansa Yasası" nı onaylarken dayandığı sebepler ve kafasında oluşturduğu hayaller, Don Kişot'un eski zırhlı elbisesi, paslı kılıcı ve berber tasından miğferine benzemektedir. Chirac, bu çürük ipliğe benzeyen senaryoların sahte şövalyeliğini oynamaya karar vermiştir. Bir bakıma kendisinin ve ülkesinin geleceği için, "Ermeni soykırımı UFO" dizisinde başrol oynamaya karar veren Chirac ve Fransa, Avrupa'nın süperstarı olma hayalindedir.

Don Kişot, hayalinde canlandırdığı devler, şatolar ile yaptığı ütöpik savaşları, yine hayalinde canlandırdığı sevgili Dulcinea'sı için yapıyordu. Chirac'ın da "Ermenilerin çile çekmiş bir halk" olmasını, yasayı onaylamaya sebep göstermesi, güya "hümanizm" uğruna çaba sarfeden kahraman imajı kazanma peşinde olduğunu göstermektedir. Evet, Ermeniler çile çekmiştir ama, Bizans ve Rusya'dan. Ayrıca, başta Fransa olmak üzere, kendi emelleri için Ermenileri "tetikçi" olarak kullanan Batılı ülkelerden. En önemlisi de kendi ahmaklıklarından çile çekmişlerdir. Chirac, "insanclı" ise Cezayir'i hatırlasın, Yukarı Karabağ'daki Türklere, Çeçenlere, Bosna'ya, Filistin'e, Arnavutlara üzülün ve buralardaki katliamı durdursun. Bunlar herkesin gördüğü, bildiği ve elan bütün dehşetiyle süren insanlık dramları; Ermeni iddiaları ise, UFO!

Sanşo Pansa Yasası

Türkçemiz'de, "Yalancının evi yanmış, kimse inanmamış" diye özetlenen bir darb-ı mesel ve bunun bir de hikayesi vardır: Adam, "Evim yanıyor, diye feveran eder. Komşular yardım için gidip bakarlar; ortada yangın falan yok. Bir zaman geçer, aynı kişi-yine "Evim yanıyor!" diye feryat eder, Komşular gidip bakar, yine ortada yangın yok. Bu "boşboğaz" adamın yaptığı dangalaklığa söylene söylene evlerine dönerler.

Bir zaman geçer olanlar unutulur; bu defa adamın evinde gerçekten yangın çıkmıştır. "Evim yanıooooor! Yetişin komşu-

laaar!" diye feryad-ı figan etse de aldıran olmaz. "Yine yalan söylüyordur" diye düşünerek, komşulardan hiç biri yardıma gitmez. Adamın evi de yanar kül olur. Yani yalan söylemenin, insanları aldatmanın cezasını çeker.

Ermenilerin de birgün bu evi yanıp kül olan adamın durumuna düşmeleri mukadderdir. Çünkü yalan söylüyorlar ve insanları aldatıyorlar. Bir gün birileri çıkıp, "Ey Ermeni diasporası! Yıllardır soykırımı uğradık diye ağıtlar düzüp duruyorsun. Ağıt yakmayı bir meslek haline getirip, menfaat temin ediyor, bizleri de haline acındırıyorsun. Ama biz tarihi belgeleri inceledik ve gördük ki Ermeni iddiaları kuyruklu bir yalandan başka birşey değil! Artık düş yakamızdan da kendi işimize bakalım!" diyeceklerdir. (Nitekim bir kişi çıktı: ABD'nin Arkansas eyaleti valisi Mike Huckabee, 24 Nisan'ı Türk ve Ermeni trajedilerini anma günü ilan etti) Bunu bütün dünyaya dedirtmekle, yani dünyanın gerçekleri anlamasını sağlamakla mükellef olanlar da biz Türklerden başkası değil!

Ermenilerin Türkiye aleyhine 40 bin çeşit kitap ve makale yayınladıklarından söz ediliyor. Ermeniler, Fransa ve Amerika'da "Soykırım olmadığı" gerçeğini anlatan kitapları kütüphanelerden ve piyasadan alarak yok ediyorlar. Doğruyu söyleyen bilim adamı, tarihçi ve yazarları ölümle, işinden attırmakla tehdit ediyorlar. Bunu en son ifade eden Justin McCarty ve Andrew Mango'dur. Ermeni soykırımı iddialarını UFO'ya benzeten Robert Pearson ve 'Ermeni soykırım iddiaları anlamsız, boş sözlerdir' diyen Şimon Peres'e de cephe almış, ABD ve İsrail nezdinde protesto etmiş, baskı altına almaya çalışmışlardır. Fakat, zorbalıkla soykırım kabul ettirilebilir, insanlar devamlı aldatılabilir mi? Ermeni diasporası, yalan ve iftirayla dünyanın gözünde kahraman olabileceğini zannediyorsa, 'evinde çıkan yangına kimseyi inandıramayan' adamın durumuna düşebileceği, yalanlarının uluslararası arenada yüzüne çarpılabileceği, ihanet

planlarının BUMERANG gibi kendisine dönebileceğini de hesaba katmalıdır. Bunu gerçekleştirmek için küçük de olsa bir icraat yaparak, Ermeni yalanlarını iyot gibi açığa çıkarmak, dünyanın hangi Köşesinde yaşarsa yaşasın her Türk'ün görevidir.

Fransa'nın Don Kışot Sendromu etkisiyle çıkardığı, 30 Ocak 2001 tarihli Ermeni Soykırımı Yasası'na, Sanşo Pansa Yasası adını verirken, temel aldığımız espriyi biraz daha açalım:

Don Kışot bir ada fethedip, kendisini bu adaya vali ya da kral yapacağı vaadiyle Sanşo Pansa'yı emrine alır ve onu köle gibi kullanarak her istediğini yaptırır. Fransa, İngiltere ve Rusya da, hayali bağımsız bir Ermenistan vaad ederek Ermenileri köle gibi kullanmışlardır. Yine bu emperyalist amaca hizmet ettirmek gayesiyle çıkarılan Fransa soykırım Yasası'na, Sanşo Pansa (kölelik) Yasası adını vermemizin sebebi bu benzerliktir. Ayrıca bu yasayı eleştirenler, hatta çıkarılan yasada bir gariplik olduğunu, Fransız Anayasası'na aykırı, bir ucube, bir hilkat garibesi olduğunu açıklıyorlar. Bu bakımdan da Don Kışot ve yoldaşı Sanşo Pansa'nın sözde şövalyelik yasalarını andırmaktadır.

Don Kışot Sendromu'nun kaynağı "Diaspora virüsü"dür. Bu virüsün mahiyeti, dünyanın bütün platformlarında Türk düşmanlığı aşılama için çirkin iftiralara dayanan uydurma hikayeler ve masallar anlatmaktır. En önemli özelliği ise, virüsü hedef kitleye bulaştırıncaya kadar anlatmak, anlatmak ve tekrar anlatmaktır. Ta ki, virüs bulaşan kişiler, şifa bulmaz bir Türk ve Müslüman düşmanı olunca-ya kadar beyin yıkamaya devam etmektedir.

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Başbakan Jospin, Paris Belediye Başkanı Tiberi ve Fransa meclisinin bir kısım milletvekilleri de dahil, Ermeni soykırımının masal olduğunu biliyorlar. Tutarsız ve kaypak davranışları yüzünden iki bin yıllık târihleri boyunca devlet olamamış,

millet şuuruna erişememiş kompleksli Ermeni diasporasının bu düzmece soykırım masalları işlerine geliyor. Yani, "Bile bile lades!" diyorlar.

Ermeni diasporasının târih boyunca tesbit edilen özelliklerinden biri de "Teb'a-i sâdika" olmalarıdır. Yani tabii oldukları topluma uysal bir köle gibi hizmet ederler. Osmanlı'da da böyle idiler. Fransa'da ve Amerika'da da böyledirler. Bu özellikleri ile yaşadıkları devlete faydalıydılar. Ayrıca vaadlere de çabuk kanarlar ve kolay yönlendirilirler. Bu özellikleri ise, faydalı gibi görünmekle birlikte, esasen zararlıdır. Çünkü başka devletler tarafından da yönlendirilme tehlikesi her zaman vardır. Şimdilik Fransa, diasporanın kontrol edilebilir isteklerini karşılıyor. Ancak bir süre sonra Ruslar veya İngilizler Ermenileri Fransa'ya karşı kullanmak istese ve dese ki: "Fransa sizi anıtla, sergiyle, içi boş bir yasa çıkarmakla oyaltıyor. Siz Fransa'da olay çıkarın; Türkiye'den size toprağı ancak ben alırım. Siz benim dediklerimi yapın, bütün gücümle sizin yanınızdayım!" Bu defa (zayıf buldukları bir anda) Fransa'ya karşı çıkmaya başlarlar. Osmanlı'ya böyle karşı çıktılar ve isyan ettiler.

Fransa yöneticileri ve Ermeni diasporası da bütün bunları çok iyi biliyor. Biliyorlar ki, Türkiye'den toprak alıp Ermenilere vermek hayal ötesi bir tayfdır. Çünkü BM tarafından kabul edilen ve ABD, İngiltere, Fransa ve Rusya'nın onayladığı; Türkiye, Ermenistan, Azerbaycan, Gürcistan arasında imzalanmış anlaşmaların, Lozan'da belirlenen sınırların bozulabilmesi, yeni bir cihan harbi (Üçüncü Dünya Savaşı) demektir. Tazminat talepleri de öyle. Hiç bir dayanağı yok. Çünkü ortada soykırım yok!

Şimdi yukarıda anlattığım yalancı adamın hikayesine dönersek;

Ermeniler yüz yılı aşkın zamandır soykırım masalları ile başka milletleri kandırmaya devam ediyor. O milletleri yönetenler de (Soykırım olmadığını bildikleri halde, çıkarları uğ-

runa) Ermenilere inanmış görünerek, onları avutuyorlar. Hatta bunun için parlamentolarında soykırım kararları çıkarabiliyor, bu kararları Fransa gibi, yasa haline getirebiliyorlar.

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın, yasayı imzalamasından sonraki açıklamalarına dikkat ederseniz, soykırım sözünü etmiyor. Ermenilerin çile çekmiş bir halk olduğundan bahsediyor. Cumhurbaşkanı Sezer'e yazdığı mektupta, Türkiye'nin dostu olduğunu, yasanın Türkiye'ye karşı olmadığını, yasayı imzalamaya mecbur kaldığını anlatıyor. Yani baştanberi anlattığımız gibi, soykırıma Chirac da inanmıyor!

İnanmıyor ama Türkiye'ye, üç bin yıllık tarihinin en kara lekesi, en çirkin yaftası demek olan yasayı da imzalamaktan da geri kalmıyor.

Davacının inanmadığı, davalının yapmadığı, kendisini "Dünya yargıcı" ilan eden Fransa meclisinin, davalının savunmasını almadan hükme bağladığı, üstelik Cumhurbaşkanı'nın da bu tuhaf yargıyı, inanmadığı halde onaylayarak anayasa hükmü haline getirdiği, tarihte bir emsali bulunmayan böyle uçuk-kaçık bir yasaya, Servantes'in Don Kişot'undaki garipliklerle benzerliğini görerek, "Don Frans Diaspora Sanşo Pansa Yasası" adını vermiştim. Kolay anlaşılınsın diye kısaca Sanşo Pansa Yasası dedim. Argo diliyle, "Ham hum şaralop yasası" da diyebiliriz. Zaten Fransız Büyükelçi de, "Birbuçuk satırlık garip yasa" demiyor mu?

Fransız ihtilalinden bu yana çıkarılan yasaların en saçması, belki de en gayri ciddisi olan Sanşo Pansa Yasası'nın doğmasına yol açan bulaşıcı Don Kişot Sendromu'nun henüz tedavisi bulunmamıştır. Dünyanın her yerini saran, özellikle sanat, iş, medya çevrelerini dolaşan ve bir hayalet gibi parlamentolara süzülen bu virüs, insanın sağlıklı düşünme mekanizmasındaki bağışıklık sistemini bozmaktadır. Bu yüzden dünya iş, sanat, medya çevreleri ile, parla-

mentolarında, Don Kişot Sendromu'na yakalananların sayısı gittikçe artmakta, parlamentolarda klinik vakalar çoğalmaktadır. Bu sebeple biz, Don Kişot, Sanşo Pansa gibi şövalyelik ünvanlarını Chirac, Jospin, Tiberi ve Koçaryan'a vermekle iktifa etmeyip, paranoyada yüksek dereceye erişen herkese dağıtmakta cömert davranacağız.

Don Kişot sendromu, suçluluk kompleks ve telaşı, kendi suçunu başkasının üzerine atma gayreti ve tutarsız davranışlar sergileme şeklinde belirtiler de vermektedir. Diaspora virüsünü sahiplenen politikacılar oy uğruna, Türkiye'yi, tarihinin en çirkin itham ve iftirasına maruz bırakırken, kendi ülkesinin anayasasını delmekten ve ülkesinin geleceğini tehlikeye atmaktan çekinmemek gibi normal dışı davranışlar gösterebilmektedir. Acilen yoğun bakıma alınması gereken, fanatik "Diaspora virüsü" ve "Don Kişot sendromu" şövalyeleri arasındaki tipik klinik vak'a Chirac'ın davranışlarındaki tutarsızlığı, bu çerçevede inceleyelim:

Chirac'ın, Sezer'e Mektubu

Sözde Ermeni soykırımı yasasıyla birlikte krize giren ilişkilerin normalleşmesi için Fransa'dan ilk adım geldi. Cumhurbaşkanı Chirac, Sezer'e gönderdiği mektupta, meclis iradesine karşı gelmesinin mümkün olmadığını yazdı. Chirac, "Fransa, Türkiye'nin AB üyeliğini desteklemeye devam edecektir" diye teminat verdi. Sözde Ermeni soykırımı Yasası'nı imzalayan Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e gönderdiği izahat mektubunda Türk-Fransız dostluğunun devamını istedi. Chirac, "Parlamento'nun kabul ettiği yasa, Türkiye Cumhuriyeti'nin olaylarla ilgisi olmadığını vurgulamaktadır." dedi.

Chirac mektubunda, Parlamento'nun kararlarına müdahalenin mümkün olmadığını vurgulayarak, bu konunun Meclis'in hükümranlığıyla ilgili olduğunu belirtti. Fransa

Cumhurbaşkanı, iki yıldan beri Fransız yetkililerin yasa önergesinin parlamentoya gelmemesi için çabaladıklarını hatırlattı. Türkiye ile Fransa arasında iki yıl önce imzalanan Özel İşbirliği Anlaşması'na bağlı olduklarını yazan Chirac, "Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da Fransa, Türkiye'yi Avrupa Birliği yolunda desteklemeye devam edecektir" dedi.

Yine Aday Olacak mı?

Chirac, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in, Parlamento'nun kararı nedeniyle kendisine gönderdiği mektubu incelediğini belirtirken, Türkiye'nin talep ve tezleri konusunda görüş belirtmedi. İki ülke arasındaki ilişkilerin, hiçbir şeyden etkilenmemesi dileğini de mektubuna ekleyen Fransa Cumhurbaşkanı'nun yasayı neden imzaladığı sorusuna cevap veren bir Fransız gözlemci, şunları söyledi: "Chirac, önümüzdeki seçimler için cumhurbaşkanlığına yeniden adaylığını koydu. Eğer koymasaydı, bu yasayı kesinlikle imzalamazdı." (Feraî Tınç, 17.02.2001, Hürriyet)

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Yargıtay Başkanı Sami Selçuk'un, sözde Ermeni soykırımı iddialarına karşı yazdığı mektuba cevap verdi:

Chirac, Sami Selçuk'a da Yazdı

Chirac, "Fransa, ne Türkiye'ye karşı yürüttüğü siyaseti değiştirmek ne de Fransa ve Türkiye'yi arasındaki mevcut dostluğun temellerini tartışma konusu yapıp sorgulamak niyetindedir." dedi. Mektubunda, "Parlamentar kökenli bu girişim konusunda iki yılı aşkın bir süredir Fransız yetkililerin tutumunu siz de biliyorsunuz" diyen Chirac, sözde Ermeni soykırımı iddialarıyla ilgili yasanın onaylanmasının Türkiye'de yol açtığı tepkinin boyutunu anladığını, ancak son yıllarda her alanda gerçekleşmiş olan ilerlemelere zarar vermeleri için, iki ülke arasında varolan dostluğun bu gerilimle-

ri aşacağından hiçbir kuşku duymadığını kaydetti. Sami Selçuk, sözde Ermeni soykırımı Yasasının Fransa Parlametnosu tarafından kabul edilmesi sonrası Chirac'a bir mektup yazarak , bu iddiaların gerçeği yansıtmadığını belirtmişti. Chirac da, Selçuk'a verdiği cevapta, bu mektubun üzerinde "özel bir dikkatle durduğunu" belirtti. (02.03.2001, Sabah)

Bu arada Chirac'ın ülkesinde itibar kaybetmeye başladığını da kaydedelim. Paris belediye başkanlığını rakiplerine kaptıran, Cezayir soykırımı ile ilgili itiraflardan bunalan Chirac'a bir darbe de, "De Gaulle'cüler ve Para" adlı kitabın yazarı Philippe Madelin'den geldi :

Chirac 'hortumcu' mu ?

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac ve partisinin, gizli servis faaliyetlerini finanse eden örtülü ödenekten milyonlarca doları seçim kampanyasında kullandığı iddia ediliyor. "De Gaulle'cüler ve Para" adlı kitabın yazarı Philippe Madelin'e göre Chirac ve De Gaulle'cü Parti 1960 ve 1970'li yıllar boyunca gizli fondan tam 14 milyon doları hortumlayarak seçim kampanyalarının dörtte üçlük bölümünü bu ödenek sayesinde finanse etti.

Madelin'in iddiasına göre Georges Pompidou'nun Büyük başarı sağladığı kampanyasında bu fondan 2.8 milyon dolar kullanılmıştı ve o dönemde kampanya finansmanından sorumlu kişi Jacques Chirac'tı. Chirac, Paris Belediye Başkanı ve daha sonra lider olduğu 1980 ve 1990'lı yıllarda da ödeneği kullanmaya devam etti. (23 Nisan 2001 Hürriyet) Ayrıca Fransa Meclisi'nden 30 milletvekili Chirac'ın, Paris Belediyesi lojmanları ile ilgili yolsuzluk davasından Anayasa Mahkemesi'nde ifade vermesi için karar tasarısı hazırladı. (22.05.2001Türkiye) 14Temmuz 2001 tarihli gazetelere "Chirac zorda" başlığı ile yansıyan haberler de Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın "hortumculuktan" köşeye sıkıştığını yazdı.

Sözde soykırım Yasası'nın kabul edilmesinden sonra Türkiye'nin başlattığı ekonomik yaptırımlar Fransa'ya rahatsızlık vermeye başladı. Fransa Başbakanı Lionel Jospin, Başbakan Bülent Ecevit'e gönderdiği mektupta, meclisin aldığı kararın hükümeti bağlamadığını, Türkiye ile her alanda ilişkileri sürdürmekte kararlı olduklarını bildirdi.

Fransa Başbakanı Lionel Jospin, Başbakan Bülent Ecevit'e bir mektup göndererek, "Fransız yetkililer bu kararın Türkiye'de oluşturduğu tepkinin önemini son derece iyi anlıyor ve biliyorlar" dedi. Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e mektup göndermesinin ardından, Fransa Başbakanı Lionel Jospin'in Başbakan Bülent Ecevit'e gönderdiği mektup Ankara'ya ulaştı. Jospin mektubunda senato ve parlamentonun aldığı kararın Fransız Hükümeti'ni bağlamadığını, hükümetinin bundan böyle de Türkiye ile her alanda ilişkilerini sürdürmekte son derece kararlı olduğunu bildirdi. Jospin, ilişkilerin geliştirilmesi konusunda Ecevit'e teminat da verdi. Mektubunda, sözde Ermeni soykırımı Yasasının modern Türkiye'yi kesinlikle hedef almadığını vurgulayan Jospin, "Bu karar Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde yaşanan felaketlere sadece bir göndermedir." ifadesini kullandı.

Jospin'in Ecevit'e Mektubu

Sayın Başbakan Ecevit; Alınan karar, Fransız Ulusal Meclisi ile Fransız Senatosu'nun egemenliğinde olan bir konu. Bu karar hiçbir şekilde modern Türkiye'yi hedef almamaktadır. Sadece Birinci Dünya Savaşı sırasında ve Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde yaşanmış felaketlere bir gönderme yapmaktadır ki, Fransız parlamenterler iki yıldan beri bu konuyla ilgileniyorlardı. Fransa ve Türkiye, tarihte çok uzun yıllara dayanan dostluk ve ortaklık ilişkileri ile birbirlerine bağlıdır. Türkiye'yi AB üyeliğine taşıyacak adaylık statüsünün

verildiği şu dönemde, ilişkilerimiz adaylıkla birlikte yeni bir ivme kazanmıştır.

Fransız yetkililer bu kararın Türkiye’de meydana getirdiği tepkinin önemini son derece iyi anlıyor ve biliyor. Şahsım, tarih boyunca gelişen Türk-Fransız ilişkilerinin, şu anda yaşanan sorunlardan etkilenmeyeceğine tam olarak güvenmektedir.

Fransa Hükümeti ilişkilerimizin her alanda geliştirilmesine büyük önem vermektedir. Hükümetimin bu doğrultudaki güvenini size temin ederim. (17.02.2001 Hürriyet)

Chirac- Koçaryan Buluşması

Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan’ın Fransa ziyareti adeta iki sevgilinin buluşmasına dönüştü. Ulusal Meclis’in kabul ettiği sözde soykırım Yasasını "istemeyerek" imzaladığını söyleyen Fransa Cumhurbaşkanı Chirac, Koçaryan’ı ağırlarken son derece ‘gönüllü’ bir şekilde Ermeni davasına destek verdi. Fransız Meclisi’nin ‘sözde Ermeni soykırımı’ tasarısını kabul etmesinin ardından Paris’e giden Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan Büyük itibar görüyor. Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Elysee Sarayı’nda Koçaryan şerefine bir davet verdi. ‘Soykırım’ yerine ‘Techir’ ve ‘Katliam’ kelimelerini kullanmayı tercih ettiği görülen Chirac, "Geçtiğimiz günlerde Fransız halkının temsilcileri geçmişte yaşamlarını yitiren Ermeniler’in anısı karşısında saygıyla eğildiler’ diyerek, yasaya destek çıktı.

Chirac, yemekteki konuşmasında, "Bu insanların atalarının acıları belleklerde duruyor. Tehcir edilmiş, katledilmiş bir halk; Fransa bunlardan kurtulmuş çok sayıda Ermeni’ye kucak açmış olmaktan onur duyuyor" ifadesini kullandı. Parlamento’nun sözde soykırımına ilişkin yasa tasarısını 18 Ocak’ta kabul ettiğine gönderme yapan Chirac, "Fransız halkının temsilcileri, Ermenilerin acısı karşısında eğilmek istediler" diye konuştu. Chirac, Fransa’daki Ermenilere de "saygılarını sun-

duğu" konuşmasında, "Onlar başlarından geçen trajediden travmaya uğramış olarak ülkemize geldiler ve Fransa'da yeniden kök saldılar" diye konuştu.

Chirac'ın, Fransa Meclisi'nin çıkarıldığı yasayı kahraman şövalye edasıyla onaylayıvermesi, ardından Türk yetkililere yazdığı şaşkınlık ifade eden mektuplar ve bir yandan Koçaryan'a övgüler yağdırması Don Kişot Sendromu'nun boyutunu gözler önüne sermektedir. Koçaryan'ın davranışlarında da aynı şaşkınlığı ve tutarsızlığı görüyoruz:

Ermeni Köprüsü Fransa

Chirac'la iki saatlik görüşmesinden sonra konuşan Koçaryan da, Fransa'nın AB ile ülkesi arasında köprü olduğunu söyledi. Koçaryan, "Ermenistan'ın Avrupa Konseyi'ne alınmasında oynadığı rol için Fransa'ya müteşekkiriz. Paris'in aynı rolü, AB ile Ermenistan arasında da oynayacağından eminiz." dedi. Chirac da ilişkilerin güçlenmesini arzuladıklarını belirtti.

Koçaryan, Ermenistan-Türkiye ilişkileri ve soykırımı tasarısı konusunda da Fransız Le Figaro gazetesine ilginç açıklamalarda bulundu. Koçaryan, "Türkiye'den çekindikleri için güvenlik endişesiyle" Rusya'ya yakınlaştıklarını söyledi.

Koçaryan, uluslararası topluluğun sözde soykırımı tanınması gerektiğini ileri sürerek, diğer ülkelerin de Fransa örneğini izlemesini arzu ettiklerini söyledi. Türkiye'den toprak talepleri olup olmayacağına ilişkin bir soru üzerine Koçaryan, yasal olarak Ermenistan'ın Türkiye'den toprak talebi olamayacağını, ancak sözde soykırımı mağdurlarının şahsen tazminat için başvurabileceklerini söyledi. Koçaryan, Başbakan Lionel Jospin ile de görüştü. Paris Belediyesi'nde Başkan Jean Tiberi tarafından onuruna verilen kokteyle katıldı. Paris Belediyesi oy birliği ile Ermeni müzisyen Komitas (Gomidas)'ın heykelinin Paris'te dikilmesini kararlaştırmış ardından da

'Binli yıllarda Ermenistan'ın başkenti Ani' adlı sergiyi açmıştı. Koçaryan, hem Komitas'ın heykeli hem de 'Ani harabeleri' sergisinin açılması kararı nedeniyle Tiberi'ye teşekkür etti. Koçaryan, Paris'teki 'Pavillon des Arts'da, İğdir yakınlarındaki harabelerin adıyla anılan 'Ani' müzesini ziyaret etti. (14.02.2001, Hürriyet)

Koçaryan'ın Gerçek Yüzü

Le Figaro gazetesine, 'Türkiye'den toprak istemeyeceklerini' söylemek zorunluluğunu duydu ama, ölen Ermenilerin yakınları ve ailelerinin, Avrupa, ya da uluslararası hukuka dayanarak tazminat isteme haklarının bulunabileceğini söylemekten geri kalmadı.

Koçaryan, Yahudiler'in Almanya'dan istedikleri tazminata atıfta bulunarak, Eğer Osmanlı Devleti'nin bir bankasında bir Ermeni'nin parası kalmışsa bunu istemesinin bir insan hakları hukuku sorunu olduğunu da sözlerine ekledi. Yani Koçaryan gün geçtikçe azıtıyor. Doğal olarak bunda, Fransa gibi oyuna gelen diğer Avrupa devletlerinin de düşünmeden Ermenistan'ı Avrupa'ya, yanlarına almak için yaptıkları girişimlerin rolü olduğu kesin...

Koçaryan'dan Fransa'ya Teşekkür

Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın davetlisi olarak gittiği Fransa'da, Ermeni azınlığın en yoğun olarak yaşadığı Lyon kentini ziyaret eden Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan, Ermeni liderlerle görüşürken, sözde "Ermeni soykırımını" tanıdığı için Fransa'ya teşekkür etti. Koçaryan, 5 günlük ziyaretini tamamladığı Fransa'da, güneydoğudaki Lyon'da bölgenin 100 bin nüfuslu, güçlü Ermeni toplumu liderleriyle görüşürken, "Ermeni soykırımının tanınması yolunda yaptığı herşey için Fransa'ya teşekkür ediyorum." dedi. (17.02.2001Hürriyet)

Sanşo Pansa Koçaryan bu tutarsız davranışları ile, Erme-

ni milletinin birliğine, kültürüne hizmet değil, ihanet ederek, Ermeni milli varlığını emperyalizmin kölesi haline getirdiğinin acaba farkında mı?

Bundan sonraki bölümde, senaryosu Fransa, İngiltere, Rusya ve ABD tarafından hazırlanan ve yine aynı devletler tarafından sahneye konulan Ermeni propagandasının tarihi boyutu ve bugünkü durumu üzerinde duracak, insanları hangi araç ve yöntemlerle etkilediklerini, diaspora virüsünü nasıl aşıladıklarını ele alacağız.

CHIRAC, DON KIŞOT'LUĞA NASIL KARAR VERDİ?

Ermeni propagandasını 1800'lü yıllardan itibaren Fransa, İngiltere ve Rusya başlatmış, Ermeni milliyetçiliği adı altında bu propagandayı Osmanlı devletini yıkmakta kullanmıştır. Bu propagandada Batının işbirlikçisi, fanatik Ermeni teröristleri ve politikacılarıdır. Bugün de bu propagandayı yine birlikte yürütmektedirler. Rusya ve İngiltere, Ermeni soykırımı propagandasında Fransa ve ABD ile aynı kulvardadır. Propagandanın asıl amacı kamuoyu oluşturmaktır. Bir ülkede Ermeni masalları değişik senaryolarla halka anlatılır. Önce halk hazır hale getirilir, sonra anıtlar dikilir ve sıra meclislerden soykırım kararı çıkarmaya gelir. Daha sonra da sıra tazminat ve toprak talebine gelecektir. Evet, tazminat ve toprak talebinin hukuki ve mantıklı bir dayanağı yoktur! Fakat hukuk ve mantık dinleyen kim? Fransa'nın çıkardığı yasanın hukuki ve mantıklı bir dayanağı var mı? Yarın aynı hukuksuzluk ve mantıksızlıkla Fransa'nın, Türkiye'nin karşısına dikilip, "Ermenilerin toprağını verin!" demeyeceğini kim iddia edebilir? Bugün Fransa'nın yaptığı, "Türkler, evet siz Ermenilere soykırım yaptınız" demek değil midir? Bir süre sonra da, "Soykırım yaptığımız Ermenilerden gasbettiğiniz toprağı geri verin!" derse (ki diyecektir) ne yapacağımızı şimdiden düşünmeli, cevabımızı hazırlamalı, tedbirimizi almalıyız.

Bu uzun süreli ve yoğun Ermeni propagandası, ilgili ülke yönetiminin izni ve desteği olmadan yapılabilir mi? Bir çıkar amacı gütmeyen ülke, Ermeni fanatiklerin meydanlarda cirit atmasına, örgütlenmesine, silahlı çete oluşturup, katliam yapmasına ne sebeple göz yumar? Bu suallerin doğru cevabı, bizi Emperyalist mihraklara çıkarır. Şu halde Fransızları propagandaya alet eden Ermeniler değil, Ermenileri alet eden Fransa'dır. Daha doğrusu bu ortak bir çalışma, ortak bir operasyondur.

Don Kişot Sendromu, yoğun bir propaganda ve işbirliği neticesinde olduğu için, propagandanın diaspora- Fransa- Ermenistan- PKK- Rusya entegrasyonu boyutlarını da ortaya koymaya çalışacağız. Ancak daha önce Chirac'ı yakın plana alalım:

Jacques Chirac Kimdir ?

1932'de Paris'te doğdu. Mayıs 1967'de Correze'den milletvekili, daha sonraki yasama meclislerine de seçilerek, toplum işlerinden sorumlu devlet bakanı oldu. 1974'de İçişleri bakanlığına getirildi. Cumhurbaşkanı V. Giscard d'Estaing tarafından Başbakanlığa atandı. Union des Democratres pour la republique'in genel sekreteri oldu. (Aralık 1974-Haziran 1975) Ağustos 1976'da Başbakanlıktan istifa etti. Kendini De Gaulle'cü hareketin gelişmesine adadı. Aralık 1976'da Partisi, Rassemblement pour la Republipue adını aldı. 1977 Yerel seçimlerinde Paris Belediye başkanı oldu. 1979- 1980 yıllarında Avrupa Parlamentosu'nda görev yaptı. 1981 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde adaylığını koydu fakat seçilemedi. 1986-1988 arasında Başbakanlık yaptı. 1988'de bir kere daha Cumhurbaşkanlığı için aday oldu fakat yine kazanamadı. Halen Fransa Cumhurbaşkanıdır. Son yerel seçimlerde (2001) Paris Belediyesini rakiplerini kaptırmıştır. Hakkında gizli ödeneği parti çıkarları için kullandığına dair iddialar ortaya atılmıştır. Süresi dolmak üzere olan Cumhurbaşkanlığı'na yeniden a-

* Büyük Larousse, Milliyet, C5, s. 2347

day olacağı, Ermeni soykırım yasasını yeniden seçilebilmek için imzaladığı iddia edilmektedir.

Kurt bir politikacı olan Chirac'ın 1967'den beri Fransa yönetiminin ve Avrupa Parlamentosu'nun değişik kademelelerinde görev aldığı düşünülürse, Türkiye'ye yönelik Ermeni soykırımı yasasını onaylamasının önemi daha belirgin hale gelir. 34 yıldır Ermenilerle iç içedir ve ülkemizde de Türk dostu olarak tanınmaktadır. Kısacası, Chirac'ın bu Sanşo Pansa Yasası'nı, yasal süreyi bile beklemeden onaylayıpvermesi basit bir gönül alma hadesinden çok daha öte, istikbale dönük bir Türk düşmanlığının habercisidir. Chirac, istese Anayasa Mahkemesi'ne giderek, bu UFO yasasını iptal ettirebilirdi. Gitmedi. Türkiye'ye, 'istemeyerek imzaladım' dediği yasa, Ermenilere hitap ederken savundu. Bu aldatmaca ve oyalamadır. Yasa iptal ettirilmedikçe, Türkiye tehdit altındadır. Konu bir süre sonra daha karmaşık bir şekilde yeniden karşımıza gelecektir. Chirac üzerinde çok durmamızın sebebi, yasadan birinci derecede mesul olduğu içindir. Şimdi Don Kişot Sendromu'nu oluşturan, Chirac ve benzerlerini, 'Ermeni hamiliğine sarılmaya" sevkeden propagandanın boyutlarını gözden geçirelim:

Ermeni masalları, 150 sene önce illüstre (hayal) edilmeğe başlanmış, folklorik niteliği Ermeni diasporası tarafından değiştirilerek, kin edebiyatı ve ideolojisine dönüştürülmüştür. Soykırım edebiyatını bir geçim kaynağı haline getiren diaspora, Batı ve Amerika'da makam, mevki ve para uğruna Ermeni milletini emperyalist güçlere peşkeş çekmekte, daha doğrusu satmaktadır. Bir avuç satılmış Ermeni diasporası, kendi çıkarları uğruna, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı hatta Ermenistan vatandaşı Ermenilerin haysiyetini zedelemekte, geçmişini ayaklar altına almakta, yerlerde süründürmektedir. Bu bencil ve çıkarıcı güruh, bütün dünyada Türk milleti aleyhine bir imaj oluşmasının da sorumlusudur.

İhanetlerin açığa vurulması, 140 sene öncesine dayanır. Fransa İmparatoru 3.Napolyon 1861'de Leon adında bir Fransız'ı, Zeytun (Seytun) Ermenilerine göndererek, "Türkiye'ye karşı ayaklanırlarsa, bağımsız devlet için Ermenilere destek olacağını" bildirmiş ve Ermenileri Osmanlı devletine karşı kışkırtmaya başlamıştır. Fransa, bugün yasa haline getirdiği olmayan soykırma, 140 sene önce zemin hazırlamaya başlamıştır. Fransa'nın çıkardığı soykırım yasası uzun vadeli yayılma politikasının bir merhalesidir. Ayrıca, tıpkı Rusya gibi çarlık-ımparatorluk dönemlerindeki Anadolu üzerinden Akdeniz'e inme politikaları tavizsiz sürmektedir. Türkiye, Fransız soykırım Yasasını mutlaka iptal ettirmelidir.

Yedikule'de Başlayan İllüzyon!

3 Kasım 1839'da Tanzimat Fermanı'nın ilanından sonra, Ermenilere geniş hürriyet veren "Nizamname-i Millet-i Ermeniyân" adlı bir yönetmelik de kabul edilir. Bu ferman ve yönetmelik, Osmanlı İmparatorluğu için sonun başlangıcıdır. Ermeni propagandası 1861 senesinde Napolyon'un, Zeytun Ermenilerine bağımsızlık vaad ederek kışkırtmasıyla başlamıştır. Fransızların 1861'de Zeytun'da başlattıkları isyan hareketleri, 1862'de İstanbul'a sıçramıştır.

Ermeni Milleti Nizamnamesinin, hükümetin iyi niyeti sonucunda kabülü, kötü niyetli Ermeniler için bulunmaz bir fırsat olmuştur. Billhassa Ermenilerin aydın takımı şiirler, destanlar yazarak hayali bir Ermenistan'ın kurulmasına yönelik çalışmalara başlamışlardır.

Ermeni meclisinin kurulmasının birinci yıldönümünde ise, okunan şiirler ve çekilen nutuklar, halkın taşkınlık yapmasına yol açtı. Billhassa İstanbul'da toplanan taşralı Ermeniler çılgınca hareketlere giriştiler. Söylenen her nutuk çoşkun gösterilerle karşılandı. Dikkat buyurun; bu manzara 1862 senesine aittir:

* Ermeni Sorununun Doğuşu, Ki Young Lee, T.C. Kültür Bakanlığı, 1998 Ankara, s. 17

İsyan Çıglıkları

Ermenilere geniş haklar tanıyan genelgenin kabulünün birinci yıldönümünü kutlama törenlerinin yapıldığı Yedikule Ermeni Hastanesi Bahçesi'ni dolduran gözü dönmüş kalabalık, "Bağımsız Ermenistan hülyası" içinde Ermeni milli şarkılarını dinliyorlardı. Bu şekilde her fırsattan yararlanılarak Türk düşmanlığı aşılanıyordu.*

Bu milli şiirlerin ne derece tahrik edici olduğunu ispatlamak gayesiyle bir tanesini yayınıyoruz:

Harbe Davet

"Borular Ararat tepesinden ovaya müthiş yıldırımlar yağdırıyor.

Kahramanların kanları ateş altında, bir kat daha kabarıyor.

Vatan yoluna, herkes işitsin anlasın,

Ermeni ruhları ateş gibi parlıyor.

Siz, Kahramanlar, Allahın ihsan edeceği zafer tacına hasretsiniz.

Siz, Allahın kutlamasına muhtaçsınız.

İleri, cesur kahramanlar evladı.

Ey vatan intikamını almak isteyen Ermeniler,

Haydi, takım takım silah başına.

Hepiniz, sık birer sıraya,

İntikam silahlarıyla ileri doğru atılın,

İntikam silahıyla bir sağa, bir sola saldırın,

Haydi ileri,

Bir sağa bir sola

Haydi ileri,

İleri, daima ileri

Haydi ileri"

Ermeniler silahlı isyana geçmek için, bütün moral hazırlıklara başladılar. Bu amaçla büyük şehirlerden en küçük köylere kadar dernek vazifesi gören kulüpler, kitaplıklar açtı-

* Ermeni Terörünün Kaynakları, A.Alper Gazigiray, Gözen Yayınevi, İst. 1982, sh. 84

lar. Bunların isimlerini seçerken bile tahrik ve teşvik edici olmaya gayret ettiler. Yapılan Türk düşmanlığı aşılama kampanyasına, Ermeni ressamlar da katıldılar. Kafkasya Ermenisi ressam Aynazaski Ermeni gençlerini heyecanlandırarak tablolar hazırlıyor. Bu tablolar okul ve toplantı yerlerine asılıyordu.

Bu resimler Ermeni çocuklarına veriliyordu. Rusya'dan Türkiye'ye gelen mektupların üzerinde yine bu tür resimler bulunuyordu. Flamalar ve duvar halılarına Türk düşmanı canilerin resimleri işlenerek bunlar duvarlara asılıyordu. Sigara kağıtları üzerine de Ermenistan haritası çizmişlerdi.

Masalıcı Nineler Medyada!

Silahlı teröristbaşları böylelikle Ermeni gençlerini Türk-İslam düşmanı fikirlerle doldurdular. Ermeni yazarları bu amaçla birçok kitaplar yazdılar. Bunlardan "Sosyalizm nedir", "İslahat Meselesi", "Zindandan Zindana", "Kanun Yolu Üzerinde", "İtiraz", "Unutulmuş Kahramanlar", "Yıldız Bombası" gibi eserler dikkate değer örneklerdir. Türklüğü horlayıcı, küçültücü, tahrik edici bu gibi eserler, Cenevre'de basılarak Ermenilere dağıtılıyor ve okunmaları sağlanıyordu. Ayrıca Rusya'da basılan "Ermenistan'ın Mazisi", "Ermenistan Tarihi", "Eski Ermenistan Haritaları", "Ermeni Komitecilerinin Kartpostalları", "Eski Ermeni Krallarının büyütülmüş resimleri", "Sasun Ayaklanmasının faili olan çete reislerinin resimleri" Türkiye Ermenilerinin hemen hepsine dağıtılmıştı.

Ermeni gençlerinin okudukları dergilerde ihtilal, isyan fikirleriyle Türk ve İslam düşmanlığını körükleyici nesir ve şiir pek çoktu. İlim, edebiyat, sanat terk edilerek ihtilal, isyan, Ermeni bağımsızlığı dergilerde en çok kullanılan temalar olmuşlardı.

Ermeni yazarlarının bu gibi eserlerinin yazılışında her sene yayınladıkları Salnamalar da payını almışlardı. Bunlardan Teodik adında bir Ermeni'nin her sene İstanbul'da yayınladı-

ğı (Armenodaresoysi) sadece Ermeni Komitecilerinin reislerini, manzumelerini, Ermeni meselesiyle uğraşan yabancı yazarların biyografi ve resimlerini yayınlamayı iş edinmişti. Bu salname 1914 yılında yani Birinci Dünya Savaşı'nın başlangıcından biraz önce yayınladığı sayısında, Rus ordusundaki Ermeni asıllı general ve subayların resimlerini koymuş, biyografilerini, hatıra ve kahramanlıklarını yayınladıktan başka, destanlarla birlikte, Ermeni meselesinin geniş bir tarihçesini de sütun sütun yayınlamaktan çekinmemiştir.

Van Ermeni okulu öğretmeni Mıgırdıç Portakalyan, 1885 senesinde Avrupa'ya kaçarak (Armenia) adında bir gazete yayınlamaya başladı. Minas Çeraz adlı birisi de Paris'te (Armenia) adında bir başka gazete yayınladı.

Bu gazetelerde Doğu Anadolu'daki adi olaylara, yabancı devlet konsoloslarının yardımıyla siyasi bir renk vererek, Türkiye aleyhinde neşriyata giriştiler. Bu gazeteler ve Avrupa basını, Türklerin Ermenilere zulüm ve işkence ettiklerini uydurdular. Ermeniler bu propaganda ile Avrupa'nın müdahalesini sağlamak istiyorlardı. Minas Çeraz, gazetesindeki yazılarından başka, nutuk ve konferanslarıyla Berlin anlaşmasının uygulanmasını gerçekleştirmeye uğraşıyordu.

Avrupa ve Amerika'da yayınlanan gazete ve dergiler de Türkiye aleyhinde yoğun bir kampanya açmışlardı. Ermeniler, Türk milletini ve Osmanlı Devletini aşağılayıp küçük düşürmek için canla başla çalışıyorlardı.

Ermeni yazarlarının en çok tahrif ettikleri konu ise Adana'da, 1909'da çıkan ayaklanma idi. Olayın gerçek yönünü gizleyerek, kendi çıkardıkları kanlı olayı tam tersine anlattılar. Türklerin Ermenileri yok etmek, ortadan kaldırmak için harekete geçtiklerini iddia ettiler. Bunu tam manasıyla bir propaganda bombardımanı haline getirdiler. "Adana katliamı", "Adana Faciası" adlı birçok piyesler yazdılar ve oynadılar. (Bizim tiyatrocular da, Fransız Edebiyatından adaptasyonu marifet sayıyorlardı).

İstanbul'da, gazete ve kitaplarında neler yazdıklarını gösteren Madan Arşakshi tarafından yazılmış, "Kilikya'da Bir Ay" adlı eserden bir fıkra ile, Agop Terziyan tarafından yazılmış bin sahifelik, "Ermeni Katliamı" adlı kitapta çıkmış, "Son Ninni" isimli şiiri, Ermeni Komitelerinin Amal ve Harekat-ı ihtilaliliyesi isimli kitaptan alıyoruz:

"Bu adamın kim olduğunu biliyor musun? Bu adam kıtal sırasında cihad ecrine nail olmak için boğazlanmak üzere hemşehrilerinden bir gavur isteyen o yabani kör hocadır. Arzusuna nail olmuştu." Bu şekilde Müslüman din adamları, kan içici caniler olarak gösteriliyorlardı:

Son Ninni

"Ninni yavrum uyu

Uyu da, yaralı babanın iniltisini duyma,
Mememden emdiğin zehirden, süt değil,
Bu mübarek yerlerde kan tufanı oldu.

Sen sakın kaçma, memleketi sev ve onu daima takdir et,
Vatanında, toprağında hiç bir zaman esir olarak yaşama,
Hükmet ve hükümran ol.

Babanın üzerine bir ruh gibi ben de düşmedim ise,
Bundan maksadım vatana, Roma'nın dışı kurdu gibi bir
Romelüs yetiştirmeyi aht etmekliyimdir.

Kollarım bağlandı, ayaklarım baltalandı

Ah, nihayet memelerimi de kestiler.

Yaramdan kanımı em, bir tanecik yavrum.

İşte ölüyorum, artık sana Ermenistan ana olsun.

Üzerimde babanın henüz sıcak kanı kokan

Şu kırık kılıç da benden sana yadigar olsun."

Ermeniler Avrupa'da ve Amerika'da çıkardıkları gazetelerin yanı sıra, İstanbul'da ve taşra'da da gazeteler çıkarmaya başladılar. Van'da Vandosurp ve Ağhaduk adlı gazetelerle, Erzurum'da Haraç ve daha birçok gazete açıkça Türk düşmanlığı yapıyordu. Bu gazeteler Avrupa ve Amerika'ya gön-

derilerek oralardaki ırkdaşlarının da bu yayınlardan faydalanması yolunu tutuyorlardı.

Bu gazeteler, Türkiye dışında elden ele dolaştırılarak, Osmanlı ülkesinde tam bir anarşi ve terörün hüküm sürdüğü, Hıristiyan azınlıklara aklalmaz baskı ve zulümler yapıldığı havası veriliyordu. Bütün bunlardaki son amaç ise, bir dış müdahaleyi sağlayacak zemini hazırlamaktı.

'Bağımsız Ermenistan' isimli gazetede Hınçak komitesinin ileri gelenlerinden Sıbah Külyan, bu niyetlerini açıkça yazmak cesaretini kendisinde buluyordu: "Bu aralık İngilizlerden faydalanarak, bütün Ermenileri silahlandırmaya karar verdik. Bu maksatla merkezlerde silah mağazaları açmayı ve yarı fiyatla hatta parasız her sınıfa silah vermeyi kararlaştırdık. Fakat İttihat Terakki Cemiyeti bunun farkına vararak, silah ithalini yasakladı. O zaman biz de başka yollara başvurmak zorunda kaldık."

Nasıl Aldatıyorlar?

Yapılan araştırmalar kamuoyunun, bağımsız bir değişken şeklinde kendiliğinden oluşmadığını, "Dışarıdan yönetilen kanaatlerin baskısı altında ve onlara bağımlı olarak var olan, beliren veya oluşan bağımlı bir değişken olduğunu" göstermektedir.

Kanaatleri biçimlendiren unsurlar, ferdin kişisel özellikleri ile ilgili unsurlar ve bulunduğu çevre ile ilgili unsurlar olarak ikiye ayrılabilir:

Gruplar ve teknik vasıtalar.

Gruplar, aile ve okul gibi yüzyüze temasın bulunduğu gruplarla, politik ekonomik grupları ve baskı gruplarını içine alır. Modern toplumlarda bu grupların ferdin kanaatlerinin oluşmasında büyük rolü görülmektedir.

Fert çocukluk çağından itibaren, sosyal çevresini teşkil eden gruplara intisap etmeğe gayret edecektir. Gruplarla

* Büyük Larousse, Milliyet, C5, s. 2347

olan temas ve ilişkileri, kişiye, içinde yaşamakta olduğu toplumu tanıtan ve yorumlayan belli başlı bir vasıta olmaktadır. Kişi, sosyalleşme özelliği sebebiyle, bu gruplara kabul edilebilmek için, onların ölçülerine göre kendini ayarlamaktadır. Bu sebeple, kanaat ve görüşlerinin oluşmasında birinci planda etkili olan faktör, grup üyelerinin umumi dünya görüşleri ve davranış tarzlarıdır. Grup kanaatine uyma hadisesi, sadece ferdi görüşlerin yönelmesine tesirle kalmamaktadır. Aynı zamanda kişinin mensup olmadığı gruplara karşı olan davranışını, bakışını ve siyasi eğilimlerini de, bu intibak tayin etmektedir.

Kanaatlerin oluşup biçimlenmesinde büyük bir rolü olan çevre ile ilgili bir başka unsur da teknik vasıtalarıdır. Gazete, radyo, televizyon, internet, film, dergi, kitap, afiş, sergi vs. kitle haberleşme araçları da denen bu teknik araçlar büyük kitlelere bol, çeşitli ve çabuk haber sağlamakta, fertlerden çok uzaklarda geçen olayları, onların gözleri önüne getirmektedir. Bu araçlar, olayları verip, yorumlayış şekli ile kamuoyunun şu veya bu yönde oluşmasında çok önemli etkide bulunmaktadır.

İşte bütün bu imkanlar Ermeniler tarafından çok iyi bir şekilde kullanılarak, Türkler aleyhine bir kamuoyu oluşturulmuştur. Dünya kamuoyundaki "Barbar Türk" imajını, 140 yılı aşkın süredir aleyhimizde propaganda yapan Ermeniler oluşturmuştur.

Batı'da ve Amerika'da üniversitelerin de dahil olduğu aydın çevreler, kitle haberleşme araçları vasıtası ile yoğun bir propaganda yapmaktadırlar. Bu iş o kadar ileri götürülmüştür ki, 1915-1922 yılları arasında Türkler tarafından katliama tabi tutulduklarını iddia ederek, Ermeni teröristlerin Türk diplomatlarına karşı yönelttikleri terörü hak göstermeye çalışmaktadırlar.

Ermenilerin ve diğer Türk-İslam düşmanlarının propagandaları, dünya kamuoyunu Türkler ve olaylar hakkında farklı imajlar, yorumlar vererek etkilemeye çalışmıştır.

Birinci Dünya Harbi'nden çok önce başlayan bu propagandalar 1918'de Türkiye'nin Avrupa karşısında tek kalmasından faydalanılarak, daha da şiddetlendi. Hatta ilgili hükümetlerce dış politikalarını destekleyici bir güç olarak kullanıldı.

Ermenilerin Batı'da geniş bir propagandaya girişmelerinin asıl sebebi, savaştan sonra Türkiye'den tazminat ve toprak talep etmek gibi, ileri sürecekleri iddialar ve istekler konusunda Batı ve Amerikan kamuoylarının desteğini kazanmaktı.

Ermeni propagandası etkili birçok çevreyi ele geçirdi. Devlet adamları, politikacılar, edipler, gazete sahipleri ve yazarlarından bir kısmı yemekler, balolar, şahsi temaslar yoluyla, Ermeni propagandasının ajanları haline sokuldu. Çeşitli dostluk cemiyetleri ile diğer Aydınlar ve halk üzerinde de etki kuruldu. Sosyalist politikacıları kazanmak için de çaba harcanıyordu. Bazı öğretmenler ve profesörler de Ermeni davasına kazanıldı. Batı'da, her dereceden okullarda Tarih, Arkeoloji, Felsefe, Edebiyat hocalarının Ermenistan'a özel bir sempati duymaları sağlandı.

Böylesine hummalı bir kampanya içinde, Ermeni propagandasının giriştiği faaliyetler çok çeşitlidir:

- Kitaplar, broşürler, renkli haritalar, istatistikler yayınlamak,

- Gazete ve dergi gibi süreli yayınlar çıkarmak,

- Avrupa gazete ve dergileriyle anlaşıp onlara makale, mektup, mülakat, haberler vermek,

- Ermeni propagandasını konferanslar, filimler, sergiler, geziler, folklor gösterileri, kartpostallar yoluyla da etkili kılmaya çalışmışlardır.

- Kitap, dergi, gazete, sinema, tiyatro, televizyon ve video, Ermeni propagandasının son dönemde yaygın olarak kullandığı kitle iletişim araçlarıdır. Son yıllarda çok sür'atli gelişen İnternet teknolojisinden de azami ölçüde yararlanarak bölücü propagandalarına hız vermişlerdir:

Kara Şato'da Kin Ayinleri

140 yılı aşkın süredir Ermeni yalanlarını dinleyen Fransızların, hayalperestlikte Don Kişot' u gölgede bıraktıkları bir gerçektir. 1919'da Ermenileri öne sürerek, ele geçirmeye çalıştıkları Adana'ya aslında kendileri göz koyuyorlar. Archard adlı bir ziraat mühendisine, "iklim ve arazi incelemesi" yaptırıyorlar. Mühendis raporunda, "Marsilya'ya çok uzak olmayan Kilikya (Adana civarı) ve Kuzey Suriyeyi elimizde tutmak ve pamuk üretimini geliştirmekte çıkarımız vardır" diyor.

Hayal gücüne bakın!

Hayallerin üretim merkezi ise, "Kara şato"dur:

Fransa'nın "Altın Tepeler" adı verilen "Mont- d'or", Lyon şehrinin 15 km. kuzeyinde dağlık bir bölgedir. Burada tam orta yerde dar, ıssız bir sokak var. Bu sokağın kenarına, geniş aralıklarla sıralanan evler, Ortaçağ derebeylerinin yaşadıkları şatoları andırır. Bu sokağın 2 km. ötesinde, bin metrekarelik sahanın ortasında kurulu kalın duvarlarla çevrili iki asırlık bir bina vardır. Bu binanın adına, çevre sakinleri "Kara şato" der. Mont- d'or tepelerine dağılmış onbeş bin Ermeni, bu Kara şato'nun devamlı ziyaretçileridir. Bu mekanda birçok esrarengiz olaylar gelişir veya düzenlenir. Bu Kara şato, Ermeni papazlarınca yönetilir. Fanatik Ermeniler burada toplanır. Zengin işadamları finansman kaynağıdır. "Ermeni Eğitim Örgütü Karargahı" burasıdır. Burada "kin" ayinleri yapılır. Türkler'e karşı planlar burada yapılır. Soykırım hikayeleri burada üretilir. Bıkmadan, usanmadan anlatılır, dinletilir. Don Kişot gibi deli oluncaya kadar, kafalar soykırım hikayeleri ile doldurulur. Ermeni propagandası, Batılı patron ülkelerin desteğiyle teknolojiye de ayak uydurmuştur. Esasen Ermeni soykırımı senaryosunu ortaya atan, geliştiren, finanse eden ve bu senaryodan çıkar sağlayan da Ermeniler değil, başta Fransa olmak üzere İngiltere, Rusya ve ABD'dir. İşte Batı'nın desteğiyle bölücü Türk ve İslam düşmanlarına sağlanan teknolojik imkanlar:

* Türk-Ermeni münasebetlerinin Dünü-Bugünü, Osman Karabiyik, Hizmet Ltd. Şti. Yayınları, İst. 1984, s9, 298

Kanlı İnternet Şatoları

1861 senesinde, Zeytun'da Fransızlar tarafından başlatılan Ermeni propagandası, 1862'de İstanbul Yedikule Ermeni Hastanesi Bahçesi'nde "Bağımsız Ermenistan" naraları ile devam etmiş, Erzurum ayaklanmasının planları İstanbul'da yapılmıştır. Ermeni masalları üzerine kaleme aldıkları 40 bin uydurma kitaba, tiyatro oyunu ve film senaryosuna internet siteleri de eklendi. Sözde soykırım illüzyonunu teknolojinin de imkanlarıyla öylesine abartan siteler var ki, siteye girdiğiniz zaman, anasayfada karşılaştığınız kan, alev ve kurukafa manzarası ile ürperiyorsunuz. Ermeniler, bu Ortaçağ Avrupası'nın kanlı kara şatolarını andıran internet sitelerindeki dehşet verici görüntülerle insanları etkilemeye, "Diaspora virüsü" aşilayarak, "Don Kışot" sendromuna yakalanmalarına sağlamaya çalışıyorlar. Don Kışot Sendromu'na yakalanana-lar ise, artık iflah olmaz bir Türk düşmanlığı sıtmasına tutuluyor ve güya kurtarıcı Ortaçağ şövalyeliğine soyunuyor. Chirac, Jospin ve Tiberi, Don Kışot Sendromu şövalyelerinin başında gelmektedir.

Fransa'nın sözde 'soykırımı' yasalaştırmasından sonra, Türkiye ile asırlar öncesine dayanan tarihi bağı bulunan bütün unsurları harekete geçiren bölücü mihraklar, internet ortamına da el attı. Daha çok Yurt dışından yönetilen, Türkiye'ye yönelik bölücü internet kuşatması, ülkemizde yaşayan Ermeni, Rum, Musevi, Süryani azınlıkları ile birlikte bütün vatandaşlarımızı tedirgin ediyor.

Türkiye'ye karşı adeta bir yıpratma kampanyası başlatan Ermeni diasporası, başını çektiği soykırım yalanına cephe genişleterek yandaş bulma arayışında.

Almanya'da faaliyetleri yasaklanan, İngiltere'de tehlikeli terör örgütleri listesine alınan PKK ile, internette de işbirliği içerisinde olan, come.to.armenia, www.cilicia.com ve members.tripod.com/armenia12/genocide sitelerinde, PKK-Ermeni işbirliği açıkça görülmektedir.

Bu sitelerden members.tripod.com/armenia12/genoci-de18html sitesinde dünyadaki bütün insanları yanıltıcı bir hileye başvurulmakta, geçmişte yapıldığı bilinen Nazi soykırımı, Rusya, Çin, Guatamala, Uganda ve Kamboçya'daki savaş ve iç savaşlarda ölenlerin tarih ve rakamları verilerek, listenin başına Türkiye'de 1,5 milyon Ermeni'nin soykırımı uğradığı yalanı eklenmektedir.

Ermeniler'in internetteki sitelerinden Agos gazetesi Türkiye'de yayınlanıyor. Ermeni cemaatini bilgilendiren ve uzun süredir mutedil yayınları ile bilinen Agos gazetesi, özellikle Fransa'nın sözde soykırım yasasını kabul etmesinin ardından konuyu sütunlarına ve internete açtığı siteye taşıdı.

Türkçe, İngilizce, Fransızca ve Ermenice yayınlanan A-GOS internet sitesinden başka, İstanbul'da faaliyet gösteren bir diğer Ermeni sitesi de İstanbulguide'dir. Bir gezi ve turist rehberi olarak faaliyet gösterirken Fransa'nın sözde soykırım yasasını kabul etmesinden sonra konuyu tartışmaya açarak gündemde tutmaya çalışıyor.

Karadeniz'in neşeli insanların adını kullanarak yurtdışında

Lazeburi dergisi ile etnik ayrımcılık yapmaya çalışan mihraklar, inter-nette açtıkları Laz ve Pontus siteleri ile soykırım furyasına katılıyor.

Esprileri, neşeli fıkraları ve zengin folkloru ile Anadolu insanının gönlünde taht kuran Temel, Dursun, Cemal ve Fadime'nin iradesi ve bilgisi dışında, birileri onların adını kullanarak bölücülük yapmaya çalışıyor. Bu arada asırlardır Türk vatanında huzur içinde yaşayan Süryani azınlığı da, Ermeni diasporasının oyununa gelerek peşlerine takıldı. Asuri -Süryaniler internete Süryani Ortodoks Kilisesi sitesi ile propaganda furyasında yerlerini aldılar. Her Türk, durumun vehametini ve kendisini imha etmek üzere gittikçe canavarlaşan teknolojik tehlikeyi kavrasın da uyanсын diye, sitelerin adreslerini veriyorum:

Ermeni siteleri:

www.agos.com.tr/ www.istanbulguide.net

Musevi siteleri: www.members.nbc.com/ [musevilisesi:](http://musevilisesi.com)
www.salom.com.tr

Asuri-Süryani sitesi: www.suryanikadim.org

Laz siteleri: www.lazuri.net/ www.lazebura.com/
www.home-town.aol.com/karadeniz2001/ www.hamsi.org/
www.karalahana.com

Pontus sitesi: www.members.nbc.com/pontians

Çerkez sitesi: www.marje.net

Lezidi siteleri: www.iezidi.org/ www.ezidi.com

Alevi siteleri: www.alevi.com/ www.alevi.org.au/
www.zulfikar-dergisi.com/ www.interanadolu.de/
www.alevi-cephesi.com/ www.alevi-yol.de/ www.sahku-lu.org/ www.aleviakademesi.org/ www.hakder.nl

Tartışma forumu: www.f9.parsimoni.net/forum

Türkiye, Irak, İran, Suriye, Rusya ve dünyanın birçok yerinde faaliyet gösteren Kürt siteleri de internette ve değişik dillerde etnik ayrımcılık yapmaya devam ediyor. Bu alandaki siteler arasında işbirliğini sağlamak için kurulan bir de arama motoru var: www.legerin.com

www.cilicia.com/armo10i-kurdistan.html sitesinin ana sayfasında, "Kurdistan recogzines the Armenian Genocide= Kürdistan Ermeni soykırımını tanır" sloganı yer almaktadır. Bu sitede kanlı PKK terör örgüü elebaşı Öcalan'ın Ermenistan Devlet Başkanı Koçaryan'a yazdığı mektubun İngilizce metni yayınlanmaktadır.

"Chirac, Don Kişot'luğa nasıl karar verdi?" başlıklı bölümü tamamlarken, Chirac ve benzerlerinin Ermeni propagandasına 'safça' aldandıklarını düşünmediğimizi özellikle belirtelim. Bilakis bu propagandanın dünya kamuoyunda akis bulması, Ermeni argümanını, üzerinde stratejik hesap yapılabılır bir potansiyel araç haline getirmektedir. Bu bakımdan Fransa, Ermeni propagandasına destek vermektedir.

Yalan olduğunu bile bile destek vermektedir. Çünkü, Ermeni soykırımı yalanını ortaya atan Fransa'nın kendisidir. Fransızlar, aynı şekilde Süryani, Pontus- Rum, Laz, Kürd, Çerkez v.b. soykırımı da uydurmak ve bütün bu unsurları Türkiye'ye karşı kullanmak için çaba sarfetmektedir. Mak-sat, istendiği zaman öne sürülebilen ve öne sürüldüğünde de ses getirebilen, dünya kamuoyunda yankı uyandırabilen potansiyel bir baskı aracını el altında hazır bulundurmaktır. Tabii ki Fransa'nın nihai hedefi, çok unsurlu ve güçlü bir muhalif cephe oluşturduğu zaman Türkiye'yi, Yugoslavya gibi minik parçalara ayırarak, Türk milletini perişan ve im-ha etmektir. Ermeni soykırımı yalanı Fransa'nın el altında hazır tuttuğu, ateşlemeye hazır dinamit ve dinamiklerden biridir.

Chirac ve benzerleri Don Kişot'luğa soyunurken, Ermeni-PKK işbirliği üzerine de birtakım ince hesaplar yapıyor. Erme-ni- PKK işbirliği ile Türkiye'yi parçalamanın yollarını arıyor.

Öcalan-Koçaryan El Ele!

Bölücü terör örgütü PKK'nın elebaşı Öcalan, Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan'a yazdığı mektupta sözde soykırımı destek veriyor. Mektubunda soykırımın gözardı edilmemesi gerektiğini söyleyen Öcalan, sözde Ermeni soykı-rımının Yahudi soykırımına örnek teşkil ettiğini öne sürerek, Ermeni halkı ile işbirliği yapmak istediklerini belirtiyor. Konu ile ilgili İstanbul (İHA) mahreçli haberde şu bilgilere yer veri-liyor:

"Bölücü terör örgütü PKK'nın elebaşı Abdullah Öcalan'ın, yıllar önce Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan'a yazdığı bir mektupta, sözde Ermeni soykırımına destek ver-diği ortaya çıktı.

Bölücü terör örgütü PKK'nın elebaşı Abdullah Öcalan'ın, 10 Nisan 1998 tarihinde Ermeni lider Koçaryan'a, devlet baş-kanlığı seçimlerindeki başarısını kutlamak amacıyla gönder-

diği mektup, -www.cilicia.com- adresinde yayınlandı. Öcalan, mektupta, Koçaryan'a kendi ülkesinde gerçekleştireceği demokratik reformlar konusunda başarı dilerken, Dağlık Karabağ sorununa da politik çözüm bulması dileğinde bulunuyor. Öcalan, Ermeni lider Robert Koçaryan'a yazdığı mektupta, sözde soykırım üzerinde yoğunlaşıyor.

Bölücü terör örgütü PKK'nın elebaşı Öcalan, mektubunda, Belçika Senatosu'nun, Ankara hükümetini, 1915-1919 yıllarındaki sözde Ermeni soykırımını kabul etmeğe çağırarak, soykırımı desteklemesinin kendisini memnun ettiğini dile getiriyor. Terörist Öcalan, Belçika Senatosu'nun bu adımının geçici bir tavır olmayacağını da ileri sürerek, mektubunda; "Lozan Antlaşması ile Küçük Asya ve Ortadoğu'yu paylaşma hazırlığı yapan yabancı devletlerin, 1915 yılında yaşananları kasıtlı olarak gözardı etmekten vazgeçmeleri, Türk hükümetine karşı başlatılan söz konusu kampanyanın devamı açısından büyük önem taşıyor." şeklinde ifadelere yer veriyor.

Sözde Ermeni soykırımını, Nazi dönemindeki Yahudi soykırımı ile kıyaslayan Öcalan, "I. Dünya Savaşı'ndaki katliamlar, II. Dünya Savaşı'nda Nazi Almanları'nın Yahudilere yönelik soykırımına örnek teşkil etti. Hitler'in Yahudi problemine ilişkin son olarak 'Yahudiler'den kim şikayet ediyor ki' dediğini hatırlayalım" diyerek, Ermeniler'e destek veriyor. Bölücü terör örgütü PKK'nın elebaşı Öcalan'ın mektubunda, "Balkanlar'da etnik temizlik ruhunun bir kez daha canlanması, Belçika Senatosu'nu harekete geçirdi. Etnik grup ve ülkelerin yeniden birleşimi ve bölgesel ihtilafların diyalog yoluyla çözümünü için 1915 yılındaki olayların nedenleri kapsamlı bir şekilde araştırılmalı ve analizi yeniden yapılmalıdır. Tüm bunların yanısıra Türk, Ermeni, Yunan ve Kürtlerin eğilimleri üzerinde yoğunlaşmalıız" denilerek, sözde soykırımın tekrar gündeme getirilmesi isteniyor.

Öcalan, Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan'a yazdığı mektupta, "Bu süreçte Türk-Ermeni ve Yunan ilişkilerine yardımcı olacağımız konusunda kesinlikle güvence veriyoruz. Karşıt tarafların diyaloga geçebilmeleri için bizim destek çabalarımız devam edecektir." diyerek, Ermeni lidere açık destek sözü veriyor. Öcalan, mektubuna, "Ermeni ve Türk hükümetlerini, tarihi sorumluluklarına sahip çıkmaya çağırıyoruz. Yakın gelecekte, hükümetiniz ve Ermeni halkı ile işbirliği içinde olmayı arzu ediyoruz" diyerek, son veriyor. (27.03.2001- İHA)

PKK'ya, Ermeniler'den 70 Milyon Dolar

Türk Genelkurmay'ının Web sitesinde verilen bilgilere göre, Ermeni diasporası, terör örgütünün sözde Avrupa sorumluluğunu üslenen Murat Karayılan'dan, 1999 yılında sığınma talebi reddedilen Hollanda'da bulunduğu sırada, Assen kentine bir sözde soykırım anıtı dikilmesi için yardım istedi.

Alınan bilgiye göre, sözde Başkanlık Konseyi, konuyu görüşerek, "Ermeniler ile sadece sözkonusu anıtlarla ilgili değil, Avrupa'daki tüm Ermeni faaliyetlerinin desteklenmesi ve Ermenilerin Doğu Anadolu konusunda propagandalarının da gündeme getirilmesi" yönünde karar verdi. Bu karar üzerine Ermenistan'dan beş kişinin Hollanda'ya giderek, Murat Karayılan Başkanlığındaki PKK'lı teröristlerle görüştüğü ifade edildi.

Görüşmeler sonunda, Ermenilerin terör örgütüne 70 milyon dolar vermesi, bunun karşılığında da PKK'nın, Ermenilerin sözde soykırım iddialarını desteklemesi ve Doğu Anadolu Bölgesi ile ilgili olarak Ermeni diasporasının gayriresmi Ermeni iddialarına karşı çıkmaması konularında anlaşmaya varıldığı bildirildi. Bu anlaşmadan sonra, PKK'nın her ortamda soykırım iddialarını desteklediği ifade edilerek, Doğu Anadolu Bölgesi'ni "Kürdistan" ın bir parçası olarak göstermesine

karşılık, Ermenilerin de burayı Batı Ermenistan olarak nitelemesine sessiz kaldığı kaydedildi. (Babıali Magazin, Nisan 2001, s.32)

Militan takviyesinde ve organizasyonunda büyük katkılarının bulunduğu PKK örgütü bünyesindeki Ermeniler, bu yöndeki faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. Öldürülen çok sayıda PKK militanının sünnetsiz çıkması, bu gerçeği doğrulamaktadır:

Ermeni Terör Örgütlerine Dikkat!

Evet, ASALA yakın zamana kadar çok destekli PKK örgütü içerisinde faaliyetlerini sürdürmüş, ama tazminat taleplerinin de yavaş yavaş gündeme getirildiği şu sıralar çok daha değişik birçok Ermeni örgütü, Güney Kıbrıs'ta EOKA'nın yan kuruluşları durumundaki Sek Sendikası, Yedek Subay Federasyonu, Yedek komandolar Derneği, Demokratik Seferberlik Partisi'nin (DİSİ) gençlik kolu durumundaki Nedisi ve Yunan Gizli Servisi'nin (KIP) desteği ile Türkiye'ye ve Türkiye Dışındaki Türk hedeflerine karşı Yeni kanlı eylemler başlatmak üzere gereken eğitim çalışmaları içerisinde bulunduğu yaygınlaşmaktadır. (2001)

Güney Kıbrıs'ta ve onun haricinde Suriye, Fransa ve Amerika gibi ülkelerde hareket emri beklediği söylenen bu terör örgütlerini şöyle sıralayabiliriz:

- 1- Ermeni Silahlı Savaş Örgütü,
- 2- Grup 21,
- 3- Genç Hareket Grubu,
- 4- Ermeni Grup 28,
- 5- Yanıkyan Komandoları,
- 6- 27 Mayıs Ermeni Organizasyonu,
- 7- Ermeni Gizli Ordusu,
- 8- Yeni Ermeni Direnişi (NAR),
- 9- Ermeni Katliamının Adalet Komandoları,
- 10- Ermenistan Kurtuluşunun Gizli Ordusu (ASALA),

Propaganda Bombardımanı

Bütün bu örgütlerin yanısıra Ermeniler, Batı kamuoyunu Ermeni soykırımı iddiaları doğrultusunda çeşitli yayınlarla gittikçe şiddetlenen bir propaganda bombardımanına tutmaktadırlar. Bu konuda 40 bin kitap ve makale yayımlamışlardır. Bunlardan bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

Offical Sournal of Armenian Secret Armı for the Liberation of Armani Beirut (Beirut'ta Ermenistan'ın kurtuluşu için Ermeni gizli ordusunun resmi gazetesi)

The Armanian Weekly (Ermeni haftalığı)

Offical Contemporarı English Lantion in the United States (ABD'deki Ermeni Devrimci Federasyonu ve Ermeni Gençlik Federasyonu'nun çağdaş İngilizce mecmuası)

The Middle East (OrtaDoğu), (OrtaDoğu'daki olayları kapsayan İngilizce yayın)

Atamian Sarkis The Armanian Commniti (Ermeni cemaati)

Baliozian, The Armanias: Their Historyand Culture, A Short Introduction (Ermeniler, kültür ve tarihlerine kısa giriş)

Boyajian, Dicran Armania: The case for a forgotten genocide (Ermenistan; Unutulmuş katliam davası)

Lee Bruce and Wanek, Who speaks today of the Armaniasy

Lang David Marshal, Armania Cradle of civilization (Ermenistan, medeniyetin beşiği), (Hasan Karakaya, 17.02.2001 Akit)

Fransa ve ABD'nin 30 Ocak 2001'de başlayan Ermeni soykırımı atağı, 2001, 24 Nisan'ı itibariyle tamamlanmıştır. Yani Ermeni stratejik argümanını kargaşa ve baskı unsuru olarak kullanarak, elde etmek istedikleri hedefe ulaşmışlardır. Bunların ne olduğu ayrı bir inceleme konusudur. Ancak, en azından Türkiye'nin bir Büyük ekonomik krize girdiğini, savunma harcamalarında kısıtlamaya gitmek zorunda kaldığını, Türk ekonomisinin IMF ve Dünya Bankası'nın kontrolüne

geçtiğini, stratejik önemi haiz Bor madenlerimizin yabancılara satışının gündeme geldiğini, kalkınma hızının eksi ikilere indiğini ve Türk ekonomisinin en az bir on yıl daha geriye gittiğini biliyoruz. Şimdilik, "Soykırım argümanı tedavülden çekilmiş", yani soğumaya bırakılmıştır. Yapılan son açıklamalar bunu göstermektedir. Şu satırların yazıldığı 03 Mayıs 2001 tarihi itibarıyla, Ermenilerin çıkışları ve medyada yer alan Ermeni haberleri 'Şak!' diye kesilmiştir. Ne zaman tekrar ortaya atılır. Ya da sıra Kürt sorununu, PKK'yı devreye sokmaya mı gelmiştir? Ege- Kıbrıs, Rum-Yunan problemi mi tedavüle sürülecektir? İşçi, çiftçi, memur hareketi, demode sağ-sol çatışması ile İç karışıklık senaryoları mı vardır?..

FRANSIZ-ERMENİ İŞBİRLİĞİNİN TEMELLERİ

Ermeni tarihçi Yosif Kösseyan, Yunanca yayımlanan "Ermenilerin Bağımsızlık Hareketi" kitabında Fransa'nın yayılmacı emelleri için Ermenileri, 1861 yılında kışkırtmaya başladığını yazmaktadır. Kösseyan kitabında Fransızların, Anadolu'da yaşayan Ermenileri Türklere karşı kışkırttıklarını şöyle anlatıyor:

"1861 yılında Ermenilerin toplu halde yaşadıkları Zeytun'a, Leon adında bir Fransız geldi. 3. Napoleon'un temsilcisi olduğunu ve Türklere karşı ayaklanırlarsa Fransa İmparatorunun, bağımsız devlet olmaları için destek olacağını vaad etti.* Ermeni liderler, Leon'a, Fransa kendilerine yardımcı olursa, 70 bin kişilik bir ordu hazırlayabileceklerini söyleyerek bunu Napoleon'a iletmesini istediler. Fransa'nın, Orta Doğu'ya, Güney Doğu Anadolu'dan açılma arzusu, Ermenileri ele geçirmeye başladı.

Fransa'ya sırtını dayayan Ermeniler, Osmanlı İmparatorluğu'na baş kaldırdılar ve Zeytun ayaklanmasında, 800 Türk askerini kılıçtan geçirdiler. Aşır Paşa, 40 bin kişilik bir ordu ile Ermeni isyanını bastırmaya giderken Fransa, Bab-ı aliye baskı yaparak, Ermeni asileri kurtardı. Ermeniler Fransa'ya olan minnet borçlarını, 1870-71'de, Fransa-Prusya savaşında, bir papazın komutasında bir Ermeni birliğini Fransızların safinde savaşmaya göndererek ödediler."

* Ermeni Mezallını, Veysel Eroğlu, Sebül Yayınevi İst. 1994, s. 54

Ermeni tarihçi kitabına şu satırlarla son veriyor:

"Emperyalist güçler, Ermenileri emelleri için kullanmışlar ve Osmanlı İmparatorluğunu parsellerken biz Ermenilere hakkımız olan payı vermemişlerdir."

(INAF, Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezi internet sitesi)

Fransızların Adana'da Pamuk Tarlası Hayali

1919 yılı Sonbaharında Pierre Loti, Kilikya (Adana)'nın Türklüğünü ileri süren, Türklerin yayınladığı bir belgeyi zikrettikten sonra, Kilikya ve halkı hakkında diyordu ki: "Kilikya, Türk vatanının en ayrılmaz parçası, hatta kalbidir; Avrupa diplomatlarının onu bir an bile esir etme gibi haksız bir projeyi neden ve nasıl kurduklarına insan şaşar."

Fransız kamuoyu Kilikya'yı iyi tanımamakla beraber, 1919 sonlarına kadar, güçlükleri düşünmeden istemeye devam etti. Şüphesiz orayı, daha iyi tanıdığı Suriye'nin parçası sanmaktaydı. Kilikya'yı koloni haline sokmayı tasarlayan resmi makamlar ise raporlar bile hazırlamıştı. Bunlardan biri Beyrut'taki Fransız Yüksek Komiserliği mensuplarından ziraat mühendisi Achard'a yaptırılmıştı. Mühendis, 1919'da bölgeyi dolaşmış ve raporunda, "Marsilya'ya çok uzak olmayan Kilikya ile Kuzey Suriye'yi elimizde tutmak ve pamuk üretimini geliştirmekte çıkarımız vardır" diyordu. "Bunu yaparken, her koloniciyi bekleyen güçlüklerle karşılaşmayacak, büyük düşmanımız mağlup Almanya'nın yerine geçerek onun başlattığı eseri tamamlayacağız."

Ne var ki Fransızların bu hevesleri gerçekleşmeyecek ve Kilikya ovaları 1920 den itibaren Fransa kamuoyuna tehlikeli bir bataktan farksız görünecektir. *

Kilikya ve Suriye, mütarekeden Kasım 1919'a kadar Fransa ve İngiltere'nin işgalinde kaldı. Ancak, general Dufieux, albay

* Ermeni Terörünün Kaynakları, S.565

Bremond ve yüksek komiser Georges -Picot'un idaresi altında bulunan Fransız kuvvetleri, diğerlerinden çok az idi.

1916 gizli Antlaşmasıyla Fransa'ya bırakılan Kilikya ve Suriye'de İngiltere'nin bulunması ve Fransa'ya adeta "üvey evlat" muamelesi yapması hoş karşılanmıyordu. Eylül 1919'da Le Temps'in yazdığına göre kamuoyu İngilizlerin işgal idaresini Fransızlara devretmekte gecikmesini kabul edmiyordu. Paris ve Taşra gazeteleri her fırsatta Suriye ve Kilikya'nın metodlu şekilde "İngilizleştirildiği" sloganını işleyerek kamuoyunun İngiltere'ye, özellikle Lloyd George'a husumetini körüklüyorlardı.

Gerçi basına göre İngiltere, Suriye ve Kilikya'da Fransa'ya muhalif bir politika izlemekteydi, ama Fransız makamları da tam anlamıyla kendi politikalarını gütmüyorlardı. Ekim 1919'da yüksek komiser ve Suriye ile Kilikya kuvvetleri başkomutanlığına atanan General Gourcud'un Aralık 1920'de açıkladığına göre, Fransa 1919'da Kilikya'da "Ermeni politikası" izlemişti.

Fransa'nın, Ermeni propagandasına kurban olan Kilikya politikası başlıca iki doğrultuda kendini gösteriyordu.

1- Ermenilere askeri harekatta yer verilmesi:

Yine General Gourcud'ya göre, emrindeki altı taburdan üçü Ermenilerden meydana gelmişti. Bunların teşkillerine, 1916'da Başbakan Briand tarafından başlanmış ve bir "Ermeni Alayı" kurulmuştu. Türkler buna "Ermeni İntikam Alayı" adını vermişlerdi.

Bu alay dünyanın dört bir bucağından koşup gelen 5-6 bin Ermeni gönüllüsünden teşekkül ediyordu. Bellet'in Mebusan Medisi'nde açıkladığına göre hükümetin böyle bir Ermeni alayı kurmaktan amacı, "Ermenileri Kilikya'nın kurtuluşuna iştirak ettirmek ve böylece onların milli emellerinin gerçekleşmesi için yeni deliller ve destekler sağlamaktır."

Ermeni gönüllüleri, Fransız bayrağı altında ve Fransız üniformaları ile çarpışıyorlardı. Fakat özel bir sancakları da vardı.

2-Kilikya'nın idari yönden "ErmenileŖtirilmesi": 1918'de ve 1919'un son günlerine kadar Fransa hükümeti, Kilikya'ya "Ermenistan" diyordu. Clemenceau, Suriye ve Kilikya için "Suriye ve Ermenistan Yüksek Komiseri" nvanyla Georges Picot'u idareci tayin etmiŖti.

Öte yandan Kilikya'daki idari makamları, "Ermenistan Fransız idarecileri" adını taŖıyordu.

Fransa hükümeti Kilikya'nın idari iŖleri için geniŖ ölçüde Ermeni memur kullanıyordu: Polis, demiryolları, posta vs. gibi önemli hizmetlere Ermeniler atanmıŖtı.

Ermeniler, Haziran 1920'de Eriyan'dakinden ayrı, Fransız himayesinde az ömürlü bir "Armanus Ermeni Cumhuriyeti" ilan etmiŖlerdi.

Zamanla kamuoyu bu Ermeni politikasını Kilikya'nın sknetini bozan ve Türk-Fransız savaŖlarını doğuran nedenlerden biri olarak görecekti.

Kamuoyu, MaraŖ savaŖlarının ve olaylarının nedenleri arasında Ermeni tahriklerini görür. "Kilikya'da Ermeni askeri kullanmakla hata edildi. Bu hatanın iki acı sonucu görüldü: nce, Ermeni askerleri Türkleri tahrikle olay çıkartıyorlardı; sonra da ilk arpıŖmada sıvıŖtıkları için Türklerin karŖısında Fransızlar kalıyordu." diyordu bir subay.

Ermenilere muhalif sayılamayacak L'Humanite gazetesi, Kilikya olayları kapandıktan sonra, 1922'de Ŗyle yazıyordu: "Eğer Ermeniler yatıŖtırılmasaydı Müslüman halkı yok ederlerdi. Kontrol altında tutuldukları zaman bile masum Türkleri haraca kestiler, soydular... Asker olarak Ermeniler daha az iŖe yarar göründüler. Alayları ilk arpıŖmada kurtuluŖu kaçmakta buldular." L'Eclair gazetesi de sanki muhabımyzın sözlerini kopya edencesine Ŗyle yazmıŖtır: "Ermeniler, ellerine verilen iktidarın Ŗuuruna varınca, eskiden Türklerin baŖlattıęı tahrik, katliam ve Ŗiddet rejimine bu defa kendileri giriŖtiler. Bu halen sürüp giden (Haziran 1920) sivil harbin baŖlangıcı oldu ve sonuçlarını biz çekiyoruz." Nihayet, 

Ermeni taburuna kumandanlık etmiş General Gourand'un sözlerini zikrederim: "Hiç şüphe yok ki, bu Ermeni taburlarının mevcudiyeti, 21 Ocakta Maraş'ta patlayan ayaklanmanın sebebidir. Çünkü bu taburlar Türklerle Ermenileri ayıran derin kin nedeniyle, kaçınılmaz bir öç duygusuyla geliyordu."

Kilikya'nın Fransızlardan boşaltılması hakkında bir başmakalesinde Le Temps gazetesi, bölgeden ayrılan Hıristiyanların sayısı hakkında bilgi verdi: "Kilikya tamamen Hıristiyanlarla meskun bir ülkedir ve Fransa, bu yeri Müslüman bir devlete geri vermekle kötü bir harekette bulunmaktadır deniliyordu. Oysa, son iki aydaki devir-teslim işleri Hıristiyanların tam bir sayımına imkan verdi. Bunlardan 49 bin 884'ü, bazı kötü propagandacılar tarafından kandırılarak veya göz dağı verilerek kesin ve geçici şekilde göç ettiler. 3 bin 828'i ise bölgede kaldı. Genellikle 300 bin kişinin oturduğu tahmin edilen bir ülkede topu topu 53 bin 712 Hıristiyan vardı."

Evet görüldüğü gibi Ermenilerin yalan ve iftiraya dayanan propagandaları, olaylara şahit olmuş kişiler tarafından farkedilmektedir. Gerçekten de Kurtuluş savaşından sonra Ermeni meselesinin birinci safhası birtakım gerçeklerin, bizim gayretlerimiz sonucu olmasa bile, kendiliğinden ortaya çıkmasıyla sona ermiştir. Ermenilerin savaş sahasında yenilgiye uğradıkları gibi yukarıda görüldüğü üzere akliselim sahibi tarafsız gazeteciler tarafından da yalancılıkları ve hakikati tersine çevirdikleri ortaya çıkarılmıştır."

Yine aynı çirkin yüz!

Emekli Büyükelçi Selahattin Ülkümen, Fransız Parlamentosu'nun aldığı sözde soykırım Yasasını şiddetle kınarken, 1921'de Adana'da işgal bitiminde bir Fransız subayının sözlerinin, bugün Fransa'nın aldığı kararlarla paralel olduğunu savundu. Ülkümen şunları anlattı:

"1921'de Fransız işgali sona ermişti. Türkiye-Suriye sınırı çiziliyordu. 9 yaşındaydım, Bir Fransız subay, nefret dolu sözlerle bizlere haykırdı. Rütbesinin Albay olduğunu daha sonra öğrendiğim subay, "Ey ahali şimdi gidiyoruz. Sanmayın ki, bizler burarlardan ebediyyen gideceğiz. Yine geleceğiz. Belki çok yakında belki de uzunca bir süre sonra. Ama yine geleceğiz." dedi.

89. yaşında olan emekli Büyükelçi Ülkümen, "Fransızlar'ın aldığı bu karar, bir ulusun geleceği hakkında 80 yıl öncesinden beri tezgahlanan oyunların sonucu, yine aynı çirkin yüz! O yüz işte yine karşımızda. O zamanki sözlerin sahibi Fransız bir subaydı. Şimdiki Fransızlar ise Fransız Parlamentosunda. İkisinin arasında fark yok" dedi. (Cahit Akyol, 09.02.2001Hürriyet)

Sanşo Pansa Yasası'na Fransızlar da Karşı

Chirac, Jospin ve Tiberi'nin oldu bittiye getirip, Fransa Meclisi'nden bir soykırım Yasası çıkarmaları, bir marifetmiş gibi aceleyle Paris'in göbeğinde anıtlştırma planı yapmaları, ardından Koçaryan'ı Fransa'ya çağırması, o arada bir Ermeni sergisi açmalarının bende Don Kişot çağrışımı yapması sebepsiz değil. Panikatak diye nitelendirebileceğimiz bu ani çıkış, şövalye hikayeleri okuya okuya kafayı üşütüp, birdenbire şövalye olmaya kara veren Quijano'nun yeldegirmenleri ile savaşına benzemiyor mu?

Chirac, Jospin ve Tiberi de Ermeni fanatiklerden soykırım masalları dinleye dinleye kafayı yemiş olmalı ki, Ermeni soykırımını reddeden Fransız yazar ve tarihçileri bile gözleri görmez, kulakları duymaz olmuş... Ya da gözleri tam görüyor, kulakları da eksiksiz işliyor da, işlerine öyle geliyor.

Ermeni soykırımını iddialarının yoğunlaşmasının ardından, 31Temmuz 2000'de Atatürk Üniversitesi'nde kurulan Türk Ermeni İlişkilerini Araştırma Merkezi, 500'e yakın Rus ve Azerbaycan belgesini toplayarak Yüksek Öğretim Kurulu'na (YÖK) gönderiyor.

Merkezin Müdürü Yrd.Doç.Dr. Ertuğrul Kürkçüoğlu, Fransa'daki pek çok tarihçinin bile Ermeni soykırımını iddialarını yalanladığını ,1918 yılında Erzurum'da görev yapan Ruslar'ın Topçu Kale Komutanı Twerdok Hlebov'un hatıralarında Ermeniler'in bölgede sivil Türk halka yaptığı katliamları anlattığını vurguladı. Kürkçüoğlu,"Biz de Fransızların Ceza-yir'de yaptığı katliamları araştırıp gündeme getireceğiz. Merkezin tüm araştırmalarını internet üzerinden Dünyaya duyuracağız" dedi.

Sadece Atatürk Üniversitesi'nde kurulan, Türk Ermeni ilişkilerini Araştırma Merkezi, çalışmalarını yoğunlaştırdı. YÖK'ün isteği üzerine topladıkları arşiv ve belgeleri göndermeye başlayan merkez, tarihi gerçeklerin dünya kamuoyuna sunulmasını amaçlıyor. Kürkçüoğlu,ellerindeki belgeleri şöyle anlattı:

1919'da Osmanlı hükümetinin Paris Konferansı'na verdiği muhtırada bu bölgede (Erzurum'da) 500 bin Müslüman Türk sivil ahalinin katledildiği yer almaktadır.

Fransız tarih kaynaklarında da Ermeniler'e soykırım yapılmadığı belirtiliyor. Fransız tarihçi Larşer, "Cihan Savaşı'nda Türk Harbi" adlı kitabında, Georges de Maneville, "1915 Osmanlı-Rus-Ermeni Trajedisi" adlı kitabında, Fransız düşünürler Voltaire ve Gustave le Bon, Fransız ressam Meyer, Pierre Loti ve Claude Farrere'in eserlerinde bütün gerçekler yazılı. (2 Şubat 2001Cumhuriyet)

Bir Fransız tarafından çizilen ve 1898'de Petit Journal gazetesinde yayınlanan resmin altında şunlar yazılı: "Ermenilerin camiden çıkan Müslümanlara saldırısı."

Tombak dergisininin 36. sayısında yayınlanan ve orijinal bir belge niteliği taşıyan bu resim, asıl soykırımın Ermeniler tarafından Türklere uygulandığını gösteriyor. Atilla Ekşinozlugil koleksiyonundan alınarak yayınlanan söz konusu resim, Paris'te yayınlanan Petit Journal gazetesininin 1898 yılında 376 numaralı ekinde veriliyor. Yine bu resmin altın-

da şu cümle yazılı: "Ermenilerin camiden çıkan Müslümanlara saldırısı."

Bir Fransız ressam tarafından 1898 senesinde illüstre edilerek çizilen bu resim, Ermeni tedhişçilerin ibadethaneden çıkan Müslümanlara saldıracak kadar gözü dönmüş soykırımcılar olduğunu gösterdiği gibi, sözde Ermeni soykırımını yasa tasarısını kabul eden Fransa'nın Ermeni masallarına aldandığının da önemli bir kanıtı. (15.02.2001 Zaman)

Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Bernard Garcia, Türkiye'nin uluslararası platformda karşılaştığı sözde Ermeni soykırımını tasarıları ile ilgili olarak, "Paris'te de gündemde, bu tür Girişimlere Fransız yönetimi olarak tamamen karşıyız" mesajını verdi.

Garcia, konunun siyasi endişelerle, üçüncü ülkelerde siyasi malzeme konusu yapılmasının doğru olmadığını belirterek, soykırım tartışmalarının Ankara'nın da belirttiği gibi tarihe bırakılması gerektiğini söyledi. (28 Eylül 2000, Hürriyet)

Le Figaro'dan Fransa Parlamentosu'na eleştiri

Fransa'nın önde gelen gazetelerinden Le Figaro, Fransa'yı, "Ermeni nüfuzunun etkisi altında kalmak ve evinin önünü süpürmek yerine başkalarına ders vermekle" suçladı.

Pascal Boniface imzasıyla yayımlanan makalede, Fransa'nın kendi toprakları dışındaki tarihi bir olay hakkında yasa çıkarırken, Cezayir savaşı gibi kendisini doğrudan ilgilendiren bir konuda girişimde bulunmamasına dikkat çekilerek, "Tarih hakkında bir yasa çıkarmak parlamentonun görevi midir?" sorusunu yöneltiyor. Sözde Ermeni Soykırımını Tasarısı'nın Türkiye'de demokrasi yanlılarına katkıda bulunmacağı, aksine antidemokratik güçlerin eline koz vereceği savunulan makalede, tasarının arkasında Fransız Dış politikasının "cemaatleştirilmesi" gibi can sıkıcı bir neden bulunduğu bildirildi.

Ermeni Soykırım Tasarısı'nı kabul eden Fransız politika-

cuların, bu oylamayı "Fransa'nın dünyadaki imajını güçlendirmek için değil, seçim bölgelerinde yaşayan Ermeni cemaatlerinin baskıcı taleplerini tatmin etmek için" yaptıkları belirtilen makalede tasarınnın Fransız dış politikası açısından ne kadar doğru olduğu sorgulanıyor. (27 Ocak 2001Hürriyet)

Fransız Politikacıdan Ermeni İtirafı

Fransa'daki siyasetçiler, yerel seçimler öncesi Ermeni seçmenlere şirin gözükebilmek için, Ermeni tasarısını kabul ettiklerini itiraf etmeğe başladı.

Paris yakınlarındaki Issy-Les-Moulineaux Kasabası Belediye Başkanı Andre Santini, 'Benim bölgemde Ermeni seçmen sayısı, Türk seçmen sayısından fazla' diyerek, Ermeni Yasası'nın seçimlerde koz olarak kullanıldığını açıkça itiraf etti.

Liberation gazetesinde, 'Adayların gözü, Ermeni oylarında' başlığıyla yayınlanan bir haberde, Paris Büyükşehir Belediye Başkanlığı için adaylığını koyan Philippe Seguin'ın başkentte Ermeni topluluğu ile yaptığı toplantıya ve Ermeni tasarısının yerel seçimdeki önemine geniş yer verildi.

Liberation'un haberine göre, Belediye Başkanı Santini, kendi bölgesindeki Ermenilerin sayısının fazla olması nedeniyle, tasarımı desteklediğini açıkça itiraf eden ilk Fransız politikacı oldu.

Yine aynı habere göre, Valance kenti milletvekili ve bu seçimlerde Belediye Başkanlığına da aday olan Michele Rivasi, kentte 5 bin Ermeni seçmen olduğunu belirterek, kendisi de bu oyları kazanmayı düşünerek tasarımı kabul ettiğini itiraf etti. (23 Şubat 2001Hürriyet)

SOYKIRIM HAYALETİ DÜNYA PARLAMENTOLARINDA

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'un Ermeni soykırımını UFO'ya benzetmesi, bana bu konuda yapılmış en isabetli teşhis ve espri olarak görüldü. Hayali bir senaryo ile uğraşan ve bütün dünyayı da bu " meçhul hayaletle" uğraştırmayı başaran Ermeni diasporası gerçekten de sahnelerde illüzyon gösterileri yapan hokus pokusçuları gölgede bırakmışlardır.

Ankara'nın Fransa Büyükelçisi Bernard Garsiyas da, Fransa meclisinin yasalaştırdığı ve Chirac'ın Don Kişot'vari onaylayıverdiği "Fransa 1915 Ermeni soykırımını tanır" şeklindeki yasası için "Yaptırım gücü dahi olmayan birbuçuk satırlık garip yasa" ifadesini kullanırken, Pearson'un UFO teşhisine katılmış oluyor. Garsiya, teşhisine "Garip ama, böyle..." tesbitini de ekliyor. İsrail Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı şimon Peres, Ermeni soykırımı iddialarını "anlamsız, boş iddialar" olarak nitelendiriyor. Prof. Enver Konukçu da Sakarya'da verdiği bir konferansta, Ermeni soykırımı iddialarının hiçbir belgeye dayanmayan hayal mahsülü masallar olduğunu belirterek, Fransa'nın çıkardığı yasayı da "Ütopya" olarak niteliyor.(30.03.2001) Prof.McCarthy'de soykırım iddiasıyla ilgili Ermeni yayınlarının düzmece olduğunu ifade ederken, "Üretilen belgeler" tabirini kullanıyor. Bu nevi isabetli ve sayfalar dolusu açıklamalardan daha etkili, çarpıcı yaklaşımları yeri geldikçe ve ısrarla vurgulamaya devam edeceğiz.

Fransa ve Ermeni diasporasının ortak ürünü olan bu meçhul hayalet şimdi dünya parlamentolarında tıpkı UFO gibi bir görünüp bir kayboluyor. Tıpkı Uçan daire tartışmalarında olduğu gibi kimi "var", kimi "yok" diyor. Kimi "gördüm", kimi "görmedim" diyor.

Hayalet, lügatta hayal, karaltı, görüntü, illüzyon mânâlarına geliyor. Redhouse sözlüğünde illüzyona hayal, kuruntu, hülya, aldanma, hile, yalan, yanlış görüş, hata anlamları veriyor. Optical illüzyon, gözü yanıltan görüntü demek. İllustrator ise, tasvir eden kimse veya şey, kitap veya dergilere resim yapan kimse manasında. Bu tanımla ra göre, Ermeni diasporası başarıli birer illüstratör olarak adlandırılabilir.

Bir asra yaklaşan zaman içerisinde o kadar masallar uydurdular, o kadar illüzyonlar sergilediler ki, insanlar sürekli olarak dinlemek zorunda kaldıkları bu UFO hikayelerinde sonra "Acaba UFO gerçekten var mı? diye şüpheyeye düştüler, Ermeni illüzyonundan kaynaklanan "Diaspola virüsü" pek çok insanda "Don Kişot" sendromuna yol açtı. Şimdi dünya parlamentolarında bir görünüp bir kaybolan "Ermeni Soykırımı UFO'su" ve Fransa meclisinin Sanşo Pansa Yasası tartışılıyor.

"Soykırım" bir millete isnad edilebilecek en ağır ithamdır ve iddia sahiplerinin bunu ispat etmesi gerekir. Olmayan bir şeyin isbatı da mümkün olmayacağına göre, bu itham tamamıyla karalamaya ve siyasi bir maksada yöneliktir. "Ermeni soykırımı hayaleti" dünya parlamentolarında, "Türk milletini mahkum etmek" gibi karanlık bir maksat uğruna dolaştırılırken, elbette ki bizim de elimiz armut toplamayacak. Bütün imkanlarımızı seferber ederek, yalan ve iftiralarını yüzlerine vurmaya, dünyanın her yerine gerçek bilgi ve belgeleri yaymaya devam edeceğiz.

Gerçekler iyice anlaşıldığı zaman sahtekar Ermeni diasporası o parlamento larda guguk kuşuna dönecek; Fransa'nın yasası da Notre Dame'ın Kamburu gibi omuzlarında

kalacak. Ermenistan ise, şimdiye kadar yaptıklarına ilaveten bu pervasız ihanetinin de cezasını elbette çekecek, Taşnakın ve Koçaryan'ın zaten viran bağa dön dürdükleri Ermenistan iyice minyatürleşecek.

Ermenistan'ın, Ermenilere huzur içerisinde yaşayabilecekleri bir vatan haline gelip gelişmesi, ilerlemesi Türkiye ve Azerbaycan ile diyalogu nu iyileştirmesine bağlıdır. Bunun için de asılsız iddialarından ve yayılmacı politika lardan uzak durması, uzak duracağına dair teminat vermesi, tahrip ettiklerini tamir ve tazmin etmesi gerekir. Koçaryan ve terörist Taşnak Partisi Türkiye Ermenilerinin de huzuru nu kaçırmakta, kendi milletine kötülük etmektedir.

Diaspora ise Ermeni soykırımını ad ederek, Fransa'da, Amerika'da ve başka ülkelerde kendine bir sosyal mevki elde etmenin peşindedir. ASALA Avukatı Patrik Deveciyan soykırım masalları ile Fransa meclisine milletvekili olarak girmiştir. Aynı masallarla parlamenter, bürokrat ve saygın işadamı, sanatçı, gazeteci, televizyoncu, yazar konumuna gelen çok sayıda Ermeni diasporası vardır. Türk düşmanlığı ve soykırım masalları onların geçim kaynağı ve sıçrama tahtasıdır. Böyle yağlı bir kuyruk yakalamışken elbette bırakmazlar.

Ermenistan'da yıllar önceki depremin yaraları hâlâ sarılmamış, Türkiye'deki Ermeniler tedirginmiş diasporanın umurunda mı? Onların bir elinde cımbız, bir elinde ayna, işin sadece menfaat cephesiyle ilgileniyorlar. Her fırsatta ağlamayı inlemeyi de ihmal etmezler. Ezildik, soykırıma uğradık derler. Dilencide utanma olur mu? Çünkü onların sanatı ve geçim kaynağı bu. Diaspora rol yapmakta ve illüzyon gösterileri sergilemekte Hint fakirlerini gölgede bırakmıştır. Bu sebeplere biz Ermeni diasporasının ağıtlar yakmasını yadırgamıyoruz. Herkes sanatını işler. Bizim asıl yadırgadığımız, Fransa ve ABD gibi ülkelerde insanların bu sahtekarları ciddiye alıp bunlarla vakit öldürmesi, hele hele meclisle-

rinde bu mavalları dinleyip yasa çıkarmaya kalkışmalarıdır. Tabii ki bu noktada siyasi hesaplar devreye giriyor. Siyasetçinin işi oy toplamak olduğunu göre diasporaya hoş görünmek istiyor. Ermeni masallarına inanmasa da oyunu almak istiyor. Stratejik hesaplar da var. Ermeni donesi kullanılarak Türkiye'yi baskı altına almak, yaptırım uygulamak hesapları var.

Bu kısır döngü, ancak ve ancak, her Türk'ün, Ermeni diasporası kadar azimli ve kararlı çalışması, dünyanın her yerinde bütün imkanlarını kullanarak, bıkmadan usanmadan gerçekleri anlatması ile aşılabılır. İnternet sitelerinden, medyadan azami derecede yararlanmak gerekiyor. Kısacası milletçe karşı propagandaya geçerek, üzerimize sürülmeye çalışılan bu kara lekeyi etkisiz hale getirmemiz gerekiyor.

Osmanlı devletinde yaşadıkları huzur sığıdığı ve rahat durmayıp isyana kalkıştıkları için Irak'a, Suriye'ye sevk edilen, orada da rahat durmayıp Lübnan'a geçen, Lübnan iç savaşı sırasında çil yavrusu gibi dünyaya dağılan ve oralarda "Kendim ettim, kendim buldum" diye düşünerek akıllanacakları yerde, Türkleri suçlayarak, ağıtlar yakmayı sanat haline getiren Ermeni diasporasının hayal gücüyle ortaya attığı "Soykırım UFO'su", çizgi film kahramanı Hayalet Casper gibi süzülerek, dünya parlamentolarında dolaşiyor. Biz de bu hayaletin maceralarını izlemeye başlıyoruz:

Soykırım Virüsü

24 Nisan sözde Ermeni soykırım günü dolayısıyla faaliyetlerini artıran Ermeniler, bu hayallerini meşru kılmak için var güçleriyle çalışıyorlar. Sözde soykırım iddiaları ABD'nin 50 eyaletinden 30'unda yasa olarak kabul edildi. Türkiye ise iç çekişmeler ve ekonomik krizden başını kaldıramadığı için uluslararası arenada kolaylıkla at koşturana Ermeni lobileri, önemli ölçüde istediklerini elde etti.

ABD'de Ermeni Yasa Tasarısı, bir kanser virüsü gibi tüm eyaletlere yayılıyor. Fransa ise parlamentosunda sözde tasarımı kabul edip onaylamıştı. Ayrıca tasarının, İtalya, Lübnan, İsveç, Belçika, Yunanistan, Kanada, Rusya, Arjantin, Uruguay'da da kabul edilmesi, konuyu parlamentolarında görüşen diğer ülkelere de emsal teşkil ediyor. Geçtiğimiz günlerde ise bir Amerikan şirketi de, Ermeni müşterilerinin tarihte soykırım gördüklerini kabul ederek, torunlarına yüklü miktarda tazminat vermeyi kabul etmişti. ABD'de şimdiye kadar 30 eyalette kabul edilen sözde Ermeni soykırım yasa tasarısı bütün eyaletlerden geçecek gibi görünüyor.

ABD'de tasarının kabul edildiği eyaletler: Arizona, Arkansas, California, Alaska, Illions, Colorado, Connecticut, Florida, Georgia, Minnessota, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Nevada, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York, Oklahoma, Oreon, Pennslvania, Rhode ısland, South Carolina, Virginia, Washington, Wisconsin.

Dünyada sözde soykırım iddialarını kabul eden ülkeler ve kurumlar ise şunlar:

Avrupa Parlamentosu, Vatikan, Fransa Ulusal Senatosu, İtalya Parlamentosu, Lübnan Pİsveç Parlamentosu, Yunanistan Parlamentosu, Kanda'da Ontario ve Quebec Asambleleri, Rusya Parlamentosu, Arjantin Parlamentosu, ABD Temsilciler Meclisi, Güney Kıbrıs Rum Kesimi Temsilciler Meclisi, Fransa, İngiltere ve Rusya ortak bildirisi, Sözde yasa tasarısı ayrıca Avusturalya'da New South Wales Eyalet Meclisi'nde de kabul gördü. (22.04.2001 Türkiye)

1 Ermeni'ye 1 Tasarı

Fransa'nın sözde Ermeni soykırımını kabulünden sonra, Yunanistan'dan soykırım iddiası ortaya çıktı. Ermeni lobisinin girişimleri sürerken, bu gidişle, Ermeni başına bir tasarı düşeceği benzer. Çünkü bugüne dek, 12 ülke bu konuda 21 karar aldı. Hatta Arjantin ve Uruguay bile.

Fransa Parlamentosu'nun sözde 'Ermeni Soykırım Tasarısı'nı kabul etmesinin ardından şimdi de Yunanistan'ın 'soykırıma uğradık' iddiası patlak verdi. Soykırım iddiaları dallga dalga yayılırken, protesto kampanyaları da sürüyor.

Ancak, 1920'den bu yana bu iddialara ilişkin tam 21 karar alındığı ve unutulduğu ortaya çıktı. Dışişleri Bakanlığı'nun raporları ile ortaya koyduğu kronolojiye göre, dünyada Ermeni soykırımı iddialarına dönük pekçok ülke, Türkiye'nin aleyhinde karar aldı:

1- ABD Senatosu, 1920: Dış İlişkiler Alt Komitesi tanıkların ifadelerinin, Ermenilerin yaşadığı katliamın doğruluğunu gösterdiğine inanmaktadır.

2- Uruguay Parlamentosu, 1965: Kılıçtan geçirilen bir milletin üyeleri onuruna 24 Nisan'ı, "Ermeni şehitleri Anma Günü" ilan etmiştir.

3- ABD Temsilciler Meclisi, 1975: 24 Nisan'ı 'İnsanın insana yaptığı insanlık dışı davranışları anma günü' olarak kabul etmiştir.

4-ABD Temsilciler Meclisi,1984: 1915-1923 tarihleri arasında 1,5 milyon Ermeni soykırıma uğramıştır. 24 Nisan, anma günü kabul edilmiştir.

5- Arjantin Parlamentosu, 1985: Parlamento ve Senato, hükümeti BM kuruluşlarındaki Ermeni iddialarını desteklemeye çağırır.

6- Avrupa Parlamentosu, 1987: Ermenilere karşı 1915-1917 yıllarında cereyan eden trajik olayların, BM Genel Kurulu'nun 9 Aralık 1948'de kabul ettiği jenosid sözleşmesinin öngördüğü anlamda bir jenosid teşkil ettiği görüşündedir.

7- Arjantin Federal Senatosu, 1993: Senato, soykırımı insanlığa karşı suç ilan eden ve soykırım kurbanları ile dayanışma ve ayrıca Arjantin hükümetini Yukarı Karabağ için yardıma çağırır.

8- Rusya Federasyonu Devlet Duması, 1995 tarihli kararı:

24 Nisan tarihi Soykırım Kurbanlarını Anma Günü olarak değerlendirilmektedir.

9- Arjantin Kongresi,1995: 24 Nisan'ı kınama günü ilan eder.

10- Kanada Parlamentosu,1996: Ermeni trajedisinin 81. yıldönümü vesilesi ile, her yılın 20-27 Nisan haftasını anma haftası olarak kabul eder.

11- Yunanistan Parlamentosu,1996: 24 Nisan tarihini Ermeni soykırımını anma günü ilan eder.

12- Lübnan Parlamentosu,1997: 24 Nisan, kolonyalist kuvvetin Ermeni halkına uyguladığı soykırımları anma günüdür.

13-Belçika Senatosu,1998: 1915 yılında Türkiye'deki Ermenilere yapılan soykırımdır.

14- Arjantin Senatosu,1998: Ermeni jenosidinin 83. yıldönümünde dayanışmamızı belirtiriz.

15- AKPM 51 üyenin imzası ile 24 Nisan 1998 günlü karar açıklaması: 1-24 Nisan 1915, Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Ermenilerin imhasını öngören planın yürürlüğe konulduğu tarihtir.

16- Fransa Millet Meclisi'nin 29 Mayıs 1998'de kabul ettiği soykırım gününü kabul eden karar. (Bu karar Senato gündemine getirilmediği için yasalaşamadı.)

17- Lübnan Parlamentosu'nun 11 Mayıs 2000 tarihli tavsiye kararı: Soykırımı tanır ve kınarız.

18- Fransa Senatosu'nda 8 Kasım 2000 tarihinde, 40'a karşı 164 oyla kabul edilen kanun önerisi: Fransa 1915 Ermeni soykırımını açıkça tanır.

19- Avrupa Parlamentosu'nda, Türkiye için hazırlanan raporda, 15 Kasım 2000 tarihinde, Ermeni soykırımına atıfta bulunan bir değişiklik önergesi kabul edildi.

20- İtalya Parlamentosu, 17 Kasım 200 tarihli kararla AB Parlamentosu'nun 15 Kasım 2000 tarihli kararına atıfta bulundu.

21- Kıbrıs Rum Yönetimi Parlamentosu'nun 29 Nisan 1982 tarihli kararı: 1915 yılındaki Ermeni halkına yönelik soykırım, Türk rejimi tarafından organize şekilde gerçekleştirilmiştir. (Göksel Bozkurt, 15.02.2001 Star)

22- ABD'de Maryland Temsilciler meclisi, 24 Nisan'ı Ermeni soykırımını Anma Günü olarak kabul etti. (6.04.2001)

UFO, ABD Meclislerinde

Amerika'da Ermeni diasporasının faaliyetleri, 1965 yılında verilen gazete ilanları, neşredilen haritalar, toprak talepleri ve gösterilerle başlamıştır. Bu demektir ki, "Ermeni Soykırımı UFO'su" en azından 36 yıldır ABD'nin çeşitli eyalet meclislerinde gündemde tutulmaktadır. Yalnız parlamentolarda değil, sokakta, medyada, sinema ve tiyatrodaki kendine taraftar bulma çabası içindedir.

ABD Eyalet parlamentolarının yarısından fazlasında değişik şekillerde zabıtlar arsına girmeye de muvaffak olmuştur. Çünkü çağımızda demokrasi, ilim ve gerçeğe kulak tıkayarak, sadece koltuk peşinde koşanların keyfine göre başka toplumlar üzerinde hüküm yürütebilecek derecede tehlikeli bir yola girmiş bulunmaktadır. Fransa bunun ilk örneğini veren ve akılalmaz tutumuyla tarihçileri hayal kırıklığına uğratan ülkedir. Çünkü Fransa, diğer ülke parlamentolarından farklı olarak, soykırım yalan ve iftirasını, kanun haline getirmiştir.

Politikacılar varlıklarını ve kariyerlerini devam ettirebilmek için oy avcılığını ön plana almakta, bu sebeple Ermeni masallarına inanmasa bile, seçmenini memnun etmek uğruna dünyanın siyasi dengesini altüst edebilecek primler vermekten çekinmemektedir. Soykırım UFO'su, ABD'de 1965'lerde ortaya çıkmıştır.

24 Nisan 1965 tarihli New York Times gazetesinde 82 tanınmış Ermeni işadamlarının imzasını taşıyan bir ilan yayınlanmıştır. Başlığı "24 Nisan 1915, Bir milletin ölüme mahkum

edildiği gün" olan bu ilanda bilinen Ermeni iddiaları yer alıyordu. 1971 senesi Aralık ayında faaliyetlerini hızlandırarak, Türkiye aleyhine bir broşür ve harita yayınladılar. 27 Ocak 1973'te Türkiye'nin Los Angeles Başkonsolosu Mehmet Baydar ile yardımcısı Bahadır Demir'i şehid ettiler. Bu kin zinciri değişik safhalar birbirine eklenerek 2001 yılı başlarında Fransa'da "yasa" olarak kabul edilmekle çok önemli bir merhale katetmiş oldu.

Hiç şüphesiz Ermeni yalanlarına prim veren ülkelerin Türkiye üzerinde değişik stratejik hesapları vardır. Fransa'nın aldığı "Fransa 1915'te Ermenilerin soykırımı maruz kaldığını kabul eder" ifadeli saçma yasası, bugün itibariyle daha çok ABD'nin çıkarlarına uygun düşüyor izlenimi vermektedir.

ABD Başkanlarından Reagan, Clinton, Baba Bush, Ermeni yalanlarına inanmamış, itibar etmemiş, prim vermemişlerdir. Yeni Başkan W.Bush, rakipleri gibi, seçim öncesi Ermeni yalanlarına destek olacağını söylemiştir. Şimdi bu sözleri yüzünden Ermeni lobisinin yoğun baskısı altındadır. Ancak C.W.Bush'un da seleflerinin yolunu tutacağı ümit edilmektedir.

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'un "UFO" adını verdiği "Ermeni Soykırımı Hayaleti"nin Amerika'daki son maceralarını basına yansıyan haberlerden birlikte izleyelim:

Anadolu Ermenilerinin, 1915-1923 döneminde "soykırımı" uğradığını öne süren ve bu soykırımdan Osmanlı Hükümetini sorumlu tutan karar tasarısı, ABD Temsilciler Meclisi'nden geri çekildi.

Tasarıya başından beri destek veren Meclis Başkanı Cumhuriyetçi Dennis Hastert, tasarımı dün Genel Kurul gündemine aldırmasına karşın, son anda tutum değiştirdi ve "Amerikan ulusal çıkarlarını" gerekçe göstererek tasarımı görüştürmeyeceğini açıkladı.

Bu kararın alınmasında, başta ABD Başkanı Clinton'un Hastert'a yazdığı 'Son dakika' mektubu olmak üzere, De-

mokrat yönetimin tasarıya karşı ısrarlı muhalefeti ve Washington Büyükelçisi baki İlkin ile diğer Türk diplomatlarının yoğun çabası etkili oldu.

Hastert'ın son anda geri adım atması, bir aydır Türk-Amerikan ikili gündemindeki diğer bütün konuları ikinci plana iten ve Ankara ile Washington arasında, özellikle bölgesel alandaki işbirliğini aksatma potansiyeli taşıyan "soykırım tasarısının" ölü doğması anlamına geliyor.

435 üyeli Meclis'in iki ayrı komitesinde daha önce benimsenen tasarı, böylece "karara dönüşme" şansını yitirerek, Kongre arşivlerinde kalmış oldu.

Bu sonuç, 7 Kasım seçimlerinde bölgelerindeki Ermeni kökenli seçmenlerin oyların alabilmek için tasarıdan medet uman bir dizi Kongre üyesi ile Temsilciler Meclisi'ndeki parti çoğunluğunu koruma güdüsüyle hareket eden Başkan Hastert için ciddi bir "siyasal yenilgi" oluşturuyor. Ermeni lobisinin tasarımı benimsetmek için harcadığı diplomatik ve mali çabalar da amacına ulaşmamış oluyor.

Ermeni "soykırımı" tasarısına başından beri muhalefet eden ABD Başkanı Bill Clinton gece her an Temsilciler Meclisi gündemine gelmesinin beklendiği saatlerde, Meclis'in Cumhuriyetçi Başkanı ve tasarının destekçisi Dennis Hastert'i bir mektupla uyardı.

Clinton mektubunda, tasarıdan "derin kaygı" duyduğunu belirterek, "Ben hem Ermenistan'ın, hem Türkiye'nin bu konudaki hassasiyetini gayet iyi anlıyorum. Ancak bu aşamada bu tasarımı günde almamanızı kuvvetle talep ediyorum." dedi.

ABD Başkanı, bu tavrının gerekçesini de, "Dünyanın bu sorunlu bölgesinde, Saddam Hüseyin'in oluşturduğu tehdide karşı mücadele, Ortadoğu'da barış ve istikrar uğruna çalışma, Orta Asya ve Balkanlar'daki istikrar arayışı ve yeni enerji kaynakları geliştirme çabası içindeyken, Amerikan çıkarları bu tasarıdan zarar görebilir." diye açıkladı.

Öte yandan, ABD Genelkurmay Başkanı General Henry Shelton da, Hastert'a gönderdiği mektupta, özellikle Yemen'de 17 Amerikan denizcisinin ölümüyle sonuçlanan terörist saldırı ardından, böyle bir tasarinin getireceği olumsuz sonuçlara meydan verilmemesini istedi. Shelton, "özellikle bu dönemde Kuzeyden Keşif hareketi ve Balkanlar'daki operasyonlara destek veren Türkiye'ye şükran duygularımızı her yoldan göstermemiz elzemdir." ifadesini kullandı. (Yasemin Çongar, 20 Ekim 200 Milliyet- Washington)

Glendale'de Bir Don Kişot

"En etkili düşmanlık duyguları eğitim yolu ile sağlanır" felsefesinden harekete geçen Ermeni diasporası, İslam ve Türk düşmanlığını, okullarda işliyor. Ermeni gençlere bir yandan okullarda militan duygular aşılup, beyinleri yıkanırken, bir yandan da son derece bilgili yetişmeleri için çaba harcanıyor. Mesela bir Ermeni diaspora gencinden mümkün olduğu kadar fazla yabancı dil öğrenmesi, işadamı olmaya çaba harcaması, gideceği her yerde Türk düşmanlığını yayması isteniyor.

Lübnan'daki karışıklıktan yararlanan Ermenilerin kurdukları komando eğitimi kamplarına, başka ırklardan ve uluslardan kişiler de alınmıyor. El Havadis dergisine, yüzündeki maskeyi çıkarmadan demeç veren ASALA'nın ikinci yetkili kişisi durumundaki Ermeni tedhişçi de, bu hususu doğruladı. Militan Kürtlerin de bu kamplarda eğitim gördüklerini söyledi.

Beyrut Turizm Merkezi'ne konan bomba olayını da yine bu Ermeniler üstlendiler. Bombayı koyan örgüt kesinlikle belirlenmedi, ama bu tür bir saldırı bekleniyordu. Türk Hükümeti'nin, Turizm Merkezi'ni 'Türk Evi' yapma kararı, Ermenilerin tepkilerine hedef olmuş, üç yıldan beri kapalı olan Turizm Merkezi'nin bulunduğu binanın karşısındaki binaların duvarlarına Türkiye ve Türkler aleyhine Ermenice yazılar ve sloganlar yazılmıştı.

Lübnan'daki dış temsilciliklerimiz etrafındaki koruma tedbirleri artırıldı. Aslında, Beyrut'taki temsilcilerimiz çok iyi korunuyor. Burada on koruma görevlisi var ve bunlar sürekli tetikte bekliyorlar. (1975)*

Beyrut Virüsü

Ermeni diasporası, Beyrut'u, küçük bir Ermenistan (atlama taşı) olarak görüyor, buradan Türkiye'ye sıçramayı düşünüyordu. Fakat 1975'te başlayan Lübnan savaşı diaspora planını altüst etti. Beyrut'a olan Ermeni akını durdu. Ermenilerin Büyük bir kısmı da Fransa ve ABD'ye göç etti. Beyrut'tan Fransa ve ABD'ye göçen Ermeni diasporası buralara bulaşıcı bir virüsü de beraberinde götürüyordu. Bu, Lübnan'da örgütledikleri yıllarda ürettikleri Beyrut Virüsü'ydü. Bu virüsü ABD'nin Kaliforniya eyaletindeki Glandale kentine taşıyan Zareh Megerdiçyan, Artin Manukyan ve bir grup Ermeni, uzun yıllar akla hayale gelmedik yöntemlerle çalışarak Glendaleyi "Küçük Ermenistan" haline getirdiler. Zareh Megerdiçyan'ın Don Kişot'u fersah fersah gölgede bırakan çalışma tarzından bir örnek:

Ermeni iddiaları yalan boyutunu aşıp, maskaralığa dönüştü. Amerika'da sanatçı kisvesine bürünmüş bir soytarı, sokak sokak gezdirdiği iğrençliğine "Ermeni kemikleriyle yapılmış Türk çorbası adını verdi...

Dünya parlamentolarındaki yandaşlarını harekete geçirip art arda sözde Ermeni soykırımı kararları çıkartan Ermeniler, yalanlarına sanatı da alet ederek düşmanlığın boyutunu büyüttü. Bu konudaki en tiksindirici adam ise, ABD'deki en kalabalık Ermeni nüfusu barındıran Kaliforniya eyaletine bağlı Glendale kentinde yaşayan Zareh Megerdicyan adlı sözde Ermeni sanatçı.

Megerdicyan, bir el arabasının üzerine Büyük bir cam kavanoz yerleştirdi. Kavanozun içine plastikten yapılmış insan

* Ermeni Terörünün Kaynakları, S.614

iskeleti koydu. İcini de kırmızı bir sıvıyla doldurdu. İğrençliğin üzerine , "Ermeni kemikleriyle yapılmış Türk çorbası" yazısını astı. Kendince Türkleri aşağılamak amacıyla başına bir fes takarak, Osmanlı dönemindeki seyyar satıcıların kıyafetine büründü. Ve soykırım yalanına daha fazla destek sağlamak için, iğrenç eserini taşıdığı el arabasıyla sokak sokak dolaştırmaya başladı.

Kaliforniya'daki bazı basın organları da, bu soytarılığa mal bulmuş mağribi gibi saldırınca, sözde sanatçıya gün doğdu. Glendale gazetesine verdiği demeçte, ilk yalanı; "İnsanlar, Ermeni soykırımını bir hikaye sanıyor. Oysa gerçek" oldu. Gazetede yayınlanan haberde, Megerdicyan'ın sokaklarda "sanatını" anlatırken, zaman zaman büyük tepkiyle karşılaştığı ve bu tepkilerden korktuğu için en az iki korumayla gezdiği vurgulandı.

Haberde, ailesinden 40 kişinin "sözde soykırımda öldürüldüğünü iddia eden" sanatçı kisveli soytarının yeni planları hakkında da bilgi verildi.

Buna göre sahtekarın bir sonraki yalanı, "Ermeni soykırımının kırmızı ağaçları" adlı eseri olacak. Yeni kin abidesinde, "ellerinde yapraksız, kırmızıya boyalı ağaç dalları taşıyan siyahlara bürünmüş genç insanlar" görev alacak.

Zareh Megerdicyan, bunları sokak sokak dolaştırıp, "Doğum ve barışın sembolü ağacı Türkler, kanla deforme etti. Güzelliklerini kaybeden ağaçlar, artık 'Adalet istiyoruz diye haykırıyor' yalanını yaymaya çalışacak.

Sokaklarda dolaştırdığı sözde sanatı ve hazırlığını yaptığı iğrenç planlarıyla, bu ülkede, Türk düşmanlığını körüklemekten başka amacı olmadığı açıkça belli olan 'sözde sanatçı' Zareh Megerdicyan, yalan abidesiyle sokak sokak gezerek sergilediği maskaralığın amacını ise şöyle açıkladı: "Olaylara insani yönden yaklaşıyorum. İnsanların diğer insanlara yaptıklarını gösteriyor, bunun bir daha tekrarlanmaması için uğraşıyorum". (Zeynep Gürcanlı, 18 Şubat 2001 Star)

Ermeni diasporasının çalışmalarına ve soykırım masalını kendilerine bir geçim vasıtası haline getirdiğine tipik bir misal teşkil eden Zareh Megerdiçyan ve onun destekleyicileri Glendale’de önemli mesafe katettiler:

24 Nisan’da Yarıya İnen Bayraklar

Ermeni nüfusunun Büyük bölümünün yaşadığı ABD’nin California eyaletindeki Glendale kenti Belediye Başkanı Gus Gomez, 24 Nisan’da sözde Ermeni soykırımını anmak için kentte Amerikan bayraklarının yarıya indirilmesini onayladı.

Gomez’in, Ermeni nüfusuna jest olarak onay verdiği Girişim, daha önce şehir konseyi tarafından teklif edilmişti. Glendale’de, daha önceki Belediye başkanlarının da bayrakların yarıya indirilmesi uygulamasına destek verdiği belirtiliyor.

Ancak bu defa kent sakinlerinden, Belediye başkanının girişimine yoğun tepki geldi. Kent sakinleri belediyeye, ABD’de meydana gelmemiş bir olay için Amerikan bayrağının yarıya indirilmesini kınayan mesajlar yağdırdılar. Belediye Başkanı Gomez ise, gelen itirazlardan hayal kırıklığına uğradığını söylemekle yetindi.

Ermeni Ulusal Komitesi’nin Glendale’deki temsilcisi Artin Manukyan, Amerikan bayrağının 24 Nisan’da yarıya indirilmesi kararını memnuniyetle karşıladıklarını bildirdi. (19.04.2001)

24 Nisan1915 tarihinin soykırım ile ilgisi olmayıp, Osmanlı devletinin terörist Ermeni elebaşları için tutuklama emri çıkardığı gün olduğunu hatırlatalım. Bu gerçeğin ABD’deki ve dünyanın her yerindeki meclislere belgelerle anlatılması gerekmektedir. 24 Nisan1915 tarihi Türklerin, devleti yıkmaya yönelik organize Ermeni terör örgütlerine karşı yasal mücadele başlattığı gün olduğu, dost düşman herkese anlatılmalıdır. Teröre karşı zaten hassas olan dünya kamuoyu ve meclislerine işin gerçeği anlatılıp, ikna edilebildikleri gün Ermeni balonu sönecektir. Önemli olan Türk devlet ve milletinin bu

gerçeği dünyaya anlatabilmenin yollarını araması ve bulmasıdır. Ermenilerin yoğun bir propaganda faaliyeti ile hazırladıkları ve büyük ümit bağladıkları 24 Nisan 2001 tarihinde gelişen olayları ve değerlendirmesini ayrı bir bölümde ele alacağız.

Bush Hayalet Gördü mü?

ABD'deki Ermeni toplumunun temsilcileri, Bill Clinton döneminde yasa haline getirmeyi beceremedikleri 'soykırım tasarısı'nı, zaman yitirmeden yeni başkan George W. Bush'un önüne getirmeye çalışıyor. Ermeni lobisi, Başkan Bush'tan 'soykırım'ın tanınmasına destek isterken sunmaya da hazırlanıyorlar.

Amerika Ermeni Ulusal Komitesi'nden (ANCA) yapılan açıklamada, Cumhuriyetçi Partili Bush'un seçim kampanyası sırasında 'soykırım'ı tanıma yönünde söz verdiği belirtilerek, Bush'tan 'Sözünü tutması' istendi.

Seçim kampanyası sırasında, azınlık oylarını alma kaygısıyla, hem Demokrat Parti'li Al Gore, hem de Cumhuriyetçi Bush, Ermenileri memnun edecek yönde açıklamalar yapmışlardı.

ABD'deki Ermenileri, 'sözünü tutması için' Bush'a baskı yapmaya çağıran ANCA, Bush'un 24 Nisan tarihini 'soykırımı anma günü' olarak resmen tanımasını beklediğini bildirdi.

Bu arada, Ermeni lobisi, eski Başkan Bill Clinton'un son dakika girişimiyle Temsilciler Meclisi Genel Kurulu gündeminden düşürülen 'soykırım'a ilişkin yeni bir tasarımı yeni dönem Temsilciler Meclisi'ne getirmek üzere harekete geçti.

Geçen yılki tasarımı hazırlayan Cumhuriyetçi Partili milletvekili George Radanovich, yeni tasarımı kısa süre içinde Temsilciler Meclisi'ne sunmaya hazırlanıyor.

Demokrat Parti California milletvekili Adam Schiff'in ise, Radanovich ile birlikte tasarıya öncülük edeceği belirtil-

di. Edinilen bilgiye göre Schiff, yakın çevresine, "Ermeni tasarısı konusunda kesinlikle çok agresif olmaya niyetliyim. Ancak buradaki Türk lobisi çok güçlü. Çok zorlu bir savaş bekliyorum." dediği öğrenildi.

Ermeni lobisi, henüz kesin olarak üyeleri belli olmayan, Temsilciler Meclisi Uluslararası İlişkiler Komitesi ile Tüzük Komitesi'ne hangi üyelerin getirileceğini dikkatle izliyor. Soykırım tasarısı getirildikten sonra, Genel Kurula çıkabilmesi için, komitelerde kimlerin görev alacağı önem taşıyor. (Nyst.com, 18.02.2001)

Hayalet Casper İşbaşında!

ABD'deki Ermeni kuruluşlarını biraraya getiren Amerika Ermeni Ulusal Komitesi(ANCA) tarafından yayımlanan yazılı açıklamada, "Başkan Bush'tan seçim kampanyası sırasında verdiği sözü tutmasını istiyoruz. Bush, 24 Nisan açıklamasında, Ermeni soykırımını hiçbir saptırmaya yönelmeden soykırım şeklinde resmen nitelendirmeli" denildi.

ANCA, bu amaçla ABD'deki Ermeni toplumu mensuplarının Bush'a yüzbinlerce mesaj gönderdiğini savundu.

Bush, geçen şubat ayında Ermenilere hitaben yayınladığı mesajda, "Ermenilerin soykırım" kampanyasına tabi tutulduğunu ileri sürerek, "Başkan seçilirse, ABD'nin bu durumu gerektiği şekilde tanımasını sağlayacağım." demişti. Gözlemciler de bir numaralı hedef olarak Bush'un 24 Nisan açıklamasını seçen Ermeni lobisinin, çok daha zahmetli bir çabayı gerektiren Kongre'den sözde soykırım kararı çıkarma yönündeki bir girişim konusunda acele etmediklerini belirttiler.

ABD Başkanları, son yıllarda 24 Nisan'da yaptıkları açıklamalarda, Ermenilerin Birinci Dünya Savaşı'nın son yıllarında katliama uğradığını ifade etmekle birlikte, çok daha geniş anlam taşıyan soykırım sözcüğünü kullanmaktan özellikle kaçınıyorlardı. (16.02.2001 Yeni Mesaj)

Caşper California'da

ABD'nin California eyaleti senatosu, 24 Nisan'ın sözde Ermeni soykırımını anma günü ilan edilmesini öngören yasa tasarısını oy birliğiyle kabul etti. Amerikan Kongresi'nden sözde Ermeni soykırımını tanınmasını talep eden tasarı, şimdiki eyalet kongresine gönderilecek. Sözde Ermeni soykırımını ilk kez 1994 yılında tanıyan California eyaleti, tasarımı son 3 yıldır kabul ediyor.

Bu arada, ABD Dışışleri Bakanı Colin Powell, sözde Ermeni soykırımına ilişkin bir tasarımı ele alan Maryland eyaleti milletvekillerine bir mektup göndererek, Amerikan yönetiminin bu tür tasarılar onay vermediğine dikkat çekti. Edinilen bilgiye göre Powell, sözde soykırımın eyalette tanınması yönünde çalışan milletvekillerinden Dan Morham'e gönderdiği mektupta, eyaletlerin bu tür girişimlerinin, ABD Dışışleri Bakanlığı'nın dış politikasını olumsuz etkilediğini belirtti. Powell, mektubunda, ABD'nin bu tür girişimleri yararlı bulmadığını ve bu konunun yerel meclislerin işi olmadığını kaydetti. Başkent Washington'a çok yakın iki eyalet olan Virginia'dan sonra Maryland'de de bu tasarının kabul edilmesi halinde, Ermeni lobisinin Amerikan Kongresi'ne sunmayı planladığı tasarı için önemli bir zemin kazanacağı belirtiliyor. Tasarının kabulü için, hem yerel Temsilciler Meclisi, hem de Senato'dan geçmesi gerekiyor. (23.03.2001 Türkiye)

Maryland, 'UFO Vardır' Dedi

Maryland eyaleti yerel senatosu, sözde "Ermeni soykırımının" tanınmasına ilişkin bir tasarımı kabul etti.

Başkent Washington'a çok yakın olan Maryland eyaleti senatosundaki tasarı, 34'e karşı 10 oyla kabul edildi. Türk-Amerikan toplumu temsilcilerinin, her aşamasını yakından takip ettiği tasarının, Maryland yerel kongresinde kabul edilerek yürürlüğe girebilmesi için senatodan sonra yerel temsil-

ciler meclisinden de onay alması gerekiyor. Senatodan geçen tasarı, 1915-1923 yılları arasında Osmanlı İmparatorluğu'nun Ermeniler'e soykırım uyguladığını idda ederek, 24 Nisan tarihinin, sözde soykırım anma günü ilan edilmesini öngörüyor. Tasarı, 9 Nisan tarihine kadar kabul edilmezse kadük olacak. (28.03.2001 Türkiye)

ABD'deki Ermeni lobisi, sözde 'Ermeni soykırımı'nu resmen tanınması için ABD Başkanı George Bush'a baskı amacıyla, şu ana kadar Temsilciler Meclisi'nin 80 üyesinin imzaladığı bir mektubu Kongre'de dolaştırmaya başladı. Amerikan Temsilciler Meclisi'nde Ermeni lobisine mensup toplam 95 milletvekili bulunuyor.

Amerikalı Ermeniler, başkanlık seçiminde Demokratlar ve Cumhuriyetçiler arasından kimi desteklediklerini bildirmeyerek, her iki tarafa da oy için göz kırpmıştı. Başkan Bush da, seçim kampanyasında, Demokrat rakibi Al Gore gibi, Ermeniler'e destek açıklaması yapmıştı.

ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell, son olarak Maryland eyaleti yerel temsilciler meclisinde görüşülen sözde soykırım tasarısına karşı, bu tür kararların yerinin meclisler olmadığı, bu kararların, bakanlığın dış politika üretme yetkisini elinden aldığını belirtmiş, geçmişte de gündeme getirilen bu tür tasarılar, ABD yönetiminin hiçbir zaman destek vermediğini vurgulamıştı. (01.04.2001 Türkiye)

Gözler ABD'ye çevrildi

Ekonomik kriz nedeniyle Ankara, yüzünü iyice ABD'ye çevirdi. Krizler her zaman ilgi çeker. Washington'da Türkiye'nin adı son günlerde çok daha fazla anılır hale geldi. Ancak ABD'nin de 'iyi andıkları' ve 'kötü andıkları' var.

İyilerden başlayalım;

İlk isim tabii ki Kemal Derviş. Washington yönetimi, hayatının büyük kısmını, ABD'de geçiren Derviş'e kesinlikle güveniyor.

Üstelik bu güveni, Ankara'da ABD Büyükelçisi Pearson aracılığıyla her fırsatta dile getirmekten de kaçınmıyor. Pearson son olarak evinde bir yemek verdi. Yemeğe de, TBMM'de özellikle NATO ile ilgili komisyonların başkanlarını davet etti. Bir de, üst düzey birkaç komutan yemeğe katıldı.

Pearson yemekte bir ara konuyu Kemal Derviş'e getirdi. Özellikle komutanların Derviş hakkında ne düşündükleri konusunda nabız yokladı. Ayrıca, Washington yönetiminin Derviş'e 'çok güvendiğini' de satır aralarında ifade etti.

Derviş önümüzdeki hafta Washington'da olacak ve ABD ile 'ilk elden' yeniden temas kuracak. Derviş'e Washington gezisinde, Dışişleri Bakanı İsmail Cem de eşlik edecek. İşin ilginç, Cem adeta 'Başbakan' gibi ağırLANacak.

Aslında Washington yönetimi Başbakan Bülent Ecevit'i bekliyordu. Ancak Ecevit Cem'igöndermeye karar verince, Türk Dışişleri Bakanı'na da oldukça 'üst düzey' bir program hazırlandı. Cem'in görececeği kişiler arasında ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney ve Başkan Bush'un Ulusal Güvenlik Danışmanı Rice da yer alıyor.

Washington nezdinde, Türk politikasında yükselen üçüncü değer ise MHP Lideri devlet Bahçeli. Amerikalılar Bahçeli'yi müthiş merakla izliyorlar. Koalisyonda izlediği 'uzlaş' politikaları ilgiyle izleniyor. ABD yönetimi, yine Büyükelçi Pearson aracılığıyla her fırsatta Bahçeli'yi Washington'a davet ediyor.

ABD Yönetimi nezdinde bir de 'pek kabul görmeyen' politikacılar da var. Aslında, Washington'da şu aralar yıldızı pek parlamayan politikacıların büyük bölümü ANAP'tan. Bunların başında da Enerji Bakanı Cumhur Ersümer geliyor.

Beyaz Enerji operasyonu, Washington tarafından çok yakın takip ediliyor. Çünkü operasyonun ucu, ABD Yönetimi'nin ısrarla karşı çıktığı, Türkiye'nin doğalgaz alımına ilişkin Mavi Akım projesine de dokunuyor. Ersümer, 1 aydır

Washington'a gitmek için randevu bekliyor. Ancak bir türlü verilmiyor. Ne gariptir; Baba George Bush yönetimi sırasında ANAP, ABD'nin Türkiye'de en iyi ilişkide olduğu partiydi. Ocak'ta göreve gelen oğul Bush yönetimi ise, ANAP'ın Washington'un 'öncelikle ilişki kuracaklar listesinde' olmadığını hemen her fırsatta ortaya koyuyor. Bu tavra da en çok, başka Ersümer olmak üzere, ANAP'lı politikacılar hakkında art arda patlayan yolsuzluk söylentileri neden oluyor.

Türkiye'nin, ekonomik açıdan bunalıp yüzünü Washington'a çevirmesinin uluslararası yankıları da oluyor. Bu durumdan hiç mutlu olmayanların başında ise, tabii ki Saddam Hüseyin geliyor. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Bocuher, Washington'da Cem'le yapılacak görüşmelerin en önemli maddesi olarak Irak'a yönelik ambargonun 'daha iyi denetlemesini' saydı. Bu açıklama, Başbakan Bülent Ecevit'in 'eski dostu' Saddam Hüseyin ile ilişkileri iyileştirme politikasının sonu olacak gibi görünüyor. Ekonomik krizde Türkiye'ye destek verecek olan ABD'nin, Ankara'dan özellikle Irak konusunda bazı beklentileri olacağını düşünmek herhalde yanlış olmaz.

Fransa Rahatsız

Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Bernard Garcia ilginç bir çıkış yaptı; Gazetecileri toplayıp, Türk kamuoyuna, 'Size ABD'den çok Avrupa Birliği yardım edebilir. Yüzünüzü Avrupa'ya dönün' mesajı verdi. Ancak bu çıkış bile, Ermeni yasası nedeniyle gerilen Fransa-Türkiye ilişkilerini düzeltmeye yetmedi.

Türkiye, ekonomik krizden çıkmak için Avrupa'dan bir destek arayacaksa, bunun Fransa değil, Almanya olacağını çok açık şekilde ortaya koydu. Kemal Derviş, ABD'ye gitmeden önce Paris'e değil, Berlin'e uğradı. Hazırlanan ekonomik planı, Fransız Hükümeti'ne değil, Alman Hükümeti'ne anlattı. Desteği de yine Almanlar' dan istedi.

Hep beraber içinden çıkmaya çalıştığımız ekonomik kriz, Türkiye'nin siyasetini de büyük oranda etkileyecek gibi görünüyor. Nasıl mı etkileyecek?

Bunu anlamak için Washington'da 'kabul gören' politikacıları izleyin yeter...(Zeynep Gürcanlı, 24.03.2001, Star)

Rusya'nın soykırımı balonu

Rusya, Anadolu'yu ele geçirerek Akdeniz'e inme ve Boğazlara hakim olma hedefinde çok sayıda Ermeni'nin kanuna girmiştir. Aslında Ermeniler Türkiye ile uğraşacakları yerde Rusya ile uğraşsalar, daha isabetli hareket etmiş ve tezlerini sağlam bir zemine oturtmuş olurlar. Ancak bugüne kadar 50'den fazla Türk diplomatını şehid ettikleri halde Ruslara karşı tek eylemleri yoktur.

Ermenilerin Rusya ile ilgisi Çarlık döneminden beri sürmüş ve Ruslar tarafından devamlı ezilmiş, horlanmışlardır. Değişik vesilelerle kitabımızda bu olaylardan bahsettik. şimdi Putin dönemi Rusya'sının, Ermeni iddiaları karşısındaki tutumunu görelim:

Rusya parlamentosunda aşırı milliyetçi kanadın önde gelen temsilcisi Aleksandır Mitrofanov, Türkiye'nin sözde soykırım kurbanlarına tazminat ödemesini sağlayacak uluslararası bir komisyon kurulması için girişimlere başladı.

Ermeni kaynaklarına göre, Mitrofanov 1915-1917 yılları arasında Osmanlı İmparatorluğu döneminde yaşadığını öne sürdüğü soykırımın sorumluluğunun Türkiye Cumhuriyeti'ne ait olduğunu, bu nedenle Ankara'nın kınanması gerektiğini söyledi. (Cenk Başlamış,9 şubat 2001, Milliyet)

UFO görüldü, kayboldu:

Sözde Ermeni soykırımı tasarısını dünkü oturumunda ele alıp oylamayı planlayan Rusya Parlamentosu alt kanadı Duma, son anda geri adım attı. Vladimir Jirinovski'nin lideri olduğu Liberal Demokrat Parti'den milletvekili Aleksey Mitro-

fanov tarafından hazırlanan Ermeni tasarısı birçok Rus milletvekili ve Rusya Dışişleri Bakanlığı'ndan Türkiye'ye açıkça düşmanca tavır sergilemek olur' şeklinde itiraz gelmesi üzerine yine Mitrofanov tarafından geri çekildi.

Tasarı Türkiye'nin 1915 yılında Ermeni halkına karşı soykırım uyguladığını ve bunun kanıtlanması için uluslararası bir komisyon kurulmasını, ardından Türkiye'nin Ermenistan'a tazminat ödemesi yolunun açılmasını öngörüyordu. (Nerdun Hacıoğlu,15 şubat 2001, Hürriyet)

Putin: Türkiye 80 yıllık dostumuz!

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in, Kremlin Sarayı'nda yaptığı ve Türkiye ile ilgili mesajlar verdiği toplantıya önde gelen bakanlar ve güvenlik yetkilileri katıldı. Putin, Türkiye ve Rusya arasında Dostluk ve Kardeşlik Anlaşması imzalanmasının, iki ülke arasında böylece diplomatik ilişkilerin kurulmasının 80. yıldönümüne isabet etmesi olduğunu belirtti. Putin, sözlerini şöyle sürdürdü: "Türkiye ile ilişkilerimiz çok üst düzeydedir. Her iki ülke de dostluk ve ortaklıklarını her alanda geliştirmeye yönelmişlerdir. Bugünkü trajedinin, uluslararası terörizme karşı işbirliğini artırmanın nedeni olması gerektiğine inanıyorum." Putin, bu kapsamda dışişleri ve içişleri bakanlarından, "Türkiye'nin de uygun bulabileceği şekilde" çalışma planları hazırlayıp Ankara'ya sunmalarını istedi. (18 Mart 2001, Yeni şafak)

UFO, Birleşmiş Milletler'de

Birleşmiş Milletler(BM), Temsilciler Meclisi'ne sunulan Ermeni tasarısında BM'ye yapılan atıfların çarpıtıldığını açıkladı.

ABD Temsilciler Meclisi'ndeki 596 sayılı sözde 'Ermeni soykırımı' tasarısında, BM'ye atıfta bulunulması ise Uluslararası Kuruluş'tan tepki aldı. Tasarıda, BM İnsan Hakları Komisyonu'nun 1986'da yayınladığı bir raporda 'soykırım' ifadesini kullandığı belirtiliyor. Ancak, BM sözcüsü Farhan

Hak, söz konusu raporun BM İnsan hakları komisyonu tarafından hiçbir zaman onaylanmadığını bildirdi. Farhan Hak, BM'nin sözde 'soykırım' iddialarıyla ilgili olarak resmi bir tutumu olmadığını kaydetti.

ABD Temsilciler Meclisi Genel Kurulu'na sevk edilen sözde Ermeni soykırımı tasarısı konusunda temaslarda bulunmak üzere ABD'ye gelen ve geç kalmakla eleştirilen TBMM heyeti, 'bu çabaların ardında, Türkiye'den toprak talepleri var' tesbitiyle Türkiye'ye dönüyor. TBMM heyetlerinde yer alan Mehmet Ali İrtemçelik, "Bu mesele, bugün engellenirse bile, yarın yine karşımıza çıkacak. ABD Yönetimi samimi bir üzüntü içinde" dedi. İrtemçelik, tasarının ardında fanatik Ermenilerin bulunduğunu ve nihai amacın da Türkiye'den toprak talebi ve Ankara-Washington ilişkilerini baltalamak olduğunu söyledi. İrtemçelik, 'Onların hesapları bu. Biz de çıkarlarımızın bilincindeyiz. Büyük düşünerek hareket etmeliyiz.' diye konuştu.

TBMM heyetinde yer alan bütün üyelerin, Washington'un Türkiye Büyükelçiliği'nin ve Türkiye'nin yılda 1.8 milyon dolar para ödediği profesyonel lobi firmalarının, sözde Ermeni soykırımı karar tasarısının engellenmesi için ellerinden geleni yaptıklarına inandıkları da görüldü.

FP'den Temel Karamollaoglu, 'elimizde manivela yok', MHP'den Metin Ergun (Doç.Dr. Metin Ergun, Selçuk Üniversitesi, Fen- Edebiyat Fakültesi'nden Türkoloji hocamdır. S.K.), "Temsilciler Meclisi Başkanı Hastert, bir milletin alına kara leke sürüyor" ve DSP'den Tayyibe Gülek de 'Kongre üyelerinin çoğu konunun ne olduğunu bilmiyor bile' dedi. Beş üyeden oluşan TBMM heyeti, tasarı Alt Komite'den geçtikten sonra ve Uluslararası İlişkiler Komitesi'nde ele alınmadan bir gün önce ABD'ye gelmişti. Mehmet Ali İrtemçelik, Uluslararası İlişkiler Komitesi'nde bir de konuşma yapmış ve Ankara'nın görüşlerini aktarmıştı. (7 Ekim 2000 Hürriyet)

Ermeni Stratejisi

29 Ağustos 1985. BM İnsan Hakları Alt Komisyonu, Ermeni soykırımı iddialarını benimsedi. 1987'de Avrupa parlamentosu bu konuda karar tasarısı kabul etti, 1995'de Rusya'da Duma, sonra Yunanistan Parlamentosu ve Belçika Senatosu benzer bir tasarıyı onayladılar. 2000 kasım ayında İtalyan Parlamentosu ve Vatikan, Avrupa Parlamentosu iddiayı kabul etti. Amerikan kongresi'nin, alt komisyonunda da benimsenen tasarı, CIA, Pentagon ve Clinton'ın müdahaleleri sonucunda bir süre için uyumaya bırakıldı.

Görüldüğü gibi, Fransa Parlamentosu'nun kararı aniden karşımıza çıkmadı.

Yine de, uydu ihalesi ya da Fransa'dan elektronik harp sistemi alımına ilişkin karar gözden geçirilebilir. Fransa'dan alınacak firkateynlerle ilgili teklif de.

AGSK konusunda ise bir yanlış anlama var galiba. Fransa'ya tepki olarak, 'Avrupa'nın NATO olanaklarından yararlanmasına onay vermemeye devam etmeliyiz' deniyor.

Bu Fransa'yı hiç mağdur etmez, ABD, İngiltere, Hollanda gibi Fransa'nın bağımsız ordu kurmalıyız tezine karşı çıkan ülkeleri rahatsız eder.

Çünkü, Fransa, güçlü savunma sanayiine güvenerek, NATO imkanlarına ihtiyaç duymayan bağımsız bir Avrupa ordusundan yana.

Pardon'larımızdan, 'mersi'lerimizden vazgeçerek değil, tam tersine 'francofon' kanallarıyla, bu karara karşı sesimizi yükselteceğiz.

Ama kabul edelim ki 15 yıldan beri devam eden bir hareketi, tepkilerle yönlendirmek mümkün değil.

Soykırım mı, değil mi- Bence değil. Ama benim referansım yeterli mi? Hayır.

Hiçbirimizin ki yeterli değil. Fransa Parlamentosu'nun kararı gibi.

Öyleyse, dünya çapındaki tarihçilerin katıldığı, etkili güvenilir bir kurul oluşturma önerisi, derhal hayata geçirilmeli. Türkiye yapmalı ilk girişimi ve konuyla ilgili tüm devletlere, arşivlerini bu kurula açma çağrısında bulunmalı. Bakın göreceksiniz, bazıları buna yarışmayacak.

En etkili tepki gerçekleri ortaya çıkartarak verilecek. En kalıcı çözüm de böyle sağlanacak. (Feraî Tınç, 22.01.2001, Hürriyet)

Avrupa'da Soykırım İllüzyonu

Star gazetesinden Cevher Kantarcı, 31 Ocak 2001 günkü yazısını, Alman Prof. Fritz Neumark'ın, Türklerle ilgili değerlendirmelerine ayırdı.

Kantarcı, Psikiyatrist Prof. Dr. Kerem Doksat'ın elektronik posta yoluyla gönderdiğini söylediği metinle ilgili ön bilgi verirken: "Türklerin Batı karşısında acz içinde olduğuna inananlara, Batı tarihindeki rezilliklere bakmayıp, sırf Türk tarihini kötüleyerek bugün yaşadığımız olumsuzluklara fatura çıkarmaya çalışanlara, Batının iyi niyetli(!) dayatmasıyla adam olacağımızı sananlara, her türlü ama her türlü dış dayatmanın sadık neferlerine ve tüm o yolun yolcularına ders olması gereken bir ders" diyor...

Kantarcı, aynı metnin Hulki Cevizoğlu'na da yolladığı, ekrandan okunduğunu da belirterek, kalıcı olması ve dinleyemeyenlerin de bilmesi için köşesinde yer verdiğini belirtiyor.

Prof. Dr. Kerem Doksat'ın yolladığı metne göre, 1933-1952 yılları arasında İstanbul Üniversitesinde öğretim üyeliği yapan ve Türkiye'de ekonomi biliminin gelişmesine büyük katkıları bulunan Alman Prof. Dr. Fritz Neumark ile bir kısım talebesi Boğaziçi'nde geziye çıkarlar.

Talebelerden biri Prof. Neumark'a şu soruyu sorar:

- Avrupa bizi neden sevmez?

Prof. Neumark şu cevabı verir:

- Çok samimi olarak itiraf edeyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez ve sevmesi de mümkün değildir... Asırlardır Kilise'nin Türk ve İslam düşmanlığı Hıristiyanların hücrelerine sinmiştir. Sebeplerine gelince:

Müslüman olduğunuz için sevmez. Ama faraza laiklik şöyle dursun, Hıristiyan olsanız da size düşman olarak bakmaya devam eder.

1- Sizler farkında değilsiniz ama onlar şu gerçeğin farkındadırlar: Tarihten Türk çıkarılırsa, tarih kalmaz.

2- Osmanlı arşivi tam olarak ortaya çıkarsa, bugünkü tarihlerin yeniden yazılması gerekir.

3- Avrupa'nın pazarı idiniz. Şimdi Avrupa'yı pazar yapmaya başladınız.

4- En az 400 yıl Avrupa'da, sırtımızda ve ensemizde at koşturdunuz.

5- Selçuklular Anadolu'yu, Osmanlılar ise Orta Avrupa ve Balkanlar'ı Haçlı ordusuna mezar ettiler.

6- Sizi silah ile yenemeyenler, sizleri kendilerine benzeterrek hakimiyet sağladılar.

7- Selçuklu ve bilhassa Osmanlı, İslamiyet uğruna her şeyini feda etmeseydiler, İslamiyet bugün belki sadece Hicaz'da varlığını devam ettirirdi. Kaldı ki, Vehhabiliği kuranlar da, İngiliz Dominyon Bakanlığı'nun adamlarıdır. Batı her yerde İslamiyeti, sapık inançlara kanalize etti. Ama Osmanlı, Asr-ı Saadeti devam ettirdi.

8- Kilise size kin kusmaktadır. Ve sebepleri yukarıdadır.

9- Ben Türkiye'ye geldiğimde iki üniversiteniz vardı, şimdi 19 üniversite var. (O tarihte öyle idi şimdi ise çok daha fazla)

10- Sizler, gerçek hüvviyetinize döndüğünüz an, Avrupa'nın refahı ve medeniyeti yıkılır.

11- Yine sizler, Avrupa'nın tarihi düşmanısınız ve daima düşman olarak kalacaksınız."

Prof. Fritz Neumark'ın kimliği: "Alman Maliyeci ve İktisatçı Prof. Fritz Neumark (1900-1991). Hitler'den kaçarak

1933'te Türkiye'ye geldi. İstanbul üniversitesi İktisat ve Hukuk Fakültelerinde, maliye ve iktisat dersleri verdi. 1950'de çıkartılan Türk Gelir Vergisi ve Kurumlar Vergisi yasalarının hazırlanmasına büyük katkıları oldu. 1952'de Almanya'ya döndükten sonra Frankfurt Üniversitesi'nde hocalık ve rektörlük yaptı. 1960-62 yılları arasında Ortak Pazar Vergi ve Maliye Komisyonu Başkanlığı görevini yürüttü. 1965'te de, Almanya Federal Cumhuriyeti Maliye Bakanlığı'nda, Bilimsel Danışma Komitesi Başkanı oldu." (Büyük Larousse), (14 şubat 2001 Zaman)

Avrupa Parlamentosu

Sözde Ermeni soykırımı iddialarını, sunduğu bir değişiklik önergesiyle Avrupa Parlamentosu'nda tartışılan Türkiye raporuna eklemek isteyen Daniel Cohn-Bendit, "Yanlış yaptım. Uyarıldım" diyerek önergesini geri çektiğini açıkladı.

Avrupa Parlamentosu Dış ilişkiler Komisyonu'nda tartışılması yapılan, Türkiye'nin AB üyeliğine ilişkin rapora 'sözde Ermeni soykırımı' iddialarının eklenmesiyle ilgili girişim geri tepti. Raporu kaleme alan Fransız parlamenter Philippe Morillon, bu türlü girişimlere sert çıktı ve 'Amerikalı dostlarımız hata yaptı diye onları izlemek zorunda değiliz' dedi. Morillon, 'soykırım' kelimesinin dahil edilmesi halinde raporunu geri çekeceğini duyurarak, Avrupalı parlamenterlere bir anlamda göz dağı verdi.

Değişiklik önergesini sunan ve sözde Ermeni soykırımı konusunda 'Osmanlı Devleti'nin sorumluluğunu' dile getiren Daniel Cohn-Bendit ise, 'Yanlış yaptım' diyerek önergesini geri çektiğini duyurdu. Kızıl Dany lakaplı Daniel Cohn-Bendit, Hürriyet gazetesinde önergeyi, 'Kızıl Dany'nin kazığı' başlıklı bir haberle duyuran arkadaşımız Zeynel Lüle'ye takılarak, 'Yine yaptın yapacağını. Telefonlar dinmek bilmiyor.' dedi.

Daniel Cohn-Bendit, dün raporun görüşülmesi sırasında söz alarak, bu önergesi nedeniyle Dışişleri Bakanı İsmail

Cem'in ve AB Komisyonu yetkililerinin kendisini aradığını ve uyarıldığını belirtti ve 'Amacım Türk halkının kendi tarihini tartışmasıydı. Telefonlarım durmak bilmedi. Günah çıkarıyorum. Önergeyi geri çekiyorum!' dedi.

AP Dışilişkiler Komisyonu'nda ele alınan Türkiye'nin AB üyeliğine yönelik rapor, daha çok soykırım tartışmasına dönüştü. Avrupalı parlamenterlerin çoğu, bu iddiaların raporda yer almasına karşı çıktılar. Bazı parlamenterlerin sözleri şöyle:

Philippe Morillon: Amerikalı dostlarımız hata yaptı diye onları izlemek zorunda değiliz. bu konuda, Ermeni Patriği'nin söylediklerine kulak verelim. Soykırım kelimesinin rapora dahil edilmesi halinde raporu geri çekerim.

Andrew Duff: ABD Kongresi'nin kararı, Türk gerçeğine önyargılı ve bilinçsiz biçimde yaklaşmaktadır.

Hannes Swoboda: Bırakalım bu konuyu Türk ve Ermeni tarihçiler bir araya gelerek ortak olarak incelesinler ve tarihi gerçeği onlar ortaya çıkarsınlar.

Jannis Sakelariu: Bu konu, Türkiye-AB ilişkilerini ilgilendirmez. Soykırım gibi büyük iddialardan söz edemeyiz.

Catherine Lamuiere: Tarihte yaşananlar sırasında soykırım niyeti yok. Yaşananlar bu tanıma uymuyor. Biz batılılar tepeden bakarak yangına körükle gitmemeliyiz.

Jagues Poos: Burada tartışmalar ve söylenenler beni ikna etti. Soykırım konusuna girmeyelim ve raporda bu konuda söz etmeyelim.

Sözde soykırımı iddialarını Türkiye'ye AB yoluyla kabul ettirmeyi planlayan Ermeni örgütleri, Brüksel'de resmi olmayan temas büroları açmaya başladılar.

Türkiye'nin, Avrupa Birliği'ne tam üye adayı olmasını, Ermeni soykırımı iddialarını kabul ettirmek için kullanmayı planlayan Ermeni örgütleri, AB nezdinde resmi olmayan temas büroları açıyorlar. Avrupa Parlamentosu ve Fransa'nın soykırımını tanıyan kararlarından cesaret alan Ermeniler, Er-

meni meselesi ile ilgili ağırlığın artık Avrupa'ya kaydığını iddia ediyorlar.

Avrupa'daki Ermeni Örgütleri Forumu(FAAE) isimli örgüt, geçtiğimiz hafta bu amaçla Brüksel'de bir temas bürosu kurdu. FAAE'nin 1998 yılından bu yana diasporadaki Ermenileri bir çatı altında toplamak gayesiyle faaliyette bulunduğu, ancak AB nezdinde lobi yapmak için Brüksel'de ilk kez büro açtığı kaydediliyor. Resmi olmayan temas bürosunun Ermenistan ile ilgili meseleler ve Karabağ konusunda lobi çalışmaları yapması, soykırımın kabul edilmesi için yoğun çalışmalarda bulunması kararlaştırıldı. FAAE temas bürosunun başına, daha önce 10 yıl Brüksel'de bürokrat olarak çalışan halkla ilişkiler uzmanı Nicholas Tavitian getirildi. Tavitian'ın Mayıs 1999'da Avrupa Parlamentosu'nda 400 Ermeni temsilcinin bir araya geldiği Avrupa Ermeni Diasporası konulu konferansın gerçekleşmesini sağlayan kişi olduğu belirtiliyor.

Soykırımı iddialarının Avrupa'da makes bulması, Ermeni Devrimci Federasyonu(ARF) olarak bilinen Türkiye karşıtı Daşnak partisini de harekete geçirdi. ARF- Avrupa'da 1984 yılından bu yana örgütlediği Avrupa Ermeni Milli Komitesi'ni(ANC) parasal olarak daha da güçlendirmek için girişimlere başladı. 10 şubat'ta Cenevre'de para toplamak için dünyanın değişik bölgelerine dağılan 120 zengin Ermeni'yi bir araya getiren ARF, bir milyon dolar nakit para toplamayı başardı.

Daşnakların Avrupa'daki lobi örgütü olan ANC'nin, 1984 yılından bu yana Avrupa Topluluğu ve Avrupa Birliği nezdinde girişimlerde bulunduğu vurgulanıyor. ANC'nin AB sorumlusu Hilda Tehoboyan, yemekte yaptığı konuşmada, AB nezdinde bugüne kadarki en büyük başarılarının, 1987 ve 2000 yılında Avrupa Parlamento su'nda yayınlattığı başarıları, Türkiye'yi soykırımı tanımaya çağıran kararlar olduğunu söyledi.

Daşnaklar'ın girişimi ile yapılan para toplama yemeğinde

en büyük katkıları Lübnan, Halep ve Kuveyt Ermenileri sağ-larken, toplantının Ermeni kiliselerinin himayesinde gerçek-leşmesi de dikkat çeken bir diğer unsur oldu. Daşnak yetkili-ler ANC'nin, toplanan yeni fon ile Ermenistan'ın güvenliği, Karabağ sorunu ve soykırımı konusunda daha aktif lobi ya-pacağını açıkladılar.

AB'yi keşfeden Ermeniler silsilesine, şimdi Ermenistan da bizatihi katılma kararı almış durumda. Ermenistan Dı-şişleri Bakanlığı'ndan geçtiğimiz günlerde yapılan bir açık-lamada da, AB nezdinde resmi olmayan bir temsilcilik aç-a-cakları kaydedilmişti. Ermenistan'ın Avrupa'ya gözünü dikmesinde burada güçlü bir diaspora lobisinin olmasının yanı sıra, Avrupa konseyi'ne üye olarak kabul edilmesi ile Karabağ sorununda AGİT'in arabuluculuk üstlenmesinin de rolü var.

PKK ve Rumlardan sonra Ermenilerin de Türkiye karşıtı tezlerini kabul ettirmek için AB'yi bir platform olarak kullan-ma kararı almaları ve Türkiye'nin tam üyeliğini bu amaçla kullanmaya yeltenmeleri, AB ile ilişkilerinde zaten zorlu bir süreç yaşayan Türkiye'yi daha da zorlu günlerin beklediğinin habercisi. AB içerisinde Türkiye'nin tam üyeliği karşısında bulunan çevrelerin, Kürt meselesinde olduğu gibi, soykırımı iddialarını da Türkiye'nin tam üyeliğini engelleyici bir kart olarak kullanacaklarına kesin gözüyle bakılıyor. (11 Ekim 2000 Hürriyet)

Ve... Tasarı Kabul Edildi

Türkiye'yi sözde Ermeni soykırımını resmen kabul et-meye çağıran değişiklik önergesi Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye raporuna eklenerek kabul edildi. Geçen hafta Fransız Senatosu'nda benzer bir karar alınması da önergenin kabul edilmesinde rol oynadı. Ermeni önergesi konusunda sürekli fikir değiştiren 'Kızıl Dany' lakaplı Yeşiller parlamenterleri Da-niel Cohn-Bendit ise çekimser oy kullandı.

Avrupa Parlamentosu'nda ele alınan Türkiye raporuna, sözde Ermeni soykırımını Türkiye'nin resmen tanımamasını talep eden değişiklik önergesi eklendi ve genel kurulda 21 oy farkla kabul edildi. Rapora eklenen örengyle Türkiye, Ermeni azınlığa destek vermeye ve Osmanlı dönemindeki sözde Ermeni soykırımını tanımaya davet edildi. Toplam 540 parlamenterin katıldığı toplantıda, önerge yönünde oy kullananların sayısı 234 iken 213 parlamenter red oyu verdi. Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu'nun eş başkanı Daniel Cohn-Bendit önergeye çekimser oy veren 93 parlamenter arasında yer aldı.

Raporu kaleme alan Fransız Parlamenter Philippe Morillon ise, önergenin kabul edilmemesi yönünde büyük çaba harcadı, başaramayınca raporuna çekimser oy verdi. Morillon, oylama sonrası Türkiye raportörlüğünden de çekildiğini açıkladı. Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine hazırlığını konu alan rapora böyle bir önergenin eklenmesinde, Yunan parlamenterlerin ve Ermeni lobisinin çabasıyla geçen hafta Fransa Senatosu'nda buna benzer bir kararın alınması etkili oldu. Sosyalist gruba üye olan parlamenterlerin yarısı, aşırı sol ve Yeşiller önerge yönünde oy verdiler.

Dany, Türkiye'nin AP kararını, "Bir hafta konuşuruz sonra sakinleşiriz" şeklinde yorumladı ve "Hayat devam ediyor. Tüm AP kararlarıyla yaşam durmuyor" dedi. Önergeye çekimser oy veren politikacı, AP'nin soykırım ile ilgili önergeyi onaylamaması halinde soykırımı tanımadığı yönünde Türkiye'de yorumlar yapılacağını, kabul etmesinin ise tepki çektiğini söyleyerek, "Ben bu nedenle çekimser kaldım" dedi. "Konu umarım Türkiye'de dramatize edilmez. Türkiye'nin diyalogu koparması için bir neden olmamalı" şeklinde konuştu.

Avrupa, Türkiye'ye Şaşkınlık Bakıyor

Dışişleri Bakanı İsmail Cem, sözde Ermeni soykırımıyla ilgili değişiklik önergesi nedeniyle Avrupalı parlamenterleri

telefon bombardımanına tuttu. Cem, Yeşiller Milletvekili Daniel Cohn-Bendit, AB'nin genişlemeden sorumlu temsilcisi Günter Verheugen ile savunma ve dış politika temsilcisi Javier Solana'yı arayarak, Türkiye'nin tepkisini dile getirdi. Cem, şöyle dedi: "Avrupa Parlamentosu'nun Türk kamuoyu gözünde saygınlık ve itibar kazanacağını düşünmek artık zor. Çünkü Komisyon ve Konsey'in tüm çabalarına rağmen, Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'ye şaşkı bakışı değişmiyor." (Zeynel Lüle, 16 Kasım 2000, Hürriyet-Strasbourg)

Emekli Orgeneral Çevik Bir, İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Oditoryumu'nda "Avrupa Birliği Savunma Kimliği Arayışında Türkiye" konulu bir konferans verdi. Türkiye'nin, bir NATO üyesi ülke olarak soğuk savaş yıllarında, Avrupa güvenlik ve savunmasına önemli katkıda bulunduğunu kaydeden Bir, Varşova Paktı'nın yıkılmasıyla Avrupa'da ortaya çıkan "tehditsizlik" ortamında, Avrupa Birliği'nin Helsinki kararıyla yeni AGSK anlayışı oluşturduğunu kaydetti.

Yeni AGSK çerçevesinde Türkiye'nin Avrupa'nın güvenlik ve savunma kimliğine yapmış olduğu katkıların unutulduğunu ifade eden Bir, Avrupalıların "egoistçe" davrandığını ve Türkiye'nin fedakarlıklarını unutarak, dışlamaya çalıştıklarını söyledi.

Türkiye'nin yeni dönemde artan öneminin ve dolayısıyla oluşturulacak Avrupa gücünün öngörülen görevlerini kolaylaştırmada oynayabileceği rolü yok farzetmenin, büyük bir hata olduğunu vurgulayan Bir, şunları kaydetti:

"Avrupalılar, Türkiye'nin Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkaslar'daki tarihi, kültürel ve sosyal bağlarının, oluşturulacak gücün etkinliğini artıracaklarını görememekte, istikrar ve barış getirmede oynayabileceği rolü önemsememektedir. Dolayısıyla Avrupalılar, yeni AGSK ile Türkiye'yi Avrupa'nın dışında tutmayı ön plana almaktadır. O halde, onların önerdiği şekliyle AB entegrasyonuna güvenlik ve savunma açısından 'evet' mi diyeceğiz. Bu soru çok önemli. şüphesiz hayır. Tür-

kiye bunu Gümrük Birliği'nde 1995 yılında yaşadı. Bizim önümüze konulduğu gibi Gümrük Birliği'ne girdik. Zarar gören taraf bugün biz olduk. Şimdi aynı şekilde 'buyrun bizim şartlarımızda girin' denmektedir. Türkiye, güvenlik ve savunma açısından aynı hataya ikinci defa düşmeyecektir. "

Türkiye'siz Olmaz

Avrupa ülkelerinin AGSK çerçevesinde 12-15 tugaydan oluşacak yeni bir güç oluşturma kararı aldıklarını da hatırlatan Bir, Türkiye'nin bu Avrupa gücünün de kolay kolay teşkil edilemeyeceğini, teşkil edilse bile öngörülen görevleri kolayca yapamayacağını gözardı etmemesi gerektiğini anlattı.

Konuşmasının ardından öğretim üyelerinin sorularını da cevaplayan Bir, NATO'nun geleceğine ilişkin bir soru üzerine "NATO'nun dimdik ayakta kalacağına inandığını" kaydetti. Bir, "Türkiye'nin öneminin değişip değişmediği" sorusu üzerine ise Türkiye'nin öneminin azalmadığını, özellikle Avrasya, Kafkasya, Ortadoğu ve Balkanlar'da daha da arttığını belirterek, "Türkiye 'olmazsa olmaz' konuma gelmiştir. Avrupa Birliği Türkiye'siz bölgede hiçbir adım atamaz. Biz bunu onlara anlatamıyoruz" dedi.

İngiltere: Mavi Masal Kitabı

İngiltere hiç şüphesiz sadece Ermenileri değil, Fransız, Rus, İtalyan ve Yunan devletlerini de sevk ve idare ederek Osmanlı İmparatorluğu'nu ortadan kaldıran ülkedir. Don Kişot'un Sanço Pansa'ya bir ada vermeyi vaad ederek, kendisine köle yaptığı gibi, İngilizler de Ermenilere Anadolu'nun doğusunda toprak vaad ederek silahlandırmışlar, organize ederek isyanlar çıkartmışlardır. Osmanlı'nın 1915 Tehcir Yasası, İngiliz planlarını altüst etmiş, bu yasayla "Ermeni Maşası" ellerinden alınınca çılgına dönmüş, İttihad ve Terakki yöneticilerine ateş püskürmüşler ve adeta "Ermenileri niye Anadolu dışındaki vilayetlere gö-

türüp yerleştir diniz? Biz onlar vasıtasıyla Osmanlı devletini yıkacaktık. Bizim işimizi zorlaştırdınız" demek istemişler, İttihatçılara bu yüzden tutuklama emri çıkarmışlardır. Bu sebeple kitabımın "Göç Yasası" bahsinde "Vatan Kurtaran Tehcir" başlığını kullandım.

Barış görüşmeleri sırasında İngilizler, vaadini tutup kendilerine Doğu Anadolu'da toprak verip bir devlet kurmasını isteyen Ermeniler'e, "Doğu Anadolu'da bir Ermenistan kurulması İngiltere'nin menfaatine uygun düşmez" deyivermişlerdir. Bunlar konu ile alakalı bütün kitaplarda yazılıdır.

Mister Yüzde Beş:

Yakın tarihimizde, Osmanlı toprağı üzerinde bulunan petrol sahalarını yüzde 5 komisyon karşılığında İngilizlere satan ve bu sebeple, "Mister Yüzde Beş" namıyla meşhur bir Ermeni vardır. Kendisine itimad edilerek Düyun-u Umumiye (Genel Borçlar İdaresi) memurluğı görevine getirilen bu Ermeni, iyiliğın karşılığını ihanetle vermiş, Musul'daki geniş petrol sahalarının elimizden çıkmasına sebep olmuştur:

10 Mart 1914'de, Birinci Cihan Harbi başlamış fakat Osmanlı İmparatorluğu henüz harbe iştirak etmemişti. Osmanlı Maliye Bakanı Cavid Bey, petrol müzakerelerinde bulunmak üzere Londra'ya gitmişti. Yanında Düyun-u Umumiye'de mühim bir mevkii olan ve kendisine Ermeni hanedanına mensup bulunduğu süsünü vererek kendi kendine prens diyen Kalust Gülbenkyan vardı. Birlikte yaptıkları bu seyahatten sonra Londra'da derhal müzakereler başladı. Cavid Bey İngiliz Hariciyesi ile müzakereler yaparken, İstanbul'dan, Sadrazam Sait Halim Paşa'dan aldığı acele bir davet üzerine derhal İstanbul'a döndü. Kabine olağanüstü bir toplantı için kendisini davet ediyordu. Cavid Bey Londra'dan ayrılırken Osmanlı İmparatorluğunun başlamış olan Birinci Cihan Harbine katılacağını, daha doğru tabiri ile Devletin Enver Paşa

* Petrol Fırtınası, Raif Karadağ, Ötüken Yayınevi İst. 1975, s.135

ve Alman Amirali Şuson'un emri vakileri ile harbe gireceğini düşünemedi. Beraberinde Londra'ya götürmüş olduğu Gülbenkyan'ı müzakerelere Osmanlı Devleti adına devam etmek üzere orada bıraktı. Cavid Bey, kısa bir müddet sonra Londra'ya tekrar döneceğini ve petrol müzakerelerine yeniden devam edeceğini ümit ediyordu. Fakat düşündüğü olmadı ve Osmanlı İmparatorluğu Birinci Dünya Harbine girdi. Artık yapacak birşey yoktu. Gülbenkyan Londra'daydı ve Osmanlı Devletinin mümessili olarak petrol müzakerelerine devam ediyordu. İngilizlerin ellerine muazzam bir fırsat geçmiş oluyordu. Bunu mükemmel bir şekilde değerlendirdiler ve Gülbenkyan ile bir anlaşma imzaladılar. Bu anlaşma ile de İngilizler, sonradan zorla girdikleri Musul'dan bir daha çıkmayacaklar ve Ortadoğu petrolerini diledikleri gibi kullanacaklardı. Bu anlaşma, bir eski Türk vatandaşını "Mister Yüzde Beş" olarak dünyanın en büyük zenginleri arasına soktu. İngilizler aynen İran'da olduğu gibi, Irak petrolerini de akla gelmedik bir yolla ellerine geçirdiler.

Yukarıda izah ettiğimiz 10 Mart 1914 tarihinde başlayıp Londrada devam eden petrol müzakerelerinde Cavid Bey'in bu idraksizliğinin neticesi olarak Irak petrolerini elimizden çıkmıştı. Bu tarihlerde İngiliz Dışişleri bakanlığı'nın bir odasında bir anlaşma imzalanmış (The Turkish Petroleum Company Limited) şirketi kuruldu. Bu anlaşmaya göre yeni şirketin hisseleri şöyle tesbit edildi: Yüzde yetmişbeş İngiliz şirketleri, yüzde yirmibeşle de Almanların Doyçe Orient Bank'a aitti. Adı (The Türkish) olan şirkette, Türk'e kendi topraklarındaki petrolden zırnuk koklatılmıyordu.

Almanlar Türkiye ile ittifak halinde buldukları bir devrede dahi (Birinci Dünya Harbi sırasında) kader birliği ettikleri Türkleri arkadan hançerlemek (Petrol için İngilizlerle işbirliği) gibi izahı mümkün olmayan bir ihanetle karşı karşıya bırakmış ve petrole ancak bu sayede sahip olabileceklerini zannetmişlerdi.

The Turkish Petroleum Company Limited, Lonra'da imza edilen anlaşma üzerinden 11 gün geçtikten sonra, 30 Mrt 1914'de Osmanlı İmparatorluğu Ticaret Bakanlığı'na müracaat ederek bütün Irak'ı kapsamak üzere petrol imtiyazı talebinde bulundu. Cavid Bey'in hatası yüzünden meydana gelen bu emrivaki karşısında, İttihat ve Terakki ister istemez bu imtiyazı verdi ve böylece İngilizler Irak petrol sahalarına yerleşiverdiler.

Ermeni Kalust Gülbenkyan'ın sayesinde İngilizlerin eline geçiveren Musul petroleri üzerinde kurulmuş olan (The Turkish Petroleum Company) fazla ömürlü olmamış, San Remo anlaşmasıyla feshedilmiştir. Bunun yerine (The Irak Petroleum Company) kurulmuştur. Yeni anlaşmaya göre şirketin hissedarları şöyledir: Yaklaşık yüzde 60 hisse İngiliz şirketlerinin, yüzde 23 bir Fransız şirketinin, yüzde 12 bir Hollanda şirketinin ve yüzde 5 de Ermeni Kalust Gülbekyan'ın.

Gülbenkyan'ın İngilizlerle yaptığı anlaşmadan Birinci Dünya Harbi sonrası da Türkiye Cumhuriyeti'ne çok pahalıya mal olan bir takım neticeler meydana gelmişti. Bu neticelerin başında Musul'un Türkiye hudutları dışında bırakılması yer alır. Böylece Musul bir daha dönmek üzere elimizden çıkmış oldu. Çünkü harp sonrası İngilizlerin elinde, Osmanlı İmparatorluğu adına, Musul'da kendilerine petrol imtiyazı veren Gülbenkyan'ın imtiyaz anlaşması mevcuttu. Bu anlaşmaya dayanarak Musul'da hak iddia eden İngilizler Irak'ı Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayırarak müstakil bir devlet haline getirdikten sonra da petroleri işletmeye devam ettiler.

İngilizlerin Osmanlı petrol sahalarını ele geçirmek için entrika çevirdiği bu günlerde Türk milleti, Anadolu'da çok şiddetli bir mücadeleye başlıyordu. Bu mücadele, bir milletin haksızlığa karşı ayaklanmasıydı. Bu mücadelenin başında bulunanlar, o sıralarda Irak petroleri ile meşgul olabilecek durumda değildi. Türk milleti ölüm kalım mücadelesi verir-

ken Ermeni çeteleri de Fransız,İngiliz ve Rusların vaadlerine aldanarak,Türk milletini arkadan hançerliyordu.

Irak petrolleri Lozan'da da gündeme gelmiş, Dr.Rıza Nur'un ısrarı ile ve İngilizler'in bir lütfu olarak Irak'ın petrol-lerden aldığı yüzde 25 hissedenden bize de sadece yüzde 10'luk bir hisse tanınmıştı ki, bu hisse de anlaşma gereği sadece 25 yıl ödenmiştir.

Hakikaten Lozan'da, Türkiye'ye Irak hissesinden (25 yıllığına) verilen yüzde on hisse, bir hisse olmaktan çok uzaktı. Zira, düne kadar bir vatandaşımız olan Ermeni Kalust Gülbenkyan haininden bile daha az bir istifade temin etmiş, buna karşılık topyekün Musul'u kaybetmiştik. Bugün şap hastalığı, Deli Dana , Verem ve AIDS gibi illetlerle uğraşan, "Avrupa'nın Cüzzamlısı" yakıştırmalarına hedef olan İngiltere, Kraliyet dedikoduları ve arasıra ortaya çıkıp Irak'ı bombalamaktan başka gündemde pek yer almıyor. Ancak "Ermeni Soykırımını Hayaleti" İngiliz Avam Kamarası'na uğramaz olur mu?

İngiltere Soykırım UFO'sunu Tartışıyor:

İngiliz Hükümeti Soykırım Anma Günü'ne sözde Ermeni soykırımını da dahil etme kararı aldı. Türkiye, Blair Hükümeti'ni sert bir şekilde uyardı. Nazilerin katlettiği Yahudileri anmak için düzenlenen günde, 1.5 milyon Ermeni'nin de Türkler tarafından öldürüldüğü iddiası BBC'nin canlı yayınında ekrana getirilecek. Fransa'dan sonra İngiltere de Ermeni baskılarına boyun eğerek, sözde soykırım iddiaları konusunda Türkiye'ye karşı cephe aldı. The Observer gazetesinin haberine göre İngiliz İçişleri Bakanlığı, 27 Ocak günü başta Londra olmak üzere İngiltere çapındaki çeşitli kentlerde düzenlenecek Soykırım Anma Günü'ne, sözde Ermeni soykırımını da dahil etme kararı aldı. Türkiye'nin bu karar nedeniyle İngiltere'yi sert bir şekilde uyardığını belirten The Observer 'İngiltere diplomatik ateş altında' diye yazdı.

Londra'daki Türk Büyükelçiliği'nin kararı engelleme girişiminde bulunduğunu kaydeden gazete, İngiliz İçişleri Bakanlığı'nın uyarıyı dikkate almayacağını bildirdi.

Londra'daki Westminster Central Hall'da düzenlenecek anma törenine başbakan Tony Blair ve Veiaht Prens Charles'ın yanı sıra Bob Geldof ve Emma Thompson gibi sanatçıların da katılacağı ve törenin BBC'den canlı olarak yayınlanacağı bildirildi.

İçişleri Bakanlığı'nın canlı yayın için hazırlanan BBC metnine de müdahale ettiği bildiriliyor. BBC'nin kıdemli habercilerinden John Simpson'un töreni sunuşu sırasında '1915 yılında 1.5 milyon Ermeni'nin katledildiği'ni söylemesi için İçişleri Bakanlığı'ndan talimat geldiği bildirildi. BBC'nin müdahalelere karşı olmasına rağmen, anma töreni metninin tamamen bakanlık kontrolünde olduğu kaydedildi. Bu arada BBC sözcüsü sadece Yahudi ve Ermenilerin değil, Kamboçya ve Ruanda'dakiler dahil bütün soykırım kurbanlarının anılacağını söyledi.

İngiltere ilk kez resmen düzenlenecek anma gününü 1939'daki Yahudi soykırımını ve daha sonra meydana gelen katliamlarla sınırlı tutmayı planlıyordu. Anma Günü'nün adı da 'Genocide Day' şeklinde belirlenmişti. Ancak hükümet bu kavramın Yahudi soykırımına yeterince gönderme yapmadığını düşünerek günün adını 'Holocaust Day' şeklinde değiştirdi.

Yapılan ilk planda sözde Ermeni soykırımı yoktu. Bunu farkedenden Ermeni grupları, hükümete baskı yapmaya başladılar. Ancak aldıkları cevap şu oldu: "1915 olayları bizim düşündüğümüz zaman çerçevesinin dışında kalıyor." Bunun üzerine baskının dozunu arıyan Ermeniler, İngiltere'nin İncirlik üssünü kullandığı için NATO müttefiki Türkiye'nin tarihteki sözde suçlarına göz yumduğu iddiasını ortaya attılar. Blair Hükümeti sonunda bu baskıları boyun eğerek, Türkiye'yi karşısına almak pahasına Ermeni taleplerini yerine getirdi. (Faruk Zabcı, 22.01.2001 Hürriyet-Londra)

Diana Sendromu

İngiltere'de yayınlanan 'The Observer' gazetesi ise, bugüne kadar "Ermeni konusu soykırım kapsamına girmez" diyerek soykırım etkinliklerine Ermenileri katmayacağını açıklayan İngiltere İçişleri Bakanlığı'nun bu kararından dönme aşamasında olduğunu iddia etti. BBC Televizyonu Dış Haberler Editörü John Simpson da, Sunday Telegraph gazetesindeki köşe yazısında, "Ermeniler de soykırım mağduru olarak anılmalıdır" diye yazdı. Westminster Central Hall'da 27 Ocak'ta gerçekleştirilecek törene ayrıca İçişleri bakanlığı'nın, Ermeni Başpiskopos Girizyan'ı da davet ettiği öğrenildi. İngiltere İnşaat ve Çevre Bakanı Beverly Hughes ise dün bu iddialar üzerine İngiltere'nin Ankara Büyükelçisi David Logan ile basın toplantısı yaptı. Hughes, İngiliz hükümetinin resmi tavrının sadece Yahudi soykırımı ve mevcut olaylara yönelik olduğunu kaydederek, "Yahudi soykırımı öncesi döneme kesinlikle girilmeyecek" dedi. Hughes, bir gazetecinin sorusu üzerine de, "Bu iddialar soykırımın tanımının yapıldığı 1948 BM Sözleşmesi kriterlerine uymuyor." diye konuştu. Büyükelçi Logan da, bir soru üzerine, İngiliz gazetelerinde yer alan iddialardan sonra Türkiye'nin Londra Büyükelçiliği'nin İngiliz Dışişleri bakanlığı'yla temasa geçtiğini söyledi. Başbakan Tony Blair'in yanı sıra veliht Prens Charles'ın ve çok sayıda ünlü sanatçının katılacağı törene, aralarında Türkiye Büyükelçisi Korkmaz Haktanır'ın da bulunduğu diplomatik misyon şefleri de davet edilmişti. (Türkiye, 23 Ocak 2001)

İngiltere'de yayınlanan The Spectator dergisi, Türkiye'nin hedef olduğu soykırım iddialarıyla ilgili ilginç değerlendirmelerde bulundu; "Amaç, Türkiye'yi Avrupa'dan uzak tutmaktır" dedi. Avrupa'da son zamanlarda 'kendini Türkiye'ye karşı haklı ve üstün görme' dalgasının yayıldığını yazan dergi Türkiye'deki Ermenilerin mutlu bir şekilde yaşadığını belirttikten sonra Fransa ve İngiltere'yle ilgili şu tespitleri yaptı:

"Fransa, 'Sen de benim kadar kötüsün' dürtüsüyle hareket ediyor. Bu ülke Cezayir'de sistematik işkence yaptı, binlerce Yahudi Fransa'dan sınır dışı edilerek mutlak ölüme gönderildi ve Ruanda'da yaşanan soykırımı seyirci kaldı.

İngiliz halkında, Prenses Diana'nın ölümünden bu yana devamlı bir duygusallık ve üzüntü bildirme ihtiyacı ortaya çıktı. Yahudi Soykırımı Anma Günü'ne Ermenilerin de davet edilmesinin bir nedeni de bu."(3 şubat 2001, Hürriyet)

İngiliz hükümetinin ve parlamentosunun Mavi Kitap'ın asılsızlığını ilan etmeleri ve Türkiye'den özür dilemeleri gerektiğini belirten Şükrü Elekdağ, konu ile ilgili bir girişimini şöyle anlatıyor:

İngiltere Lordlar Kamarası'nda Lord Ahmed'in ev sahipliği yaptığı ve tanınmış işadamımız Remzi Gür'ün organize ettiği yemekli bir toplantıya katılan İngiliz davetlilere, tarihlerinin pek gurur duyamayacakları bir dönemde Türklere karşı yürüttükleri iftira ve aşağılama kampanyasının dayandığı sahte belge ve uydurma iddiaları içeren bir yayının geçersiz ilan edilmesini ve İngiltere'nin Türkiye'den özür dilemesi gerektiğini dile getirdim.

Mavi Masal Kitabı

Sözünü ettiğim yayın, "Osmanlı İmparatorluğu'nda Ermenilere yapılan muamele, 1915-1916" adlı, 1916 yılında İngiliz hükümeti tarafından Avam Kamarası'nın da onayı alınarak yayımlanan hacimli bir kitaptır. Ermeni soykırımı iddiasının altyapısını oluşturan bu kitap, Türklere, dünyaya, insanlıktan nasibini almamış, her türlü kötülüğe meyyal, kana susamış, onur, vicdan ve merhamet duyguları körlenmiş yaratıklar olarak tanıtıyor. Tarihçi Justin McCarthy'ye göre, Türkiye'nin Batı'daki imajında en müthiş tahrifatı yapan kitap bu...

Anadolu'nun Türk ve Müslüman ahalisiyle Ermeniler arasında iç savaş ortamında cereyan eden çatışmaları ve karşılıklı misillemeleri tek taraflı bir yaklaşımla ele alan "Mavi Kitap"

adıyla anılan bu yayın, olayları, Osmanlı hükümeti tarafından (güya) tasarlanan bir etnik imha planı uyarınca Ermenilere karşı uygulanan vahşet, zulüm ve katliamlar şeklinde aktaran sahte belgeler ve uydurma raporlar içeriyor.

İngiliz hükümetinin, Wellington House'daki Propaganda Bürosu'na bu asılsız belgeleri hazırlatmakla amaçladığı ana hedeflerden biri, Amerikan kamuoyunun Ermenilere acıma duygusunu sömürerek Washington'un savaşa mümkün olduğu kadar erken girmesini sağlamaktı. Yayının, bu açıdan başarılı olduğu bir gerçek. Nitekim, kitabın, Başkan Wilson'un savaşa katılma kararını almasında başta gelen bir etken olduğunu zamanın İngiliz hükümeti üyeleri açıklamışlardır (Mosa Anderson, Noel Buxton, 1952, s. 81)

Lordlar Kamarası'ndaki konuşmamda, dinleyicilere, İngilizlerin, İstanbul'u işgalleri sırasında Ermeni katliamıyla suçladıkları, aralarında bakan, politikacı, yüksek rütbeli asker ve üst düzey bürokratlar bulunan 144 Türk'ü Malta'ya sürdüklerini, ancak iki yıl sonra aleyhlerinde hiçbir kanıt bulunmaması nedeniyle serbest bırakmak zorunda kaldıklarını da hatırlattım ve şu soruyu sordum: "Malta sürgünlerini mahkum etmek için neden Mavi Kitap kullanılmadı?"

Çünkü, Mavi Kitap, tamamen sahte ve uydurma belgelerden oluşuyordu... Bu gerçek artık tamamen ortaya çıkmıştır. Buna rağmen, bugün hâlâ İngiliz medyası Türkiye'yi soykırım iddiasıyla suçlamak için sürekli olarak Mavi Kitap'a atıfta bulunuyor.

Milletlerin fikirlerini zehirlemek, onları birbirlerinin can düşmanı haline getirmek, kin, nefret ve intikam saplantısının nesilden nesle geçmesine yol açmak, bir insanlık suçudur, bir cinayettir...

Bu bakımdan, İngiliz hükümetinden ve parlamentosundan Mavi Kitap'ın asılsızlığını ilan etmelerini ve Türkiye'den özür dilemelerini beklememiz en doğal hakkımızdır. (Şükrü Elekdağ, 19 şubat 2001, Milliyet)

Almanya'dan Mantıklı Davranış

Almanya Birinci Cihan Harbi'nde, su alan teknesine Osmanlı Cihan devletini de takarak alabora olan ülke. Harp müttefikimiz olarak Alman devlet adamları ve komutanları, 1915'te Türklerin bütün gayretlerinin vatan müdafaasından ibaret olduğunu Ermenileri savaş bölgesi dışındaki vilayetlere götürüp yerleştirmelerinin bir bakıma onların korunmasına, arada telef olup gitmelerinin önlenmesine yönelik bir hareket olduğunu yakinen bilmektedirler. Nitekim Alman Zeitung gazetesinin 21 Temmuz 1921 tarihli ve 297/B 74 nolu sayısında yayınlanan ve yüksek rütbeli bir Alman subayına ait olduğu anlaşılan bir makalede, Tehcir olayında Türklerin davranışının takdir edilmesi gerektiği ifade edilmekte, gayet iyi düzeyde olan Türk-Ermeni ilişkilerinin İngiliz, Rus ve Fransızların Ermenileri kışkırtmaları sonucu bozulduğunu, Ermeni çetelerinin harp sırasında Türklere karşı ayaklanarak ihanet ettiklerini uzun uzun anlatmaktadır...

Fransızlar'ın bütün bilim adamlarını şaşırtan bir kara alarak, "UFO vardır" demeleri ve meclislerinden bir Sanşo Pansa Yasası çıkarmaları, Don Kişot Chirac'ın da sahte şövalyelik kuralları gereği yasayı onaylamasından sonra, Almanya'daki gelişmeler ne merkezdedir?

Biz 'söz'de, Onlar 'öz'de!

Türkiye Ermeni soykırım yasasını çıkararak Fransa'ya karşı etkili bir mücadele veriyor. Bütün gücünü Fransa'yı cezalandırmak için seferber etti. Ancak, ABD böyle bir yasayı çıkarınca ne yapacak? İngiltere çıkarınca ne yapacak? Almanya çıkarınca ne yapacak?

Bütün bu ülkeler benzeri bir yasa için sıradalar. Yanılmıyorsa yetkililer, "Fransa'ya gösterdiğimiz tepkiyi görünce korkarlar!" diye düşünüyorlar ve tabii yanılıyorlar.

Soykırım kavramının önüne "sözde" koyarak hiçbir yere varılamaz. Uluslararası bir tarih konferansı düzenlemeden,

artık bu işin içinden alınımızın akıyla çıkabilmek mümkün değil. Çünkü biz 'sözde' oyalanırken, onlar 'özde' soykırım tasarımlarını hazırlıyorlar. İşte size son örnek:

Hürriyet gazetesinin Avrupa baskısı, Alman parlamento-sunun bilimsel servis üyeleri tarafından hazırlanmış inanılmaz ayrıntılı, korkunç iddialarla dolu bir raporun tam metnini yayınladı. '1915 Yılında Türklerin Ermeni Soykırım' adını taşıyan belge, bütün Alman milletvekillerine dağıtıldı. Gazetenin Türkiye baskısı, henüz bu rapora yer vermedi. Oysa Türkiye, eğer Almanya'nın bir Ermeni yasası çıkarmasını istemiyorsa, bu raporu çok ciddiye alıp, Alman arşivlerine dayanılarak ileri sürülen ayrıntılı suçlamalara tek tek cevap vermek zorunda.

Alman parlamento raporunun ilginçliği, yalnız Türkiye'ye değil, Almanya'ya karşı da eleştiri yöneltmesi. Rapor, zamanın Almanya'sını "Soykırımın asıl sorumluluğu nu taşımamakla birlikte, soykırımı suskun kalmak, hatta katılmakla" suçluyor. Osmanlı ordusunda görev yapan çok sayıda Alman askerinin, Ermenilere karşı yapılan operasyonlara ortak olduğunu iddia ediyor. Örneğin raporda: " 1915 yılında Musa Dağı'na saklanan Ermeni köylüleri kuşatan Türklere Alman subay komuta ediyordu. Mart ayında Türk birliklerinin Seytun (Zeytun)'a gönderilmesi emrini Alman subay verdi. Ekim ayında Urfa'daki Ermeni mahallesinin kuşatılmasını Suriye'deki Alman Kurmay Eberhard Graf Wolffskeel Von Reichenberg yönetti" deniyor.

İddialardan, Kürtler de paylarını alıyor: Rapor, 1860'lı yıllarda Ermenilerin, kendilerini çift vergilendirmeye sömüren Kürt şeyhlerinin insafına bırakıldığını ileri sürüyor. "1893 yılında, kendilerini yerlerinden etmek isteyen Kürtlere karşı güneyli Ermeni çiftçilerin vergi boykotu ile başlayan ve daha sonra silahlı ayaklanmaya dönüşen girişimleri, 1894'ün Ağustos ayında bastırıldı. Ölenlerin sayısı 160 bin olarak tahmin ediliyor. 1895'te ülke çapında Ermenilere karşı güdümlü

ve planlı bir katliam başlatıldı. Ölenlerin sayısı 300 bin olarak veriliyor" denildi raporda.

1915 tehciri öncesinin de incelendiği raporda, Türk tezi- ni çürüten iddialar var.Örneğin, Batı bölgesindeki Ermeni- lere dokunulmadığı görüşüne karşı: "1915 yılının Mart ayından itibaren Ermenilerin bir bölümü ülkenin iç kısımlarına sürülmeye başlandı. 24'ü 25 Nisan'a bağlayan gecede 600 Ermeni keyfi bir biçimde vatana ihanetle suçlanarak İstanbul'dan sürüldüler" deniyor ve Osmanlı İmparatorluğu- nun diğer bölgelerinden gelen 750 bin Müslüman göçmen, sürülen ya da öldürülen Ermenilerin çiftliklerine, evlerine yerleştirildi. Ancak Ermeni ganimetinden en büyük payı devlet aldı. Hükümetin el koyduğu Ermeni serveti dö- nemin bir milyar markı değerindeydi. 1916 tarihinde İstanbul'daki Alman Büyükelçiliği, imparatorlukta yaşayan 2.5 milyon Ermeni'den 2 milyonunun sürüldüğü ve sürülen- lerden 1.5 milyonunun öldüğünü tahmin etmişti. 1877 ile 1922 yılları arasındaki dönem için 2 milyondan fazla kur- ban söz konusu" iddiasına yer veriliyor.

Türkiye'nin soykırım kavramına karşı mücadelesi, 'söz- de' demekle yetinmeyip bu rapordaki iddiaları inceleyip tek tek cevaplamak ve çürütmekten geçiyor.(Mine Kırıkkanat, 03.02.2001 Radikal)

Bu yazıdaki rakam ve iddiaların hiçbir değeri olmamakla birlikte, Ermeni iddiaları hakkında bir fikir edinmek için bu- raya aldık. Türk tezi, rakamlar üzerinde tartışmak değildir. Biz Türkler soykırım maksadıyla bir tek Ermeni bile öldür- medik. Devletimiz ve yargı sistemimiz, suçlu olanı hukuka uygun şekilde cezalandırmıştır. Bu da sadece Ermenilere has değil İmparatorluk topraklarında yaşayan herkese (Türk de dahil) eşit uygulanmıştır. Yukarıdaki Ermeni iddiaları dik- katle incelenirse, kendi suçlarını itiraf ettikleri görülür. Şöyle ki, 1915 yılları harbin en şiddetli yıllardır. Ermeni isyan et- mese, Türkleri öldürüp, düşmanla işbirliğine girmese, kimse-

nin onlarla uğraşma niyeti hata buna vakti de yoktur. Bu dönemdeki Ermeni ihanetleri, savaşı kaybetmemize sebep olmuştur. Ermeni hainleri İmparatorluğumuzun yıkılmasına, zengin petrol yataklarının yer aldığı topraklarımızın elden çıkmasına sebep (alet) olmuşlardır.

Alman Cumhurbaşkanı, Ermenileri Muhatap Almadı

Almanya cumhurbaşkanı Johannes Rau'nun, başta Almanya Ermeni Merkez Konseyi (ZAD) olmak üzere bazı kurumların Alman Parlamentosu'na sundukları sözde Ermeni soykırımının kabul edilmesini içeren dilekçeye destek talebini kibarca bir şekilde reddettiği ortaya çıktı. Hürriyet'in ele geçirdiği mektupta Cumhurbaşkanı Rau'nun, sözde Ermeni soykırımının tanınması için çeşitli girişimlerde bulunan Tessa Hofmann'ın görüşme talebini de geri çevirdiği yer aldı.

ZAD, Ermenistan Dökümantasyon Merkezi (IDZA), Ermeni Sorunları Enstitüsü ve Tehdit Altındaki Uluslar Cemiyeti Ermenistan Koordinasyon Grubu, 18 Eylül 2000 tarihinde Alman cumhurbaşkanı Johannes Rau'ya da bir yazı göndererek, Federal Meclis'e "soykırımı kınayın" adı altında sunulan sözde Ermeni soykırımının kabul edilmesine destek verilmesini istedi ve bir görüşme talep etti.

Rau adına yazılan 15 Kasım 2000 tarihli mektupta ise, "Cumhurbaşkanı tabii Ermenilerin 1915-16 yıllarında yaşadığı feci kaderin bilincindedir" ifadesine yer verildi ve "Ancak Cumhurbaşkanı'nun bulunduğu makam nedeniyle Federal Dilekçe Komisyonu'nun çalışmalarına karışması mümkün değildir" denildi. (Ahmet Külahçı, 14.03.2001 Hürriyet-Berlin)

UFO'yu Uzaybilimciler Tartışın

Alman hükümeti, demokratik Sosyalizm Partisi'nin (PDS) sözde Ermeni soykırımı hakkındaki verdiği yazılı soru-

ya, "Bu konu tarihçilerle Türkiye ve Ermenistan'ı ilgilendirir" cevabını verdi. Almanya, "soykırım" kelimesini de kullanmadı.

Sözde Ermeni soykırımının Alman Federal Meclisi'nde de tanınması için bazı muhalefet milletvekillerinin "çaba gösterdiği" bir dönemde Alman hükümeti, görüşünü, "Konu tarihçileri ilgilendirir, bizi ilgilendirmez" şeklinde açıkladı.

Alman hükümeti, Demokratik Sosyalizm Partisi'nin (PDS) sunduğu soru paketine cevaben yaptığı yazılı açıklamada, "1915-16 yıllarındaki sözü edilen katliamın, tarih bilimi ve tarihçiler tarafından ele alınması gerektiği, ayrıca konunun Türkiye ile Ermenistan'ı ilgilendirdiği" belirtildi. Aynı açıklamada, "soykırım" kelimesine yer verilmezken, katliamın resmen tanınması" yönünde herhangi bir girişimin söz konusu olmayacağı da ortaya konuldu. Bilindiği gibi, hükümetteki partilerin yanı sıra ,biri hariç, muhalefetteki diğer partiler de, böyle bir girişime sıcak bakmıyor.

İşte Alman hükümetinin resmi açıklaması:

"Federal Hükümet, Ermenilere 1915-16 yıllarındaki katliamın değerlendirilmesi sorusunun, esas itibariyle tarihi bir soru olduğu, böylece tarih bilimini ilgilendirdiği ve öncelikle ilgili ülkeler Ermenistan ile Türkiye'yi alakadar eden bir konu olduğu görüşündedir."

PSD, aynı paket çerçevesinde "Belçika, Fransa, Yunanistan, İtalya, İsveç parlamentoları veya parlamento komisyonlarınınca Ermeni soykırımının tanınmasıyla ilgili alınan kararlardan Alman hükümetinin haberi olup olmadığı, şayet haberi varsa, bu kararları nasıl değerlendirdiğini de sordu. Hükümetin kısa cevabında, bu kararların bilindiği ifade edildi, ama kararların herhangi bir değerlendirmesi yapılmadı.(24.03.2001 Milliyet)

Alman hükümetinin bu mantıklı cevabı karşısında, Ermeni diasporası haysiyet sahibi olsa Almanya'da bu "peynir gemisini" yürütemeyeceğini anlayıp işin peşeni bırakmaz mı?

Ne gezer!

Bu yüzüstü takımı bir kere "mezar soygunculuğuna" kara vermiş, soykırım yalanı ile kendilerine makam ve servet sağlama peşindedir:

Ermeni Araştırma Vakfı başkanı Büyükelçi Ömer Lüten, Ermenilerin sözde soykırımı Alman parlamentosunda kabul ettirebilmek için yeni çabalar içine girdiklerini söyledi. Mülheim kentinde, Protestan Akademisi'nce geçen hafta sonu, sözde soykırımla ilgili düzenlenen semineri Ermenilerin çabalarına örnek gösteren Lüten, "Mülheim'da bu işin tezgahını yapamadılar. Bunu birçok yerde deneyerek hava estirecekler. Yavaş yavaş Alman basınına da etkileyecekler ve Alman parlamentosuna da kabul ettirmeye çalışacaklar" diye konuştu.(28.03.2001 Türkiye)

Türkiye Ne Diyor?

Alman parlamentosu, Almanya Ermeniler merkez konseyi (ZAD) başta olmak üzere çeşitli Ermeni kuruluşları tarafından Dilekçe Komisyonu'na yapılan "Ermeni soykırımının tanınması" yolundaki başvuruları, "Türkiye'den açıklama istenmesi" kaydıyla, konunun Federal Dışişleri Bakanlığı'na havale edilmesini kararlaştırdı. Karar önergesinde, Alman Dışişleri Bakanlığı'nun Türk hükümeti nezdinde girişimlerde bulunarak, Ermeni sorunuyla ilgili gelişmeler hakkında bilgi edinmesi talebi yer aldı. (Ahmet Külahçı,07.04.2001 Hürriyet- Berlin)

Almanların bu mantıklı davranışı karşısında, Fransa meclisindekiler utansın! Hakkımızda "soykırım suçundan müebbetle mahkumiyet kararı" verirken, savunmamızı almaya dahi lüzum görmediler. Yargısız infaz dedikleri bu olmalı!

İtalya'daki Masalcı Nine

Ermeni tasarısı, 24 Ekim'de İtalyan Parlamentosu'nda oylanacak. Tasarayı 144 imzayla sunan Giancarlo Pagliari-

ni, "Türkiye için AB'nin yolu soykırımı tanımaktan geçer. En büyük müttefikiniz ABD bile tasarımı kabul etmek üzere" dedi.

Eşi Kayserili bir Ermeni (Masalcı nine) olan ayrılıkçı Kuzey Birliği Grup Başkanı Giancarlo Pagliarini, bugüne kadar beş kez gündeme gelip, Türk Dışişleri Bakanlığı'nın girişimleriyle oylanması engellenen tasarının 24 Ekim'deki oylamada mutlaka onaylanacağını öne sürüyor ve şöyle konuşuyor:

Eşim Ermenidir ve Kayseri'den kaçmıştır. Ailesinin birçok ferdi 1915'te ölmüş.

- 1987 yılında soykırım iddialarını çürüten belgeler Roma Devlet Arşivi'ne verildi. Pekçok İtalyan bu belgeleri okuduktan sonra yanlış bilgilendirildiklerini belirterek Türkiye'den özür bile dilediler. Siz bu belgeleri gördünüz mü?

Gerek bile görmedim. Bugün bütün dünya Ermenilerin başına gelen trajediyi biliyor. İşte en büyük dostunuz, müttefikiniz ABD bile tasarımı alt komisyonunda kabul etti.

-Peki geçmişte ASALA terör örgütünün özellikle Türk diplomatlarına karşı giriştikleri katliamı onaylıyor musunuz?

Şiddete karşıyım. Elbette ASALA büyük bir hata. Siyasi yollarla mücadele etmek gerekirdi.

-Tasarı geçti diyelim. Sonraki istekleriniz ne olacak?

Önce her 24 Nisan günü Soykırımın anılmasını yasallaştıracağız. Türkiye'deki Ermeni azınlığın saygı görmesini, haklarının ezilmemesini isteyeceğiz Ermeni tarihinin kişiliğini bulmasını ve yeniden yazılmasını destekleyeceğiz. Tabii Ermeni azınlığı için İran'ın, Irak'ın, Suriye'nin ve Azerbaycan'ın da dikkatlerinin çekilmesini isteyeceğiz. (28 Eylül 2000 Hürriyet)

Sende mi Yunanistan?

Ermeni diasporası ve Fransa'nın Paris'te ortaklaşa ürettikleri "Sanşo Pansa" illüzyonunun etkisinde kalan bazı Yunanlı fanatiklerin de, "1919 Küçük Asya soykırımı"ndan söz ettikle-

rini duyuyoruz. Bereket ki aklı başında Yunanlılar bu Ermeni-Fransız ortak yapımı "Soykırım Ufo"sunun tamamıyla hayal mahsülü olduğunun farkındalar. Yunanlılar 1919'da hayalperest Venizelos'un yüzünden İngiliz çivisi'ni beyinlerinde hissettiler. Şimdi de Ermeniler gibi, Fransız kapanı'na düşmeye pek niyetli değiller.

İşte Yunanistan'ın Anadolu'yu işgali olayının iç yüzü:

İngiliz, Fransız ve Mister Yüzde Beş (Ermeni Kalust Gülsenkyan) ortaklığı (The Irak Petroleum Company) petrol şirketi, Osmanlı toprağı Irak'ta petrol arama çalışmaları yapıyordu. İngiltere, her ne pahasına olursa olsun Irak petrolerini ele geçirmek istiyordu. Gerçi kağıt üzerinde ele geçirmişti ama, işi garantiye almak, Osmanlı'nun müdahalesine fırsat bırakmadan rahat çalışmak istiyordu. Bunun için Osmanlı'nun başına Yunanistan'ı bela etmeyi düşündü... Devamını Raif Karadağ'dan dinleyelim:

Bütün dünya matbuatı, esrarengiz ve efsanevi servetinin kaynakları bilinmeyecek kadar karanlık bir adamdan bahsetmeğe başladı. Bu karanlık işler çeviren adam, Türkiye'de Muğla'da doğmuş, çocukluk devreleri ile ilk gençlik yıllarını memleketimizde geçirmiş, sonra da talihini yabancı diyarlarda aramış ve değerlendirmiş olan Zaharyas Vasileos Zaharof'tu. Bu adam, dünyayı harbe sokan petrolcülerin ve silah fabrikatörlerinin ortağı idi. Hakikatte petrolcülerin ortağı mıydı? Bu suale cevap vermek çok güçtür. Yalnız, bilinen bir şey varsa, o da, bu adamın, Deterding'in emrinde oluşu idi. Bu adam, efsanevi servetini petrol nehirleri ve silah yığınlarından kazanmıştı. Bu serveti kendisine kazandıranlar, onun dizginlerini hiçbir vakit boş bırakmamışlar ve daima bir ajan, bir piyon gibi kullanmışlardır. İşte bu sefer de aynı adam tekrar ortaya çıkarılmış bulunuyordu: Dünya petrolüne hakim olan Royal Deutch-Shell Grup'un başı, dolayısıyla dünya siyasetini kendi menfaati istikametinde yönlendiricisi olan Henry Deterding, Osmanlı İmparatorluğunu yeşil çuhali ma-

salar etrafında ilk Cihan Harbi sonunda diplomatlara tasfiye ettirdikten sonra bile Ortadoğuda kendisini emniyette hissetmiyordu. Zira, Anglo-İranean Petrol şirketi, Rusya ve Amerikalıların İran'da giriştikleri karşı hareketlerle müşkül durumda idi. Bir takım yeni işler çevirmek; dünyanın gözünü bir başka hadiseye döndürmekten başka çıkar ve kurtuluş olmadığını anlayan Deterding, daima bu tip karanlık işlerde bulunduğu Vasil Zaharof'u İran'daki durumu düzeltecek tedbirleri almak üzere harekete geçirdi. Deterding, aynı zamanda İngiliz Başvekili Lloyd Georg'u da bu iblisçe planına ortak etti. Bu plan onlar için gayet basitti. Ve ellerinde bu işi yaptırabilecekleri bir adam vardı. Esasen hayalperest bir ırk olan Yunanlılar, bu adam vasıtasıyla "Büyük Yunanistan" projesini kabul edebilirler ve silahsız bir millet halinde Anadolu'da yaşayan Türk Milleti üzerine bir askeri harekate yönlendirilebilirlerdi.

Llylod George, bu planı Venizelos'a açtığı zaman sabık Osmanlı vatandaşı ve Galatasaray Sultanisi (Lisesi) mezunu Yunan Başvekili Venizelos kulaklarına inanmadı.

Tarih sahnesine çıktığı 1821'den bu yana Megalo-İdea siyaseti ile, "Büyük Yunanistan" hülyası peşinde koşan bu şımarık milletin Başvekili Venizelos, Lloyd George'un teklifi karşısında adeta şaşkına döndü. Ve İngiltere'nin yaptığı bu teklife sonunu düşünmeden "EVET" dedi.

İngiltere, Yunanlıları Anadolu'ya sevkederken, ona maddi ve manevi her türlü destek ve yardımı göstereceği haahhüdünde bulundu. Ayrıca, Yunanistan'a Anadolu'da girişeceği istila hareketi için lüzumlu bütün harp malzemesini de verecekti. Yunanistan'a vaadedilen menfaatler arasında bu husus da mevcuttu. Venizelos, Lloyd Gerog'un tekliflerini koyduğu çantası ile adeta bir kuş gibi Atina'ya döndü ve Kral Konstantin'i bu büyük hayale inandırdı.

İngilizler, Yunanistanı "Anadolu Macerasına" sürüklerken iki noktayı hedeflerine ulaşmak bakımından esas kabul etmişlerdi. Orta Doğudaki petrol menfaatlerini böy-

le bir siyasi ve askeri hareketle emniyete almak, hergün biraz daha şımaran ve arkası gelmez tekliflerle baş ağrıtan Yunanistan'ı, kolu kanadı kırılmış bir kuş haline döndürüvermek.

Zavallı Dünya, Zavallı Medeni Avrupa...

Petrol bir kere daha bigünah, şerefli bir milletin topraklarını çiğnetercek , yüzbinlerce insanı katlettirecek, bir memleketi baştan başa yıktıracaktı... Ve Medeni(!) Avrupa bütün bu vahşet karşısında kulakları sağır, gözleri kör, hadiselere seyirci kalacaktı.

Yunan Ordusu, İngilizler tarafından kendisine verilen vazifeyi yerine getirdi. Anadolu'da yüzbinleri katletti. İşgal ettiği her yeri yaktı, yıktı... Bu korkunç hareketi Haşmetli İngiltere İmparatorununun Sir ünvanını muhafaza eden Vasil Zaharof'un parası ve Deterding'in petrolü ile yaptı. Ve böylece petrolcüler, Anadolu faciası ile Medeni(!) Avrupa'nın yüzkarasını tarihe, insanlığa ve medeniyete miras olarak bıraktı.

Anadolu'daki mücadele çok şiddetli oldu. Türk Milleti yedisinden yetmişine kadar ayaklandı. Ve tarihin "şımarık Çocuğuna" tarihi boyunca yemediği istikbalde de unutmaması asla mümkün olmayan korkunç bir şamar attı. Ve Yunanistan'ın 300.000 kişilik ordusu petrolcülerin ve "Medeni Avrupa"nın haşmetli devletlerinin dehşetten açılmış gözleri önünde Anadolu'nun bozkırlarında mahvoldu.

Yunan Ordusunun mahvına rağmen Deterding hedefine ulaşmış, Anglo İranean durumunu düzeltmiş, Yunan Ordusunun beli kırılmış, Vasil Zaharof'un milyonlarca Sterlini uçmuştu. Fakat İngilizlerin asıl kazancı Lozan'da olmuştu. Onların büyük bir inatla ellerinde tutmak istedikleri ve sahip olmak için her çareye baş vurdukları Irak Petrolleri, Lozan Sulhunu müteakip ellerinde kalmıştı. Osmanlı İmparatorluğunun toprakları üzerindeki mücadele bir türlü bitmek bilmiyor

ve bu toprakların üzerindeki milletlerin arasındaki çekişme hergün biraz daha genişliyordu.

Bu tarihi gerçeğe rağmen Yunanistan'ın da, Ermeni UFO'cuların peşine takılarak, "Biz de Türklerin soykırımına uğradık" diye ortaya çıkmasına ne buyrulur?

Haluk Şahin, Yunanistan'ın bu davranışının Ermeni iddialarını ucuzlattığını, dolaylı olarak Türk tezine destek olduğunu belirtiyor:

Soykırımda Devalüasyon

Aşırı Yunan milliyetçileri, aslında hiç böyle bir niyetleri olmadığı halde, Türkiye'ye büyük bir iyilik ettiler: Fırsat bu fırsat deyip, Türklerini Anadolu'daki Rumları da soykırımdan geçirdiği iddiasını yakıştırmaya kalktılar. Ermenilerin 25 Nisan'ı varsa onların da 15 Eylül'ü olacaktı. Tüm dünya o gün 'soykırım sabikalısı' Türklerin kestiği Anadolu Rumlarının matemini tutacaktı!

Bunun Türkiye için iyiliği nerede diyeceksiniz. Bu iddianın gayriciddiliği o kadar açıkça ortadaydı ki, akli başında Yunanlılar arasında bile, 'Acaba Ermenilerin iddiaları da mı böyle?' sorusu sorulmaya başlandı.

Yunanistan'daki girişimden aşırı Ermeni milliyetçisi çevrelerin de memnun olduğunu sanmıyorum. Çünkü, Yunan iddiaları Ermeni iddialarını ucuzlattı. Soykırım sözcüğünü ikinci bir devalüasyondan geçirdi.

Niye mi ikinci devalüasyon? Konuştuğum İsraili Yahudilerin büyük çoğunluğu 'soykırım' ya da 'jenosit' teriminin Ermeniler tarafından kullanılmasından hoşlanmadıklarını saklamıyorlar. Bu kullanımın kendi soykırımlarını ucuzlattığını (ayağa düşürdüğünü) düşünüyorlar. Bunu terimsel bir devalüasyon sayıyorlar.

Bir yanda tarihsel kökeni derinde olan bir ırkçılık hareketinin (anti-semitizm) bir soyu (Yahudiler) yeryüzünden kazı-

mak amacıyla uyguladığı sistematik bir eylem, öte yanda bir iç savaş sırasında yaşanan karşılıklı kıyımlar, acılar, trajediler... İkinciye soykırım denecekse, birinciye ne denecek?

Aklı başında Yunanlılardan söz ettim. Bunlardan birisi Georgios Nakratzas adlı bir tarih yazarı. Anadolu Rumlarının soykırımından geçirildiği iddialarının bayraktarlığını yapan Kültür Bakanı Evangelos Venizelos'a hemen bir mektup yazarak sormuş:

"Peki, yunan ordusunun 1913 yılında Batı Trakya'daki Kilkis kasabasında Makedonları kesmesini de soykırım sayacak mısınız? Onlar için de bir anma günü ilan edecek misiniz?

Ve devam etmiş:

"Ya İzmir, Aydın, menemen ve bergama'da Yunan ordusunca öldürülen sivil Türkler ne olacak? Eskişehir, Uşak, Kütahya'da yakılan köyler ne olacak? Onları da soykırım sayacak mısınız?

Evet, bir Yunanlı soruyor bu soruları.

Verilecek doğru dürüst bir cevap olmadığı için Yunan hükümeti suspus olup kenara çekiliyor. Ermeni kampanyaları karşısında gerilemekten yorgun düşen Türkiye, tırnağını kıpırdatmadığı halde uluslararası kamuoyunda ilk kez zemin kazanıyor.

Meraklısına not: Georgios Nakratzas 'Anadolu ve Göçmenlerin kökeni: 1922 Emperyalist Yunan Politikası ve Anadolu Felaketi' adlı bir de kitap yazmış. Türkçe çevirisi önümüzdeki günlerde yayımlanacakmış.

Çağımızda entellektüel zaafların askeri zaafardan daha ağır sonuçlar doğurduğunu sık sık yazıyorum. Askeri güç olarak Türkiye'nin karşısında yarım gün bile duramayacak olan bir Ermenistan, insanları ikna ederek dünya forumlarında başarılar kazanabiliyor.

Türkiye'nin bu zaafını acilen onarması gerekir. Bu da ancak özgürlük ortamında ve entellektüel üretkenliği bir öncelik ilan ederek yapılabilir. (Haluk şahin, 16.02.2001 Radikal)

Ermenilerden Sonra Rumlar

Yeryüzünde en az nüfusa sahip bir ülke varsa o da her halde Ermenistan'dır. Nüfuslarının az olmasına rağmen dünya üzerinde bir hayli etkili ve de yetkililer.

İlk etkilerini Fransa Ulusal meclisi'nde gösterdiler.

Oy kozlarını kullanıp, Fransa meclisinde Ermeni Soykırımı Yasa Tasarısı'nı kabul ettirdiler. Bununla da yetinmeyip, Paris Belediye Meclisi'ne Soykırım Anıtı diktirmeyi onaylattılar.

Şimdi de ABD Parlamentosu'nda da yeni bir oyun ve tezgah içinde olduklarının sinyalini verdiler.

Yakında ABD Parlamentosu'ndan da Ermeni soykırımı ile ilgili bir yasa çıkartırlarsa hiç kimse şaşırmasın.

Ermeniler bu oyun ve tezgah içindeyken Rumlar boş mu duracak?

Hayır.

(Dün. 09.02. 2001) Akşam yemekte eşim dedi ki: Biliyor musun, Rumlar da soykırım yasası çıkartmak için harekete geçmişler!

Hiç şaşırmadım. Bugün için değilse bile ilerisi için bekliyordum.(Alaaddin Demirtaş, internethaber, 11.02.2001)

Ecevit: Atina Gayrı Ciddi

Başbakan bülent Ecevit, Atina'nın sözde Yunan soykırımını anma günü ilan etme girişimlerine sert tepki gösterdi. Ecevit, akli başında hiç kimsenin bu iddiayı ciddiye almaya çağını söyledi.

Ecevit, Başbakanlık Merkez binasından çıkarken gazetecilerin sorularını cevapladı. Yunanistan'da kurtuluş savaşı sırasında Rum soykırımı yapıldığı iddialarının ve 14 Eylül'ün 'soykırım günü' ilan edilmesine ilişkin kararname hazırlandığının hatırlatılması üzerine Ecevit, "Dünyada akli başında hiç kimse bunu ciddiye almaz. Yunanlıların Anadolu'yu işgalleri sırasında, halka ne kadar zulüm yaptıkları bilinen bir gerçek-

tir. Tarihi bir gerçektir. Ciddiye alınacak bir şey değil" diye konuştu.

Türkiye'nin bu konuda Yunanistan'a karşı bir girişiminin olup olmayacağı yönündeki soruya Ecevit, "Bu ciddiye alınacak bir şey değil. herhalde Yunanistan'da akli başında kimseler bu acayip fikri gündemden çıkarırlar" karşılığını verdi.

Dışişleri Bakanlığı'ndan bir yetkili de, iddiayı gayriciddi bulduğunu bildirdi:

Lozan Antlaşması tutanaklarında, Anadolu'yu işgal eden Yunanlıların Türklere savaş hukuku dışına çıkan davranışlarda bulunduğunun tescil edildiğini hatırlatan yetkili, Türkiye'nin, iddiaları gayriciddi bulmakla birlikte, konuyu yakından izlediğini belirtti.(14.02.2001 Akşam)

Aptalca !

Yunanistan'ın en önemli tarihçilerinden Angelos Elefantis, Yunan hükümetinin 1922 yılında İzmir'de yaşanan olayları soykırım olarak göstermeye çalışmasını aptalca bulduğunu söyledi.

Türkiye karşıtı kampanyalarda oynadığı rolle tanınan The Independent gazetesi, Ermeni soykırımı iddialarının yanı sıra Yunanistan tarafından ortaya atılan Rum soykırımı iddialarına da geniş yer verdi.

Yunanistan'ın en önemli tarihçilerinden Angelos Elefantis'in İzmir'de yaşanan ölümlere soykırım denmesinden duyduğu rahatsızlığı, "şok" sözüyle ifade ettiğini hatırlatan gazete, sorumluluğun Yunan askerine ait olduğunu yazdı.

Hollanda'da Ermeni Kin Anıtı

Hollanda Yüksek Mahkemesi, ülkeye sözde Ermeni soykırım anıtı dikilmesi yönünde karar aldı. Hollanda yüksek Mahkemesi, Ermeni grubu tarafından yapılan müracaatı kabul ederek, Hollanda'ya sözde soykırım anıtı dikilmesine ka-

rar verdi. kararın, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in Hollanda ziyareti sırasında alınması dikkat çekerken, Turkish Forum ve İNAF gibi sivil toplum kuruluşları, haberi İnternet sayfalarında "Hollanda Kraliçesi'nden Sezer'e Hoşgeldin Hediyesi" başlığıyla duyurdular. (Selahaddin Koyuncu, 05.04.2001Türkiye)

Anıt gerginliği bir süre önce, Hollanda'da yaşayan Ermeni asıllı Nikolai Romaşhuk'un, Assen kenti mezarlığına üzerinde, "1915- 1920 yıllarında Anadolu'da ölen atalarım anısına" yazan 2 metre boyunda mermerden yapılmış bir anıt dikmek istemesiyle başladı. Türklerin tepkisi üzerine başlangıçta izin vermeyen Assen Belediyesi, daha sonra Romaşhuk'a olumlu cevap verdi. Muharrem Sarıkaya, Ünal Öztürk, 04.04.2001 Hürriyet- Amsterdam) Hürriyet'in haberine bu göre, Hollanda'da kin anıtı dikmeyi başaran bir tek Ermenidir. Hepimize ibret olsun! 'Bir Türk dünyaya bedeldir' sözü mahiyet mi değiştirdi ne!

İsviçre'den Soykırımı Ret!

İsviçre Ulusal Meclisi'ne İstabil doğumlu ve 1978 yılına kadar Türk vatandaşı olan İsviçre İşçi Partisi milletvekili Jozef Zisyadis tarafından verilen sözde Ermeni Soykırımı Tasarısı'na, İsviçre Dışişleri bakanlığı karşı olduğunu açıkladı. Ancak, Fransız Yönetimi'nin yaptığı gibi İsviçre'de, ulusal meclisten bir karar çıkarsa, bunu hükümetin kabul etmek zorunda kalacağını ifade etti. İsviçre Dışişleri Bakanlığı, Türkiye ile diyalog ve iyi ilişkilerden yana olduklarını belirtti. Açıklamada, teklifi destekleyen Sosyalist Parti PSS'nin Ulusal Meclis'te ağırlıkta olduğuna da ayrıca dikkat çekildi.(11.02.2001)

Türk dışişleri Bakanlığı İsviçre'deki bu gelişmelerin Türkiye ile İsviçre arasındaki ilişkilere zarar verebileceği açıklamasını yaptı. Türk Dışişleri Bakanlığı açıklamasında mesele nin politik çıkarlara alet edilmemesi gerektiğine işaret edile-

rek, "Parlamentolar, bir başka milletin geçmişi ve tarihi hakkında tek taraflı ve mesnetsiz suçlamaların yapılacağı yerler değildir" denildi. Anti Katliam grubu tarafından İsviçre Meclisi'nin önüne taşınmak istenen önerge tuzacağına düşülmemesi gerektiği yolunda İsviçre'yi uyaran Türk tarafı, meselenin artık tarihe mal olmuş bir konu olduğuna dikkat çekerek, "Konuyu tarihçilerin yapacağı bilimsel araştırmalara bırakalım" tezine yer verildi.(26.02.2001)

Sık sık tekrarlanan, bu meseleyi tarihçilere bırakalım sözüne katılmıyorum. Tarihçiler, 100 yıldır söyleyeceklerini söylemişler "Ermeni soykırımı yoktur" hükmünü vermişlerdir. Soykırım iddiasını ortaya atan tarihçiler değil, siyasetilerdir. ABD'li ve Avrupalı siyasetçiler bu soykırım paravanını ortaya atarak, kendileri adına ve ülkeleri adına, ayrı bir inceleme konusu olacak menfaatler temin etmişlerdir. Mesele tarihe bırakılma safhasını çoktan geçmiş, uluslararası siyaset arenasının oyuncağı haline gelmiştir. Bugün Ermeni meselesi, Türk dış siyasetinin nihai sonucu alıncaya kadar peşini bırakmaması gereken birinci öncelikli meselesidir. Tarihçilere bırakalım demek, uyumaya devam edelim demektir.

İsviçre Ulusal Meclisi Yunan asıllı sosyalist milletvekili Jozef Zisyadis'in girişimiyle ele aldığı sözde Ermeni soykırımı önergesini reddetti. İsviçre Meclisi'nin (13.03.2001) Lugano kentinde başlayan oturumunda biri Zisyadis olmak üzere 4 sosyalist, 1 liberal, 1 Hıristiyan demokrat ve 1 Yeşiller partisi milletvekili önerge lehinde konuşma yaptı. Türkiye'nin Bern Büyükelçiliği'nden alınan bilgiye göre, oturum sonunda yapılan oylamada önerge, 70'e karşı 73 oyla reddedildi. İsviçre Meclisi 2000 yılı Haziran ayında da benzeri bir önergeyi görüşmüş, ancak hükümetin olumsuz tavrı nedeniyle konuyu askıya almıştı.(14.03.2001)

Avusturya'daki Hayalet

Avusturya'da Yeşiller milletvekili Madeleine Petroviin

Ulusal Meclis'e, Türkiye'de 1915-1917 yılları arasında Ermenilerin soykırımı uğradığını tanınması için verdiği önerge yeniden gündeme geliyor. Geçen yıl, İnsan Hakları Komisyonu'na reddedilen önerge tekrar İnsan Hakları komisyonu'na gönderildi. 25 Ocak'ta komisyona gelen önerge tekrar görülecek. Aşırı milliyetçi Jörg Haider'in partisi FPÖ ile Sosyal Demokrat Parti'nin desteğine rağmen önergenin yeniden reddedilmesi bekleniyor.(11.02.2001)

Soykırım UFO'su Kanada'da

Aldığımız son haberlere göre, Ermeni soykırım UFO'su Kanada'da görölmüş.

Toronto'dan haberi veren muhabir, aynen şu başlığı kullanıyor: "Sözde soykırım Kanada'ya ulaştı." Bizim "Dünya parlamentolarında dolaşan soykırım hayaleti" esprimize muhabirler de iştirak ediyor. 105 üyeli Kanada Senatosu, bayan Senatör Maheou' nun sunduğu, "24 Nisan'ın Ermeni soykırımı günü olarak anılması" tasarısını" 24 Nisan' da görülecek. Ayrıca, 301 üyeli Kanada parlamentosu'na da Ermeni asıllı milletvekili Sarkis Assadourian tarafından "Ermeni soykırım yasa tasarısı" sunuldu.

Rum ve Sırp lobileriyle birlikte çalışan Ermeni lobisi, 24 Nisan'a kadar düzenleyeceği etkinliklerle Kanada'da kamuoyu oluşturmaya çalışacak. (Faruk Arslan, 12. 04. 2001 Zaman-Toronto)

Kıbrıs Rum Cemaati ve Makarios:

İngiltere kendi emellerinin tahakuku için Ermenileri "yem" olarak kullanmıştır. Neticede bu emperyalist devletlerin tahrik ve teşviklerinden Ermeniler zarar görmüştür. 1965'te Yunanlılar da Kıbrıs davasında Ermenilerden istifade yolunu tutmuşlardır. Bunu ilk defa şuurlu bir şekilde tatbik safhasına koyan Kıbrıs Başpiskoposu Makarios olmuştur. Makarios, Horen isimli bir Ermeni'yi Kıbrıs Kilisesi'nde yetiş-

tirerek, Lübnan'a göndermiştir. Bu papaz, Birinci Horen namıyla Beyrut'taki Antelias Kilisesi'nin başına geçti. Ayrıca Kilikya Katagikosu (Adana ve civarı Ermenilerinin temsilcisi) sıfatını taşıyordu. Horen, Lübnan'da derhal Türkiye aleyhine faaliyete girişti. Türkiye aleyhine "Ermeni Soykırımını Hayaleti" senaryolarını gençlere öğretmek ve silahlı terör örgütü kurma karagahı yapmak üzere Saint Nişan Katedrali ve Vakfı'nın inşasına başladı. İnşaata başlanan arazinin İrana'a ait olduğu anlaşılınca, İran şahı Rıza Pehlevi ile görüştü. Şah Rıza Pehlevi, Türkiye aleyhinde faaliyet gösterecek bu vakfa destek amacıyla milyarderlerca lira değerindeki bu arsaya Ermenilere bağışladı.

Horen, bu vakıfta Lübnan'daki Ermeni fanatikleri Türkiye aleyhine teşkilatlandırırken, Makarios da 24 Aralık 1964'de, Kıbrıs Rum Cemaati Dışişleri bakanı Kipriyanus vasıtasıyla Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde "Ermeni meselesini" gündeme getirdi. Kipriyanus, 1915 yılındaki Tehcir Yasası'ndan bahsederek, Türklerin Ermenileri öldürdüğü yalanını ortaya atmış ve "Ermeniler bu insanlık dışı hareketin 50.Yıldönümünü anmaya hazırlanıyor" demiştir.

Görüldüğü gibi Türkiye ile herhangi bir ihtilafı veya Türkiye üzerinde kirli emelleri bulunan her devlet, hatta Makarios'un Kıbrıs Rum Cemaati (Benim gençliğimde Kıbrıs'ta bir Rum cemaati, 'azınlığı' vardı S.K.) bile Ermenileri öne sürmekte, onları aptal bir maşa olarak kullanabilmektedir.

Yunan-Rum-Ermeni ilişkilerinin geçmişine kısaca temas ettikten sonra bugünlerde Kıbrıs Rum Cemaati ile neler fingirdiyorlar, ona bakalım:

Rum Kesimi'nde Soykırım Yasa Teklifi

Kıbrıs Rum Kesimi'nde iktidardaki Demokratik Seferberlik Partisi (DİSİ) Milletvekili Hıristos Rotsas, Rum Meclisi'ne, parti grubu adına 14 Eylül 1922 tarihinin, "Türklerin soykırımına uğrayan Küçük Asya Elenlerini anma günü" olarak ta-

nınmasını ve uygulamaya konulmasını öneren bir yasa teklifi sundu. Yasa teklifinin gerekçe raporunda, "1922'de Küçük Asya Elenlerinin (katliamına) ilişkin tarihi günün teyit edilmesi, (Kıbrıs) devleti için bir yükümlülüktür" denildi. DİŞİ milletvekili Rotsas, Yunan hükümeti'nin de 22 Eylül'ü, 1997'de "şeref ve Anı Günü" olarak benimsediğini söyledi.(24.03.2001 Hürriyet)

Vatikan: Papa, "Soykırım" demedi

Papa 2. Jean Paul, Ermenilerin hıristiyanlığı kabul edişinin 1700. yıldönümü dolayısıyla yaptığı açıklamada, 1915 yılındaki olaylardan söz ederken, Türkiye ya da "soykırım" kelimelerini kullanmadı.

Katolik Ermeni lideri Karekin 2 ile, geçen 10 Kasım'da yayınladığı ortak bildiriye "Ermeni soykırımı"ndan söz eden Papa 2. Jean Paul, bu defaki açıklamasında o dönemde meydana gelen olayları "eşi görülmemiş şiddet" olarak değerlendirdi. "Bu unutulmaması gereken bir an" ifadesini kullanan Papa, Ermenilerin Hıristiyanlığı kabul etmesinin 1700. yıldönümü dolayısıyla San Pietro meydanında düzenlenecek bir ayini yönetecek. (18.02.2001Türkiye)

VATAN KURTARAN 'GÖÇ YASASI'

Roma tarihçisi Tacitus, Ermeniler için şu teşhisi koyuyor: Ambigua gens (Acaip halk!).

Tacitus bu tespitinin gerekçesini şöyle açıklıyor: Ermenilerin tutumu her devrede karışık, mertlikten uzak ve gariptir. Buna sebep, bir yandan Ermeni halkının doğuştan karakteri, diğer yandan da yaşadıkları yörenin coğrafi durumudur. İki büyük devletin arasında sıkışmış olan Ermeniler, daima kin güttüklerinden Romalılarla anlaşamamışlardır.*

Partlarla da (Persler) kıskançlıkları yüzünden geçinememişlerdir. (Tacitus Annalium Liber II-LVI'56')

"Ermeni diasporası da insandır, fakat evlerinde dört ayaklı yürürler".

Romalı Petroni

"Sen kölesin, sen korkaksın, sen (diaspora) Ermenisin!"

Rus şairi Lermontof

Ermeni tarihçisi Kevork Aslan'ın tespiti de şöyle: Ermeni tarihinde devlet, vatan, millet kavramı yoktur. Birbirlerine vatan hissi ile bağlı değildirlen. Aralarında politik bağ yoktur. Yaşadıkları ülkeye bağlıdırlar. Birbirlerine politik bağlarla değil, gelenekleri ve konuştukları dille bağlıdırlar. (Kevork Aslan, Ermeni milleti Hakkında tarihi İncelemeler, Paris,1909, s.165)

Kevork Aslan'ın tespitinin bugün de geçerli olduğunu Ermenistan'ın durumundan anlıyoruz. Ortada bir Ermenistan

* Türk-Ermeni Münasebetlerinin Dünü-Bugün, s.22

var fakat sahipsiz. Zaten üç milyon olan nüfusu gittikçe azalıyor. Fırsat ve imkan bulan kendisini Avrupa'ya, Amerika'ya atıyor. Dışarıya giden de Ermenistan'ı kalkındırmayı düşünmek yerine Fransa'ya, Amerika'ya uşaklığı tercih ediyor. Ke-vork Aslan, Ermeniler'de vatan, millet kavramı yoktur derken bu gerçekleri belirtiyor. Fransa'nın İstanbul Başkonsolosu François de Testa, 26 Ağustos 1982 tarihli açıklamasında şöyle diyor:

-Ermeniler vatan arıyorsa, Rusya'ya neden gitmiyor. Hâlen Sovyetler Birliği'nde bir Ermenistan Cumhuriyeti var. (Altmış Türk diplomatı Ermenilerce öldürülürken) Sovyet diplomatlarına karşı bir tek Ermeni terör hareketinde bulunulmaması düşündürücüdür.

Roma tarihçisi Tacitus'un "Acaip halk" teşhisi bugüne de ışık tutuyor. Ermeniler bugün de karışık, mertlikten uzak ve garip davranışlar sergiliyor. İlk fırsatta da komşusuna saldırmaktan geri durmuyor. İşte Azerbaycan'ın Karabağ toprağı ve işte Türkiye'nin şerefli geçmişine sürmek istedikleri "soykırım" lekesi. Demek ki rahat durmamak fitratlarında (genlerinde) var. Sağa sola saldırıp, iftira tellallığı yapacaklarına, şu sefil Ermenistan'ı imar etmeye uğraşsalar ya!

Ermeniler ve Rumlar, tarihin her döneminde Müslüman Türkler'den iyilik, adalet ve din hürriyeti gördükleri halde; Türklerin zayıf anlarında devamlı ihanet etmişlerdir. Güçlü zamanlarımızda sadık görünerek el üstünde tutulmuşlar, zayıf anımızda ise namertçe arkadan hançerlemekten çekinmemişlerdir.

Fransa, ABD ve Rusya'dan Zorunlu Göçler

1915'te Osmanlı devletinin tamamıyla haklı, meşru ve hukuka uygun olarak gerçekleştirdiği göç olayı Ermeniler için ilk tehcir değildir. Ermeniler tabiatlarındaki tutarsız ve bozguncu huyları yüzünden tarihte pek çok kere göç ettirilmişlerdir:

İran Hükümdarı İkinci Yezdicret, binlerce Ermeni'yi İran içlerine sürmüştü. Bizanslıların ise Ermenileri yerlerinden çıkarma hareketleri daha çok oldu. Bizanslılar Ermenileri mezhep farkı ve kendilerine karşı yaptıkları hıyanetler yüzünden sevmezlerdi. Bu ağır baskı Selçukluların Anadolu'yu fethine kadar devam etti.

Bizans İmparatoru 2.Jüstinyen, Ermenistan'ı boşaltmak için Ermenileri cebren çıkararak, Trakya'ya sevketti. 582 tarihinde de İmparator Morik, Ermenilerin pekçoğunu Trakya'ya sevk ederek, Avarlara karşı yapılan savaşlarda bunları ön saflara sürerek, eritti.

1828 Osmanlı-Rus harbinde Doğu Anadolu'daki yerli Ermeniler, Ruslara yardım edip Osmanlılara karşı Ruslarla birlikte savaştılar. Harbin sonunda bu ihanetinden dolayı, Osmanlının kendini cezalandıracağından korkan Erzurum Episkoposu Karabed, 90 bin yerli Ermeni ile birlikte Rusya'ya kaçtı.

Ruslar, 1903 yılında hudutları içindeki Ermenistan'da bulunan Ermeni kilise ve mekteplerine ait emlak ve araziye el koydular. Ancak daha sonra bu emlak ve arazinin tahmin edilen kadar büyük bir kıymeti olmadığı anlaşılınca Ermenilere iade etmişlerdir.

Ermenistan, işgal ettiği Azerbaycan'ın Yukarı Karabağ bölgesinden binlerce Azeri Türkü'nü sürmüş, etnik temizlik (soykırım) hareketine girişmiştir.

Osmanlı Devleti, milletimizin huzur, hayat ve devamı için tatbik etmek mecburiyetinde kaldığı tehcirden dolayı suçlanamaz. Kaldı ki, tehciri sadece Türkler yapmamıştır. Pek çok devlet, savaş şartlarının dayatması karşısında vatandaşlarının bir kısmını zorunlu göçe tabi tutmuştur. İkinci Dünya Savaşı'nda bugünün süper devletlerinden Amerika, Fransa ve Sovyet Rusya da zorunlu göçe başvurmuştur. Kırmılı soydaşlarımız, Sovyet Rusya tarafından asırlardır oturdukları ana vatanlarından haksızlığa uğratılarak, her türlü insanlık

dışı muamelelere maruz bırakılıp, iklim şartları yaşamaya elverişli olmayan Sibiryaz buzluklarına sürülmüştür. Biz ise, asileri dahi çeşitli medeniyetlerin beşiğı olan dünyanın en zengin bölgesine, Orta Doğı'ya yerleştirmişizdir. Aradaki fark Müslüman-Türk'ün insanlık anlayışı ile Komünist Rus'un insanlık anlayışını en açık şekilde ispata yeter.

Radikal Sosyalist Fransız hükümeti Almanca konuşan ve Fransa'nın Almanya sınırında yaşayan Alsazlar'ı 1939-40 kışında, Majino Hattı'nın doğusundan alarak, Fransa'nın güneybatısına, özellikle de Dordogne'a nakletmişti.

Amerikan yönetimi de Japonya'nın gerçekleştirdiğı Pearl Harbour baskınından sonra, Japon asıllı Amerikan vatandaşlarını Pasifik bölgelerinden Missisipi vadisine göç ettirdi ve İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar buradaki toplama kamplarında barındırdı. (Kaynak: www.nyist.com, ABD'deki Türkler tarafından kurulan internet sitesi)

24 Nisan 1915, Vatanın Kurtuluş Günü

24 Nisan 1915 tarihi, Osmanlı İmparatorluğu'nun sınırları içerisinde serbestçe faaliyet gösteren Ermeni komite merkezlerinin kapatıldığı, 215 Ermeni ihtilalcinin, devlet aleyhine faaliyette bulunmak ve düşmanla işbirliğı yaparak, vatana ihanet etmek suçundan tutuklandığı, Anadolu'nun daha o günlerde parçalanıp, paylaşılmaktan kurtarıldığı gündür.

Ermeni diasporasının her yıl 'katliam yıldönümü' diye andıkları ve dünyaya kabul ettirmeye çalıştıkları 24 Nisan 1915 tarihlerinde, Fransız ve İngiliz donanmaları Çanakkale Boğazı'nı zorlamakta, Osmanlı orduları Galicya'dan Doğı Anadolu ve Irak'a kadar çeşitli cephelerde düşman kuvvetleriyle çarpışmaktadır.

Dünya Savaşı için seferberlik ilanının üzerinden dokuz ay geçmişti ve hükümet o gün 14 valilikle 10 kaymakamlığa bir genelge göndererek, ülkenin çeşitli bölgelerinde isyanlar çı-

kartan, Rus ordusuna katılıp gönüllü alaylar oluşturan, Osmanlı ordusunu arkadan tehdit eden ve Osmanlı Devleti aleyhine her türlü faaliyetin içinde yer alan bütün Ermeni siyasi örgütlerinin dağıtılmasını istedi.

Bu talimat üzerine 80 bine yakın Ermeni'nin yaşadığı İstanbul'da 215 Ermeni tutuklandı. Hükümetin bu kararının üzerinden bir ay geçmesine rağmen Ermenilerin tavrında bir değişiklik görülmeyince, son çare olarak tehcire başvuruldu.

Osmanlı Hükümeti, sevk ve isyan uygulamasını o günün zor şartlarında bile bir yasaya dayandırdı ve 14 Mayıs 1915 tarihinde üç maddelik bir yasa çıkartıldı. 'Tehcir Kanunu' olarak anılan bu yasanın ikinci maddesinde 'Askerlere yönelik hareketleri, casusluk veya ihanet ettikleri tespit edilen köy ve kasaba sakinleri tek başlarına veya toplu halde başka mahallere sevk ve iskan edileceklerdir' deniyordu.

Savaş halindeki Türk devletinin ihanet ve isyan bayrağı açan Ermenileri, "yasa çıkararak" göçe tabi tutması en doğal hakkıdır. Ermeniler, tutarsız davranışları sebebiyle, Roma, Bizans, Part ve Moğol hakimiyeti dönemlerinde de göçe zorlanmış, hatta işkenceye tabi tutulmuşlardır. 1071 Malazgirt zafarından sonra Bizans zulmünden kaçan Ermeniler, Türkler'e sığınmışlar ve o tarihten itibaren Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde korunmuşlardır. 1915'te Türk ordusu vatanı müdafaa için dört cephede savaşırken, dahilde Ermeniler ihanet etmiş 600 bin masum Türk'ü kahpece katletmişlerdir. Göçün temel sebebi işte bu ihanetleridir.

Sevk ve İskan Kanunu

Türk Hükümeti, harp halinde, komiteci Ermenilerin silahlı saldırılarını önlemek, hayat ve istiklaline kast etmek isteyen düşman saldırılarını bertaraf etmek için isyancıları savaş bölgelerinin dışına çıkarmaya karar verip, 14 Mayıs 1915'de "Sevk ve İskan Kanunu"nu çıkarttı, buna göre:

1- Seferberlik anında ordu, kolordu ve tümen komutanla-

rı ve bunların vekilleri, müstakil bölge komutanları; halktan, hükümetin emirlerine, vatanın savunması ve asayişin korunması için alınan tedbir ve yapılan hazırlıklara karşı herhangi bir direniş, silahlı tecavüz ve karşı koyma görürlerse, bu yıkıcı ve bölücü hareketleri en şiddetli bir şekilde etkisiz hale getirmeye yetkili ve yükümlüdürler.

2- Ordu, müstakil kolordu ve tümen komutanları, askeri sebeplerden dolayı veya casusluk ve hiyanetlerini tespit ettikleri köy ve kasaba halkını, tek tek veya toplu olarak diğer bölgelere nakledip yerleştirebilirler.

3- Bu kanun, yayın tarihinden itibaren geçerlidir. Bu kanuna Tehcir (=Göç ettirme) Kanunu denir.

Kanun metninden de açıkça anlaşıldığı gibi, Ermeni propagandasına alet olan Batılıların tersine, "Göç Yasası" belli bir ırk, millet, mezhep, teşkilat için çıkarılmış olmayıp, silahlı isyancıların, anarşist ve teröristlerin cezalandırılması söz konusudur. Bundan da maksat, savaş içinde olan devletin, anarşiyi önlemek istemesidir. Fakat gel gör ki, günümüzde olduğu gibi, Türk devleti için kötü emel besleyenler bundan rahatsız oldu. İç işlerimize karışmak, Ermeni haklarını öne sürerek bizden taviz koparmak istediklerinden, aleyhimize propaganda da bulunup, suçluların koruyuculuklarını yapmakta dırlar. Böyle bir anlayış sakattır. Suçlular hakettikleri cezayı çekmelidir. Nerede, nasıl, hangi tarihte ve kim olursa olsun. Fransa, Rusya ve İngiltere, o günlerde Ermeni hamisi kesilmişlerdi. Ermenileri çok sevdikleri, onları düşündükleri veya iddia ettikleri gibi, haksızlığa uğradıkları için miş Hayır! Sadece kendi emellerini gerçekleştirmek, Osmanlı devletini parçalayıp aralarında bölüşmek için Ermenileri ileri sürüyor, isyan çıkarttırıyorlardı. Osmanlı devletinin Tehcir Kanunu ile Ermenileri savaş alanı dışına götürüp yerleştirmesi, Fransa, Rusya ve İngilterenin planlarını bozmuş, umutlarını boşa çıkarmış, hesaplarını altüst etmiştir. Öfkeleri ve Don Kişot'luğa soyunmaları bundandır.

Ermeniler Bütün Yurtta Ayaklandı!

Birinci Dünya Savaşı'nın, Osmanlı devletini yıkmak için düşmanlarımız tarafından çıkartıldığını, insafli ve gerçek tarihçiler ittifakla belirtmektedir. Durum böyle olunca, topraklarımız üzerinde hain emelleri olanlar harekete geçip, daha Osmanlı devleti savaşa girmeden faaliyete başlayıp, diğer uşaklarını ve Ermenileri kışkırtıp Zeytun(Maraş), Adana, Fındıcık (Maraş-Adana arasında), Kayseri, Urfa, Antep, Halep, Diyarbakır, Elazığ, Sivas, Ankara, Bitlis, Van, Erzurum, Boğazlıyan (Yozgat), Samsun, Trabzon, Şebinkarahisar (Giresun), İzmit, Adapazarı, Bursa ve İzmir'de isyan çıkarttılar. Çeşitli olay, yangın, sözlü ve fiili tecavüz ve komite faaliyetlerinde bulunup, düşmanımız itilaf devletlerine hizmet etmeğe başladılar. Buldukları askeri birliklerde sabotaj yaptıkları silah, malzeme ve mühimmatımızı düşmana teslim ettikleri gibi, aleyhimize casusluk da yapıyorlardı. Bütün bunlar devletimizi içinden vurup, oyalamak ve tez elden yıkılmasını kolaylaştırmak için idi.

Seferberlikte Vatana İhanet

Osmanlı Devleti'nin Birinci Dünya Savaşı'na katılması ile, 21 Temmuz 1914'de "Seferberlik" ilan edilmiştir. İçimizdeki Ermenilerin yerleşik buldukları yerlerde olay çıkartıp, erkekleri askere gitmiş olan ve her türlü savunmadan mahrum Müslüman ve Türklerin yerleşme merkezlerine saldırıp insanlık dışı fiillerde bulunması, devletin bunlara karşı tedbir almasını gerektirdi. İlk önceleri yerel ve sınırlı tedbirler alınırken, Kumkapı'daki Ermeni Patriği'ne milletvekillerine ve komite başkanlarına isyan ve tecavüzleri durdurmaları yönünde ikazda bulunuldu. Fakat eylemlerin durdurulması bir yana ihaneti daha da fazlalaştırdılar. Hükümet bunun üzerine Ermeni komitelerinden Taşnaksutyun, Hınçak, Veregaz Miyal, Ramgawar'ın merkezlerini 11 Nisan 1915'te kapatıp, başkanlarını ve kışkırtıcılarını tutukladı. Kaçanlar da kendilerine, "Ermenisiz

Ermenistan" hayali vaad eden Rusya'ya sığındılar. Fakat bu tedbirler ile de olayların önü alınamadı. Çünkü Patrikhane'den en küçük merkezlerine kadar silahlandırılmışlardı. İngiltere, Fransa, Amerika ve İtalyan konsoloslukları aracılığı ile dış irtibatı sağlıyor, Ermeni taşra teşkilatlarına gönderilen özel heyetlerle faaliyetler organize ediliyordu. Kendileri bunları yaparken, Müslümanları da kışkırtmaktan, askerimizi firara teşvik etmekten geri durmuyorlardı. Komiteciler asker, jandarma ve ahaliye karşı korkunç cinayetler işliyorlardı.

Ermeniler, Batı'nın Osmanlı'yı parçalama, paylaşma ve Türkleri Anadolu'dan ebediyen çıkarma planlarının dinamiği olmuşlardır. Türk milleti, Ermenilerin bu ihanetini asla unutamamış ve içine sindirememiştir. Çünkü Türkler tarih boyunca her döneminde Ermenileri himaye etmiş ve korumuştur. Buna karşılık Ermeniler vatan tehlikeye düştüğü zaman düşman safına geçerek ihanete başlamışlardır. Bugün de bu ihaneti sürdürmeye, parlamentolardan aleyhimize soykırım yasaları çıkarmaya devam etmektedirler. Bundan kazançları ne olacak? Toprak mı? Asla! Tazminat mı? Hayır. Peki ne? Uşaklık egolarını tatmin mi?

Fransa, İngiltere ve Rusya'nın Ermenilere çıkarttıkları isyanlar, planladıkları boyutlarda hedefine ulaşıyorsa, bugün üzerinde yaşadığımız topraklar da işgalci devletler arasında daha o günlerde pay edilmiş olacaktı. Tehcir planlarını bozdu. Çünkü büyük oranda silah, para ve mühimmat verdikleri Ermeni çeteleri Anadolu'nun dışındaki vilayetlerimize götürülüp, isyan çıkarmaları önlenmişti. İşgalci devletler işte bunu hazmedemediler. Kemiği önünden alınmış kelp gibi havlamaya başladılar. Tehcir sırasında bile Ermenileri isyana teşvik etmekten geri durmadılar. Bugün de Fransa'nın, çıkardığı Sanşo Pansa Yasası ile, "Nerede kalmıştık!" dercesine, eski dosyaları tozlu raflardan indirdiği anlaşılıyor.

* Osmanlıdan Günümüze Ermeni Sorunu, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2000, s. 197

Göç Sırasında Ermeni İhaneti

14 Mayıs 1915'de çıkarılan kanun gereğince, isyancı silahlı teröristlerin savaş bölgesi dışında bir yere nakledilerek yerleştirilmesi gerekiyordu. Türk ordusunu, milletini tehdit ve zarardan, savaş halindeki ülkeyi anarşiden kurtarmak için, isyancılar Mezopotamya (Irak)'ya gönderilmeye ve oraya yerleştirilmeye başlandı. Savaş içinde olmamıza rağmen, devletimiz bütün imkanlarını seferber etti. Askeri ve idari makamlar, asilerin bütün ihtiyaçlarını karşılayıp, yolculuklarının esenlik ve güvenlik içinde geçmesi için çalışıyordu. Ermeni militanlar, bu sefer de yeni yerleşim bölgelerine gitmekte olan kafilelere refakat eden görevlilere karşı saldırıya geçtiler ise de, muvaffak olamadılar. Zaten olması da mümkün değildi. Birkaç çapulcu koskoca Devlet-i Aliyye'ye karşı ne yapabiliirdi kiş Devlet, yerinden çıkarılanların taşınır ve taşınmaz mallarını da korumak için bir kanun çıkartıp, muhafaza etti ve savaş bittikten sonra isteyenlerin eski yerlerine dönmelerine imakan sağladı.

Öldürülen Türkler

Irak, Suriye ve Lübnan'a birbuçuk milyon kişinin göç ettirildiği, bunlardan altıyüz bininin öldürüldüğü iddia ediliyorsa da, aslı olmadığı gibi bunu savunanlar hiç bir delile dayanmayan kuru bir iftiradan ileri gidemiyorlar. Yine bunlar ne kadar Müslüman ve Türk öldürüldüğü hususunda da en küçük bir rakam vermezler. Ama şurası bir gerçek ki, nefs-i müdafaa için öldürmek zorunda kalınılan asi sayısı, bunların öldürdükleri masum sayısından azdır. Bu resmi vesikalarla ve batılı ilim adamlarının kitaplarında gün ışığı gibi meydandadır. (McCarthy, Ölüm ve Sürgün adlı eserinde öldürülen Türk ve Müslümanların envanterini bildiriyor.)

Türklerin soykırım yapmak gibi bir niyetleri olsaydı, Anadolu'da, Balkanlar'da hatta İstanbul'da bir tek Ermeni ,

Rum, Yahudi, Süryani bırakırlar mıydı? Bu fırsat ellerinde yok muydu?

Bu suallerin cevabını dost düşman herkes Türklerin lehine vermek durumundadır. Çünkü bugün de dün olduğu gibi Türk vatanında Ermeni, Rum, Yahudi ve Süryani vatandaşlarımız Müslüman Türk'ün adaleti, emniyeti ve hoşgörüsü sayesinde rahat ve huzur içerisinde hür yaşamaktadırlar. Onlara soykırım yapmak şöyle dursun, incinmelerine dahi gönlümüz razı gelmez. Ancak Batılı devletlerin hatta diasporanın hiç de böyle düşünmediği açıkça ortadadır. Çünkü onların istediği Ermenilerin rahatı ve huzuru değil, Türk devletini çökertmek için piyon olarak kullanılmalardır. Bu sebeple Fransa, Türkiye'deki Ermenileri sevmez. Hatta Erivandakiler de sevmez. Fransa'ya vatansız Ermeni (Diaspora) lazım.

Nota

İşgalci devletlerin liderleri İngiltere, Fransa ve Rusya, 24 Mayıs 1915'te bir nota ile Osmanlı Devleti'ni Ermeni tehcirinden sorumlu tuttuklarını bildirdiler. Osmanlı Devleti bu notaya şu cevabı verdi:

"Osmanlı Türk hükümeti, ilgili Nota'da yer verilen iddia ve suçlamaları kesinlikle kabul etmez. Osmanlı memleketinde Ermeni vatandaşlarımıza karşı asla katliam yapılmamıştır. Kesinlikle böyle bir olay vaki olmamıştır. Olayların gerçek mahiyetini göstermek için durum aşağıda aydınlatılmıştır:

Erzurum, Tercan, Eğin, Sason, Bitlis, Muş ve Adana Ermenileri genel huzur ve asayiş bozacak hiçbir tutum ve davranışta bulunmadıklarından Osmanlı memurları tarafından haklarında hiçbir tedbire lüzum görülmemiştir.

Bu gerçek, tarafsız devletlerin konsoloslarınca da bilinmektedir. İtilaf devletlerinin bu babdaki ithamları açık bir yalandan başka birşey değildir. Doğuya ait meseleleri bilenler bilirler ki; Ermeni halkını her fırsattan faydalanarak Osmanlı

devleti aleyhine kışkırtanlar, Fransa, Rusya ve İngiltere'nin memurlarıdır.

Ermeniler Türkleri Katletmiştir

İş bu kışkırtmalar Osmanlı Devleti ile adı geçen hükümetler arasında çarpışmalar başladıktan sonra ortaya çıkmıştır. Yine aynı şekilde adı geçen devletlerin Bulgaristan ve Romanya'da bulunan konsoloslarıyla diğer memurları, Osmanlı vatan-daşı olan genç Ermenileri Vainay, Sivilina, Köstence ve diğer yollarla Kafkasya'ya sevk etmişlerdir. Rusya bu genç Osmanlı Ermenilerini Rus ordusu içinde eğitmektedir. Silah ve bombalarla donattığı Ermeni gençlerinin ellerine ihtilal beyanname ve programlarını da verdikten sonra bunları gizlice Osmanlı İmparatorluğundaki Ermeni cemaati arasına sızdırmaktan geri durmamıştır. Bunların militanların görevi Ermeniler arasında gizli bir ihtilal teşkilatı kurmak ve özellikle Van, Şitak, Havaso, Gevaş ve Timar Ermenilerini hükümet aleyhinde silahlı soygunlara sevk etmekten ibaretti.*

Rusların eğiterek silahlandırdığı bu militanlar aynı zamanda Türkleri, öldürtmek için Ermenileri kışkırtıyorlardı. Aşağıdaki misallerin söylenmesini ve gösterilmesini faydalı görüyoruz:

Osmanlı hükümeti ile Rusya arasında savaş başlamasından sonra Armen Garo adıyla tanınan Osmanlı mebusu Karakin Pastırmacıyan, Tro ile Haço tarafından silahlandırılmış bulunan Ermeni gönüllülerinin başında Osmanlı sınırına tecavüz etmiştir. Bayezit'in Ruslar tarafından işgali sırasında, adı geçen yolun üzerinde rastladığı bütün Müslüman köylerini yakıp yıkmış ve Müslümanları katletmiştir. Ruslar bu çevreden kovuldukları sırada kendisi yaralı ve Erzurum Taşnak delegesi Süren adındaki şahıs da Ermeni militanlarca katledilmişti.

Şimdi Pastırmacıyan, Kafkas sınırında faaliyet halindedir. Amerika'da yayınlanan ve Taşnakların fikirlerini propagan-

* Ermeni Vahşeti, Muhittin Nalbantoğlu, Tercüman, İst. 1992, s. 71

da eden Asparez gazetesi, Pastrırmacıyan'ın savaş meydanına gelmeden önce dini ayin yapıldığı sırada, Tro ve Haço ile birlikte çektiirdiği fotoğrafı da yayınlamıştır.

Devletin Elinde Keşin Deliller Var

Bu ayrılık hareketleri İngiliz memurları tarafından Kıbrıstan getirilip İşkenderun çevresine çıkarılan Ermenilerin hareketiyle açık ve seçik bir şekilde meydana çıkmıştır. Toros oğlu Agop'un üzerinde çıkan vesikalar ve takip edilen cinayetler, kötü maksatlarını itiraz kabul etmez bir şekilde teyid ediyordu. Bu kışkırtmalar diğer sonuçlardan başka trenin yoldan çıkmasına sebep olmuştur. Diğer taraftan İngiliz ve Fransız deniz komutanları Adana, Dört-yol, Yumurtalık, İşkenderun ile memlektin diğer bölgele- rindeki Ermenilerle haberleşerek bunları isyana kışkırtı- yorlardı.

Zeytun Ermenileri'ne gelince, İngiltere ve Fransa devletle- ri tarafından yapılan propagandalar sonucu Ermeni ihtilal teşkilatları, geçen şubat ayından itibaren faaliyete girdiler. Zeytun'daki Ermeniler, Osmanlı devletinin memurlarına karşı silaha sarılarak hükümet binasını kuşattılar. Bu olaya karşı Türk hkmetine düşen vazife ayaklanmayı bastırmak ve umumi asayişi emniyete almaktı.

Bu gibi ihtilalcilerin ayrıncı, bölücü hareketlerinin durdurulması için gerekli tedbirlerin alınmasındaki hak, doğrudan doğruya hükümranlık hakkından doğduğundan buna kimse- nen itiraz hakkı yoktur.

Bundan başka alınmış tedbirler, söz konusu meselede ol- duğu gibi savaş şartları içinde ve özellikle acil bir durum gs- teren hallerde önemli olur. Hükümet bir taraftan askeri hare- ketlerle ihtilalleri söndürmeye, diğer yandan yabancı memle- ketlerdeki ihtilal komiteleri ve itilaf hükümetlerinin memur- laryla ilişkilerde bulunan Ermeni ihtilalcilerinin yakalanıp tevkif edilmesine ihtiyaç duydu.

Bu üç hükümetin (İngiltere-Fransa-Rusya) verdikleri Nota'daki iddialarına rağmen, hükümetin ihtilal hareketlerinin bastırılması için yaptığı çalışmalarda sivil halktan hiç kimse- nin zerre kadar dahi katkısı yoktur.

Tetikçi

Ermeni ihtilalcilerinin evlerinde yapılan aramalarda ihtilal bayraklarıyla, devam ettirilmek istenilen ayaklanma, isyan ve bu ayrımcılık, bölücülüğe ait önemli vesikalar açığa çıkarıldı. Bu vesikaların idare merkezleri Paris, Londra ve Tiflis'de bulunan Ermeni komitelerinin Rusya, İngiltere ve Fransa hükümetleri- nin fiili himayelerinde bulunduğu ayrıca suyüzüne çıktı.

Aynı zamanda çevrede yapılan arama tarama üzerine, Ermenilerin yanında bomba ve Rus tüfekleri ortaya çıkarılmış- tır. Tevkif edilen bu Ermenilerle, Rus, İngiliz ve Fransız me- murlarının teşvik ve kışkırtmaları ile askerlik hizmetinden kaçan ve bu maksatla jandarmalara hücum edenler tabii ola- rak mahkemelere teslim edilmişlerdir.

Söz konusu hareketlerin Rusya, İngiltere ve Fransa hükü- metlerinin himayesi altında hazırlanmış olduğuna ve son de- fa Köstence'de toplanan ihtilal komitesinin ilk bakışta ihtilal hareketlerinden vazgeçmiş görünmesine rağmen uygun bir zamanda tekrar harekete karar verdiğine dair hükümetin elinde vesikalar vardır.

Yasalar Herkes İçindir

Osmanlı Devleti ülke çapında huzur ve asayişi temin için, en tabii hakkı ve devlet olmanın gereği olan tedbirleri zama- nında aldığı için Ermenilerin ihtilalci hareketlerini katliam ol- madan önleyebilmiştir.

Bununla beraber İstanbul'da oturan 77 bin 735 (Yetmiş- yedi bin yediyüz otuzbeş) Ermeni'den söz konusu olan ihtilal hareketlerine katılmaktan suçlu yalnız 215 (İkiyüz onbeş) ki- şinin tevkif edilip, diğerlerinin sükun ve huzur içinde yaşa-

dıkları göz önüne alınırsa, bu tedbirlerin durumun nezaketine uygun olduğu ve Ermenilere karşı hiçbir şey yapılmadığı ortaya çıkar.

Bazı Ermeniler başka yerlere nakil olunmuş iseler, bu da kendilerinin savaş bölgesinde bulunmalarından veya yukarıdaki düşüncelere göre milli savunma bakımından hükümetin pek haklı endişelerinden ileri gelmiştir.

Buna göre Bab-ı Ali, kara ve deniz hudutlarının korunması, emniyeti için duyacağı her çeşit tedbiri almak ve uygulamakla mükellef olduğundan dolayı hiçbir yabancı hükümete hesap vermek mecburiyeti duymaz.*

İngiliz ve Fransız deniz kuvvetlerinin kumandanları Çanakkale'de hastahaneleri topa tutarken, Rusya, Ermeniler vasıtasıyla Kars çevresindeki sakin, kendi halindeki binlerce Müslümanı kılıçtan geçirir ve Kafkasya'da aldığı Türk esirlerini, yine aynı Ermenilerin eliyle katleder ve bunları açlık ve susuz bırakıp merhametsizce öldürürken Rusya, İngiltere ve Fransa hükümetlerinin insani duygulardan söz etmesi garip değil midir.

Savaş halinde olduğu devletlerin konsoloslarına, en kötü ve çirkin davranışlarda bulunan Türkiye değil, Rusya'dır.

Rusya, İngiltere ve Fransa'yı yönetenler yalnız Ermenilerin ayaklanmalarını hazırlamakla kalmamış, Müslümanları da Bab-ı Ali'ye karşı ayaklandırmaya teşebbüs etmişlerdir. Bunlar maksatlarına varmak için şahsi cinayetler işlemekten, suikast düzenlemekten de çekinmemişlerdir. Bu suikast ve cinayet teşebbüslerine ait kesin deliller Bab-ı Ali'nin eline geçmiştir. İşledikleri korkunç cinayet, vahşet ve zulümler geçmiş zaman ve asırlarda bile görülmemiştir.

Kafkasya'da, Fas'ta, Mısır'da, Hidistan'daki hareketlerde son derece şiddet göstermiş ve tamamiyle insanlık dışı davranışlarda bulunmuş olan Rusya, İngiltere ve Fransa hükümetlerinin Osmanlı devletini, almak zorunda olduğu ve son derece adalet

* Türk-Ermeni Münasebetlerinin dünü-bugünü s. 123

ve insaf ölçüleriyle uyguladığı "nakil ve iskan" tedbirinden ötürü ayıplamaları yerinde bir hareket değildir.

Devlet-i aliyye, Ermeni teröristlerle ilgili olarak en açık hükümranlık haklarını kullanmaktan başka bir şey yapmamış iken, İtilaf devletlerinin, savaş şartlarında nakil ve iskan tedbiri alan ve uygulayan Osmanlı memurlarını sorumlu tutulacaklarına dair yayını (İngiltere, Fransa ve Rusya tarafından verilen nota) hiçbir karşılığa layık değildir.

Sorumlu Kim?

Şikayet etmeğe mecbur olduklarını sandıkları olayların bütün sorumluluğu Fransa, İngilter ve Rusya devletlerine aittir. Çünkü, söz konusu ihtilal hareketlerini kendileri tertip ve idare etmişlerdir. Verdikleri notadaki asılsız iddiaları bile aslında Ermeni ihtilalcilerine verilen bir destek ve açıkça cesaretlendirmedir. "Osmanlı devletinin Fransız, İngiliz ve Rus hükümetlerine cevabi notası burada tamam oldu.

Bu cevapta yazılanlardan da Ermeni ihtilalcilerinin Fransa, İngiltere ve Rusya tarafından doğrudan doğruya desteklendikleri ve Osmanlı devletini parçalamak için Ermenileri vasıta olarak kullandıkları ve Ermenileri bu gaye için teşkilatlandırdıklarını resmi ifade ve isbatlarla anlamış oluyoruz.

Soykırım, Asla!

Osmanlı devleti kurulduğundan yıkılışına kadar hiçbir topluluğa katliam yapmamıştır. Tehlikeli gördüğü etnik grupları Osmanlı topraklarının bir yerinden başka bir yerine göç ve iskana (tehcire) tabi tutmuştur. Bu da özellikle harp halinde her devletin başvurduğu meşru tedbirlerden birisidir.

Rusya ve batı ülkelerinin tarihi katliamlarla dolu olduğu için, tehcir hadisesine kasıtlı olarak katliam demişlerdir. Osmanlı devletinin tarihinde katliam diye bir leke yoktur. Ama Türkler'i suçlayan ülkelerin tarihleri katliamlarla doludur.

* Ermeni Meselesi, Ord. Prof. Yusuf Hikmet Bayar, Cumhuriyet, İst. 1998 C.1, s.8

Türk Dışişleri Bakanlığı'nın hazırladığı 9 soru ve cevabın bu mevzu ile ilgili kısmı şöyledir:

5. Sorunun devamı: Türkler, Ermeniler'i, 1915'de planlı ve sistemli bir soykırıma tabi tutmuşlar mıdır?

Cevap: Rus kuvvetleri saflarındaki Ermeni gönüllü alaylarının yaptıkları zulüm o kadar ağır olmuştur ki, Rus komutanlığı bazı Ermeni birliklerini cepheden uzaklaştırarak geri hatlara sevk etmek zorunluluğunu hissetmiştir. O dönemde Rus ordusunda görev yapan bazı subayların hatıratı bu Ermeni zulmüne bütün açıklığıyla şahadet etmektedir.

Ermeni katliamı yalnızca Türkleri hedef almamış, Trabzon dolaylarındaki Rumlar ve Hakkari dolaylarındaki Museviler de Ermeni çetelerince katledilmişlerdir. Ermeni komitelerinin amacı bu topraklar üzerinde yaşayan Ermeniler dışındaki bütün unsurları yok etmek ya da göçe zorlamak ve böylece kurulması hayal edilen Ermeni devletinde Ermenilerin çoğunlukta olmasını sağlamaktır.

Rus kuvvetleri ile birlikte sınırı ilk geçen Ermeni birliklerinin başında Armen Garo lakabıyla tanınan eski Osmanlı mebusu Karekin Paştırmacıyan bulunmaktadır. Yine eski Osmanlı mebuslarından Murad lakabıyla bilinen Hamparsum Boyacıyan, Ermeni çetelerinin başında cephe gerisinde Türk kasaba ve köylerine saldırmakta ve "Ermeni milleti için tehlike teşkil ettiklerinden Türk çocuklarının dahi öldürülmesini" emretmektedir. Bir diğer eski mebus Papazyan çeteleriyle Van, Bitlis ve Muş dolaylarını kasıp kavurmaktadır.

Soykırım İddiası Hukuken Geçersiz

Rus kuvvetlerinin 1915 Mart ayında bu defa Van yönünde harekate geçmeleri üzerine 11 Nisan'da Van'da geniş çapta bir Ermeni isyanı başlamış, bu isyan sonucu Van, Ruslar'ın eline geçmiştir. Rus çarı II.Nikola, Van'daki Ermeni komitesi-ne 21 Nisan 1915'de bir telgraf göndererek, "Rusya'ya yaptığı

hizmetler nedeniyle teşekkür etmiştir. ABD'de yayınlanan Ermeni Gazetesi Goçnak, 24 Mayıs 1915 tarihli sayısında " Van'da sadece 1500 Türk'ün kaldığını" iftiharla yazmıştır.

Savaş günlerinin güç şartlarında, araç, yakıt, gıda, ilaç ve diğer imkanlarının yetersizliğini, ağır iklim şartlarını, tifüs gibi salgın hastalıkların yol açtığı ağır tahribatı da göz önünde tutmak gerekir.

90 bin kişilik bir Osmanlı Kolordusu'nun Doğu cephesinde soğuk ve hastalıktan kırıldığı unutulmamalıdır. Cephelerden uzak bölgelerde hatta başşehir İstanbul'da bile feci sıkıntılar çekilmiştir. Bu ağır şartlar ve sıkıntılar yalnız Ermeniler için değil, bütün Osmanlılar için eşit şekilde geçerlidir. Uğrulan acılar herkes için ortak acılar olmuştur.

Ermeni propaganda ve terör odakları ile Fransa'nın bugün "20. yüzyılın ilk soykırımı" diye ilan ettikleri olayın aslı esaslı işte bundan ibarettir.

1982 senesinde Münih'te "Dünya Ermenilerinin Problemleri" toplantısında konuşan Ermeni lideri Prof.Hovannaslan, "Ermeni soykırımı isbat edilememiştir. Soykırımı iddiası hukuken geçersizdir ve zaman aşımına uğramıştır. Meseleler terörle halledilemez" demiştir.

İngiliz Arşiv Belgeleri

"Tehcir emrinin tamamıyla Ermeni isyancı komitelerinin genişlemesine karşı bir tedbir olması sebebiyle Müslüman ve Ermeni gruplarının karşılıklı katliama girişmelerine yol açacak şekilde yerine getirilmesinden kaçınılmalıdır." (İngiliz Dışişleri Arşivleri, Puplic Record Office, Londra 371/4241/170571)

"Yeniden yerleştirilen Ermeni gruplarına refakat etmek üzere özel görevliler temini için düzenlemeler yapılacak,bunların yiyecek ve diğer ihtiyaçları sağlanacak,bu amaçla gerekecek harcamalar göçmenlere ayrılan hükümet

* Türk-Ermeni münasebetlerinin Dünü-Bugünü, s. 126

tahsisatından karşılanacaktır." (İngiliz Dışişleri Arşivleri, 371 9158/E 5523)

"Göçmenlerin yolculukları sırasında, varış yerlerine kadar gerekli iaşeleri sağlanmalıdır...Yoksul göçmenlere yerleşebilmeleri için kıredı verilmelidir. Yolculuk halindeki kişiler için kurulan kamplar muntazaman denetlenmelidir. Bu kişilerin refahı için gerekli tedbirler alınmalı, ayrıca asayiş ve güvenlik sağlanmalıdır. Yoksul göçmenlere yeterli yiyecek verilmeli ve sağlık durumları her gün doktor tarafından denetlenmelidir. Hasta, kadın ve çocuklar trenle, diğerleri ise dayanıklılıklarına göre katırla, araba içinde veya yaya olarak gönderilmelidir. Her konvoya bir müfreze muhafız refakat etmeli, her konvoyun yiyecek malzemeleri varış yerine kadar korunmalıdır. Kamplarda veya yolculuk sırasında göçmenlere karşı bir saldırı vuku bulursa, bu saldırılar derhal püskürtülmelidir." (İngiliz Dışişleri Arşivleri, 371/8158/5523 Hınçal Uluç, Ermeni tehciri olayını Sabah'taki köşesinde şöyle değerlendiriyor:

Hınçal Uluç'tan Dinleyelim

1977'ydi galiba.. Holly ile Amerika'ya tatile gittik. Ailesinin yanına.. Reno'dayız. Kayınvalide, Pazar sabahı bir piknik düzenlemiş.. İki de komşu aile var. İki Amerikan ailesi. Birisi Ermeni asıllı. Kayınvalide onları çağırmadan önce bana sordu da.. ASALA'nın birbiri ardına diplomat öldürdüğü günler.. "Sence bir mahzur var mı gelmelerine" diye.. "Ne münasebet" dedim..

Keyifle barbeküde kızaran etleri yerken, pilli radyodan bir haber geldi. ASALA bir Büyükelçimizi daha öldürmüştü. Ben üzüldüm.. Ermeni asıllı profesör susup kaldı.. Öteki Amerikalı, arabuluculuk yapmaya kalkıştı nedense..

"Üzücü bir olay, ama Türkler 1915'te Ermenileri kesmeselerdi, bunlar olmazdı" demeye falan getirdi..

"Şimdi beni iyi dinleyin bayım" dedim.. "1915 bir katliam

değil, bir zorunlu göç olayıdır. 1943 yılını hatırlayın. Kaliforniya eyaletinde bilmem kaç kuşaktır yaşayan Japon asıllı Amerikan vatandaşları, bir sabah evlerinden alındılar ve kitle halinde Amerika'nın ortasında kendilerine ayrılmış kamplara götürüldüler. Amerika'nın kendi vatandaşlarına reva gördüğü bu muamelenin sebebi neydi?

İkinci Dünya Savaşı yılları.. Amerika ile Japonya henüz harbe girmemiş. Japonya harp ilan ederse, Japon donanması koca Pasifik'i aşır, Kaliforniya sahillerine dayanırsa, Japon deniz komandoları Kaliforniya'yı işgale başlarsa, buralarda yaşayan Japon asıllı Amerikalılar'ın, Amerikan ordusunu arkadan vurma ihtimali ortaya çıkabilir. Bu yüzden kritik günler aşılana kadar Japon asıllı Amerikan vatandaşlarının buradan toplanıp, zarar veremeyecekleri bir yere götürülmeleri uygundur..

Zaman.. 1943.. Yer.. Uygar ve dünyaya İnsan Hakları dersleri veren Amerika..

Dönüyoruz.. Yıl 1915.. Osmanlı son günlerini yaşıyor. Osmanlı'nın topraklarını paylaşmak için Dünya yarış halinde.. Osmanlı'nın ezeli düşmanı Ruslar, Kafkasya'dan sınırlarımıza saldırıyor ve Erzurum'a doğru yürüyorlar.. Ruslar'ın görevlendirdiği bir nevi Ermenistanlı Lawrenceler Osmanlı tebaası yöredeki Ermeni halkını tahrik edip, Alay boyutunda çeteler kuruyorlar. Bu Alaylar Türk Ordusu'nu arkadan vuruyorlar, köyleri basıp, önlerine geleni kesiyorlar.. Bunun üzerine İstanbul Hükümeti, Amerika'nın 1943'te aldığı kararı, hem de bu kez varsayımlar üzerine değil, gerçekleşen fiili duruma bakarak alıyor ve Ermeniler'in zararsız bir bölgeye nakli emri geliyor. Osmanlı'nın, 1915'in o yolsuz ve attan, kartırdan başka araçsız Anadolu'sunda binlerce insanı, binlerce kilometre nakil imkanı 1943'ün uygar Amerika'sının şartları ile mukayese edilemez tabii.. Uzun süren yolculuk boyunca, kocamışlık, hastalık, salgın, açlık büyük kayıplar ortaya çıkarabilir değil mi?

"Biraz tarih araştırması yaparsanız bayım" diye devam ettim. "Ermenilerin Osmanlı Sarayı'nda hatta en etkili, en barışık azınlık olduğunu görürsünüz. Padişahlar'ın etrafı Ermeni sivil paşalarla doludur. Devletin en kritik yönetim kademelerinde Ermeniler vardır. Padişahların mimarları, sanatçıları, müzisyenlerinin çoğu Ermeni'dir. Bu yakınlık halkta da görülür. Cumhuriyet döneminde en dost, en yakın uyumlu, en ortak yaşanan azınlık Ermenilerdir. Masalları, yemekleri, müzikleri, anıları bu kadar ortak iki halktır, Türkler ve Ermeniler..

"Bakın bayım" dedim. "Osmanlı bir tehcir yapmıştır. Doğru. Ama katliam yapmamıştır. Ermeniler Osmanlı toprağındaki tek azınlık değillerdir. Tek millet de değillerdir. Kırırna kadar Rusya ve Asya, Kahire'den Atlas Okyanusu'na Afrika, Viyana'ya Otranto'ya kadar Avrupa içlerine dalmış Osmanlı'nın hükümlanlığında 72 millet yaşamıştır. Bir tane daha, 'Kesildik' diyen var mı? Ülkemizi 1919'da işgal eden Yunanistan ve Yunan Ordusu ile kan bağı içindeki Türkiye Rumları böyle bir iddia ile ortaya çıkmışlar mıdır?

Ezeli düşmanı Ruslar'ın esir aldığı ordusunu dahi kesmeyip serbest bırakan Osmanlı, Ermenileri niye kessin, söyler misiniz? Yok eğer, ille de kestiğimizi hala iddia ediyor ve inanıyorsanız, aynı düşünce ve inanç mantığı içinde, 1299'dan 1915'e ele geçirdiğı her ülkenin halkı ile barış içinde bir arada yaşayan, onları dilleri ve dinleri başta özgür bırakan, Avrupa'nın yok etmeye kalktığı Yahudilere kucak açan Osmanlı niye sadece Ermeniler'i kesmiştir diye düşünme gereğı duydunuz mu?

Ermeni asıllı profesör bizi sessizce dinliyordu. Bitirince konuşma gereğı duydu:

"Bakın, Hıncal Bey haklı. Aslında ne dünya Ermenileri'nin, ne de ASALA'nın doğrudan Türkiye Cumhuriyeti ile hiçbir sorunu yok.. Mesele şu":

Dikkat edin.. Buradan itibaren okuyacağınız açıklama benim değil, Ermeni asıllı bir Amerikalı bilim adamının...

"Biz Ermeniler kadar, yaşadığı ülkeye uyan, o milletin içinde kaybolup kimliğini yitiren millet yoktur. Fransa'ya, İngiltere'ye, Almanya'ya gidin. Buraya gelin. Eğer bir Ermeni size Ermeni olduğunu söylemezse, kimliğini zor çıkarırsınız. Ne adı ele verir onu, ne de konuşması. Çünkü çoğu adını değiştirir, yaşadığı ülke insanı gibi isim alır

Ermeni dilini evinde bile konuşmaz, unuttur; yaşadığı ülkenin dili, ana dili olur. Bunun sonu ne? Sovyetler Birliği'ndeki kukla Ermeni devletini yok sayıyoruz zaten. Ermeni kimliği yok oluyor. Tehlike bu.. Ermeni gençler dediler ki "Bizim milletimiz yok oluyor.." Önlemek için tek çare, dünya Ermeniler'ini bir araya getirmek. Dünyanın dört bir yanına dağılmış Ermeniler'in yeniden Kafkasya'ya dönmesi sözkonusu olamaz. Böyle bir teklife herkes güler.. O zaman, manevi bir toplanma lazım. Toplumbilim der ki, insanları bir araya getirecek en etkili hedef, gösterilecek ortak düşmandır. ASALA etrafında toplanan Ermeni gençler işte bunu yaptılar. Tarihin boşluk ve belirsizliklerini ve yapılmış hataları kullanarak Türkiye Cumhuriyeti'ni hedef aldılar ve aldıklarını gösteren eylemlere başladılar. Gerçek amaçları Türkiye'yi zorlamak değil, Ermeni kimliğinin varlığını korumaktır."

Hıncal Uluç'un 2 şubat 2001 tarihli Sabah gazetesinden özetleyerek aldığımız bu yazısının, özellikle 1915 Tehcir hadisesini anlatan bölümü isabetli ve aydınlatıcıdır. Ancak, Ermeni asıllı profesörün "Ermeni kimliğini canlı tutmak" gibi bir bahaneyi "ASALA teröristlerinin 60 diplomatımızı şehid etmesine" sebep göstermesi terörü desteklediğini göstermektedir. Fransa ve diğer dış güçler de Ermeniler'i "Milli kimlik" damarından yakalayarak provake etmekte ve tetikçi olarak kullanılmaktadırlar. Ermeniler milli kimliklerini korumak istiyorlarsa Türkiye'deki Ermenileri örnek almalılar. Milli kimlik terörle, iftira yasaları ile değil; yaşayarak korunur.

KARŞI PROPAGANDA

Ermenistan'da hükümetin 'gayriresmi maşalığını' yapan Taşnaksutyun Partisi, soykırım yasalarından sonra sıranın Türk Ermeni sınırının değiştirilmesine geleceğini açıkladı.

Ermenistan'da Türkiye'ye karşı yürütülen kampanyanın önderliğini yapan aşırı milliyetçi Taşnaksutyun (Ermeni Devrimci Federasyonu) şimdi de sınırların değiştirilmesini gündeme getirdi.

Muhalefette olan, ancak iktidarla iyi ilişkiler içinde bulunan, şimdiki Devlet Başkanı Robert Koçaryan'ın da içinden geldiği Taşnaksutyun'un yöneticilerinden Maryo Nalbantyan, bir süre sonra Türk-Ermeni sınırının gözden geçirilmesinin zorunlu hale geleceğini öne sürdü.

Taşnaksutyun, Ermenistan'ın resmi yollardan yapamadığı girişimlerin ardındaki güç olarak da biliniyor.

Ermeni basınında yer alan haberlere göre Nalbantyan, sözde soykırımın diğer ülkeler tarafından kabul edilmesinin ardından sınırın değiştirilmesi konusunun gündeme gelmesi gerektiğini ileri sürdü.

Türkiye'den hangi yolla "tazminat" isteneceğinin henüz kesinleşmediğini bildiren Nalbantyan, "ABD'de yaşayan en az 10 bin Ermeni soykırım sırasında uğradıkları maddî ve manevî zararın tazmin edilmesi için bireysel olarak mahkemelerde dava açtı" dedi.

Ermeni yetkili, parti temsilcilerinin Yunanistan, Kıbrıs Rum Kesimi ve İran'daki temasları için "Ortak çıkarlarımız

bulunan dost ülkelerle ilişkilerimizi güçlendirmeye çalışıyoruz" dedi.

Osmanlı topraklarındaki Ermeni ayaklanmasını başını çeken ve "Ermeni İhtilal Cemiyetleri Birliği"nin kısa adını alan Taşnaksutyun 1890'da kurulmuştu. Rus sosyal devrimcileri örnek alarak Osmanlı İmparatorluğu, Rusya ve İran'da örgütlenerek çetecilik ve terör yöntemlerini benimseyen Taşnaksutyun, Birinci Dünya Savaşı'nda, Osmanlı'ya karşı Rusya ile işbirliği yapmıştı. 2 Aralık 1920'de Kızıl Ordu'nun müdahalesiyle Rusya'dan kovuldular. Taşnaklar daha sonra, Sovyetlerin dağılmasıyla yeniden ortaya çıktı ve eski iddiaları yine sürdürmeye başladı. (Cenk Başlamış, 9.02.2001 Milliyet-Moskova)

Kim Kimden Özür Dileyecek?

Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan, CNN Türk programcısı Mehmet Ali Birand'ın sorularına verdiği cevapta, "Tek isteğimiz Türkiye'nin soykırımı kabul edip, özür dilemesi" diyor. Tabii ardından da, diasporanın tazminat talebinde bulunma hakkı olduğunu söylemekten de geri kalmıyor.

Bir avuç(3 milyon) Ermeni, yalan ve iftira ile 70 milyonluk Türkiye'yi dize getirmek peşinde!

"Türkiye soykırımı kabul etsin, bizden özür dilesin, sonra ilişkilerimizi iyi yönde geliştirelim" diyor.

Tam Don Kişot'luk bir salvo! Kim kimden özür dileyecek?

Diaspora'yı ve Fransa'yı arkasına alan Koçaryan bir Ermeni hinliği sergileyerek nazikçe, aba altından sopa gösteriyor.

Türkiye bu kurugürültüye papuç bırıncak değil elbette!

Fransa ve Ermenistan kara listeye alınmalı her türlü ticari ve siyasi ilişki dondurulmalıdır. Ta ki, Fransa Parlamentosu'nda alınan ve Cumhurbaşkanı Chirac tarafından onaylanarak yasa haline gelen karar, yeni bir yasa ile geri alınmaya kadar.

Fransa, menfaatine dokunuca geri adım atacaktır.

M.Ali Birand'ın, Ermenistan'a giderek, Devlet Başkanı Koçaryan'la yapmış olduğu mülakatın önemli bölümleri şöyle:

BİRAND: Fransa'da alınan karar sizin için ne ifade ediyor? Amacınıza ulaştınız mı?

KOÇARYAN: Bu öncelikle Fransa'daki Ermenilerin amacıydı. Onlar "Ermeni soykırımı"nın kabul edilmesini istedi. Ben de kendi adıma Fransa'nın bu asrın başında gerçekleşen bu olayı teyid etmiş olmasını kutluyorum.

2001 Ermeni yılı ilan edildi. Diğer parlamentolardan karar çıkması için seferberlik ilan edileceği söyleniyor...

-2001'i kim Ermeni yılı ilan etti? 2001 Hıristiyanlığı kabul edişimizin yıldönümüdür. Ama bunun soykırım ve öteki problemlerin yılı olarak kabul edilmemesi gerekir. Sanıyorum ki diasporadaki Ermeniler çaba gösterecek. ABD'deki Ermenilerin Amerikan vatandaşı olarak bu hakkıdır.

Uluslararası kampanyayı Erivan mı, diaspora mı yönetiyor?

-Sovyetler zamanından beri Ermenistan bu sorunlarla uğraşmadı. Bunu Ermeni diasporası sürdürdü. Diaspora soykırımında ölenlerin ve bu acıyı çekenlerin torunlarıdır. Bu soruna kayıtsız kalamazlardı. Ermenistan bağımsızlığına kavuştuktan sonra bu konuda tutumunu belirgin kılmaya mecburdu. Benim tarafımdan BM kürsüsünde ve AGİT konferansında yapıldı. Ama ben ne Amerikan Ermeni cemaatini yönetiyorum ne de Fransız Ermeni cemaatini. Ben nasıl Amerikan kongresi üzerinde baskı kurabilirim?

Türkiye'den ne istiyorsunuz?

-Eğer bir kişi ya da bir ulus onurunu savunmaya çalışıyorsa, bu durum zaten bu duruşu haklı kılar. İki komşu ülke arasındaki bu sorunun bir hukuki sonucunun olmasını kimse beklememeli. Bu daha ziyade hakkın yerini bulmasıdır. Benim için sorunun özü budur. Ben biliyorum ki, Türkiye'de

şöyle bir görüş var: "Eğer soykırım tanınırsa Ermenistan muhakkak toprak talebinde bulunacaktır. Bunun hukuki bir zemini yoktur ama diasporadakiler tazminat talebinde bulunabilirler. Eğer Osmanlı Bankalarında bir paraları kalmışsa bu onların hakkıdır."

Birand'ın, Koçaryan'la yaptığı bu mülakatın yayınlandığı günlerde, Hınçal Uluç, 2şubat 2001 tarihli Sabah gazetesindeki yazısına şöyle bir dipnot düştü:

"Birand!...

M.Ali Birand, gene olağanüstü bir gazetecilik yaptı ve gündemin en civcivli, en kızgın olduğu günde Manşet'i Ermenistan Cumhurbaşkanlığı'na taşıyarak, Başkan Koçaryan'la bir söyleşi yaptı.

Alkış...

Ama beni fena halde rahatsız eden bir hava oldu. Koçaryan ısrarla "Genosid= Soykırım" derken, Birand itiraz kaydını hiç koymadı. Sorularını ben 'Biz katliam yaptık. Ardından toprak ve para talebiyle karşımıza çıkmayacağınıza söz verirsiniz, bunu kabulleniriz' demeye getirir gibi algıladım...

Türkiye'nin tezi bu mu?"

Fransa'ya Tazminat Davası Açmalıyız

Basın Konseyi Başkanı ve Hürriyet Gazetesi Başyazarı Oktay Ekşi'nin, tazminatla ilgili yazısını okuyunca ferahladım. Demek ki düşüncemizde yalnız değiliz. Biz, Ermeni katliamlarından zarar gören Türk vatandaşlarının yakınları Erivana tazminat davası açsın derken, Sayın Ekşi, ileri bir adım daha atarak Fransa'ya karşı tazminat davası açmamızı teklif ediyor. Evet, Erivan'la birlikte Fransa'ya karşı da tazminat davaları açmalıyız. Şehit diplomatlarımızın yakınları başta olmak üzere, Ermeni mezalimine maruz kalanların yakınları da Ermeni hamisi ve kışkırtıcısı Fransa'ya tazminat davası açmalıdır. Bu meselenin üstesinden ancak bu şekilde gelinebilir.

Muhatabımız var!

1890 'da İstanbul'daki Yedikule Ermeni Hastanesi'nin bahçesinde hazırlanarak, Erzurum'daki Ermeni çetelerine gönderilen plana göre çıkartılan 20 Haziran 1890' Erzurum İsyân'ında şehid edilen Türklerden başlayarak, 1994 yılında Atina'da Ermeni teröristlerce şehid edilen Türk diplomatı Haluk Sipahioğlu'na kadar, Ermenilerce öldürülen yüzlerce, binlerce Türk'ün hakkını arayalım. Karbağ'da Ermenilerce katledilen Türklerin hakkını hukuki yollardan arayalım. Fert ve devlet olarak hukuki yollara başvuralım. Çünkü muhatabımız var.

Muhatabımız, Ermeni terörüne meclisinde yasa çıkararak sahip çıkan Fransa, Ermenistan ve Amerika'da, Fransa'da yasal statü kazanarak Ermeni terörüne öncülük yapan Ermeni kuruluşlarıdır. Fransa'yı AIHM'ne şikayet ederek, tazminat davası açan Avukat Sedat Vural'ı yeni davalar açarak destekleyelim. Ermeni karalamasının önüne geçmenin yegane yolu da budur. Hesap sorulan konumundan çıkıp, hesap soran konumuna geçmektir.

Oktay Ekşi "Tazminatı biz talep edelim" başlıklı yazısında özetle şu görüşlere yer veriyor:

Tazminatı Biz Talep Edelim

Demokratik İlkeler Derneği önemli bir iş yaptı. Türklerin 1915-1922 arasında 1.5 milyon Ermeni'yi öldürerek "20'nci asrın ilk soykırımı suçunu" işledikleri iddasının, saçma olduğunu tanınmış bir uzman sıfatıyla söyleyen Illinois Üniversitesi Tarih Profesörü Justin McCarthy ile Atatürk hakkında en son ve en geniş araştırmaya dayalı kitabı yazan tanınmış gazeteci Anrew Mango'yu İstanbul'a çağırdı.

Prof. McCarthy ile Mr. Mango dün basın mensuplarına konuyla ilgili görüşlerini açıklamışlar. Örneğin McCarthy, "(...) tarihi bir gerçek var. O da türklerin asla böyle bir soykırım yapmadığıdır. Ben inanıyorum ki bu sonunda herkesçe bilinecek, ama biraz vakit alacak" demiş. Ayrıca Erme-

nilerin Türkiye'den tazminat ve toprak talep etmelerindeki aptallığa değinmiş.

Prof. McCarthy'nin sözleri aklımıza getirdi:

Ermeniler tarihi gerçeklere aykırı bir iddiayı böyle yıllarca süren bir propaganda kampanyası sonucu, birtakım ülkelere kabul ettirip Türkiye'den tazminat talep istemeye kendilerinde hak görüyorlarsa, Türkiye neden bunca yıldır süren iftiralar sonucu (Fransa örneğinde olduğu gibi) Türkiye'yi suçlu ilan eden ülkelerden (örneğin Fransa'dan) tazminat talep etmiyor? (Oktay Ekşi,16.03.2001 Hürriyet)

Toprak mı İstemiştiniz?

Ermenistan Devlet Başkanlığı İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Pariur Hayrikyan, Ermenistan'a ait olduğunu iddia ettiği bölgeleri Türkiye'ye ve Azerbaycan'a verdiği iddiasıyla 1921 Kars Antlaşması'nın iptalini talep etti.

Ermenistan haber ajansı Armenpress'in verdiği habere göre, Hayrikyan anlaşmanın iptali için Cuma günü bir kampanya başlattığını ilan etti ve Ermenistan'daki tüm siyasi partilere de kampanyayı birlikte yürütme çağrısı yaptı.

Habere göre, Hayrikyan, siyasi partilere, 1921 yılında Bolşevik Rusya ve Türkiye arasında imzalanan Kars Antlaşması'nın iptal edilmesi için hep birlikte kampanya başlatılması çağrısında bulundu. Hayrikyan, Ermenistan'a ait olduğunu iddia ettiği Kars ve Ardahan ile Azerbaycan'ın Nahçıvan bölgesinin, bu antlaşma ile Ermenistan'ın elinden çıktığını öne sürdü.

Hayrikyan, kampanya çerçevesinde ilk mitingi 16 Mart 2001' düzenleyeceğini belirtti. Hayrikyan, Ermenistan'ın, "müttefiki Rusya'ya da Kars Antlaşması'nın iptal edilmesi için başvurması gerektiğini de savundu. Hayrikyan, Ermenistan'ın önceki devlet Başkanı Levon ter Petrosyan'ı da iktidarı döneminde "anti-Ermeni dış politika izlediği" gerekçesiyle kınadı.(13.03.2001 Türkiye)

Pariur Hayrikyan'dan sonra Mario Nalbandyan da Türkiye'den tazminat ve toprak istedi

Sözde soykırım iddialarını Fransa Parlamentosunda kabul ettiren Ermeniler tazminat ve toprak talebine başladı.

Ermenistan Taşnak Partisi, sözde soykırım iddialarının Fransa'da kabul edilmesinin ardından faaliyetlerini hızlandırdı. Partinin bu faaliyetlerinin daha çok Türkiye'den tazminat ve toprak talebine yönelik olduğu yolunda haberler var. Habere göre, Taşnak Partisi'nin Sosyalist Enternasyonal'deki temsilcilerinden Mario Nalbandyan, Ermenistan Ulusal Basın Kulübü'nde Taşnak Partisi'nin sözde Ermeni soykırım faaliyetleri ile ilgili olarak verdiği bilgilerde, Türkiye-Ermenistan sınırının değişeceğini savundu. Nalbandyan, Doğu Anadolu'nun mutlaka Ermenistan'a katılacağını, Türkiye'nin soykırım için ödeyeceği tazminatın açıklığa kavuşturulacağını da öne sürdü.

Nalbandyan'ın, Ermeni iddialarını kabul etmeyen bir Türkiye'nin AB'ye giremeyeceğini söylediği kaydedildi. Haberde komşumuz İran'ın, Ermeni Taşnak teröristlerine destek olmaya devam ettiği de yer alıyor.

İran'dan Yardım Sözü

Önümüzdeki dönemde Avrupa'da Ermeni sorunu ile ilgilenecek bir büro açılmasını partinin faaliyetleri arasında belirten Nalbandyan, "Açılan Büro, Ermenistan'a ekonomi ve propaganda konularında yardımcı olacak. Ayrıca Ermenistan'ın gayriresmi bir sözcüsü olarak faaliyet gösterecek. Yunanistan, Güney Kıbrıs Rum yönetimi ve İran temsilcileri ile yapılan görüşmeler yararlı oldu. Bu devletler soykırımın tanınması faaliyetlerinde Taşnak'a yardım sözü verdi. Ermenistan ile ortak stratejik çıkarları olan ülkelerle ilişkilerin güçlenmesi gerekir. Türkiye ile diyalogun sürdürülmesi taraftarıyız. Bu diyalog sonunda Türkiye soykırımı kabul etmek zorunda kalacak" iddialarında bulundu. (28.03.2001 Türkiye)

Erivan'da Gösteri

Ermenistan'ın başkenti Erivan'da toplanan yaklaşık bin 500 Ermeni, Türkiye ile eski SSCB arasında 80 yıl önce imzalanan ve Türkiye'nin Kuzeydoğu sınırını çizen Moskova Antlaşmasını protesto etti.

Ermenistan televizyonunun verdiği habere göre, yürüyüş, Ermenistan'daki "Self Determination Birliği" tarafından, 16 Mart 1921'de imzalanan Moskova Antlaşması'nın geçersiz sayılması istemiyle önceki gün yapıldı.

Birlik Başkanı Pariur Hayrikyan, mitingte Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti ile birlikte Kars ve Ardahan'ın Ermenistan sınırlarına dahil edilmesini ve bu talebinin ulusal bir hareket olarak kabul edilmesini istedi. Gösteride Atatürk aleyhine pankartlar da taşındı. (İhsan Dörtkardeş/DHA, 18.03.2001 Hürriyet)

Avrupa'dan aldıkları cesaretle gözlerini Türkiye topraklarına diken ve Avrupalı dostları sayesinde sözde Ermeni Soykırımı tasarısını ABD ve Avrupa ülkelerinde sık sık gündeme getirmeyi başaran Ermeniler toprak talebinde bulunarak, niyetlerini açıkça ortaya koydular. (Orkun Çizmeli-Günay Nuh, 13.03 2001 Akşam)

1921 Kars Antlaşması'nın Komünist Rusya ile Türkiye arasında imzalandığını söyleyen Hayrikyan, Ermenistan toprakları dönemin iki militarist devleti tarafından paylaşıldığını iddia ederek, "Günümüzde Türkiye toprağı olan Kars ve Ardahan Ermenistan'a iade edilmeli. Bunun yanı sıra yine aynı antlaşma ile Azerbaycan toprağı haline gelen Nahçıvan da Ermenistan toprağı olmalı." dedi. Hayrikyan bu görüşün Ermenistan'da milli politika haline gelmesi için siyasi partiler arasında imza kampanyası başlattı.

Daha bir ay önce Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan, sözde Ermeni soykırımı konusunda görüş belirterek, "Türkiye'den yalnız Osmanlı adına özür dilemesini bekliyoruz. Soykırım meselesini ileride Türkiye'den toprak talebinde

bulunmak için kullanmayı düşünmüyoruz" demişti. (Nerdun Hacıoğlu, 13 Mart 2001 Hürriyet-Moskova)

Ermeniler, Avrupa ülkelerine gönderdikleri bir afişte, Doğu Anadolu ve Doğu Karadeniz'i kendilerine ait gibi gösterme cüretinde bulundu.

Ermenistan'da bastırılarak çeşitli Avrupa ülkelerine gönderilen bir afişte, Türkiye topraklarının bir kısmı Ermenistan olarak gösterildi.

Erivan'da bastırılan afişte, "Ermeniler'in Türkler tarafından katledildiği" ve "1.5 milyon Ermeni'nin öldürüldüğü iddiasına yer verilerek, soykırım günü olarak 24 Nisan 1915 tarihi ileri sürülüyor.

Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölgesi ve Doğu Karadeniz bölümünü Ermenistan olarak gösteren yalanlarla bezeli afişte, Keşmir'de yaşanan Hindu-Müslüman çatışmalarında ölenlerin fotoğrafları Türkler tarafından katliama uğratılmış Ermeniler olarak yansıtılıyor. (20.03.2001 Akşam)

II. Mesrop : Avucunuzu Yalayın!

Ermenistan'ın Toprak ve tazminat talebine cevabımızı Ermeni Patriği Mesrop 2 verdi: "Türkiye'nin, Misak-ı Milli hudutları dahilinde verilebilecek hiçbir toprağı yoktur!" Kayseri'de ayine katılan Ermeni Patriği Mesrop 2, Ermenistan'ın toprak talebinin 'birkaç sivri insanın' talebi olduğunu belirterek, "Türkiye'nin Misak-ı Milli hudutları dahilinde verilebilecek hiçbir toprağı yoktur!" dedi.

Kendilerini Türkiye'de yabancı hissetmediklerini ifade eden Mesrop 2, sıkıntılarının olmadığını söyledi.

Ermeni Patriği İkinci Mesrop, yurt genelinden yaklaşık 700 Türkiye Ermenisi'nin bir araya geldiği, Kayseri Surp Krikor Lusaroviç Kilisesi'ndeki dua ve ayine katıldı.

İkinci Mesrop, ayinden önce gazetecilerin Ermenistan'ın toprak talebiyle ilgili sorusuna, "Toprak talebi, sanıyorum resmi bir talep değil, birkaç sivri insanın talebi. Ancak Türki-

ye'nin Misak-ı Milli hudutları dahilinde verilebilecek hiçbir toprağı yoktur" karşılığını verdi. İkinci Mesrop, türkiye'de yepyeni bir nesil yetiştiğini, Türkiye'nin geleceğinden umutlu olduğunu da söyledi.

İkinci Mesrop, AB'ye sunulmak üzere hazırlanan Ulusal Program ile ilgili görüşlerini şu şekilde aktardı:

"Ulusal Program'da aslında azınlıklar yok. Bireysel kültürel haklardan bahsediliyor. Türkiye'deki Ermenilerin bireysel hakları Lozan Antlaşması ile sağlanmıştı ve devam eden bir şey. Ulusal Program'da daha çok yabancı olan gayrimüslimler hakkında hükümler var. Biz yabancı değiliz. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıyız. Bizim de kültürel, bireysel ve cemaat olarak dil, din gibi haklarımız da devletin güvencesi altında ve Cumhuriyet'ten bugüne kadar da devam ediyor. Bununla ilgili bir sıkıntımız yok."

Anadolu'da Ermeni Kilisesi'nin Roma İmparatorluğu tarafından 301 yılında yani 1700 yıl önce resmen tanındığını kaydeden İkinci Mesrop, 1700 yıl önce Aziz Gregor'un Kayseri'de önce piskopos ve ardından patrik ilan edildiğini belirtti. İkinci Mesrop, "Aziz Gregor, böylelikle dünyadaki Ermeni Kilisesi'nin de ilk patriği ilan edilmiş oldu. Aziz Gregor'un anısına yılda 3 kez yortu yaptıklarını ifade eden İkinci Mesrop, bugünkü ziyaretimiz, Paskalya öncesi ziyaret oluyor. Ancak bu ziyaret, 1700. yıla denk gelmesi nedeniyle daha fazla anlam kazanıyor.(24.03.2001 Türkiye

Danışmend: Türkiye Kârlı Çıkar

TBMM hükümeti ile Ermenistan arasında 3 Aralık 1920'de imzalanan Gümrü Barış Antlaşması ile Türkiye'nin Ermeni meselesi sona ermiş, konu resmen kapanmıştır. Ayrıca, TBMM ile Rusya (16 Mart 1921) arasında imzalanan Moskova ve 13 Ekim 1921'de TBMM ile Kafkas Cumhuriyetleri arasında imzalanan Kars antlaşmaları ile Türkiye'nin Doğu sınırları defaaten teyid ve tesbit edilmiştir.

Ermenistan Devlet Başkanı Robert Koçaryan çeşitli konuşmalarında "Ermenilerin Türkiye'den toprak talebinin hukuki dayanağı yoktur" gerçeğini vurgularken, ASALA avukatı ve Ermeni asıllı Fransız milletvekili Patrik Deveciyan gibi fanatik ve provokatör Ermeni diasporası zaman zaman bu gülünç iddiayı ortaya atmaktadır. Uluslararası hukuku ve antlaşmaları hiçe sayarak, herhangi bir yarar sağlamayacağı kesin olan bu komik iddiaları sırf kafalar karışsın ve maksat propaganda olsun diye ortaya atanlar kervanına Pariur Hayrikyan da katıldı.

Ermenistan Devlet Başkanlığı İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Pariur Hayrikyan, Ermenistan'a ait olduğunu iddia ettiği bölgeleri Türkiye'ye ve Azerbaycan'a verdiği iddiasıyla 1921 Kars Antlaşması'nın iptalini talep etti. Hayrikyan, antlaşmanın iptali için başlattığı kampanyaya Ermenistan'daki bütün siyasi partilerin katılması ve ortak bir miting düzenlemesi çağrısında bulundu. Hayrikyan, müttefikleri Rusya'nın da Kars antlaşmasının iptali için başvuruda bulunması gerektiğini söyledi.

Kars Antlaşması Nedir?

Uluslararası alanda kabul görmeyen ilgili devletler arasında sadece Yunanistan tarafından imzalanan ve taraflar imzalamadığı için asla yürürlüğe girmeyen Sev'r'de kendilerine Fransa, Rusya ve İngiltere tarafından vaad edilen toprakları işgal eden Ermenilerle TBMM Hükümeti arasında cereyan eden GÜMRÜ SAVAŞI (1920) sonunda Ermenilerin talebi üzerine Gümrü Barış Antlaşması imzalanmıştır. TBMM'ni 15.Kolordu Komutanı Kazım Karabekir Paşa, Erzurum Milletvekili Süleyman Necati Bey, Ermenistan Cumhuriyetini ise Başbakan Aleksandr ve Kulhandıyan temsil etmişlerdir. 18 maddeden oluşan bu antlaşmanın en önemli maddeleri şunlardır:

1-Kars ve yöresi Türkiye'ye geri verilecektir. 2-Aras nehri-nden Çıldır gölüne kadar uzanan hat Doğu sınırı olarak çı-

zilecek. 3- Sevr Antlaşmasını ve Türkiye çıkarlarına uygun olmayan antlaşmaları Ermenistan hükümeti de kabul etmeyecektir. "Osmanlı, Rus ve bütün cihan istatistiklerinin ve müstakar olan içtimai vaziyetin gösterdiği veçhile, Türkiye hududu dahilinde Ermeni ekseriyetini havi hiçbir arazi parçası mevcut değildir" ibarelerinin de yer aldığı bu antlaşma ile Ermeni meselesi nihayet bulmuş, resmen imza ve taahhüt altına alınmıştır.

16 Mart 1921'de TBMM ile Rusya arasında imzalanan Moskova Antlaşması ile Gümrü'de kabul edilen hususlar Rusya tarafından da onaylanmış, bu antlaşma ayrıca TBMM ile Kafkas Cumhuriyetleri arasında görüşülerek kabul edilmiş ve 13 Ekim 1921'de Kars Antlaşması imzalanmıştır.

Ermenilerin Türkiye'den hukuk tanımaz bir şekilde toprak talep etmeleri yeni birşey değil. Onlara Doğu Anadolu'da bir hayali Ermenistan vaad ederek Türkiye'ye karşı tetikçi olarak kullanan Fransa, Rusya ve İngiltere, uluslararası konjunktürde Türkiye'nin aleyhine bir dolap çevirmek istedikleri zaman Ermeni argümanının düğmesine basmakta diaspora marifetiyle zihinleri bulandırmaktadırlar.

1966 senesinde de Türkiye'nin Doğusundaki 6 vilayetin kendilerine verilmesini talep eden Ermeni diasporası Amerika'da yaptığı gösterilerle büyük gürültüler koparmıştı. Ermenilerin bu ipe sapa gelmez absürd hareketlerini, "İnsanlık tarihinde eşi görülmemiş tuhaf bir dava" olarak nitelendiren tarihçi - yazar merhum İsmail Hami Danişmend, şöyle diyor:

"Hayret edilecek haberlerden biri de, o hayali Ermenistan'a (Doğu Anadolu'ya) yıllardan beri birtakım cumhurreisleri seçilmiş olması gösterilebilir. Cumhuriyet gazetesinin 11 Nisan 1965 Pazar sayısının birinci sayfasında büyük bir resmi çıkmış olan şimdiki (1965) Cumhurbaşkanı Simon Fretisyan, bunların dördüncüsüdür.

O yıl Lübnan'da ortaya atılan bu temelsiz dava o zaman

Amerika'da birtakım nümüayışlere (gösterilere) sebep olmuştı. Mesela Cumhuriyet gazetesinin 10 Nisan 1966 sayısının birinci sayfasının başında iri yazılı şöyle bir başlık vardır:

"Amerika'daki Ermeniler nümüayış (gösteri yürüyüşü) yaptı!"

Sanfransisco'dan gelen bu ajans telgrafında nümüayışçilerin, "Ermeni bağımsızlığını destekleyiniz!" ve "Hür Ermenistan" gibi birtakım dövizler taşıdıklarından da bahsedilmektedir! Yani mesele günün meselesi olmuştu.

Benzeri Görülmemiş Tuhaf Dava

İnsanlık tarihinde benzeri görülmemiş bu tuhaf dava iki yöne ayrılmaktadır: Biri 6 Türk vilayetinin Ermenilere "iadesi", biri de yarım yüzyıldan fazla bir zaman evvel İttihat ve Terakki komitesinin yaptığı, "Ermeni zoraki göçü"nden dolayı bütün dünyada, bütün devletler nezdinde ve bilhassa Birleşmiş Milletler Meclisi'nde Türklük aleyhine şiddetli bir kampanya açılması... Fakat acaba "Ermenistan Yüksek Komitesi" bu iddialarında ne dereceye kadar haklıdır? Bu iki mesele herşeyden önce ilmi ve tarihi yönlerden incelenmelidir:

1- Altı vilayetin Ermenilere "iadesi" ne demektir? Asırlarca evvel fethedilmiş memleketler nasıl ve niçin iade edilebilir? Eğer Birleşmiş Milletler böyle bir esas kabul edecek olursa, dünyanın siyasi haritasını altüst edecek bir vaziyet ortaya çıkar ve bu vaziyetten de en çok Türk ırkı istifade edebilir. Çünkü o zaman biz de Rusya'dan başta Sovyet Ermenistanı olmak üzere bütün Güney Kafkasya'yı; en eski vatanımız olan Türkistan'la bütün Orta Asya'yı Hazar Denizi ile etrafını, Kırım Hanlığı'nı ve bütün Balkan devletleri ile Macaristan ve başka tekmil arazisinden geri isteme hakkını elde etmiş oluruz!

Bilhassa Orta Asya ezelden beri bizim ana vatanımızdır. Ama, Anadolu Ermenilerin ilk vatanı değildir. Çünkü bugün-

kü ilmin kesin surette tesbit ettiği gibi Ermeni milletinin menşei Balkanlardır ve bilhassa Tuna Nehri ile Trakya arasındaki sahadır. Fransa Akademisi üyelerinden ve devrimizin en meşhur tarihçilerinden Rene Grousset'nin "Historie de l'Armeneie des Origines 1071 a" ismindeki kıymetli eserinin 1947 Paris baskısının 66-69. sayfalarındaki izahata göre Ermeniler bir Balkan kavmidir. Milattan önce Rumeli'nden Anadolu'ya geçmişlerdir. İşte bundan dolayı eski Anadolu'daki göçmen Ermeniler'in bugünkü artıkları, ana vatanlarını Türkiye'den değil, eğer isteyebilirlerse, Balkan devletlerinden istemelidirler!

Ermeni Yüksek Komitesinin bizden altı vilayeti isterken, bunların "iadesi"nden bahsetmesi de tarihi bir cahillik delilinden başka bir şey değildir.

2- 27 Mayıs 1915 Perşembe günü çıkarılan "Sevkiyat kanunu" ismi ile meşhur tehcir (göç) kanunu yayınlanmıştır. Acaba savaş içinde düşmanla elbirliği edenlere karşı böyle bir kanun yayınlamayacak tek bir devlet var mıdır?

Herhalde Ermeni komitecileri Türk milletine iftiralar savururken dokuz yüzyıldan beri mevcudiyetlerini ona (Türklerle) borçlu olduklarını düşünebilseler kimbilir ne vicdan buhranları geçirirler!.."

Danışmend'in bu değerlendirmeyi yaptığı 1966 yılından bu yana siyasi coğrafyada bir hayli değişiklik oldu. Sovyetler Birliği dağıldı. Asya Türk Cumhuriyetleri'nin çoğu bağımsızlığna kavuştu. Ancak, İsmail Hami Danışmend'in "Birinci Dünya Harbi'nde kaybedilen toprakların iadesi söz konusu olursa bundan en fazla Türkiye ve Türk ırkı karlı çıkar sözü aynen geçerlidir. Çünkü Büyük Harpte en fazla toprak ve nüfus kaybeden ülke Türkiye'dir.

Harpten önce Osmanlı İmparatorluğu'nun toprakları 7 milyon 213 bin 239 kilometrekare iken, harpten sonra 785 bin 695 kilometrekareye düşmüştür. Yani bugünkü toprağımızın yaklaşık on katı toprak (Özellikle zengin petrol sahaları) eli-

mizden çıkmıştır. Harp sırasında iç karışıklıklar çıkararak, düşmanla işbirliği yapan ve Anadolu'da bir Ermeni devleti kurmak ihtiras ve hayali ile Bütün Türkleri yok etme kararı alan ve soykırım yapan Ermeni teröristlerinin, bu toprakların elimizden çıkmasında rolü büyük olmuştur.

Büyük Harp sonrası nüfus kaybımız da büyük olmuştur. Harpten önce Osmanlı'nın nüfusu 55 milyon 189 bin iken, 1927 yılında yapılan sayımda nüfusumuzun 13 bin 648'e düştüğü tesbit edilmiştir. Nüfusumuzun kahir ekseriyeti, elimizden alınan topraklarda kalmış, savaş sırasında da milyonlarca insanımız şehid olmuştur. (Justin McCarthy, eserlerinde Türk kayıplarını belgelemektedir.)

Savaşa giren tarafların yaklaşık 40 milyonu asker, 10 milyonu sivil olmak üzere 50 milyon insanın kan ve kemikleri üzerinde yaptıkları barış antlaşmaları, üçbuçuk Ermeni diasporasının keyfi için iptal edilebilir mi? Eğer böyle bir yola gitmek kabil olsa, bundan en fazla Türkler karlı çıkmaz mı? Kaldı ki, biz Ermenilerden toprak almış değiliz. 1071'de Alp Arslan, Anadolu'ya geldiği, Romen Diyojen'le savaşıp, onu esir aldığı zaman Anadolu, doğusu ve batısı ile Bizans toprağıydı. Biz Türkler bu toprakları Ermenilerden değil, tarih sahnesinden sildiğimiz Bizans İmparatorluğu'ndan fethettik!

Bir Balkan kavmi olan Ermeniler, Anadolu'da 1700 yıl boyunca göçmen, sığıntı ve azınlık olarak yaşamışlardır.

Bu tarihi gerçekler ortada iken Ermenilerin Türkiye'den toprak ve tazminat talep etmeleri dünyanın en gülünç komedyasından başka nedir?*

* Tarihi Hakikatler, İ. Hami Danişmend, Tercüman, İst. 1979, C2, sh. 93

TBMM KOLLARI SIVADI

Türkiye Büyük Millet Meclisi Dışışleri Komisyonu, 21 şubat 2001 günü aldığı tarihi kararla Ermeni soykırımı iddialarını reddetti ve bunda ısrarlı olunmasını düşmanca davranış sayacağını ilan etti.

Komisyon Başkanı Kamran İnan, Ermeni soykırımı iddialarının dünya kamuoyunda hala canlı tutulduğunu, Fransa dışındaki bazı ülkelerde de bu iddiaların sürdüğünü belirterek, "Ermenistanda kendi azınlığını Türkiye'ye karşı kullanma politikasında ısrarlı görünüyor. Zararını kendileri ödeyecektir. Başkalarına fatura çıkartanlar kendilerinin fatura ödeyeceklerini unutmamalıdır. Umanım gelişmeler o noktaya kadar varmaz" dedi.

TBMM Dışışleri Komisyonu'nda kabul edilen 9 maddelik, "Milletlerarası İddia, İtham ve Saptırmalara Karşı Kanun" başlığını taşıyan metin:

Uluslararası Saptırmalara Karşı Kanun

1-Türkiye, tarihin tespit ve kabul etmediği Ermeni Soykırımı iddialarını reddeder, bunda ısrarlı olunmasını düşmanca davranış addeder.

2- Türkiye, Fransa ve diğer güçlerin 1. Dünya Savaşında, Ermenileri kendi saflarında kullanmalarını, isyana sevk ederek, insan kaybına yol açmalarını kınar.

3- Türkiye, ASALA terörüne verilen destek ve himayeyi şiddetle kınar.

4- Türkiye, Yukarı Karabağ ve Azerbaycan topraklarının işgalini, insanların göçe zorlanmasını kınar, kuvvet kullanarak toprak genişletilmesini reddeder.

5- Türkiye, Bosna-Hersek'te 200 binden fazla insanın, dinlerinden dolayı soykırımına seyirci kalınmasını kınar, Fransa ve diğer Avrupa güçlerinin manevi mesuliyeti bulunduğunu beyan eder.

6- Bütün insanlığı ilgilendiren tarih, siyasi kararlarla değiştirilemez, yazılamaz, saptırılamaz. Hüküm tarihidir.

7- Hükümet, yukarıdaki maddelerde belirtilen gerekçelerin dünya kamuoyunda tartışılması için gerekli tedbirleri alır.

8- Bu kanun, yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

9- Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Kanunun gerekçesi:

Teklifin gerekçesinde, Türk milletini siyasi kararlarla mahkum etmeye çalışanların, yakın tarihlerinin insanlığa karşı işlenmiş suçlarla dolu olduğu hatırlatıldı. Cezayirde 1 milyondan fazla insanın katledildiği kaydedilen gerekçede Ermenistan'ın Yukarı Karabağ ve Azerbaycan'daki işgal, göçe zorlama ve cinayetlerine dikkat çekildi.

ASALA Ermeni terörist teşkilatının, 6'sı Fransa'da olmak üzere 52 türk diplomatını katlettiği ve failerin çok yerde hi-maye gördüğü vurgulandı.

Gerekçe'de, Marsilya eski Belediye Başkanı ve Fransa Eski İçişleri Bakanı

Gaston Deffere'nin ASALA terör örgütü ile Fransa'daki Türk menfaatlerine karşı hareket serbestisi tanıyan bir anlaşma yaptığının da altı çizildi.

Kamran İnan: Bizi çembere almak istiyorlar

Mehmet Ali Kışlalı'nın sorularını cevaplandıran İnan, durumu şu çarpıcı cümle ile özetliyor: "Ekonomimiz güçlü de-

ğil, içte birlik yok, Avrupalı Türkleri istemiyor ve hainlerimiz var"

Türkiye, Ermeni soykırım iddiaları karşısında hazırlıksız yalandı. Mazlum olduğumuz halde itham edildik. Bu geçen ilk tasarı ama son olacağını kim söyleyebilir? Zaman zaman diğer Avrupa parlamentolarında da benzer teklifler gelebilir. Peki ama bundan sonra ne yapmalı, neler hazırlamalıyız. İşte bu mevzuu dış politikadaki engin tecrübesi ile tanınan güçlü isim Kamran İnan beyefendi ile konuştuk. İlk sorumuz "Bu girişiminize sebep olan gelişmeleri özetler misiniz" şeklinde oldu.

İnan- Ermeni iddia ve ithamlarıyla bunun gördüğü desteği yanlış algıladık. ABD'deki ve Fransa'daki girişimleri seçimle izaha kalkttık. Bana göre olay bunların çok ötesinde. Sistematik, bilinçli ve karşılıklı temas halinde Türkiye'yi çembere almak istiyorlar. Türkiye buna karşı çok iyi hazırlanıp mücadeleye girmeli. En zayıf tarafımız kamuoyu oluşturma, halkla ilişkiler ve milli menfaatleri dışarıda savunma konusunda yetersiz kalmamızdır.

Kışlalı- Kim Türkiye'ye karşı bu komployu düzenliyor?

İnan- Bu bir koalisyon ittifakı. Avrupa'da yabancılara ilaveten bu memlekette doğup büyümüş Türk evlatlarının da, çeşitli sebeplerle kendi memleketleri aleyhine faaliyetleri var. Tüm Avrupa memleketleri Türkiye'yi Avrupa dışında tutmaya NATO içindeki etkinliğini azaltmaya çalışıyor. Eski Varşova Paktı ülkeleri bugün Türkiye'nin önüne geçirildi. Fransız ve Alman Başbakanları açıkça Türkiye'ye Avrupa'da yer olmadığını savunuyorlar.

Kışlalı- Bunu neden yapıyorlar?

İnan- Çeşitli faktör var. Genç Türkiye'yi ilerisi için büyük potansiyel rakip görüyorlar. Bundan en çok çekinen de Almanya. Türk dünyasının Asya'da önümüze açılmasıyla enerji koridoru durumuna gelmesi Avrupa'yı rahatsız ediyor. Çok güçlü ordumuz da bu unsurlara eklenince çekinmeleri daha da artıyor.

Kıslalı- Yasa tasarınızın temel gerekçesi nedir?

İnan- Başta Fransa, bazı ülkeler Ermeni iddialarını destekleyen siyasi kararlar almaktalar. Aslında kendi tarihi sorumluluklarını gizlemeye çalışıyorlar. Fransa, Çarlık Rusya ve İngiltere 1.Dünya Savaşı sırası ve sonrasında Ermenileri Türklere karşı kullandılar. Yakın tarihleri insanlığa karşı işlenmiş suç olaylarıyla dolu. Ermenistan'ın Yukarı karabağ ve Azerbaycan'daki işgal, tehcire zorlama ve cinayetleri ortada. Tarih tarihçilere, arşivlere bırakılmalı. Bu kanun teklifi, tarihi hakikatlere ışık tutmak, haksızlığa tepki göstermek amacıyla ve iyi niyetle hazırlandı. "Ermeni soykırım" iddialarını reddedip; burada ısrarlı olunmasını düşmanca tavır addediyor. Ermenileri savaş sırasında kullananları, ASALA terörünü destekleyenleri, Ermenistan'ın Yukarı Karabağ'daki tutumunu kınıyor.

Kıslalı- Tasarıyı bir türlü yaslaştıra madınız?

İnan- Başkanlık, sebebini anlayamadım; İçişleri komisyonu'nu yetkili kılmış. Orada duruyor; nedense Alt Komisyon'a yollamışlar.

Kıslalı- Bunun anlamı ne? Konunun önemini mi kavramadılar? Yoksa başka neden mi var ardında?

İnan- Anlamakta sıkıntı çekiyorum. Bizden ittifakla çıktı. Ermenistan hasmane tutumunu sürdürüyor. Gecikmenin arkasında bir düşünce olduğunu sanmam. İnanmak, düşünmek de istemem. Acaba Cezayir'deki Fransa tutumu esas mı alınmalı, onları kınamak mı isteniyor? Çözemedim.

Kıslalı-Görünür gelecekte çıkmayacak mı?

İnan- Her kaybedilen gün etkinliğini ve anlamını azaltır. Avrupa'da "Türkler söyler ama yapmaz" kanısı vardır. Bunu doğru mu çıkaracağız? Kamu oyumuz bekleyiş içinde.

Kıslalı- Ermeni iddiaları karşısında şimdi "Olaylar soykırım değildir. Bu tarife girmez" hukuki görüşü ortaya atıldı. Ne der siz?

İnan- Doğrudur. İddialar incelendiğinde olayın soykırım anlamı kazanamayacağı görülür. Ermeniler bu konuda yıllar-

dır çalışıyor. 26 bin kitap yazmışlar. Biz ne yapmışız? Ama mesele tarihi bir gerçeği bulma meselesi olmaktan çıkmış. Bir bakıma Haçlı ruhu ve intikamı ortaya çıkıyor.

Kışlalı- Peki ne yapmalıyız?

İnan- Ekonominiz güçlü olmalı. Büyük şanssızlık bugün Cumhuriyet en zor dönemini ekonomi bakımından yaşıyor. Dış müdahaleleri de teşvik ediyor bu durum. Türkiye ne zaman içerde bölünme işaretleri verirse dış güçler baskılarını artırırlar. Türkiye'nin bugün tek güç kaynağı Silahlı Kuvvetler'dir. Her bakımdan disiplinli. Çok iyi modernize edilmiş teçhizatıyla TSK'dır. Onu diplomasinin arkasında tutmaya maalesef Türkiye alışmış değil. Oysa arkasında kuvvet bulunmayan diplomasi retorikten (lafıgüzaf) ibarettir. Bizim diplomasi bu sözü sever ve kuvvet tabirinden de kaçır. (25.03.2001 Türkiye)

TBMM'de Sempozyum

Türk Parlamenterler birliği TBMM'de bir sempozyum düzenledi. 'Tarih boyunca Türk- Ermeni ilişkileri' sempozyumuna katılım yüksekti.

Konuşmacılardan Prof. Türkkaya Ataöv, özetle, soykırım yok, tehcir olayı da abartılıyor; Prof. İlber Ortaylı, Osmanlı kültüründe Ermeni halkına karşı düşmanlık yoktur; Büyükelçi Kamuran Gürün, Fransız bakanları ve milletvekillerini aydınlatmak için Büyükelçimizin Paris'te olması lazım. Büyükelçimizi Fransa'dan geri çağırmanız yanlış olmuştur ve hala Fransa'ya geri gitmemiştir. Eğer böyle devam edersek dışarıda diplomatımız kalmaz; Prof. Taner Timur, Fransa'daki gibi kararların tüm parlamentolardan çıkma ihtimali var. Türkiye'nin bu gelişmeler karşısında toprak ve tazminat talebiyle karşılaşacağını sanmıyorum. Ancak imaj sorunu ortaya çıkacak; E. Dr. Albay Yücel Aktar, Genelkurmay Askeri Tarih ve Etüt Başkanlığı Arşivi, yerli yabancı tüm araştırmacılara açık. 1915'te çıkarılan 3 madde-

lik tehcir yasasında Ermeni adı geçmiyor. Ermeni iddiaları doğru değil. Ermeniler tehcir yasasından önce de devlete karşı isyan planladılar ve Ruslarla birlikte hareket ettiler; E.Korg. Hüseyin Işık, Ermenilerin tarih boyunca en çok rahat ettiği yer Türklerin egemenliğidir, dedi.

TBMM Başkanı Ömer İzgi, sempozyumun açılışında yaptığı konuşmada, Ermeni iddialarının hiçbir bilimsel veriye dayanmadığını belirterek, "Sorun devletler hukuku açısından yoktur. Zira Lozan barışı yürürlüktedir" dedi. (Salih Boztaş,14.04.2001 Zaman)

Sempozyuma bir tebliğ sunan İngiliz tarihçi Andrew Mango, "Türkiye'nin çıkarlarını baltalamaya çalışan Ermenistan, kendi vatandaşlarını daha fazla zarara uğrattıyor" dedi. Sempozyuma Bulgaristan'dan katılan Prof. Salih Baklacı, Ermenilerin arasında Türklere karşı duyulan nefretin nesilden nesile aktarıldığını örnekler vererek anlattı. Rus bilim adamı Prof. Kalina Antatinova Belova, Bölgede görev yapan Rus subayların da hatıralarında, Ermenilerin silahlanarak, Müslüman halkı yok etmeye çalıştığını anlattıklarını söyledi. Prof. Metin Özbek, Van'da 1988 yılında yapılan bir temel kazısı sırasında, Ermeni saldırısı sonucu ölen 300 Müslüman aileye ait toplu mezar bulduklarını açıkladı.İki gün devam eden sempozyuma davet edilen Ermeni tarihçiler ise gelmedi. (15.04.2001)

Yayınlanan Kitaplar

Sistemli ve şuurlu Ermeni propagandasına karşılık malesef Türk cephesinden yeterli bir karşılık görülmez. Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti bu konuda dünya kamuoyunun aydınlanması için şimdiye kadar pek birşey yapmamışlardır. Bırakın yabancı kamuoyunu, meseleyi Türk aydını bile doğru dürüst anlayamamıştır. Bunun neticesinde de bilhassa Cumhuriyet devrinde Batı dillerini bilen aydın Türkler de meseleyi batı kaynaklarından, Batıda yazılmış konu ile il-

gili kitaplardan öğrendiklerinden 1915 olayını sahiden bir Ermeni soykırımını olarak tek taraflı bir olay sanmışlardır. Batı dillerini bildikleri halde eski yazı bilmediklerinden Osmanlıca yazılmış olan ve meseleyi bizim açımızdan izah eden kaynakları da inceleme imkanını bulamayan bir kısım ilim adamlarımız "Osmanlılar devrinde olanlardan bize ne, biz Türkiye Cumhuriyeti'yiz. Osmanlılara biz de karşıyız, o devirde olup bitenler ile bizim ilgimiz yoktur" şeklinde beyanlarda bulunarak bahis konusu olayları tek taraflı olarak görmektedirler.

Osmanlı Yayınları

Meşrutiyet öncesi Ermeni olaylarından başlayarak, Birinci Dünya Harbinin çıkışına kadar ki olayları açıklayan ve bilhassa bunları hazırlayan failleri, tahrikçileri ve etkili güçleri ortaya çıkaran bir kitap hala Türk görüşünü en iyi anlatan kaynaktır.

Muhteva itibariyle, inkar edilmez belgelerden ibaret olan bu eserin ismi: "Ermeni komitelerinin amal ve hareketi ihtilaliyesi" (Meşrutiyetten evvel ve sonra)'dir.

Bu kitap ilk olarak 1916 yılında Osmanlı Devleti Dahiliye Vekaleti (İçişleri Bakanlığı) tarafından hazırlanmış ve İstanbul'da Askeri Basımevinde basılmıştır. Osmanlı Devleti'nin Ermeni isyan hareketlerini açıklığa kavuşturmak için çirkin iftira ve isnatlara karşı elde edilen belgeleri kapsayan kitap ne yazık ki tek büyük kaynak kitap olarak kalmıştır. Ermeni çetelerinin Anadolu'da yaptıkları zulüm ve cinayetlere ait olan bu kitap yabancı dillere de tercüme edilmiştir. 1917 yılında İstanbul'da "Aspirations et Agissements Revolutionnaires de la Constitution Ottomane" ismiyle Fransızca olarak birinci hamur kağıda son derece güzel basılmıştır.

Osmanlı Devleti'nin bu konudaki ikinci tesirli kitabı 1918'de basılmıştır. Kitabın yayınlanmasında büyük emeği geçen

Kazım Karabekir Paşa "İstiklal Harbimiz" isimli kitabında bunun hikayesini şöyle anlatıyor : " 30 Teşrinisanide (Kasım 1918) Harbiye Nazırı Abdullah Paşa'yı ziyaret ettim. Kendilerine iki mesele hakkında görüşümü söyledim. Biri tahliye olunacak şark havalisinde itilaf heyetleri bulunmazsa Ermeni ve Gürcülerin İslamları katliam edecekleri diğeri de İstanbul matbuatımızın Ermeni katliamlarından bahsetmeleri. Gazetelerimiz güya firari ittihat erkanına herşeyi isnatla milleti kurtaracaklarını zannederek lüzumsuz ve pek zararlı neşriyatta bulunuyorlardı. Halbuki Ermenilerin Erzincan, Erzurum, Van, Elviye-i Selasi (Kars, Ardahan, Batum) ve daha şarklarda yaptıkları İslam katliamları kat kat fazla oldukları gibi yeniden başlayacakları da tam bir imha olacaktı. Yapılanların fotoğraflarını 1334 (1918) başlarında istirdat ve ileri hareketinde karargahtan aldırılmış ve İstanbul'a da göndermiştim. şark memleketlerimiz yakılarak viraneye çevrilmiş halkı yığın yığın cesetler halinde bulunmuştur. Gazetelerimizin neden aydınlatılmadığını sordum. Abdullah Paşa hayretle bunlardan hiç haberim yok söylediklerini yazda Meclis-i Vükela'ya okuyayım. Elimizde bir vesika bulunsun dedi. Erkan-ı Harbiye Reisi Cevat Paşa'ya da bunları anlattım ve görüşlerimi yazdım verdim. Gönderdiğim vesikaları da şurada burada buldurdum. Matbuat aydınlandı ve İsmet Beyin başkanlığında bir komisyon bu vesika ve fotoğrafları bir kitap halinde neşretti.

Hükümet ve dairelerin elim vaziyetini birkaç gün içinde gördüm. Beş para sarfı için mesuliyetten korkuyorlardı. Gazeteler de şuna buna en ufak meseleler için hücumlar yaptığından herkes gazetelerimizden de yılmıştı. Ermeni katliamı kitabının Fransızcaya tercüme masrafını verecek gizli ödenek yok idi ve kimse de onbeş altın kadar tutan bu parayı veremiyordu. Teşkilat icraatını şahsına bağlıyanların kendilerinin aradan çekilivermesiyle ne olabileceğine hazin bir misaldedi. İsmet beyin komisyonunu mahcubiyetten kurtarmak ve hükü-

metimizin bu elim vaziyetini bir yabancı unsura göstermek için derhal cebimden masrafı verdim."

Böylelikle basılmasının hikayesini dinlediğiniz bu kitap Türk 3. Ordusunun 1918 deki Ermeni mezalimini tespit eden Türk Kızılay ve Alman ile Avusturya Kızılhaç temsilcileri rapor ve fotoğraflarından oluşan "Mezalim Dosyası" (Aslı, şimdi Genelkurmay Başkanlığı Harp Tarihi Arşivindedir) belgelerine göre 1918 de İstanbul'da Türkçe basılmıştır. Fransızca tercümesi de olan bu kitabın 1918 de birinci baskısını Ermeniler para ile piyasadan hatta kütüphanelerden toplattıkları için ikinci baskısını Milli Kongre yaptırmıştır. 1919 da bunun Fransızca tercümesini "Documents relatifs aux atrocites commies parles Armeniens sur le population musulmane" adı ile 73 sahife halinde bastırmıştı. Eski yazı ve 69 klişeli olarak korkunç Ermeni vahşetini gösteren fotoğraflara havi bu kitap, "İslam ahalinin dışar olduğu mezalim hakkında vasaika müstenid malumat" ismiyle çıkmıştır.

Bundan başka yine Milli Kongre tarafından "The Turca-Armenian Question The Turkish Point of Wiew" ismiyle İngilizce bir kitap 1919 da basılmıştır. (Türk Ermeni meselesinin iç yüzü adıyla Ayhan Yalçın tercüme etmiştir.)

Bunların dışında yine Osmanlı İçişleri Bakanlığı ve Osmanlı Genelkurmay Dairesi tarafından Türkçe basılan fakat baskısı çok az bulunabilen kitapçıklar vardır: "1919 yılı Temmuz ayı içinde Kafkasya'da (Kars'da) Türklere karşı yapıldığı haber alınan ERMENİ MEZALİMİ (1919)", "The league of nations and the Greeks and Armenians in Turkey (1921) " bunlardan başka 1919 da Batum'da basılan Güneybatı Kafkas Hükümeti tarafından yayımlanan küçük bir kitapçık daha vardır.

Kurtuluş savaşı sırasında Türklerin Batı kamuoylarını aydınlatmaya, kazanmaya yönelik bir propagandaya yöneldiklerini söylemek güçtür.

Yukarıda saydıklarımızın haricinde ise yurt dışında sadece İsviçre ve Fransa'da Türklerin "propaganda" yaptıklarını görüyoruz.

İsviçre de Türkler 1. Dünya Savaşı içinde Ermeni meselesi ile ilgili iki broşür ve bir kitap yayınladılar. Bunlar da matbaadan çıkınca iş bitti zannedilerek gerekli dağıtım yapılamıyarak yabancı ülkelerdeki sefaretlerimizin mahzenlerinde istif edildi.

Fransız yazarları arasında ise Türk propagandasını büyük bir maharetle aktif ve etkili şekilde yürüten üç isim vardır ki onlar : Pierre Loti, Claude Farrere, Madan Gaulis'dir.

Bunlardan eserlerine hicri yıla göre tarihe koyacak kadar Türk ve Müslüman dostu Claude Farrere şubat 1922 de Paris'te bir konferansında şöyle der: " Düşünün ki, Türklerin düşmanlarının parası var ve para her kapıyı açıyor. Düşünün ki bu düşmanların gazeteleri var, Batıda anlaşılması Türkçeden daha kolay bir dil kullanıyorlar. Ermeniler Fransızca yazıyorlar çünkü uzun süre Osmanlı tebaası idiler ve Fransızca Osmanlı Devleti'nde her zaman iki resmi dilden biri idi. Ama Türk ekseriya Fransızca konuşursa da nadiren yazmasını bilir. Üstelik hiç çenesi düşük olmayan bir ırka mensuptur. Düşmanları ise aksine çok ve iyi konuşkandır. Yalanı temel silah yapan için ne korkunç vasıflar! Türk, Avrupa ile hele Amerika ile konuşmadı ve konuşmasını bilemedi. Düşmanları ona veryansın iftira attılar. İyi bilgi alamayan kişilerin nazarında, böylece neden onlar ekseriye haklı ve Türk haksız görünmesin!"

Türk propagandasının son derece yetersiz olmasına karşılık Ermenilerin meselenin çıkışından beri yaptıkları propagandalar neticesinde bugün dünyda aleyhimizde bir kamuoyu oluşmuştur. Prof. Dr. Türkkaya Ataöv'ün Ankara siyasal Bilgiler Fakültesi yayınlarından çıkan "Ermeni sorunu: Bibliyografya" isimli kitap incelendiğinde (Bu konuda tam bir eser olmayıp eksikleri vardır) 403 yayından ancak onda-

birinin dahi Türk tezinin müdafaasını yapmadığını görüyoruz. Bunlardan da büyük kısmı Türkçe olduğundan tesir şansı yoktur.

1919-1922 yılları arasında Fransız kamuoyunda Türkiye hakkındaki fikirlerin oluşmasını sağlayan yayın organlarını inceleyen Doç. Dr. Yahya Akyüz'ün kitabı incelendiğinde görülen şudur: Mütarekeden sonra Fransız basınında Ermenilerin ızdırap içinde bulduklarını bildiren yüzlerce haber çıkmıştır. Taşra gazetelerinde bile bu tür haberlere çok sık rastlanmaktadır. Mesela, le progree de Lyon gazetesi, Ocak 1919 başında Londra kaynaklı aşağıdaki haberi sütunlarına geçirmiştir. "Yetkili kaynaklarca bildirildiğine göre, Türk Ordusu, Kafkasya'da işgal ettiği yerleri boşaltırken, Mütareke hükümlerini hiçe sayarak Ermenilere karşı amansız eziyetlerde bulunmaktadır. Aslında bazı Türkler, Ermenilere öldürücü darbeyi vurma ve ırklarını yok etme şeklindeki Türk politikasını taçlandırma niyetlerini açıkça söylemektedirler."

Bu tür haberlere 1919'un ilk birkaç ayı içinde basında hergün rastlanmakla beraber, Temmuz başlarından çıkan haberler çok daha endişe uyandırıcıdır. Bunların da ilki, Türkiye'deki Ermeni patriği ile piskoposları tarafından gönderilen ve Paris'te 5 ve 10 Temmuzda alınan iki telgraftır. Fransız Akademisi üyelerinden Denys Coehin'in Le Figaro'nun başyazısında yayınladığı ve birincisi le Temps gazetesinde çıkan bu telgraflar şöyledir:

Birinci Telgraf

"Elde ettiğimiz kesin bilgilere göre, şark Ordusunun eski genel müfettişi halen asi bulunan ve Doğu Anadolu'da duruma hakim olan Mustafa Kemal ile yine asilerden sabık Barhiye Nazırı Rauf'un teşkil ettikleri olaylarla milis kuvvetleri Ermeni Cumhuriyetine saldırmak için Erzurum'da toplanıyorlar. Silahları tamamen alınmayan Türk Ordu-

su'nun elinde her türlü imkan var. Ermeni Devletinin kurulmasını engellemek için Kafkas Ermenilerini katletmeyi tasarlıyorlar. Tehlike ciddidir. Müdahale ediniz."

İkinci Telgraf

Hıristiyanlar yeni bir katliam karşısındadır. Kadın ve çocuklardan sağ kalanlar da tehlikededir. Ermeni halkı derhal yardım istiyor. Gecikme kötü olacak."

Bununla beraber Müttefiklerin son vaatlerine kapılan ve savaşta gönüllü olarak onların ordularında çarpıştıkları için esasen galipler safında yer alan Ermeniler, isteklerini Barış Konferansına ve dünya kamuoyuna duyurmak amacıyla mutarekeden sonra Paris'e üç propaganda heyeti gönderdiler. Boğos Nubar Paşa'nın başkanlığındaki "Avrupa Milli Ermeni Delegasyonu" ve Ermeni patriği Monsenyör Terzian'ın başkanlığında din adamlarından kurulmuş bir delegasyon.

Ancak müttefikler bu heyetlerden hiç birinin Barış Konferansında sürekli temsilini kabul etmediler. Aharonian le Temps'e verdiği demeçte "Barış Konferansının dışında bırakılmak Ermeni ulusu için çok acı bir hayal kırıklığı olmuştur." der.

Fakat konferans, istediklerini açıklamaları için Ermeni delegelerini ilk kez 26 şubat 1919' da kabul etti. 28 şubat tarihli le Temps başkamalesinde bu olayı ele aldı: "Ermeni ırkı, ızdıraplarının kendisine hak tanıdığı rövanşını nihayet alıyor. İki Ermeni delegesi, Boğos Nubar Paşa ve Mösyö Aharonian büyük devletler konseyi önünde istediklerini açıkladılar. Onların hak iddialarını imtiyazlı bir karşılama bekliyordu. Mazlum bir halkın temsilcileri, zaten herkesin sempatisini peşinen kazanmıştı."

Le Matin gazetesi de Boğos Nubar Paşa ile mülakat yapmış, fotoğrafı ile beraber Paşanın görüşlerini de birinci sayfanın birinci sütununda yayınlamıştı.

Şubat 1919'da Londra'da çıkan Pall Mall Gazete, Ermeni askeri misyonunun şefi general Torcom'un bir makalesini

neşretmişti: "Ermeni müttefiklerin Ermeni Devletini tanımak lütfunda bulunacaklarını umuyor. Ermeni Devleti, Akdeniz kıyısında Antalya'dan İskenderun'a, Karadeniz'de Sinop'tan Batum'a kadar uzanacak ve Bakü'nün Güneyinde olmak üzere Hazar Denizinde de bir limanı bulunacaktır. Kilikya'ya gelince, bu bölge Ermenistan'ın hayati önem taşıyan ayrılmaz bir parçasıdır."

Ermeniler isteklerini gazeteler, broşürler, kitaplar, dostluk ve yardım cemiyetleri ve Paris, Marsilya gibi kendi cemaatlerinin de kalabalık olduğu büyük merkezlerde düzenledikleri konferanslarla ve Yunan propagandası ile işbirliği yaparak kamuoyuna duyurmaya, benimsetmeye uğraştılar. Özellikle Yunanlılar gibi, konferanslarla kamuoyunu etkilemeye çalıştılar ve bunları ayrıca broşürler halinde yayınladılar: Le Renaissance de Orient (Doğunun terkar canlanması) başlıklı broşür gibi 1919 başında yayınlanan ve Milli Ermeni yardım Derneği menfaatına satılan bu broşür, Aralık 1918'de Paris'te, Akademi üyesi, milletvekili ve eski bakanlardan Denys Cochin'in yönetiminde Ermeniler ve Ermeniseverlerce verilen konferansları içine alır.

Ermeniler Avrupa'daki propagandalarında hak iddialarını, milliyetler prensibi ile hissi- tarihi delillere dayandırıyorlardı. Ermeni propagandasının en çok kullandığı ve en etkili görülen sloganı ise "Mazlum Ermenistan" ve "Katliamlar temasıdır."

"Mazlum Ermenistan" sloganı şu şekilde kullanılmıştır: "Zihni bakımdan geri, politik bakımdan barbar bir ırk olan Türkler, üstün bir ırk, medeni ve çalışkan bir halk olan Ermenileri katletmiştir. Katletmektedir. Bu yüzden, Ermeni halkı yer yer azınlıkta kalmış olabilir. Ancak, bu nedenle Ermenilere istedikleri toprakları vermemek adalete sığmaz; Katliamların kurbanları da kurbanlar hesabına katılmalıdır; yoksa bu, barbarlığın hakka, kaba kuvvetin adalete üstünlüğünü onaylamak demektir."

Şu halde "Mazlum Ermenistan" sloganı ile Ermenilerin Fransa'da kamuoyunun desteğini kazanması kolaydı. Ancak, Ermenilerin ve Fransız dostlarının hataları, kamuoyunun problemi bu açıdan değerlendirmesini geniş ölçüde engelledi.

"Katliamlar"dan bahsedilirken "trajediden kaçabilenler"in miktarı üzerinde durulmakta, böylece olayların vahşeti anlatılmak istenmektedir. Antalya'dan Hazar Denizine uzanacak bir Ermeni İmparatorluğu kurulması istenirken de Ermeni nüfusuna ilişkin büyük rakamlar verilmektedir. Bu taktik kamuoyunun dikkatinden kaçmamıştır.

Ermeni tezinin savunucuları, Anadolu'da Ermeni nüfusunun azalması konusunda kamuoyuna çelişik bilgiler verdikleri için de inandırıcı olamamışlardır.

Türk propagandası da "Mazlum Ermenistan" sloganına şiddetle karşı çıkmış, katliamların abartıldığını, her zaman önce Ermenilerin Türkleri öldürmeğe giriştiklerini ileri sürmüştür. Pierre Loti şu olayı nakleder: "1896 katliamları sırasında Anadolu şehirlerinden birinde, Fransız bayrağı altındaki konsüllüğe mümkün olduğu kadar fazla Ermeni toplayan Fransız konsülü, civarda olup biteni anlamak için terasa çıkar çıkmaz arkasından iki kurşun kulaklarında vızlar. Başını çevirince ne görsün? Komşu evden bir Ermeninin teki ona nişan almıyor mu? Sinsi saldırgan yakalanınca demiş ki: Türkler suçlandırılınsın diye ve konsüllerinin ölümü ile Fransızlar onlara cephe alır umuduyla ateş ettim."

Bir gazetenin İstanbul muhabiri de "katliam"ları şöyle açıklar: "Türkler Ermenileri katletmişlerse, Ermeniler de Türkleri aynı ölçüler içinde öldürmüşlerdir. Aradaki tek fark, Ermenilerin kanı akınca alemi ah vahlarıyla doldurması, oysa Türklerin rövanşı susarak beklemeleri idi.

Yeni Yayınlar

Akdeniz Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr.Nurşen Mazıcı, Ermeni soykırımını iddiasını taşıyan kitapların söylendiği

gibi 10 binlere ulaşmadığını, sadece 1545 olduğunu açıkladı. Mazıcı görüşlerini şöyle dile getirdi: "Türkçe, Ermenice, İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, Rusça ve Arapça dillerinde yazılmış 824 kitap olmak üzere toplam 1545 adet yayın var. Batı dillerinde yayınların çoğunluğu da tarihçi akademisyen olmayan kişilerce yazılmıştır. Ermenilerin 1915'te soykırma uğratıldıkları iddialarına dayanır ancak hiçbir belgeye dayanmaz."

Doç. Dr. Nurşen Mazıcı, konu ile ilgili yapılacak yayınlarda, hangi taraftan daha çok insan öldü tartışmasının yersiz olduğunu, soykırım iddialarına Batılı ülkelerin Türkiye'da görev yapmış olan diplomat ve elçilerinin ülkeleriyle yaptıkları yazışma, mektup ve gözlemlerden örnekler verilmesinin daha etkili olacağını söyledi. (14. 03. 2001 Milliyet)

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü'nün Osmanlı arşiv belgelerini içeren ve soykırım iddiasıyla "yavuz hırsız" rolünü üstlenen Ermenilerin asıl katliamı kendilerinin yaptığını ortaya koyan üç yeni kitap yayınlandı. Kitaplarda, Ermeniler'in 518 bin Türk'ü katlettiği belgelerle gözler önüne seriliyor. Savaş sırasında 2 milyon dolayında Türk'ün öldüğü biliniyor. Söz konusu belgeler, bölgede soruşturma yapan komisyonların zabıtlarından, katliama uğrayan halkın heyetler önünde verdikleri yeminli ifadelerden, köylerdeki ihtiyar heyetlerince tutulan ifade zabıtlarından, yine bölgede görevli ordu komutanı, fıkra komutanı, ordu müfettiği gibi komutanların, valilerin, kaymakamların ve polislerin raporlarından oluşuyor. (19 Mart 2001, Milliyet)

Ermenilerin Türk Katliamı Belgeleri

Başbakanlık Devlet arşivleri Genel Müdürlüğü'nün orijinal Osmanlı arşiv belgelerini içeren ve soykırım iddiasıyla "yavuz hırsız" rolünü üstlenen Ermenilerin asıl katliamı kendilerinin yaptığını ortaya koyan 3 kitap yayınlandı.

Kitaplar, Ermeniler'in 518 bin Türk'ü, hamile kadınların sürgülenmesine, çocukların süngülere takılmasına kadar varan insanlık dışı yöntemlerle katlettiğini, belgelerle Türk ve dünya kamuoyunun gözleri önüne seriyor. "Ermeniler Tarafından Yapılan Katliam Belgeleri" adlı kitap iki ciltten oluşuyor. Birinci cildi 1914-1919, ikinci cildi de 1919-1921 yılları arasını kapsayan kitapta, orjinal Osmanlı arşiv belgeleri yer alıyor.

Savaş sırasında 2 milyon dolayında Türk'ün çeşitli nedenlerle yaşamını yitirdiği biliniyor. Ancak bu kitapta yer alan 89 adet orjinal belgede 518 bin 105 Türk'ün, Ermeni komiteleri tarafından katledildiği kesin olarak belgelerle kanıtlanıyor.

Söz konusu belgeler, bölgede soruşturma yapan komisyonların zabıtlarından, katliama uğrayan halkın heyetler önünde verdikleri yeminli ifadelerden köylerdeki ihtiyar heyetlerince tutulan ifade zabıtlarından , yine bölgede görevli ordu komutanı, fıkra komutanı, ordu müfettişi gibi komutanların, valilerin, kaymakamların, mutasarrıfların, polis müdürlerinin, hakim ve savcılarının, Düyun-u Umumiye memurlarının ve Muhacirin Tahkikat Komisyonlarının raporlarından, o dönemde bölgedeki Rus hastanelerinde görev yapmış yabancıların tuttukları günlüklerden oluşuyor.

Her ciltte önce belgelerin transkripsiyonları, Türkçe ve İngilizce özetleri yer alıyor. Belgelerin transkripsiyonlarından sonra fotokopileri veriliyor. Her cildin sonunda, o cilt içindeki belgelerde konu edilen ve Ermeniler tarafından katliama tutulan Türklerin sayısını gösteren bir istatistiki cetvel bulunuyor.

Belgelerde asıl katliamın işgalci ülkeler ve Ermeni işbirliği ile Türkler'e uygulandığı açık biçimde görülüyor. Kitapta yer alan orjinal belgeler, üstelik bu katliamın tam anlamıyla insanlık suçu niteliğinde olduğunu ortaya koyuyor. Kadın ve çocuklara tecavüz edilmesi, kadın ve çocukların boğazlarının kesilerek öldürülmesi, eşlerinin önünde kadınlara tecavüz edilmesi, hamile kadınların karınlarının süngülenmesi, çocukların süngülere takılarak teşhir edil-

mesi gibi utanç verici ve insanlık dışı savaş suçlarının Ermeniler tarafından Türk insanına uygulandığını kitaptaki belgeler kanıtlıyor.

Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Selçuk Polat, bu kitabın önsözünde , Ermeniler'in, Osmanlı Devleti içinde teba-i sadıka olarak anıldıklarına, devlet yönetiminin çeşitli kademelerinde önemli görevler aldıklarına işaret etti. Osmanlı Devleti'nin gücü zayıflamaya başlayınca, Batılı devletlerce Osmanlı Devleti üzerindeki emellerinin hayata geçirilmesi demek olan "Şark Meselesi"nin ortaya atıldığını hatırlatan Polat, şöyle devam etti:

"Bunun sonucunda yüzyıllarca süren ahenk bozulmuş, huzur içinde yaşayan farklı dil, din, ırktaki insanlar milli ve siyasi ayrılık rüzgarlarının da etkisi ile farklı bölgelerde kendi devletlerini oluşturmuşlardır. Bu oluşumları örnek alan Ermeni toplumu da imparatorluğun hiçbir vilayetinde çoğunluğa sahip olamadıklarını unutup, birinci Dünya Savaşı'nın çıkmasını da fırsat bilerek aynı hevese kapılmış ve vatandaşı oldukları Osmanlı Devleti'ne karşı silahlı isyan başlatıp, Doğu Cephesi'nde Rus ordusu ile işbirliği içine girmişlerdir. Bunun sonucunda zamanın Türk Hükümeti'nin aldığı kararlar cephe gerisinin emniyeti bakımından gerekli görülen yerlerdeki Ermeni vatandaşlar savaş alanından uzaklaştırılarak güvenli bölgelere sevk edilmişlerdir."

Ermeniler'in Rus ordusunu destekleyen faaliyetleri sırasında birçok Türk'ü katlettiklerinin belgelerle sabit olduğunu vurgulayan Polat, şunları kaydetti:

"Gerçekten bu dönemde yüzbinlerce Türk insanının katledildiği bilinmesine rağmen, Türk-Ermeni ilişkileri sosyal ve siyasi yönden Türk kaynaklarına, özellikle de birinci el arşiv kaynaklarına dayandırılarak ortaya konulmadığı için, haksız yere Türkler aleyhine propagandalar yapılmıştır ve yapılagelmektedir."

İki ciltlik bu kitabın, Ermeniler'in Anadolu ve Kafkaslar'da planlı olarak Türk nüfusunu yok etme çalışmaları belgeleri ile ortaya koyduğunu ifade eden Polat, kitabın önsözünde, "objektif bir şekilde belgelere dayanılarak hazırlanan bu eserin yayınlanması ile dünya kamuoyunun, Ermeni sorununun ve terörün aslının ne olduğunu, temelinde hangi unsurların ve güçlerin bulunduğunu bu defa da Türk kaynaklarından görüp değerlendirmesi" dileğinde bulundu.

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü'nün yayınladığı diğer bir kitap ise Ermeni Komiteleri (1891-1895)... Sultan 2. Abdülhamid döneminde, Osmanlı Devleti sınırları içinde Ermeniler tarafından kurulan komitelerin hedef ve amaçlarının ne olduğunun, nasıl cinayetler işlediklerinin, nasıl isyan girişiminde bulduklarının, yabancılardan nasıl yardım gördüklerinin ortaya konması için Zaptiye Nazırı Nazım Paşa başkanlığında kurulan bir karma komisyonca hazırlanan rapor, transkripsiyonu yapılarak basıldı.

Raporda, devletin Ermeniler'e olan güvenini göstermesi açısından, o tarihe kadar kendilerine devlet tarafından verilen imtiyazlar, devlet dairelerinde görevli Ermeniler'in sayı ve unvanları, Ermeniler'in oturduğu vilayetlerdeki genel nüfus ve Ermeni nüfusunun genel nüfusa oranı da veriliyor. Rapor da sözü edilen olayları destekleyen, Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü arşivlerindeki çeşitli belgeler de dipnotlar kısmında gösteriliyor.

"Osmanlı Devleti'nde Meşrutiyetin İlanından Önce ve Sonra Ermeni Komitelerinin amaç ve Faaliyetleri" adını taşıyan üçüncü kitap ise Fransızca basıldı. Ermeni sorununun başlangıcının ve gelişmelerin çok yönlü olarak ele alınıp anlatıldığı, ilk olarak 1917 yılında Fransızca olarak yayınlanan bu kitap, yeniden basıldı. Bu üç eser, Ermeni sorunu ve terörünün gerçekte ne olduğunu, temelinde hangi unsurların ve güçlerin bulunduğunu orjinal belgelere dayanarak, objektif biçimde Türk ve dünya kamuoyunun gözleri önüne seriyor. (18 Mart 2001 AA)

Ermeni Mezalimi Dünyaya Tanıtılıyor

Devlet Arşivleri Eski Genel Müdürü İsmet Binark'ın, tarihi gerçeklere ışık tutan "Asılsız Ermeni iddiaları ve Ermeniler'in Türkler'e Yaptıkları Mezalimler" isimli kitabı bütün dünyaya dağıtılıyor.

Binark, başarılı çalışmaları ile çeşitli kurumlar tarafından ödüllendirildi. 1988 yılında Türk Ocakları Genel Merkezi'nde yayımlanan "Ermenilerin Asılsız Soykırım İddialarına Cevap!" isimli kitaba da imza atan binark, çalışmalarında ağırlıklı olarak, Türkler'in Ermeniler'e değil, Ermeniler'in Türkler'e karşı soykırım yaptıklarını orjinal arşiv belgeleri ışığında ortaya koydu.

Yılmaz Öztuna, 15 Mart 2001 tarihli Türkiye Gazetesindeki başyazısında Binark'ın eserini tavsiye ederek şöyle demektedir:

"Ermeniler'in 1915'te ne halt karıştırdıklarını, arşiv belgelerini okuyarak öğrenmek isteyenler, geçen ay Ankara Ticaret Odası'nın konunun seçkin uzmanı İsmet Binark'a yazdırıp çok güzel bir cilt halinde bastırıldığı kitabı okuyabilirler. Türkiye Büyük Millet Meclisi de bu konuda, bir uzmanlar heyetine önemli bir kitap yazdırdı. Baskısı bitmek üzeredir. Zira bugünkü kuşaklar, Ermeni meselesini bilmiyorlar.

Şehit Diplomatlarımız

Diplomatlarımıza yönelik Ermeni terörünün ilk işaretleri 1970'li yılların başında ABD'de görülmeye başlamış, 1973 Ocak ayında iki diplomatımız; Los Angeles Başkonsolosu Mehmet Baydar ile konsolos Bahadır Demir öldürülmüştü.

Dışişleri'ndeki arkadaşlar o zaman "ABD'deki Ermeni derdini bilmeyen yoktur. Her nisan ayında törenler yaparlar. Türklüğe küfrederek. ABD yetkilileri de resmi bandomuzukalarını yollar. O günlerde Türk diplomatlar ABD yetkililerini uyarmaya çalışırlar. Hiç olmazsa resmi desteğe engel olmak isterler. Mehmet Baydar kendisinden önce durumu idare etmek isteyenlerden farklı olarak, çevredeki Türk

düşmanlığına karşı çaba göstermiştir. Belediye başkanıyla iyi ilişkiler kurmaya çalışmıştır. Öldürülmesine de bu sebep oldu" demişlerdi. Aslında Ermeni terörünün ilk işaretini 1967 yılında aynı yerde görevine yeni başladığında, başkonsolos Talat Kulay bir otelde almıştı. Barda içki içerken Türk olduğunu fark eden bir grup Ermeni tarafından çevrilmiş ve tehdit edilmişti.

Ermeni terör örgütü ASALA'nın cinayetlerinin mahiyeti bir süre kavranamadı. Hatta Avrupa'da süren cinayetlerin Rum teröristlerin işi olduğu bile sanıldı.

Cinayetler 1975'te Viyana'da büyükelçi Daniş Tunalıgil'in makam odasında, çalışma masasında öldürülmesi, bundan iki gün sonra Paris'te büyükelçi İsmail Erez ile şoförünün katledilmesiyle devam etti. Son şehit ise 1994'te Atina'da verildi. Büyükelçiliğin 2. müsteşarı Ömer Haluk Sipahioglu öldürüldü.

Süren cinayetler karşısında Türkiye'nin tavrı daha ziyade yurt dışındaki görevlilere zırhlı araç sağlamaktan ibaret kaldı.

Cinayetlerin hızı ise, nedense 1984'te PKK'nın Güneydoğu'daki terör faaliyetleri başladıktan sonra kesildi.

Emekli büyükelçi Bilal şimşir sayıları elliye geçen eseriyle, kendini uluslararası kanıtlamış bir tarihçi olarak Ermeni terörüne kurban gidin meslektaşları; şehit diplomatlarımızın tarihini yazdı.

Her biri biner sayfalık iki ciltte toplanan öyküyü Bilgi Kitabevi yayımladı.

Kitapta her cinayet büyük ayrıntılarla, resmi kaynaklara ve yayınlara dayanılarak anlatılıyor. Örneğin Dışişleri'nin büyük gelecek vaat eden en parlak diplomatlarından Belgrad Büyükelçisi Galip Balkar'ın 9 Mart 1983'te arabasının içinde öldürülmesi konusuna yüz sayfaya yakın bir bölüm ayırmış.

Cinayetten hemen sonra iki Ermeni teröristi Yugoslavların nasıl yakalayıp 20'şer yıla mahkum ettiklerinin ve sonra

hangi gerekçelerle, Miloseviç tarafından serbest bırakıldıklarının, ilginç hafıza tazeleyici öyküsünü okudum. Şimdi katiller Ermenistan'da yaşıyorlar.

Bunlardan Elbekian. "Biz Ermenilerin bir yurdumuz var. Bu yurdu başkaları işgal etmiş. İki bin yıldır savaş halindeyiz" diyor. Levonian adlı diğer terörist ile birlikte büyükelçi Galip Balkar'ı öldürmelerine gerekçe olarak da, "Büyükelçi katliam yapılmadığını iddia ederek Ermeni aleyhtarı kampanyaya katılmıştı. Aynı zamanda Türkiye başbakanlığı'na da ciddi bir adaydı. Bu yüzden onu seçtik" diyor.

Büyükelçi Bilal Şimşir'in iki bin sayfalık, iki ciltlik eseri öyle bir çırpıda okunacak gibi değil. Ama, görünür bir gelecekte birlikte yaşayacağımız anlaşılabilir, 'Ermeni Terörü' hakkında sağlam bilgiler edinebilmek için, daima el altında bulundurulması gereken bir yapıt.

Sadece öldürülen Türk diplomatları cinayetleri ile ilgili önemli ayrıntıları değil, aynı zamanda 80 sayfalık başlangıç bölümünde de Ermeni terörünün 1878'den başlayarak geliştiğini de içeriyor. (M. Ali Kışlalı, 9 Mart 2001 Radikal)

Eğitim Atağı

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) , aralarında 'Ermeni Dili ve Tarihi' ile 'Yunan Dili ve Tarihi'nin de bulunduğu bazı alanlarda araştırmacı yetiştirilmesi amacıyla yurtdışına doktora öğrencisi gönderecek.

Adaylar, yurtdışındaki üniversitelerden doktora yönelik bir programa kesin kabul belgesi sağlamış veya bu üniversitelerde halen doktora programlarına kayıtlı olanlardan gerekli şartları sağlayanlar arasından seçilecek.

Sözlü sınavda başarılı olacak kişiler, başarı sırasına ve üniversitelerce belirlenecek alanlarda ihtiyaca göre araştırma görevlisi kadrosuna atanacaklar. Daha sonra bu öğrenciler, doktora eğitimi için yurtdışına gönderilecek.

YÖK, eğitim, hukuk, bilgisayar bilimleri, elektronik mühendisliği, Ermeni dili ve Tarihi, matematik, Yunan Dili ve Tarihi alanlarını, yurtdışına araştırmacı adayı gönderilecek öncelikli alanlar olarak belirledi. (11 Mart 2001 Zaman)

İnternetçiler Görev Başına!

Teknolojinin en son imkanlarından azami şekilde faydalanan bölücü mihrakların bir kısmının adresini ilk bölümlerde verdiğimiz yüzlerce belki de binlerce sitesi var. Bu sitelerde Ermeni masallarını allayıp pullayıp değişik versiyonlarda anlatıp duruyorlar. Türk gençleri de internet imkanlarından yararlanarak, Ermeni konusundaki gerçekleri dünyaya duyurabilir, yurtdışındaki dost ve akrabalarına Ermeni sorunu sitesini tavsiye ederek, gerçeklerin anlaşılmasına dünya çapında katkıda bulunabilirler.

Ermeni Sorunu internet sitesi (www.ermenisorunu.gen.tr) Türk milleti adına önemli bir hizmeti gerçekleştiriyor. Türkçe ve Batı dilleri ile Ermeni yalanını bütün dünyaya duyuruyor. Ermeni soykırımını Ufo'su ile ilgili gerçekleri yayınlıyor. Basında yer alan önemli makale, mülakat ve haberlere sitede yer veriyor. Siteye üye olmanız halinde, en son gelişmelerden sizi haberdar ediyor. Anketler ve protesto metinleri düzenliyor. Hasılı Ermeni probleminin nabzını tutuyor. 7'den 77'ye internet imkanı olan herkes bu ve Turkish forum, INAF gibi siteleri takip etmeli etkinliklerine iştirak etmeli, görüşlerini bildirmeli, katkıda bulunmalıdır. Ermeni sorunu sitesinin anket çalışmasından örnekler:

Paris Belediye Kurul ve Heykel Komitesi 08 Mart 2001 tarihinde sözde Ermeni "soykırım" kurbanlarına yönelik bir anıtı açmıştır. Yapılan bu eylemi ve bu konuda görev alanları kınıyoruz. Sizde aşağıdaki formun Ad, Soyad ve e-mail bölümünü doldurup Paris Belediye kurul üyelerine ve aşağıdaki faks numaralarına göndereceğiniz protesto metinleri ile kampanyamıza katılabilirsiniz.

"Sözde Ermeni "soykırım" kurbanlarının anısına yönelik bir anıt dikerek tarihi gerçeklerin yanlış yansıtılmasına alet oldunuz. Bu husus "Türk Halkını" aşırı derecede rencide etmiştir.

Tarihi gerçeklerin bu şekilde saptırılmasına kimsenin gücü yetmeyecektir. Ermeni azınlığı, Anadolu'da Türklerle birlikte yüzyıllardır dostluk içinde yaşamış, dinsel ve kültürel kimliklerini korumuşlardır. Bugün bile bu anlayış ve dostluk devam etmektedir.

Britanicca, Türk Halkına Hakaret Ediyor!

Britanicca Ansiklopedisi Türk Halkına hakaret ediyor. Britanicca Ansiklopedisi CD-ROM sürümünde ve internet sitesinde tarihi gerçekleri hiçe sayarak, Türk halkını soykırımcı olarak gösteriyor. Britanicca'nın internet sitesinde, Birinci Dünya Savaşı sırasında ilk soykırım olayının Türkler tarafından Ermenilere uygulandığı yazmaktadır.

Bütün Türk dostlarını Britanicca ansiklopedilerini protesto etmeye çağırıyoruz. Lütfen kampanyamıza katılın.

<http://www.britanicca.com/bcom/eb/article/4/0,5716,115474+8,00.html> adresinde tarihi gerçeklerden uzak çirkin iftiralar yer almaktadır.

Britanicca Ansiklopedisi tarihi gerçekleri yazmadığı sürece ansiklopedilerini almayacağız ve sitelerini bir daha ziyaret etmeyeceğiz.

Türk halkını Britanicca'nın sitesini kınamaya ve Britanicca Ansiklopedisi almamaya davet ediyoruz.

Fransız Mallarına Boykot!

Fransa'nın sözde Ermeni Soykırımı ile ilgili almış olduğu karar arşısında Fransız ürünlerini satın almamayı düşünüyor musunuz?

Paris Belediye Meclis Kurulu Heykel Komitesi 08 Mart 2001 tarihinde sözde Ermeni "soykırım" kurbanlarına yönelik

bir anıtı açmıştır. Yapılan bu eylemi ve bu konuda görev alanları kınıyoruz. Siz de aşağıdaki formun Ad, Soyad ve e-mail bölümünü doldurup Paris Belediye kurul üyelerine ve aşağıdaki faks numaralarına göndereceğiniz protesto metinleri ile kampanyamıza katılabilirsiniz.

Link Verenler

Site, her kişi kurum ve kuruluşun desteğine açıktır. Sitenin daha fazla kişiye ulaşmasını sağlayabilirsiniz. Sitenin logolarını sitenize ekleyerek daha fazla insanın bilgilendirilmesini sağlayabilir ve link verenler bölümünde yer alabilirsiniz. Bu önemli konuda duyarlı olan tüm Türk halkını ve Türk dostlarını siteye destek olmaya çağırıyoruz.

Görüş ve Teklifleriniz

Ermeni Sorunu ile ilgili güncel konuları ve tarihe ışık tutan tüm bilgi ve belgeleri bu siteden bulabilirsiniz. Ermeni Sorunu Web sitemiz sürekli genişleyerek yayına devam edecektir. Sitemize üye olarak, sitemize yapılan ilave bilgileri ve yenilikleri yakından takip edebilirsiniz. Ayrıca sitemizi beğendiyseniz başkalarına tavsiye ederek onların da sitemizden yararlanmasını sağlayabilirsiniz. (www.ermenisorunu.gen.tr)

Ankara'ya Cezayir Anıtı

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Türkiye'nin Fransa Büyükelçiliği'nin bulunduğu bölgede bir alana, "Fransa'nın Cezayir Katliamı" anıtı dikme kararını bildirdi.

Gökçek, yaptığı açıklamada, Paris belediye meclisi'nin aldığı "Ermeni Soykırımı" anıtı dikme kararına misilleme olarak, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin de "Fransa'nın Cezayir Katliamı" nı belleklerde tutacak bir anıt dikme kararını bildirdi.

Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin önümüzdeki günlerde yapacağı Meclis toplantısında, "Paris", "De Gaulle" ve "Strasbourg" caddelerinin isimlerinin de değiştirilmesinin gün-

deme getirileceğini ifade eden Gökçek, haksız ithamlara cevapsız kalınmayacağını bildirdi.

Sözde Ermeni Soykırımı Yasasını kınadıklarını kaydeden Gökçek, insanlığa karşı işlenmiş en büyük suç olan soykırım ile Türkiye'nin damgalanmasını kabul etmeyeceklerini ifade etti. Gökçek, sözde iddialara dayanarak Türkiyeyi bölmeye çalışanlara izin vermeyeceklerini kaydederek, Türkiye'nin Fransa elçiliğinin bulunduğu bölgedeki bir alana kısa sürede, "Fransa'nın Cezayir Katliamı" anıtını dikeceklerini bildirdi.

Fransa Ulusal Meclisi'nin kabul ettiği soykırım iddialarının hiçbir dayanağının bulunmadığını belirten Melih Gökçek, "Türk Ulusunu soykırım yapmakla suçlayan batılılar cinayetlerle dolu tarihlerine göz atmalıdırlar. Fransa'nın Cezayir'de yaptığı katliamın belge fotoğraflarını Metro sergi salonunda sergileyeceğiz." dedi.

(Ankara, AA, 30 Ocak 2001)

Ermeni yüzüzlüğü, Çıldır'ı Çıldırttı

Sözde Ermeni soykırımı iddiasını sürekli gündemde tutan Fransa yüzünden, daha bir yıl öncesine kadar Ermenistan'la ticari ilişkisini geliştirmeye çalışan Kars ve yöresinde hava tersine döndü.

Geçen yıl yapılan Kent Kurultayı'na Ermenistan'dan heyet davet eden ve bu heyetin 'resmi davetli olmadıkları' gerekçesiyle sınırdışı edilmesine tepki gösteren yöre halkı, bu kez Ermenistan'ı protesto etmek için sokaklara döküldü. Ardahan'ın Çıldır İlçesi'nde yağın kara ve soğuğa rağmen miting alanını dolduran Çıldırlılar, "Ermenistan şaşırma, sabrımızı taşıрма" sloganlarıyla bu ülkenin toprak isteminde bulunmasına tepki gösterdiler. Fransa'nın sözde Ermeni soykırım yasasını kabul etmesinin ardından Ermenistan Devlet Başkanlığı'na bağlı İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Paruir Hayrikyan'ın, 1921 Kars Antlaşması'nı tanımadıklarını belirtmesi ve Kars ile Ardahan'ı istemesi, serhat ilimiz Ardahan'ın

dahan'ın Ermenistan sınırındaki ilçesi ıldır'da binlerce vatandaşı ayağı kaldırdı. Çıldır'ın CHP'li Belediye Başkanı Ercan şirin, Aşık şenlik Beldesi'nin ANAP'lı Belediye Başkanı Mülazım Karaçay ve 36 köy muhtarının ortaklaşa düzenlediğı mitingde 2 bin 500 kişi yürüdü. Miting olaysız sona erdi. (18 Mart 2001, Hürriyet)

İSO'da Thing Tank

Ermeni soykırımı iddiaları İstanbul Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Hüsamettin Kavi, Ermeni meselesiyle ilgili kendi gerçeklerimizi bilimsel olarak ortaya koyma zamanının geldiğini bildirdi.

İstanbul Sanayi Odası(İSO) meclisi, sözde Ermeni soykırım sorununu görüşmek üzere dün oğanüstü toplandı. Toplantıda konuşan Kavi, sözde Ermeni soykırımı meselesini geniş boyutlarıyla görüşmek üzere olağanüstü toplanan İSO Meclisi'nhde yaptığı konuşmada, Türkiye'nin soykırım yapmış bir millet olduğu iddiasının hiçbir zaman kabul edilemeyeceğini belirtti. Deniz ticaret Odası (DTO) Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Kaptanoğlu da, Kavi gibi, Ermeni soykırımı iddiaları konusunda bilimsel çalışmaların ortaya konulması gerektiğini vurguladı.

Emekli Büyükelçi şükrü Elekdağ, Ermeni iddialarına karşı bir "Think Tank" fikir üretme kuruluşu oluşturulmasını önerdi.

ANAP İstanbul Milletvekili Bülent Akarcalı da, Ermeni soykırımı iddialarının Batı'da doğru kabul edildiğini, Türkiye'nin hiçbir şey yapmamasının da buna katkı sağladığını savundu. Akarcalı, "Ermeni diasporasının yalancı olduğunu ispat edebiliriz." dedi. (Türkiye, 28 şubat 2001)

İÜ'den Ermeni Konferansı

Ermeni soykırımı iddialarını çürütmek için Uluslararası Ermeni Konferansı düzenleniyor. Konferansa Ermeni bilim adamları da davet edildi.

Batı'da Türkiye'yi sıkıştırmak için sık sık gündeme getirilen ve Fransa Ulusal Meclisi'nce yasalaştırılan Ermeni soykırımı iddialarına cevap vermek için İstanbul'da 24-25 Mayıs tarihlerinde 'Uluslararası Ermeni Konferansı' düzenlenecek. İstanbul üniversitesi tarafından bayram öncesinde hazırlık çalışmalarına başlanan konferans için 60 bilim adamına davetiye gönderildi. Türk İşbirliği ve Kalkınma Ajansı'nın (TİKA) kurucularından olan ve Dışişleri Bakanlığı'na 5 yıl 'Türk Cumhuriyetleri Başkanşmanlığı yapan Prof. Dr. Mehmet Saray ve İÜ Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Selçuk Erez'in başkanlığında yürütölen konferans çalışmaları sürüyor.

Karşı Propaganda Ekibi

Prof. Dr. Mehmet Saray'ın verdiği bilgiye göre, konferansa 40 akademisyen, konuşmacı olarak katılacak. Aralarında Ermeni bilim adamlarının da bulunacağı 20 bilim adamı yurt dışından, 20 bilim adamı da yurt içinden davet edildi. Konuşmacılara sorular yöneltecek, konuyla ilgili makaleler yazmış, araştırmalar yapmış 20 akademisyen de konferansa katkıda bulunacak. Konferans çalışmalarını yürüten Prof. Dr. Saray, Ermeni propagandalarının önüne geçmek için çeşitli dilleri bilen 40-50 kişilik bir bilim adamları ekibi kurulmasını, arşivlerimizde ve Ermenileri kışkırtan ölkelerin arşivlerinde geniş çaplı çalışma yapılmasını, bunların yabancı dillerde yayınlanmasını önerdi.. (Gürhan Saygı, 11 Mart 2001 Zaman)

Alamanya'da düzenlenen ve iki gün süren "Gazetecilik Ahlakı" adı altındaki sempozyumda sözde Ermeni soykırımını gündeme getiren Fransız politikbilimci Prof. Alfres Grosser'e, Hürriyet'in Başyazarı Oktay Ekşi tokat gibi bir cevap verdi.

Oktay Ekşi'den, Fransız Profesöre Soykırım Dersi

Almanya'nın başkenti Berlin'de düzenlenen bir sempozyumda söz alan Prof. Grosser, konuşmasının bir

bölümünde Yahudi katliamı ile sözde Ermeni katliamını kıyaslayan ve katliamın kurbanı Yahudilere olduğu gibi Ermenilere de tazminat ödenmesi gerektiği görüşünü savunduca, Ekşi sert tepki gösterdi. Hamburg'daki Alman şark Enstitüsü ile haftalık "Die Zeit" gazetesi bünyesindeki "Zeit Vakfı" tarafından ortaklaşa düzenlenen ve Alman Cumhurbaşkanı Köşkü Bellevue'de yapılan sempozyuma Dünya Basın Konseyleri Birliği (WAPC) Başkan Yardımcısı ve Türkiye Basın Konseyi Başkanı sıfatıyla katılan Ekşi, Naziler tarafından bilinçli bir şekilde girişilen Yahudi katliamı ile sözde Ermeni katliamı arasında paralellik kurmanın anlamsız olduğunu söyledi.

Oktay Ekşi, Türk olmayan tarihçilerin bile sözde Ermeni soykırımını iddialarının gerçeği yansıtmadığını yazdıklarını örnekleriyle hatırlatırken, Cezayir ve Madagaskar'da katliamda bulunan Fransızlar'ın bunları görmezlikten gelip, Türkler'den sözde Ermeni soykırımını hesabı sormasının dürüst bir davranış olmayacağını görüşünü vurguladı. (31.03.2001, Hürriyet)

DİD, McCarthy, Mango

1997 yılında bağımsız bir sivil toplum örgütü olarak kurulan "Demokratik İlkeler Derneği" (DİD) yerinde bir kararlar, "Türk-Ermeni İlişkileri" konusunda düzenlediği konferansa konuşmacı olarak Ermenilerin sözde soykırım iddiasına karşı, yayınları ve beyanları ile, yıllardan beri arşı çıkan Ortadoğu tarihi uzmanı ve ABD'nin Louisville Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Justin McCarthy ile araştırmacı yazar, BBC'nin eski Güney Avrupa Müdürü ve Türkiye üzerinde birçok eserleri bulunan Dr. Andrew Mango'yu davet etti. Akademisyen, diplomat, asker, medya mensubu ve iş adamlarından ve dernek yönetici mensuplarından oluşan "seçkin" bir topluluk önünde konuşan Prof. McCarthy özetle şunları söyledi:

"Türklerin ve Ermenilerin tarihi ötedenberi politikacılar tarafından saptırılmış ve "Üretilen belgeler" gerçek olarak kabul edilmiş, dini ve milli önyargılar galip gelmiştir. Gerçeği arayan tarihçiler ise "soykırımı inkarcıları" olarak suçlamakta, politikacılar, tarihi, gerçekte yaşanmış olaylara göre değil, siyasi karar ve yasalarla yazmaktadırlar. Ermenilerle Türkleri karşı karşıya getiren olaylar aslında 1915'te değil, 18. yüzyılda başlamıştır. Görülebildiği kadarıyla da Osmanlı Hükümeti tarafından Ermenilerin öldürülmesi için verilmiş bir emir de yoktur. Eğer savaş, bir "Karşılıklı Soykırım" olarak değerlendirilmiyorsa, ortada bir soykırım da yoktur."

Yıllardan beri "Ermeni soykırımı yalanı"na cesaretle ve inanarak karşı çıkan Prof. McCarthy'ye ve toplantıya katılanların gösterdiği sevgi görülmeye değerdi. McCharty'yi dinlerken, dışarda bulunduğu zaman Ermeni propaganda yayınlarını okuyarak, "Ermeni Sorunu"nu öğrendiğini zanneden ve bugün seçkin bir vakıf üniversitemizde hocalık yapan tarih profesörünün de bu toplantıda bulunmasını çok isterdim.

BBC'nin Türkçe yayınlarının ve daha sonra BBC'nin Güney Avrupa yayınlarının başında bulunduğu zaman, özellikle TRT'nin kuruluş yıllarında TRT'ye desteklerini esirgemeyen en az 40 yıllık dostum Dr. Mango ise, 15 Mart 2001 günü DİD toplantısında özetle şöyle konuştu:

"Malazgirt Savaşı'ndan sonra Ermeniler Türklerin idaresine girmişler ve sekiz yüzyıl süresince Türkler ile Ermeniler arasında barışçıl ilişkiler sürmüştü, Osmanlı İmparatorluğunun en zengin topluluğu olan Ermeniler sadece ticari ve mesleki alanlarda değil, kamu hizmetlerinde de yüksek mevkilerde hizmet vermişlerdir. Fakat Ermeni Milliyetçiliği, Osmanlı'nın 1878'de Ruslara yenik düşmesini takiben, Türk nüfus çoğunluğunun olduğu bir bölgede Ermeni devleti kurmayı amaçlamış Birinci Dünya Savaşında da Rus Çarlığı'nın oyununa gelerek zor duruma girmelerine rağmen Azeri Türklerin yaşadığı bölgede milli devletlerini kurmayı başarmışlardır.

Atatürk'ün biyografisini yazan bir araştırmacı olarak, Milli Türk Devleti kurulurken, barışın hedef alındığını, Türkiye Cumhuriyeti'nin 77 yıllık yaşamı boyunca bu hedefe bağlı kaldığını biliyorum. Atatürk'ün inancına göre 1923 Lozan Andlaşması asırlardan kalan hesapları kapatmıştı. Bu hesapların, hiçbir zaman ve özellikle politikacılar tarafından yeniden açılmaması lazımdı. Oysa Ermeni milliyetçileri ve onların yandaşları politikacılar bunun tam tersini yapmaktadır. Ermeni milleti kimliğini geçmişin ıstırap ve intikam duyguları üzerinde bina etmeyi arzulamakta, komşuları Azerbaycan aleyhine yayılmacılık yaparak, Kafkaslarda daha büyük bir Ermenistan kurmak gibi tehlikeli bir girişimde bulunmaktadır. Oysa Türklerin, dost bir Ermenistan'dan fazla, Ermenilerin dost bir Türkiye'ye ihtiyacı vardır."

DİD yöneticilerini, yaptıkları mükemmel organizasyondan dolayı kutluyorum. (prof. Dr. İsmet Giritli, 30.03.2001Türkiye)

Hakikat Herkesçe Bilinecek

Türkiye ve Ermeniler konusunda yaptığı araştırmalar ve yazdığı kitaplarla tanınan Amerikalı tarihçi Prof. Dr. Justin McCarthy Türkiye'nin Ermeni soykırımı yapmadığı konusundaki haklılığının, eninde sonunda tüm dünya tarafından anlaşılacağını, ama bunun zaman alacağını düşündüğünü söyledi.

Demokratik İlkeler Derneği (DİD) tarafından davet edilen Prof. Dr. Justin McCarthy ve İngiliz Araştırmacı Gazeteci Yazar andrej mango 'Türk Ermeni İlişkilerinin Dünü, Bugünü, Yarını' konulu bir konferans için Türkiye'ye geldi. İngiliz Gazeteci Mango Ermeni diasporasının 'Ölü Ermenilerden bahsederek diri Azerileri unutturmayı amaçladığını' söyledi. The Marmara Oteli'nde dün düzenlenen konferans öncesi yapılan basın toplantısında soruları cevaplayan konuklardan Prof. McCarthy, Türkiye'nin tarihi konular üzerine

yoğunlaşacak bir kurum oluşturması gerektiğini belirterek, bunun politik nedenlerle değil, kendi tarihi gerçeklerimizi bilmek açısından yapılması gerektiğini söyledi. McCarthy şöyle konuştu:

'Bazı zorluklar, Fransız Parlamentosu'nda olduğu gibi yenilgiler olacak. Dünyada halen bu yalanlara inanan insanlar var. Çünkü gerçeği duymadılar. Bilmelisiniz ki bu çok uzun bir çaba olacak. Ama karşılığını bulacak bir çaba. Çünkü tarihi bir gerçek var. O da Türklerin asla bir soykırım yapmadığıdır. Ben inanıyorum ki bu sonunda herkesçe bilinecek, ama biraz vakit alacak.' (16 Mart 2001, Hürriyet)

Ermeni Olayının İç Yüzü

Tarih uzmanı Prof. Mc Carthy ile yazar Mango, Ermeni olayları ile ilgili her yorumlarında tehdit aldıklarını söyledi. Dün Amerikalı tarih uzmanı Prof. Justin mcCarthy ile İngiliz yazar Andrew Mango "Ermeni olaylarının dünü, bugünü, yarını" konulu bir konferans verdiler. demokratik İlkeler Derneği (DİD) Türkiye'nin yine siyasi ve ekonomik iç sorunlarla bouştığı şu günlerde, Avrupa ülkelerinin çoğunda ve Amerika'da gündemde olan Ermeni soykırım iddiaları sorununun unutulmaması açısından bu konferansı tam zamanında düzenlemişti.

Üstelik Ermeniler Türkiye hakkında tek söz söyleyen yabancılara inanılmaz bir baskıyı sürdürürken.

Nitekim andrej Mango nefis Türkçesi'yle yaptığı konuşmasına, 'Bu kadar iyi organize edilmiş, kine, nefrete dayalı kampanya azdır. Ermeni meselesinde tek cümle etsem ertesi gün en az on mektup gelir. 'Atatürk' kitabımı yazarken hemen 'Ermeni soykırımından bahsedecek misiniz?' diye soran telefon ve mektuplar aldım. Önceden korkutma stratejisini kullanıyor 'Arkadaş biz seni izliyoruz' diyorlar" sözleriyle başladı. ve özetle şunları söyledi.:

Korkutma Stratejisi

"1915'ten başlayarak 85 yıllık bir şartlandırma karşısındayız. Ben ve Prof. Mc Carthy gibi uzmanlar gerçeği biliyoruz ama bu gerçek ne yazık ki akademik çevrelerin dışına sızıyor. Türkiye'nin hemen hemen bütün parlamentolarla başı dertte. Bu aleyhte kampanyayı Ermeniler, Rumlar, Kürtler gibi Türkiye'nin ortak etnik düşmanları yürütüyor ve kapanmış dosyaları iki üç kuşak sonra bile tekrar açıyorlar. Türkiye'nin kendi tarihçilerini seferber ederek gerçekleri dünyaya duyurması gerekiyor."

Prof. Justin Mc Carthy ise daha çok Osmanlı arşivlerinin tümünün incelemeye açılmasının, aynı şekilde Rusya, Almanya ve İngiltere'den, özellikle Ermenistan'dan bunun istenmesinin ve Türkiye'nin bu arşivlerin uluslararası ve parlamentolar arası gruplar tarafından incelenmesini talep etmesinin önemi üzerinde durdu. Her iki bilim adamı da Ermeni soykırım iddialarını çürütme çalışmasının aceleyle gelmeyecek, süreklilik ve emek isteyen bir çaba gerektirdiğini sık sık vurguladılar. Konferanstan çıkan sonuç Türkiye'nin bu çok yönlü kampanyaya ancak iş dünyasından medyasına, tarihçisinden sivil toplum kuruluşlarına kadar tüm güçlerini birleştirerek ve organize olarak karşı koyabileceğiydi.

İçişlerimizde güç birleştirmeyi başaramıyoruz, bakalım Ermeniler konusunda başarabilecekmiyiz, en önemli sorunumuz bu!

Konferans sonrasında, Andrew Mango'nun "Soykırımı bazı ülkelerin kabul etmesinin maddi neticelerini büyütmemek lazım" sözü üzerine ona aynı fikirde olmadığını, bunun ırkçılık değil, düpedüz ülkeler arası siyasi bir olay şeklinde yürütüldüğünü, soykırımı kabul eden yabancı milletvekillerinin aynı zamanda Ermeni derneklerine üye olduklarını, başımızın parlamentolarla dertte olmasına ise o ülkelerde yaşayan Ermeniler'in ülke vatandaşı, Türkler'in ise

olmayışının neden olduğunu söyledim. Andrew Mango ve Justin McCarthy buna karşılık olarak soykırım iddialarının birçok ülkenin çıkarlarına dayandığını, örneğin Ermenistan için "Ölü Ermeniler'den bahsederek diri Azeriler'i unutturma amacı taşıdığını, böylece Azerbaycan'ın beşte birinin Ermenistan işgali altında oluşunun ve vatanlarından sürülen Azeriler'in unutturulmaya çalışıldığını" açıkladılar. (Ruhat Mengi, 16 Mart 2001 Sabah)

Fırat'tan Yükselen Sesler

Ermeni masalının anavatanı Fransa'nın "iğrenç" yüzü dün bir kez daha ortaya çıkarken, Fırat'tan yükselen sesler, vatanın bölünmez bütünlüğünü sergiledi.

Gerçekten de, Fırat üniversitesi'nin düzenlediği "Sömürgecilik Hareketlerinde Fransa'nın Yaşadıkları Katliamlar Sempozyumu"nda Ermenilerin, soykırımı uğramadığı bilimsel bir şekilde kanıtlandı.

Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Fevzi Bingöl açılış konuşmasında, Fransa'nın sömürgecilik ruhunu dile getirirken; "Dünya insanlık tarihine bir katkıda bulunmak gayesiyle bu tür yayılmacılık hareketlerinin önde gelen devletlerinden biri olan Fransa'nın yayılma sahalarında, savaş hali durumunun dışında, masum insanların katli, coğrafyanın ve yerleşim birimlerinin tahribi, sosyal düzenin bir daha kolay yapılmayacak derecede bozulmasına yönelik faaliyetleri ile ilgili düzenlediğimiz sempozyum ilk olmayacaktır" derken, artık üniversitelerimizin duyarlılığını da dile getirdi.

Fırat Üniversitesi'nde düzenlenen sempozyumda ele alınan konuların ve karar metninin üç dile çevrilerek yayınlanacağını öğrenmek yüreklere su serpiyor. şimdi, diyelim ki, yayınlanacak kitapların dünyanın dört bir yöresine gönderme işlevini bir kuruluşumuz üstlensin.

Elazığ çapında büyük yatırımlara imza atan Mis Holding'in katkıda bulunduğu sempozyumun en ilgi çekici yanı,

Fransız mezaliminin, belki de ilk defa gözler önüne serilmesi ve dünyaya yönelik bir propaganda faaliyetinin başlatılması gösterilebilir.

Elazığ Valisi Osman Aydın'ın da sempozyuma yakın ilg gösterip, konuşma yapması ve uyarılarda bulunması, diğ valiler için bir örnek teşkil etmeli.

Fırat üniversitesi'nin bu asil ve milli girişiminin diğ öğretim kurumlarına da aksetmesini bekliyoruz.

En azından İstanbul Üniversitesi'nin uluslararası çapt ia bir sempozyum hazırlaması yerinde olmaz mı?

Daha önce de belirtmiştik;

Lütfen; Ermeilerin dünya çapındaki bu yalan-dolan eylemlerine misillemeye girişelim...

Her ne kadar Dışişleri Bakanlığı'nın katı kuralları engel oluyorsa da, eninde sonunda TBMM'nin başta Fransa olmak üzere, Ermenilere arka çıkan bütün ülkelere, elden gelen her türlü misilleme mutlaka yapılmalı. Bakın, biz krizle uğraşırken, ABD yine, Ermenilerin oyununa alet oldu.

24 Nisan'a kadar, bakalım daha eler olacak? Bu arada, biz özeleştiride bulunarak, Türk medyasını da göreve davet etme mecburiyetini duyduk.

Elazığ'da başlatılan girişimin halktan halka önce yurt içine sonra da dışına yayılması uğruna, herkes elinden geleni esirgememeli.

Prof. Dr. Ercüment Kuran, Prof. Dr. İsmail Erçelik, Doç. Dr. Nursen Mazıcı, Prof. Dr. Yaşar Akbıyık, Doç. Dr. Bilge Yavuz gibi değerli ilim adamlarının sunduğu bütün tebliğleri, satır satır kamuoyuna sunmanın ne kadar büyük görev olacağı takdir edilmeli.

Öte yandan, Fırat Ünivetsitesi elemanlarının tümünü, özellikle sempozyum sekreteri Doç. Dr. Orhan Kılıç'ı candan kutluyoruz. Aslında üniversitesinin bütün kadrosunun, sempozyum için nasıl gayret gösterdikleri görülecek cinsten. İlk konuşmacı politika sosyoloğ Gürbüz Ev-

sen'in dediği gibi, "Fransa'yı anlamak için, sömürgeciliği incelemek" gerekiyor.

Sonuç olarak, Fırat Üniversitesi'ndeki sempozyumda, Fransa'nın "insan hakları" maskesi yeniden yüzünden düşerken artık bu tür ilmi faaliyetlerin uluslararası platforma taşınmasının vazgeçilmez gereği ortaya çıkıyor. (Kenan Akın, Türkiye, 24 Mart 2001)

Amerika'da Türkiye Uyanışı

Amerika'nın en etkin kalemleri son günlerde adeta Türkiye için seferber olmuş durumdadır. Önce William Safire, ardından Stephen S. Rosenfeld ve Robert Kaplan. Hepsi de Türkiye'nin Amerika açısından önemini vurgulayan ve Başkan Bush'un vakit geçirmeden ekonomik kriz ile boğuşan Ankara'ya acil yardımda bulunmasını haykıran yazılar yazdılar.

Washington'u bilenler bu kalemlerin önemini de bilirler. Özellikle Safire gibi muhafazakar kanadının 'gurularından' olan birisinin -ki geçmişte Kürt meselesi konusunda yazdıklarından dolayı bizde düşman ilan edilmişti- bir çıkışta bulunmasının ABD başkentinin siyasi çevrelerinde dikkat çekeceğini de bilirler.

Gelişmeler yeni ABD yönetimin Türkiye ile var olan stratejik ilişkiyi -bazı cenahların beklentilerinin aksine- bozmak bir yana dursun, daha da derinleştirmenin yollarını arayacağını gösteriyor. Bu kanaatimi güçlendiren başka gelişmeler de var.

Örneğin, ABD'den ve İsrail'den son dönemde ziyarete gelen ve o ülkelerdeki yeni yönetimlere bağlı olan kişilerin 'üçgen (trinagle) ülkelerinden' söz etmeleri. Bununla tabii ABD-Türkiye-İsrail üçgeninden söz ediyorlar. İşin içine İsrail girdi mi Amerika nezdinde 'stratejik önem' ibaresinin nasıl arttığını bilmeyen yoktur.

Bize bildirilen bir diğer gelişme de, yeni yönetime yakın etkin çevrelerin, Ermeni propagandistlerinin Tür-

kiye'yi alabildiğince hırpalama politikalarına özel görüşmelerinde artık ciddi tepki göstermeye başladıkları yönünde. Bana söylenen, 'ulusal çıkarlarımızı bir cemaatin kuruntularına mı teslim edeceğiz' düşüncesinin, 'azımsanmayacak önemdeki kişilerde' hakim olmaya başladığı yönündedir.

Bu arada Ermeniler'in yoğun olarak yaşadıkları Kaliforniya'nın Glendale kasabasında yayınlanan gazeteleri takip edebilenler, yerel Amerikalılar'ın Ermeniler'e karşı artan bir antipati duymaya başladıklarını da görürler. Takip edebildiğim kadarıyla bu Amerikalıları özellikle üç şey çok kızdırmış.

Birincisi sözde Ermeni soykırımı gününde Amerika Bayrağı'nı yarıya indirmeleridir ki bunu yaparken Amerikalılar'ın ne kadar milliyetçi olabileceklerini unutmuslar. İkincisi, 'Biz Ermeniler gelmeden önce buraları çöldü' şeklindeki yerel gazetelere verilen demeçler. Bir Amerikalı yanıt olarak yazdığı mektubunda, 'Asıl siz geldikten sonra burası çöl oldu' demiş ve artan kızgınlığı net biçimde ortaya koymuş. Üçüncüsü ise yerel Ermeniler'in Zenciler'e ve 'Hispanikler'e karşı sergiledikleri ırkçı tavırlar.

Ancak tüm bunlar Ermeni soykırımı iddialarının eyaletler düzeyinde, yani yerel ölçekte artmayacağı anlamına gelmiyor. Amerika'daki soydışlarımızı ne kadar zorda bırakırsa bıraksın bu durum yine de federal düzeyde alınacak kararların etkisini taşıyamaz. Türkiye için önemli olan da zaten federal düzeydir.

Washington'un böyle bir kritik anda türkiye'ye arka çıkmasının Türk-Avrupa ilişkileri açısından da önemi vardır. Şu anda bir 'ben merkezli sarhoşluk' yaşayan ve bu yüzden de Türkiye'yi mantıksızca hesaba katmadan bir ortak savunma doktrini oluşturmaya çalışan Avrupalılar en azından Ankara'nın farklı seçenekleri olduğunu da göreceklerdir. (Semih İdiz, Star, 2 Şubat 2001)

Birlikten Kuvvet Doğar

Amerika Birleşik devletleri'ndeki Türk toplumunu ve Türk-Amerikan derneklerini temsil eden iki üst kuruluş olan Washington merkezli Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi (ATAA) ve New York merkezli Türk Amerikan Dernekleri Federasyonu'nun(FTAA) başkan ve yöneticileri ile internet ortamında ulusal konularda küresel iletişim sağlayan bir medya örgütü olan TURKISH FORUM kuruluşunun başkan ve temsilcileri çeşitli konularda görüş alışverişinde bulunmak ve kuruluşlar arasındaki koordinasyon ve dayanışmayı daha da pekiştirmek üzere New Jersey eyaletinin Pleasantville şehrinde bir araya gelmiş ve gün sonunda alınan bir kararla aşağıdaki açıklamayı yapmışlardır:

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Türkler ve Türk-Amerikan toplumun kurduğu sivil toplum örgütleri anavatan Türkiye'ye gönülden bağlıdırlar. Türkiyemizin sıkıntıları ile üzüлüp, sevinçleri ile mutlu olan toplumumuz her zaman olduğu gibi bugün de anayurdumuzun refah ve huzuru için üzerine düşen her türlü görevi yerine getirmeye hazırdır.

Özellikle ekonomik bir darboğazdan geçtiği bugünlerde Türkiye Cumhuriyetine olan güvenimizi bildirerek anayurdun doğal kaynaklarının zenginliğini ve Türk insanının kararlılığını tüm dünyaya hatırlatmak isteriz. Türkiye bu darboğazdan mutlaka çok kısa bir zaman içerisinde çıkacaktır.

Bu bağlamda temsil etme onurunu taşıdığımız ABD'deki Türk toplumunun yani bizlerin arasından çıkmış ve başarıları ile toplumumuzun gurur kaynaklarından biri haline gelmiş olan ekonomi uzmanı Sayın Kemal Derviş'i üstlendiği onurlu ve yeni görevden dolayı tebrik ederken kendisine başarılar diliyor ve desteğimizin her zaman yanında olacağını duyurmak istiyoruz.

Anavatanımızın yaşadığı bu geçici sıkıntıları fırsat bilerek Türkiyemiz, ulusumuz ve toplumumuz aleyhindeki çalışmalarına hız katmaya hazırlanan gruplara da meydanın boş olmadığını, toplumumuzun güçlü ve kararlı bir yapıya sahip olduğunu hatırlatmak isteriz.

Kesinlikle bilinmelidir ki, toplumumuz hızla büyümüş ev ekonomi, sanat, ilim, siyaset ve kültürel alanlarda bu ülkenin sayılı şahsiyetlerini çıkarabilmiştir. Artık ABD'deki Türkiye'li üniversite öğrencileri, içerisinde bulunduğumuz ülkenin onuncu en kalabalık yabancı öğrenci grubunu oluşturmaktadır. Başarılı tanıtım çalışmaları neticesinde 2000 yılında Türkiye'yi rekor sayıda (520.000) Amerikalı turist ziyaret etmiş ve bu turistlerin sadece ülkeye giriş için ödedikleri vize harçlarından tanıtım için yapılan masrafın beş, altı katı bir gelir elde edilmiştir. ABD'deki Türk dernekleri bölgelerinde etkili kuruluşlar haline gelmiş, bir çok eyaletin senenin bir gününü Türk günü ilan etmesini sağlamışlardır. Başta Washington ve New York olmak üzere ülkenin dört bir yanında düzenlenen toplantılara ABD'nin en üst düzey sivil ve askeri yetkilileri ve iş dünyasının liderleri katılmakta, Türk Günü Yürüyüşü gibi etkinlikler 50 bin kişinin katılımı ile gerçekleşmektedir. Federal yasama mercilerinde aleyhimize yapılan tüm girişimler başarısızlıkla sonuçlanmış ve girişimlerin arkasındaki nefret tüccarları bozguna uğramışlardır.

Kısacası, Amerika'daki Türk toplumu güçlü, kararlı ve birbirlerine son derece bağlıdır. Bu birlik daha da artacaktır. Bu amaçlar bir kez daha bu ülkede yaşayan her Türk'ün az bir Türk derneğine üye olmaya çağırıyoruz. Ekonomik dayanışma ve eğitimin, toplumsal güçlenmenin en önemli basamakları olduğunu hatırlatarak toplum mensuplarımızın çocuklarını yaşadıkları şehrin en iyi okullarına göndermelerini rica ediyoruz. Türk iye ile iş yapan Amerikalı ticari kuruluşların bölgelerindeki Türk dernek-

lerine yardımcı olmaya çağırıyor ve alanlarındaki başarıları ile adlarını duyurarak toplumumuzun moralini arttıran tüm başarılı kardeşlerimizi tebrik ediyoruz. Toplantıya katılanlar:

Egemen Bağış, FTAA Başkanı

Orhan Kaymakçalan, ATAA Başkanı

Kaya Büyükataman, Turkish Forum Başkanı ve FTAA 2. Başkanı

Tolga Çubukçu, ATAA Eski Başkanı

Robert B. McKay, FTAA Başkan Yardımcısı

Güler Köknar, ATAA İcra Direktöre ve T.C. Yurtdışı Vatandaşlık Kurul ABD Delegatesi

Ayla Onart, Turkish Forum Yönetim Kurul Üyesi

Tamer Turan, FTAA Denetleyici ve Turkish Forum Danışma Kurulu Üyesi

Erol Yorulmazoğlu, Turkish Forum Danışma Kurulu Üyesi

Oya Bain, ATAA Başkan Yardımcısı

R. Onur Erim, FTAA Başkan Danışmanı ve T.C. Yurtdışı Vatandaşlık Kurulu Amerika Delegatesi

Nevzat Ayar (yazılı sunuş ile), FTAA Genel Sekreteri

Fransa'yı Protesto Ettik

Amerika'daki Türkler Fransız Parlamentosunun sözde Ermeni Soykırımını tasarısını kabul etmesini kınamak için Fransa'nın BM Büyükelçiliği önünde bir protesto mitingi düzenlediler.

Aralarında doktor, mühendis, öğrenci, işadamı ve ev kadını olmak üzere kalabalık bir Türk gurubu Manhattan'ın göbeğindeki büyükelçilik binası kaldırımalarında ellerinde Türk bayrakları ve Fransızları kınayan ifadeler bulunan pankartlarla vakur bir gösteri sergilediler.

Gelip geçen Amerikalıların ilgi ile izledikleri bazı pankartlarda Ermeni çetelerinin Doğu Anadolu'da Türk köy-

lerine yaptıkları baskınlarda öldürülen hamile kadın ve çocukların resimleri de görülüyordu.

(Kaynak: New York, 17 Mart 2001, www.nyist.com)

ABD'li Türklerin Büyük Başarısı

ABD'nin Virginia eyaletinde, sözde Ermeni soykırımının, ilkokul birinci sınıftan lise dönemine kadar okullarda ders olarak okutulma çabası, ABD'deki Türk-Amerikan toplumunun mücadelesiyle engellendi.

Virginia eyaleti eğitim komisyonunda görüşülen tasarıda, ilköğretim çağındaki çocuklara, sözde "Ermeni katliamına" ilişkin bir ders okutulması öngörülüyordu.

Ermeni lobisinin, "soykırım" yerine "katliam" kelimesini kullanarak, Türklerin engelleme çabalarını alt etme girişimine kanmayan Türk toplumu temsilcileri, Washington ve Maryland eyaletlerinden Virginia'ya giderek, son iki haftadır hemen hergün, saatlerce süren oturumları takip ettiler.

Beklenildiği üzere tasarıda, "soykırım" şeklinde değişiklik yapılırken, itirazları sonucunda Türk toplumu temsilcilerine de eğitim komisyonunda konuşma hakkı tanındı.

Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi İcra Direktörü Güler Köknar, eğitim komisyonunda, tasarının gerekliliği konusunda tartışma başlatmayı başardıklarını ve sonunda, 6'ya 1 oyla, bu tasarının reddedildiğini söyledi. (Türkiye, 26.03.2001)

Türk-Amerikan Dostluk Grubu kuruldu

ABD Kongresi'nin alt kanadını oluşturan Temsilciler Meclisi'nde, 17 Amerikan milletvekilinin katılımıyla, Ermeni ve Yunan lobilerinin uzun yıllardır Türkiye'ye karşı faaliyetlerine karşılık, 'Türk-Amerikan Dostluk Grubu kuruldu.

Dostluk grubu, Demokrat Parti Florida Milletvekili Rober Wexler, Cumhuriyetçi Parti Kentucky Milletvekili ED Whitfield ve Cumhuriyetçi Parti Texas Milletvekili Kay Granger'ın

ortak girişimiyle ve toplam 17 milletvekilinin katılımıyla kuruldu. Dostluk grubunda, sözde Ermeni soykırımını tasarısının geçen yıl Temsilciler Meclisi'nde ele alındığı sırada Türk tezine destek çıkan Musevi asıllı demokrat Parti California Milletvekili Tom Lantos ile Cumhuriyetçi Parti Indiana Milletvekili Dan Burton da bulunuyor.

Kongrede bir ülkenin dostluk grubunun olması, o ülkeye ilişkin politikaların şekillenmesinde önemli rol oynuyor. 17 milletvekilinden oluşan Türk-Amerikan Dostluk Grubu'nun, yeni milletvekillerinin katılımıyla güçlendirilmesi hedefleniyor. (19.04.2001 Türkiye)

VE... 24 NİSAN 2001

Ermeni diasporası her yıl 24 Nisan'ı, olmayan soykırımın yıldönümü olarak kabul etmekte, dünyaya da kabul ettirmeye çalışmaktadır. Dünyanın süper gücü ABD'nin başkanı G.W. Bush'a yaklaşık bir aydır yoğun baskı yapan ABD'deki Ermeniler, Bush'dan 24 Nisan konuşmasında "soykırım" kelimesini kullanmasını ısrarla istemektedir. Bu satırların yazıldığı 23 Nisan 2001 gecesi, edindiğimiz bilgiler, Bush'un konuşmasında "soykırım" sözcüğünü kullanmayacağı yönünde olmasına rağmen neticeyi biz de merak ediyoruz. Reagan'ın, Jimmy Carter'ın, Baba Bush'un, Bill Clinton'un düşmediği Ermeni tuzağına oğul Bush düşecek de, "Soykırım" kelimesini kullanacak mı? Hiç zannetmiyoruz. ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Robert Peorson'un UFO dediği Ermeni soykırımı yalanına Başkan Bush'un itibar etmesi düşünülemez. Her ne kadar Ermeni diasporası seçim öncesi Bush'tan söz aldığı iddia ediyor, ümit ve heyecanla sonucu bekliyorlarsa da her yıl olduğu gibi, bu yıl da hayal kırıklığına uğrayacaklardır. Zira yalandan medet umanın hayal kırıklığına uğraması mukadderdir.

24 Nisan'da Ne Oldu?

24 Nisan 1915 tarihi, Osmanlı İmparatorluğu'nun sınırları içerisinde serbestçe faaliyet gösteren Ermeni komite merkezlerinin kapatıldığı, Ermeni terörisbaşı ihtilalcilerin, devlet

aleyhine faaliyette bulunmak ve düşmanla işbirliği yaparak, vatana ihanet etmek suçundan tutuklandığı, Anadolu'nun daha o günlerde parçalanıp, paylaşılmaktan kurtarıldığı gündür.

Ermeni diasporasının her yıl 'katliam yıldönümü' diye andıkları ve dünyaya kabul ettirmeye çalıştıkları 24 Nisan 1915 tarihinde, Fransız ve İngiliz donanmaları Çanakkale Boğazı'nı zorlamakta, Osmanlı orduları Galiciya'dan Doğu Anadolu ve Irak'a kadar çeşitli cephelerde düşman kuvvetleriyle çarpışmakta, Ermeni hainleri ise içeride katliamlara, isyanlara devam ederek düşmanın işgalini kolaylaştırmaya çalışmaktadır.

Dünya Savaşı için seferberlik ilanının üzerinden dokuz ay geçmişti ve hükümet o gün, 14 valilikle 10 kaymakamlığa bir genelge göndererek, ülkenin çeşitli bölgelerinde isyanlar çıkartan, Rus ordusuna katılıp gönüllü alaylar oluşturan, Osmanlı ordusunu arkadan tehdit eden ve Osmanlı Devleti aleyhine her türlü faaliyetin içinde yer alan bütün Ermeni siyasi örgütlerinin dağıtılmasını istedi. Ancak bu ikazın bir yararı olmadı. Ermeni çeteleri develete karşı çıkararak işi daha da ileriye götürdüler. İsyân, ayaklanma, katliam ve casusluk faaliyetlerine devam ettiler.

Bunun üzerine 80 bine yakın Ermeni'nin yaşadığı İstanbul'da 215 Ermeni teröristbaşı tutuklandı. Yapılan bir soykırım olsa idi, sadece silahlı terörist elebaşılar mı tutuklanırdı? İstanbul'da geri kalan binlerce Ermeni'nin de tutuklanması gerekirdi. Elebaşılardan tutuklanması da Ermeni silahlı ayaklanmalarını durdurmaya yetmedi. Osmanlı Hükümeti'nin tutuklama kararının üzerinden bir ay geçmesine rağmen Ermeniler'in tavrında bir değişiklik görülmeyince, son çare olarak tehcire başvuruldu. Tutuklanan terörist elebaşılardan kritik noktalardan çıkarılarak, kontrol altında tutulabilecekleri yerlere götürülerek yerleştirildi. Yasa ile yapılan bir zorunlu sevk ve iskan işlemini soykırım olarak nitelendirmek, Os-

manlı devletine yapılmak istenen çirkin bir iftiradan başka nedir?

Osmanlı Hükümeti, sevk ve iskan uygulamasını o günün zor şartlarında bile bir yasaya dayandırdı ve 14 Mayıs 1915 tarihinde üç maddelik bir yasa çıkartıldı. 'Tehcir Kanunu' olarak anılan bu yasanın ikinci maddesinde 'Askerlere yönelik hareketleri, casusluk veya ihanet ettikleri tespit edilen köy ve kasaba sakinleri tek başlarına veya toplu halde başka mahallelere sevk ve iskan edileceklerdir' deniyordu.

Savaş halindeki Türk devletinin ihanet ve isyan bayrağı açan Ermenileri "yasa çıkararak" göçe tabi tutması en doğal hakkıdır. Ermeniler, tutarsız davranışları sebebiyle, Roma, Bizans, Part ve Moğol hakimiyeti dönemlerinde göçe zorlanmış, hatta işkenceye tabi tutulmuşlardır. 1071 Malazgirt zaferinden sonra Bizans zulmünden kaçan Ermeniler, Türklerle sığınmışlar ve o tarihten itibaren Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinde korunmuşlardır. 1915'te Türk ordusu vatanı müdafaa için dört cephede savaşırken, dahilde Ermeniler ihanet etmiş, 600 bin masum Türk'ü kahpece katletmişlerdir. Göçün temel sebebi işte bu ihanetleridir.

Sakin 'Soykırım' Deme George!

ABD'de Ermeni lobisinin, Başkan George Bush'a, sözde "Ermeni soykırımını" açıkça tanıtmaya çalışması girişimlerine karşı, ABD'deki Türkler de harekete geçti. Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi'nin (ATAA) Girişimiyle başlatılan kampanya çerçevesinde, Bush'a çağrıda bulunuluyor.

Ermenilerin, 'soykırımı anma günü' kabul ettikleri 24 Nisan tarihi yaklaşırken, ABD Başkanı olarak, Bush'un nasıl bir açıklama yapacağı merakla bekleniyor.

ABD'deki Türkler de, Bush'a gönderdikleri mektupla, Birinci Dünya Savaşı sonunda yaşanan olaylarda her iki tarafın da acılar çektiği ve bu olayların soykırım olarak adlandırılmasına imkan olmadığını ifade ettiler.

Bush'a gönderilen mektuplarda, sözde "Ermeni soykırımı" kampanyasının arkasında siyasi sebepler olduğunu vurgularken, ABD Başkanı'na adil davranması çağrısında bulunuldu ve Ermeni iddialarının tanınmasının Amerikan çıkarlarına hizmet etmeyeceği anlatıldı. (21.04.2001 Türkiye)

Bu kampanyaya, INAF, Turkish forum ve ermenisorunu.gen.tr internet sitelerinden elektronik posta yoluyla Türkiye'den ve dünyanın birçok yerindeki Türklerden yoğun katılım oldu.

Bush, 'Soykırım' Demedi!

Ermenistan ve Ermeni diasporasının altı aydır yaptığı yoğun propaganda ve baskılar boşa gitti. ABD Başkanı George W Bush, merakla beklenen açıklamasında 'soykırım' sözcüğünü kullanmadı. Başkan Bush, Birinci Dünya Savaşı sonrası Ermenilerin çektiği acıları anan açıklamasında 'katliam' kelimesini kullanmaktan bile kaçındı. Bush açıklamasında, "Bugün tarihin en Büyük trajedilerinden birinin anıldığı bir gün. Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarında yaklaşık 1.5 milyon Ermeni'nin zorla göç ettirildiği ve öldüğü tarih" ifadesini kullandı. Açıklamada, Ermenilerin öldürülmesinin, 20. yüzyılı kararttığını ve bugünü de gölgelediği belirtilirken, Bush, "Bugün ben de Ermeni asıllı Amerikalıların ve yurt dışındaki Ermeni toplumunun kaybettiği pek çok masum yaşamın yasını tutmasına katılıyorum" dedi.

Bush, bu trajedinin yasını tutarken, Ermeni kültürü, dini ve kimliğinin de kutlanmasını, bu yılın, Ermenistan'da Hıristiyanlığın kuruluşunun 1700'üncü yıldönümü olarak kutlanmasını istedi.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde ölmekten kurtulanların birçoğunun ABDyi tercih ettiğini belirten Bush, Ermeni kültürünün ABDyi zenginleştirdiğini kaydetti.

Başkan Bush, geçmişte kurban giden Ermenilerin anısını onurlandırmanın en iyi yolunun bugünkü Ermenistan'ın

güvenliği ve refah bir geleceğe ulaşmasına yardım olduğunu belirtti.

Bush açıklamasında, "ABD'nin, Ermenistan ve komşularını, Yukarı Karabağ sorununa kalıcı ve adil bir çözüm bulunması çabalarından ötürü gösterdiği destekle gurur duyuyorum. Umarım bu yıl Güney Kafkasaya bölgesinde Ermenistan ve bütün komşuları arasında barış ve uzlaşma göreceğiz" dedi.

ABD Başkanı, "Geçmiş hatırlamamıza ve çıkarılan derslerin daha iyi bir gelecek kurma arayışımızda rehberlik etmesine izin verin. Amerikan halkı adına bütün kalbimle bütün Ermenilere en iyi dileklerimi sunuyorum ve bu günü anıyorum" ifadesini kullandı.

ABD başkanları, geçmişte de 24 Nisan tarihinde yaptıkları açıklamalarda, 'soykırım' sözcüğünü kullanmaktan her defasında özenle kaçınmışlardı. (24 Nisan 2001 Türkiye)

Bush'un da selefleri gibi, açıklamasında 'soykırım' hatta 'katliam' kelimelerini kullanmaktan kaçınıp, Ermenilere adeta nasihat vererek, "Aklınızı başınıza alın, geçmişten ibret alın da şu sefil Ermenistan'ı kalkındırmaya, huzura kavuşturmaya bakın" demesi, kendiliğinden olmadı. Bush'a yoğun Ermeni baskısı yanında bir o kadar da Türk baskısı vardı. Bu konuda emeği geçen herkese müteşekkirimiz.

24 Nisan Provokasyonları

Fransa'nın sözde soykırım Yasasını resmen kabul etmesinden de cesaret alan Ermenistan ve Amerikadaki Ermeni diasporası, yaklaşık altı aydır sürdürdükleri yoğun propaganda bombardımanı sonucu, sözde soykırımı bütün Dünyaya kabul ettirip, ABD' Başkanı Bush'a da tescil ettirerek, 2001 yılını "Dünya Ermeni Soykırımı Yılı" ilan ettirme hayaline kapıldılar. Bu sebeple 24 Nisan sözde Ermeni soykırım günü öncesinde destek buldukları mahfillerde gösteri hazırlıklarına başladılar. Bunların başında ABD, Fransa,

Yunanistan, Lübnan, Güney Kıbrıs ve İran'daki Ermeniler geliyordu. ABD'deki Ermeni lobisinin en büyük umudu, Yeni Başkan George W Bush'a 'soykırım' dedirtmekti. Ermeni lobisi, başkanlık seçim kampanyası sırasında Bush'un söylediği, "Ermenilerin acıları gerektiği biçimde tanınacaktır" sözlerine dayanarak, bu yıl 24 Nisan'da Bush'un sözde soykırımı tanıması için baskı yapıyordu.

Bu arada ABD'nin Minnesota eyaleti Valisi eski pankreas güreşçisi Jesse Ventura, Saint Paul Belediye Başkanı Norm Coleman ve Minneapolis Belediye Başkanı Sharon Sayles Belton, 24 Nisan'ı Ermeni soykırımını anma günü ilan ettiler. 24 Nisan'da Minnesota'da, Ermenistan'ın Washington Büyükelçisi Arman Kirakosyan'ın da katılımıyla bir anma töreni düzenlenmesi kararlaştırıldı.

ABD'deki Ermeni nüfusunun büyük bölümünün bulunduğu California eyaletindeki Glendale kenti Belediye Başkanı Gus Gomez, 24 Nisan'da sözde Ermeni soykırımını anmak için kentte Amerikan bayraklarının yarıya indirilmesini onayladı.

California'da yayınlanan California Courier'in yazarı ve Ermeni lobisinin önde gelen temsilcilerinden Harut Sasunyan, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Başbakan Bülent Ecevit ve Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in faks numaralarını yayımlayarak, bütün Ermenilerin 'soykırım' mesajı göndermesini istedi. (20 Nisan 2001 Hürriyet)

Kin Kustular

Sözde soykırım iddiaları ile ortaya çıkan Ermeniler, yalanlarını dünya kamuoyuna duyurmak için gösteriler düzenlediler. İran, Yunanistan, Hollanda, Fransa, ABD, Belçika ve Rusya gibi Ermenilerin yoğun olarak yaşadığı ülkelerde yapılan gösterilerde, Türkiye'ye kin kusuldu.

Fransa'nın başkenti Paris'te bir grup Ermeni sözde soykırımı anma günü için gösteri düzenledi. Ermeniler, Champs-

Elysee'deki Meçhul Asker anıtına çelenk bıraktıktan sonra Türk Büyükelçiliği'nin bulunduğu bölgeye doğru yürüyüşe geçti. Fransız polisinin Türk Büyükelçiliği çevresinde çok geniş güvenlik önlemleri aldığı ve göstericilerin Büyükelçiliğe yaklaşmasına izin vermediği görüldü.

Belçika'da ise, Türklerin Birinci Dünya savaşı'nda Ermenileri soykırımı tabi tuttuğunu ileri süren Ermeni göstericiler, sözde soykırımın Türkler tarafından da kabul edilmesi gerektiğini belirttiler. 24 Nisan sözde soykırım günü sebebiyle Avrupa konseyi önünde Türkiye karşıtı gösteri yapan yaklaşık 50 Belçikalı Ermeni, Türkiye aleyhine sloganlar atarak, sözde soykırımın Avrupalı ülkeler tarafından tanınmasını istedi.

Rusya'nın başkenti Moskova'da Türk Büyükelçiliği önünde de, az sayıda Ermeni'den oluşan bir grup, sözde soykırımı anma bahanesiyle gösteri yaptı.

Hollanda'nın Assen kentinde ise, sözde Ermeni soykırımı adına Boskam mezarlığında anıt dikildi. Anıtta soykırım ifadesi bulunmuyor.

Avrupa Konseyi Parlamenterler meclisi'nde de (AKPM) üyesi bir grup parlamenter de, sözde Ermeni soykırımı ile ilgili bir bildiri yayınladı.

Londra'daki Türk Büyükelçiliği önünde de bir grup Ermeni, sözde soykırımı anma günü için gösteri düzenledi. Polis, ellerinde pankartlarla sözde soykırım ile ilgili sloganlar atan küçük grubun gösterisi nedeniyle Büyükelçilik önünde geniş güvenlik önlemleri aldı.

Sözde Ermeni soykırım günü dolayısıyla yaklaşık 350 Ermeni, Yunanistan'ın başkenti Atina'daki Sintagma Meydanı'nda toplanarak gösteri yaptı. Atina Meclis binasının bulunduğu meydanda toplanan Ermeni göstericiler, Türkiye aleyhinde sloganlar attı. Ermeni grup, başkent trafiğini felç ederek, Atina'daki Türkiye Büyükelçiliği'ne doğru yürüyüşe geçti. Türkiye Büyükelçiliğinin bulunduğu sokağa ulaşan ve

elçiliğin kapısına Ermeni bayrağı asmak isteyen göstericiler, Yunan polisinin engeli ile karşılaştı. Yaklaşık 50 kadar genç göstericinin, polis kordonunu aşarak, Büyükelçiliğe doğru koşma girişimi de bölgede geniş güvenlik tedbirleri alan Yunan polisi tarafından önlendi. Bunun üzerine Ermeni göstericiler Türk bayrağını yakarak, "Topraklarımızı geri istiyoruz", "Türkiye soykırımı tanısın" şeklinde sloganlar attı. Aralarında çok sayıda küçük çocuğun da bulunduğu göstericiler, Türk Büyükelçiliği önünde milli marşlarını okuduktan sonra olaysız dağıldı.

İran'ın başşehri Tahran'ın merkezindeki bir kilisenin önünde toplanan 10 bin civarında İranlı Ermeni, "Türkiye cinayet işliyor, Amerika himaye ediyor, faşist Türk devletine ölüm, şehit Ermeniler yolunuz devam ediyor". gibi sloganlar atarak Birleşmiş Milletler'in Tahran bürosuna doğru yürüdüler. İran Dini Lideri Ali Hamaney ve Cumhurbaşkanı Hatemi'nin resimlerini taşıyan Ermeni protestocular, İran'ın da Fransa gibi 24 Nisan'ı Ermeni soykırımı günü olarak kabul etmesini istediler. Ermenistan'ın Tahran Büyükelçisi, Ermeni Başpiskoposu Sebu Serkisyan'ın ve İranlı Ermeni milletvekili Leon Davıdyan'ın da katıldığı törende, ölenlerin anısına yapılan heykele çiçek bırakan Ermeniler, BM karagahı önünde bildiri okuduktan sonra dağıldı. (25 Nisan 2001 Türkiye)

Bu arada Fransa'nın, cezaevinde bulunan Orly katliamcısı Varujan Garbisyan'ı serbest bırakması dikkat çekti. Fransa'da yayımlanan Liberation gazetesi, Orly katliamı davasında ömür boyu hapis cezasına çarptırılan ASALA teröristinin serbest bırakılmasında Ermeni soykırımının tanınmasının rol oynamış olabileceğini yazdı. Garbisyan, 15 temmuz 1983'te Fransa'nın Orly havaalanındaki THY bürosu önünde meydana gelen ve 2'si türk 8 kişinin yaralanmasına yol açan patlamanın faili olarak, müebbet hapse mahkum edilmişti. (25 Nisan 2001)

24 Nisan ve Hüsrân...

ABD Başkanı George Bush'un 24 Nisan açıklamasında 'soykırım' sözcüğünü kullanmaması, ABD'deki Ermeni örgütlerinde derin hayal kırıklığı ve kızgınlık doğurdu.

Amerika Ermeni Ulusal Komitesi (ANCA), yayınladığı açıklamada, "Başkan Bush, Ermeni soykırımını tanıma yönündeki sözünü tutmadı. başkan, kaçamak ve örtülü edebi bir terminoloji kullanarak soykırımı gözardı etti" ifadeleri kullanıldı. Açıklamada, Bush'un sözlerinin Ermenilerin beklentilerini karşılamadığı belirtilirken, Başkan'a son dönemde mektup yazan 100 Ermeni lobisi mensubu temsilciler meclisi üyesinin de görüşlerinin dikkate alınmadığı kaydedildi. ANCA'nın açıklamasında, Bush'un sözlerinin, eski başkan Bill Clinton döneminde izlenen politikanın devam edeceği anlamına geldiğine, bu çerçevede Türkiye'nin politikalarına destek verileceğinin anlaşıldığına işaret edildi. ANCA, Bush'un açıklamasının. Yukarı karabağ görüşmelerindeki rolü dahil olmak üzere, "ABD'nin pek çok konuda güvenilirliğine zarar verdiğini savundu.

Bush'un 24 Nisan açıklamasında 'soykırım' kelimesini telaffuz etmesi için yoğun baskı uygulayan Amerika Ermeni Asamblesi de, yayınladığı açıklamada, Bush'un soykırım sözcüğünü kullanmamasının Büyük üzüntü ve hayal kırıklığına yol açtığını bildirdi. Ermeni Asamblesi Başkanı, Bush'un açıklamasını yeniden değerlendireceğini ve 'soykırımı' tanıyacağını umduğunu kaydetti. (26 Nisan 2001Türkiye)

Ermeniler bu üç aylık zaman periyodu içerisindeki yoğun çabaları ile, seslerini duyurmada önemli mesafe katetmekle birlikte umduklarını bulamamışlar ve yine hayal kırıklığına, hüsrana uğramışlardır. Ermenilerin bu dönemdeki çıkışlarında varmak istedikleri hedeflerden biri, ABD Başkanı Bush'a 'soykırım' dedirtmek idi; başaramadılar. BM'de 'soykırımın yasaklanması' konusu görüşülürken Ermeni soykırımının gündeme alınmasını, yoğun çaba sarfettikleri halde

başaramadılar. Ermeniler, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi (AKPM)'nden de Karabağ'da soykırım yapmakla suçlanarak, şok bir darbe yediler. Hedeflerinden biri de sözde soykırım tezini Türkiye'ye de kabul ettirmek idi. Türk milletinden, Türk medyasından, TBMM'den Ve Genelkurmay Başkanı Org. Hüseyin Kıvrıkoğlu'ndan gereken cevabı aldılar. Ermenileri hüsrana uğratan bu dört önemli gelişmeden ilkinin 'Bush, soykırım demedi" başlığı altında verdik. BM, AKPM ve Kıvrıkoğlu'nun sözleri ile ilgili açıklamalar ise şöyle:

BM, Ermeni'ye Yüz Vermedi

BM İnsan Hakları Komisyonu'nun 25 Nisan Çarşamba günü yapılacak oturumunda, BM'nin 'soykırımın yasaklanması ve cezalandırılmasına' ilişkin Sözleşmesi ile ilgili bir karar tasarısı oylanacak. Komisyonda söz konusu tasarı yüzünden Türk ve Ermeni delegasyonlar arasında sert tartışmalar olmuştu. Türkiye'nin Cenevre'deki BM Daimi Temsilcisi Büyükelçi Murat Sungar'ın yoğun çaba ve girişimiyle taslak kabul görmedi.

Oylanacak tasarıda, sözleşmenin önemine atıfda bulunularak, şu ana kadar sözleşmeyi onaylamayan ülkelerin de artık sözleşmeye taraf olmaları çağrısında bulunuluyor. Taslak metinde, BM Genel sekreterliği'nin ve BM sistemi içindeki kurumların, ellerindeki yetki çerçevesinde sözleşmenin tam ve kapsamlı uygulanması ve geniş bir alana yayılması için çalışmalarında bulunmaları isteniyor. (24.04.2001 Akşam)

25 Nisan 2001 Çarşamba CNN Türk gece haberlerinde, BM İnsan Hakları Komisyonu'nun toplanarak taslağı görüştüğünü, BM Ermeni delegasyonunun kendilerince Ermeni soykırımı gününün başlangıcı olarak kabul ettikleri 24 Nisan'ı tasarıya koydurmak için sarfettikleri yoğun çabanın sonuçsuz kaldığını duyurdu. Karar tasarısının BM

ana Sözleşmesi ile sınırlı genel ifadelerle kabul gördüğünü bildirdi. Avrupa Konseyi'nde de, Ermeni hezeyanı ters tepki verdi:

AKPM'den Ermenistan'a Soykırım Suçlaması

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi (AKPM) üyesi 29 parlamenter, "Ermenilerin Azerilere karşı soykırım yaptığının tanınmasını" isteyen bir deklarasyon hazırladılar. AKPM'deki girişime şu ana kadar, 12 Türk, 8 Azeri, 2 Arnavut, 2 İngiliz, 1 Lüksemburglu, 1 Polonyalı, 1 Bulgar, 1 Makedon, 1 de Norveçli parlamenter destek verdi.

"Ermeniler tarafından Azeri nüfusuna karşı düzenlenen soykırımın tanınması" başlıklı deklarasyonda, Ermenilerin "Büyük Ermenistan oluşturmak hedefiyle 1905-1907 yılları arasında Azerileri katletmek için plan yaptıkları" ve "Mart 1918'de Bakü, Semakha, Guba, Dağlık Karabağ, Zangezur, Nahçıvan, Lenkoran, ve Azerbaycan'ın diğer bölgelerinde Azeri nüfusa karşı etnik temizlik operasyonuna giriştikleri" belirtiliyor. (28 Nisan 2001 Türkiye)

Kıvrıkoğlu'nun Açıklaması

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, gazetecilerin Ermenistan'la ilişkiler konusunda sorduğu bir soruya, "Ermenistan bize dış tehdit olamaz. Ermenistan'ın yaptığı, diasporayı kullanarak tüm dünyayı Türkiye'nin aleyhine tavır koymaya zorlamak ve neticede genosidi (soykırımı) dünyaya kabul ettirmek. Bu Türkiye'nin kabul edebileceği birşey değil" şeklinde cevaplandırdı. (24.04.2001Türkiye)

Fransa'nın 30 Ocak 2001 tarihinde Ermeni soykırımını yalanını yasalaştırmasından, Ermenistan ve diasporanın büyük önem verdiği, 24 Nisan 2001 tarihi arasında geçen olayları ve gelişmeleri yansıtmaya çalıştığımız bu kitapta

vardığımız sonuçları ve çözüm tekliflerimizi de kısaca arz etmek istiyoruz. Bu üç aylık dönemde Ermenistan ve diasporanın elde ettiği en önemli gelişme Fransa'nın 'Sanşo Pansa Yasası' oldu. Bu yasanın Demokles'in kılıcı gibi, bir tehdit unsuru olarak Türk milletini huzursuz ettiği açıktır. Bu yasanın demokratik ve hukuki yollardan ortadan kaldırılması gerekmektedir. Çözüm tekliflerimize gelince; birbirinden değerli imzaların yazılarından yaptığımız seçmelerden oluşan bu kitapta, yer yer çözüm teklifleri de yapılmıştır. Bunlara ilaveten ve 'Beyin fırtınası' kabilinden biz de aklımıza gelenleri sıraladık.

Beyin Fırtınası

1-Türkiye'nin ileri gelen hukukçuları, anayasa profesörleri, 30 Ocak 2001'de yürürlüğe giren Fransız Sanşo Pansa Yasası'nın iptali ve yürürlükten kaldırılması için harekete geçmelidir. Bu yasa ile Fransa hiçbir ilmi delile dayanmadan, Türkiye'nin ve Türk milletinin ak alına kara leke sürmüştür. Bu kara lekeyi temizlemek öncelikle TBMM'ye ve hukukçularımıza düşer. Fransa, "Ermenilerin 1915'te uğradığı soykırımı tanır" yasasıyla tarihi bir hataya düşmüştür. Bu tarihi hataya dayanarak, olayı Fransa, uluslararası mahkemeler veya BM nezdinde lehimize çevirme imkanı vardır. Çünkü, 1915'te savaş şartları çerçevesinde cereyan eden olayların B-M'nin soykırım tarifi ile alakası yoktur. Tehcir de meşru bir devletin teröre ve bölücülüğe karşı aldığı yasal bir önlemdir. Şu halde Fransa'nın da bize 'soykırımcı' deme hakkı yoktur. Türkiye'nin bu meseleyi kökünden halletmesi için, bu Sanşo Pansa Yasası, fevkalade bir çıkış noktası olabilir. TBMM ve hukukçularımız vakit geçirmeden bu yasanın nasıl iptal ettirilebileceğini araştırmalı, üst mahkemelere dava açmalı veya Fransa'dan hukukçular, avukatlar tutarak, Fransa'nın üst mahkemelerine dava açmalıdır. Bunun bir yolu mutlaka vardır. O yolu bulur, yasayı iptal ettirmeyi başarırız, "soy-

kırım terranesi"nin arkası kökünden kesilecek, Türkiye'nin dünya kamuoyundaki itibarı yükselecektir.

2- Fransa'nın çıkardığı soykırım Yasasını hafife almak, gafletin en büyüğüdür. Aradan yıllar geçtikçe bu yasa önem kazanacak ve Türk milletinin başına bela olacaktır. Bu yasa'yı çıkararak iki yüzlü Fransız yöneticilerinin, "Yasa Türkiye Cumhuriyeti'ni hedef almamaktadır" sözlerine aldanarak, bu meseleyi savaştıkları, gelecek nesillerin başına en büyük belayı sardıklarının acaba farkındalar mı? Herkes bizim gibi gününbirlik hesap peşinde koşmuyor. Bundan belki 30, belki 50, belki 100 sene sonra Fransız- Ermeni ittifakı, "Dedelerimiz 30 Ocak 2001 tarihinde Fransa Meclisi'nde Türkler'in, Ermenilere soykırım yaptığını yasa ile karara bağladı. O zaman ki Türkiye yöneticileri biraz itiraz eder gibi oldular ama, sonra seslerini kestiler. Bu yasa geçerlidir. Şimdi topraklarımızı istiyoruz, tazminat istiyoruz" demez mi? Bu ve benzeri uyduruk yasaları iptal ettiremeyenler, gelecek kuşakların istikbaline ipotek koymaktadır. Fransa ve diğer ülke parlamentolarında Türkiye aleyhine alınan asılsız ve temelsiz kararları bugün iptal ettiremezsek, problem katmerleşerek kangren haline dönüşecektir.

Aynı çerçevede, dünya parlamentolarında Ermeni yalanlarını bir matah yerine koyarak karar, yönetmelik, tavsiye niteliğinde görüş bildiren meclis ve komisyonlardaki "soykırım iftiraları" da iptal ettirilmelidir. Bu Türk milleti için ekonomik krizden çok daha önemli, hayati bir meseledir. Türkiye'ye, bu yasalarla uzun vadeli bir komplonun altyapısı hazırlanmaktadır. Başta Fransız iftirası olmak üzere, aleyhimize alınan her türlü soykırım kararını muhakkak geri almalıyız.

3- Ermeni meselesi çıkışından bu yana siyasi mahiyettedir. Fransa'nın Yasası da ilmi, tarihi, hukuki değil, siyasi. Alınımıza sürülen bu siyasi makastlı soykırım kara lekesini silmek de siyasilere düşer. Şu halde TBMM, bir taraf-

tan hukukçularımızın uluslararası arenadaki faaliyetlerine destek verecek, diğer taraftan da mecliste bekleyen "Uluslararası Saptırmalara Karşı Kanun"u yasalaştıracak, bu konu ile ilgili yeni yasalar çıkaracak, dünya parlamentoları nezdinde alınan (olmayan) soykırım kararlarının iptaline çalışacaktır. Başlamak bitirmenin habercisidir

4- ABD'deki Ermenilerin bir sigorta şirketinden aldıkları veya alacakları tazminat, varisi oldukları kişilerin satın aldığı hayat sigortası poliçeleri karşılığıdır. Prensipleri arasında zaman aşımı kavramı olmayan bu şirket, bir asır da geçse, poliçe sahibinin varisi olduğunu hukuki olarak belgeleyene ödeme yapmaktadır. Bunun soykırımla ve bizimle ilgisi yoktur. Bundan poliçesi olan Türk de yararlanabilir.

5- Ermenilerce katliam yapıldığı bilinen bölgelerdeki vatandaşlarımız, Ermenilerce öldürülen yakınları için tazminat talebinde bulunmayı denediler, bu konudaki hukuki yolları araştırdılar mı? Aynı şekilde ASALA teröristlerince, yakınları yurt dışında şehid edileler de tazminat talebinde bulunamazlar mı? Bunların hukuki yolları araştırılmalı, hep savunma yapan konumundan çıkarak, hakkını arayan, hesap sorabilen insanlar olmalıyız. Biz hakkımızı aramaya tenezzül edip, tazminat davası açmıyoruz ama, hasımlarımız bu pasifliğimizden yararlanarak, yalan ve iftira ile üzerimize geliyorlar. Tazminat davalarında muhatabımız Ermenistan ve Fransa'dır. Geçmişte tazminat talep edecek bir muhatap yoktu fakat şimdi var. Ermenistan ve Fransa olayları sahiplenmiştir. O halde faturayı da ödemeliler. Hukukçularımız bu konuda da bizleri aydınlatmalıdır. Avukat Sedat Vural, Fransa'yı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne şikayet ederek, tazminat davasında bir ilki başlatmıştır. Bunun arakası getirilmelidir. Fransız 'soykırım Yasası' ile onurunun zedelendiğine inanan her Türk vatandaşı Avukat Sedat Vural'ı izlemelidir. Uluslararası arenada uğradığımız her türlü haksızlığın, hukuki platformlarda takipçisi olmalı ve hakkımızı alana kadar yılmadan mücadele etmeliyiz.

6- Ermenilerin veya herhangi bir milletin geçmişte ölenlerini anmasına kimsenin bir diyeceği olamaz. Ancak bu anmayı, Ermeniler de başka milletler gibi, sükunet ve vakarla yapmalıdır. Anma gününü kin, nefret ve iftira günü haline getirerek, Türk milletini yalan ve iftiralarla rencide etmemelidir. Kaldı ki asıl geçmişte "Katledilen Türkleri anma günü" ilan etmesi gereken biziz. Tarih boyunca katledilen ve soykırıma uğrayan şehitlerimizi yad etmek için biz de bir gün ihdas etmeli, ya da, 23 Nisan Milli Egemenlik ve Çocuk Bayramı'na, Türk şehitlerini anma kavramını da eklemeyi düşünmeliyiz. Böylece çocuklarımız atalarını yad etmiş, milli şuur kazanmış olurlar. 23 Nisan'ın uluslararası niteliği ve Ermenilerin 24 Nisan'ından bir gün önce olması onlara da yerinde bir cevap olur. Aklımıza geliveren bu teklif, ilgililerce değerlendirilmelidir.

Türk şehitlerini anma günü ve 23 Nisan'la ilgili düşüncelerimi kaleme aldığım sıralarda ABD'den gelen bir haber, dış dünyada bu uygulamanın tutacağını, Ermeni yalan ve iftiralarına etkili bir cevap teşkil edeceğini gösteriyordu:

ABD'li Validen Jest

Sözde 'Ermeni soykırımı' tasarılarına prim veren Amerikan eyaletlerinden sonra ABD'de ilk kez, Arkansas eyaleti, 24 Nisan tarihini Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda Türk ve Ermenilerin yaşadığı trajediyi anma günü, 23 Nisan'ı ise, eyalette "Türk kültürü ve çocuk bayramı günü" ilan etti. Arkansas Valisi Mike Huckabee, yayınladığı iki bildiriden birincisinde, 23 Nisan tarihinin önemini vurgulayarak, 23 Nisan'ı Arkansas Eyaleti'nde de çocuk bayramı ve Türk kültürünü anma günü ilan etti.

Arkansas'ta yaşayan Türk asıllı Amerikalıların eğitim, kültür ve ekonomik alanda gelişmeye katkılarını öven Vali Huckabee, yayınladığı ikinci bildiride ise, ABD'de ilk kez, Birinci Dünya Savaşı sonunda ölen Türkler anıldı. Bildiride,

'Birinci Dünya Savaşı sonrasında Osmanlı İmparatorluğu'nun farklı dini ve etnik kökenli milyonlarca vatandaşı, toplumlararası şiddet yüzünden öldü, göçe zorlandı, hastalandı ve aç kaldı' denildi. Huckabee, 24 Nisan 2001 tarihini, "Türk ve Ermeni trajedilerini anma günü" ilan ettiğini bildirdi. (29 Nisan 2001 Akşam) Arkansas valisinin takdire şayan bu görüş ve tutumunun bütün ABD ve Avrupa'yı kapsayacak şekilde genişletilmesi ve yaygınlaştırılması için çaba sarfedilmelidir.

7- Ermeniler ABD ve Avrupa'da dağıttıkları iftira broşürü ve yalan haritaları ile Dünya kamuoyunu aldatmaya çalışmaktadır. Ülkemize gelen yabancı turistlere bir çiçekle birlikte (gül, lale) o yerin tanıtım rehberi, krokisi bulunan İngilizce, Almanca, Fransızca bir broşür verilebilir. Bu broşürde "Ermeniler yalan söylüyor" başlığı altında gerçekler kısaca anlatılırsa büyük hizmet yapılmış, Türk tezi dünyaya kolaylıkla yayılmış olur. Bunu belediyeler, sivil toplum kuruluşları hatta oteller bile yapabilir. Otobüs ve uçaklarda, fuarlarda veya sizlerin aklına gelen dış dünyaya açık merkezlerde minik el broşürleri dev hizmete vesile olabilir. Ancak bunun mutlaka hoş karşılanmasını sağlayacak alternatif bir ikramla birlikte yapılması hoş olur.

8- Ermeni, Rum, Yunan mezalimi okullarımızda ilköğretimden başlayarak okutulmalıdır. Batı ülkelerinin Osmanlı İmparatorluğunu nasıl parçaladığı da ilköğretimden başlayarak çocuklarımızın anlayabileceği bir dil ile okutulmalıdır.

9- Ermeniler, düzmece soykırımı hikayelerini dünyaya sanat ve kültür etkinlikleri maskesi altında yaymış ve bu yolla birçok insanı yanıltarak aldatmayı başarmışlardır. Türk sanatçıları, ressamı, senaristleri, tiyatrocu ve şovmenleri de, Ermeni, Rum ve Fransız zulmünü konu alan etkinliklerle kendi milletine, devletine, vatanına hizmeti görev bilmelidir. Unutulmamalıdır ki, Türk milletinin derdine ortak olmayan,

onun ıstıraplarına tercüman olmayan sanatçılar bugün için ne kadar popüler olurlarsa olsunlar, unutulup gitmeye mahkumdurlar. Bu kıstas Aydın, yazar, politikacı, kısacası toplum vitrinindeki her meslekten insan için geçerlidir.

10- Basın konseyi Başkanı ve Hürriyet gazetesi Başyazarı Oktay Ekşi'nin, yazılarında ısrarla üzerinde durduğu gibi, üniversitelerimiz, tarihçi profesörlerimiz ve bu işle görevli kurumlar üzerlerine düşen vazifeyi yapmamışlardır. Yapılırsa da çalışmalarını Türk ve dünya kamuoyuna duyuramamışlardır. Fransa olayından sonra üniversitelerimizde bir kıpırdanma görülüyor ise de beklenenin çok altındadır. YÖK de buna dahildir. Atatürk Üniversitesi'nden, buldukları belgelerin YÖK'e göndermesini istediklerine dair bir haber yayınlanmış, 500 belge bulunarak YÖK'e gönderildiği duyurulmuştu. Ermeni katliamları ile ilgili belgeleri topluyor ama, YÖK'ten bu konuda hala bir ses yok.

Üniversitelerimizin tarih bölümlerinden, Ermeni meselesi konusunda Türk milletinin her bir ferdi bilgilendirinceye, dünya kamuoyunu aydınlatıncaya kadar yurt içinde ve yurt dışında aralıksız seminerler, konferanslar, sempozyumlar, paneller düzenlemesini; Türk ve dünya kamuoyuna yönelik, nitelikli fakat sade yayınlar yapmasını beklemek hakkımız değil mi?

11-Konumu ve bulunduğu yer her ne olursa olsun her Türk vatandaşı, Ermeni iddiaları konusunda ve işin hakikati hususunda bilgilendirilmeli, bilgilenmeli, bilgilendirmelidir. Herkes bu bilgileri yarımalı, bilenler bilmeyenlere anlatmalıdır. Bu konuda yazılmış kitapları yurt dışındaki yakınlarına göndermeli, internet imkanı olanlar ilgili sitelerle (ermenisorunu.gen.tr, INAF, Turkish Forum v.b.) bağlantı kurulmalıdır.

12- Hürriyet gazetesinin haberine göre, Hollanda'da bir tek Ermeni'nin belediyeye başvurusuyla anıt dikilmiştir. İbret alınmalıdır. Ermeni diasporası yurt dışında faaliyet göster-

diğinden, yurt dışında yaşayan Türklere büyük görevler düşmektedir. Yurt dışında yaşayan Türkler bilgilenmeye daha fazla ağırlık verip, doğruları her platformda yaymaya Ermeni yalanlarını geçersiz kılmaya çalışmalı, lobi faaliyetlerine katılarak, güçlü Türk birlikleri oluşmasına katkıda bulunmalıdır.

Yurt dışında yaşayan her Türk, Ermeni soykırımına uğrayan ataları için buldukları mahallere 'Şehit Türkler Anıtı' dikmek için elbirliği yapmalı ve ilgili merciler nezdinde girişimlerde bulunmalıdır. Madem ki Avrupa ve Amerika tarihte ezilen ve ölen insanlara bu kadar değer veriyor, bizim atalarımıza da saygı göstermeli anıtlarını dikmemize izin vermelidir. Bizim atalarımız Ermeni'ninkinden daha mı değerli? Ayrıca, hasımla mücadelede misliyle mukabele esastır. Anıtı anıt, gösteriye gösteri, yasaya yasa, lobiye lobi, sivil toplum örgütüne misli ile karşılına çıkmazsak, uluslararası hukuki zeminlerde hakkımızı aramazsak, bu yalancılardan maskesini nasıl düşüreceğiz?

Madem ki Avrupa ve Amerika'da işler böyle yürüyor, Türk gençleri lobi ve sivil toplum örgütleri yarışında olduğu gibi, yaşadıkları ülkenin yasalarının izin verdiği ölçüde anıt, gösteri ve yasa yarışında da yerlerini almalı, asıl soykırıma uğrayanların Türkler olduğu gerçeğini kabul ettirmeli, Ermenilerin foyasını meydana çıkarmalıdır. Bunun ilk başarılı örnekleri de alınmaya başlanmıştır.

BM'nin 25 Nisan 2001'deki oturumunda, Türk delegasyonunun yoğun çabaları sonucu Ermeni tezi reddedilmiştir. İkinci başarılı misilleme örneği de ABD'deki Türklere gelmiş, Türk lobisinin gayretleri neticesinde Bush'un 'soykırım' demesi önlenmiştir. Demek ki, delegasyona delegasyon, lobiye lobi, kampanyaya kampanya taktığı başarılı oluyor. Öyleyse Ermeni soykırımını yalanına karşı, Türklerin soykırıma uğradığı gerçeğini de gündeme getirmeliyiz. Bunda da başarı sağlarız. Misli ile mücadeleden kaçtığımız sürece kovalanırız.

13- Her Türk, bu tekliflerimizin dışında, kendi durum ve konumuna uygun faaliyetlerde bulunmalı, meseleye kayıtsız kalmamalıdır. Ancak, meselenin nihai çözümünün TBMM'nin göstereceği iradeye bağlı olduğu unutulmamalıdır. TBMM Dışişleri Komisyonu'ndan geçen yasa ve TBMM Başkanı Ömer İzgi'nin organize ettiği Sempozyum, meclisimizin meseleyi sahiplendiğini göstermektedir. Ancak asla yeterli değil. Demokrasi millet iradesi demek olduğuna göre, milletimiz bu konuda vekillerine gereken baskıyı yapmalı, Fransa-Ermenistan ve diaspora işbirliğiyle yürütülen soykırım gairesini nihai çözüme kadar aralıksız kovalamalı; şimdilik bu meselenin ateşi söndü diye uykuya bırakmamalıdır. Çünkü bu asılsız mesele kökten çözüme kavuşturulamadıkça, en zayıf anımızda yeniden ortaya çıkacaktır. Yaklaşık yüz senedir her beş-on yılda bir ortaya çıkmakta, belirli bir mesafe aldıktan sonra geri çekilmektedir. Her ortaya çıkışında da mutlaka mesafe katetmiş olmaktadır.

14- Hasıma silahı ile karşılık vermek en etkili yoldur. Madem ki Ermeni yalandan bir soykırım hikayesi uydurarak Fransa, ABD başta olmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerinden bu yalanın patentini almaya çalışıyor, biz asıl soykırımı uğrayan Türk milleti gerçek belgelerden yola çıkarak bunu neden yapmayalım? Tarih boyunca Türkler kadar ezilen, katledilen, soykırım kastıyla yok edilmeye çalışılan başka bir millet var mı. Yok ama bizde kibir var. Bizde tepeden bakma ve hakkını aramaya tenezzül etmeme huyu var.

Türkler gerçek belgelerin envanterini çıkararak soykırımı uğradığını pekala isbat edebilir. McCarthy'nin kitapları bile bunun için başlıbaşına bir dayanak noktasıdır. Biz de paçaları sıvayıp, soykırımı uğrayan ve dünyanın çeşitli bölgelerinde hala ezilen soydaşlarımızın hakkını uluslararası arenada aramalıyız. Soykırımı uğrayan Türkleri anma günü ihdas etmeliyiz. Ermenilerin yalan beyanları ile adattığı ve kendini tescil ettirdiği bütün parlamentolara biz de ulaşım, asıl Er-

meniler tarafından katledilen, Ermeniler tarafından yurdu gasbedilmek istenen biz Türkleriz; işte vesikalarımız demeliyiz. Ermeni bunu yalanla başarmışsa biz gerçekte başaramayacak mıyız? Ermeninin zekası ileri de bizimki geri mi?

Ermeni'nin dünya kamuoyunda Türkler aleyhine yaptığı büyük tahribat ancak misilleme ile önlenebilir. Ermeninin yok ettiği gerçek Türk imajı, ancak davayı kazanmakla geri gelebilir. Davayı kazanmak için de, onlar ne yapmışsa, aynısını yaparak karşılarna dikilmeli aynı yöntemlerle karşılık vermeliyiz. Gurur ve kibiri bırakıp, hukuki yollarla ve nezaketle hakkımızı aramalı, onlar ne yaptıysa aynısını yapmalıyız. Yasalar ve belgeler bizi haklı çıkarmaktadır. Yapılması gereken tek iş, elimizdeki imkanları harekete geçirmek ve harekete geçenlere destek olmaktır.

Son sözü her Türk'e örnek ve ibret olsun diye, müfteri Fransa'yı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne şikayet ederek tazminat talep eden ve yıllardır ihmal edilen tazminat talebi konusunda Türkiye'de bir çığır açan Avukat Sedat Vural'a bırakıyorum:

Son söz, Avukat Sedat Vural'ın

Fransa Parlamentosu tarafından kabul edilen, "Sözde Ermeni Soykırım Yasası'nın, uluslararası hukuka aykırı olduğu için yürürlüğünün durdurulması amacıyla Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) başvuruda bulunuldu. Başvuruda, kabul edilen yasadan ötürü Fransa'nın tazminat ödemesi de talep edildi.

Avukat Sedat Vural tarafından AİHM'ye yapılan başvuruda, Fransa tarafından kabul edilen "Sözde Ermeni Soykırım Yasası'nın ulusal bir yasa olarak kabul edilemez olduğu vurgulanarak, Fransa Parlamentosunun kendi anayasalarına göre böyle bir yasa çıkarmaya yetkisi bulunmadığı kaydedildi. Başvuruda, 1914 ve 1918 yılları arasında

1. Dünya Savaşı'nın yapıldığı, bunun sonucunda Osmanlı Devleti'nin yıkılarak Türkiye Cumhuriyeti devletinin kurulduğu hatırlatılarak, TBMM hükümetiyle Ermenistan arasında imzalanan Gümrü Antlaşmasında, TBMM hükümetiyle SSCB arasında imzalanan Kars Antlaşmasında, TBMM hükümetiyle Fransa arasında imzalanan Ankara Antlaşmasında ve TBMM hükümetiyle İtilaf devletleri İngiltere, Fransa, İtalya ve Yunanistan arasında imzalanan Lozan Antlaşmalarında Ermeni soykırımı ile ilgili bir hükmün yer almadığı belirtildi.

Gerek 1. Dünya Savaşı sonrası kurulan Milletler Cemiyeti, gerekse 2. Dünya Savaşı sonrasında kurulan BM'nin sözlü ve yazılı kararlarında sözde Ermeni soykırımının söz konusu olmadığına dikkat çekilen başvuruda, soykırım sözleşmelerine göre soykırımlardan devletlerin değil, kişilerin sorumlu olduğu kaydedildi. Türk halkının soykırım yaptığına ilişkin ne uluslararası mahkemelerde, ne savaş suçularının yargıldığı Nürnberg mahkemelerinde böyle bir kararın bulunmadığı vurgulanan başvuruda, Fransa parlamentosunda kabul edilen bu yasa ile, 90 yıl önceki olayın günümüzde halklar arası düşmanlık meydana getirdiği kaydedildi.

Yasa ile suçlananın sadece Anadolu'da yaşayan tüm Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının olduğu belirtilen başvuruda Avukat Vural, "Gerçek ve yaşanan sonuç, soykırım yaftasının şu an Anadolu'da yaşayan tüm Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarının boynuna asıldığıdır. Bu yasa ile boynuma soykırım yaftası asılan şu Anadolu'da yaşayan Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarından biri olarak dava ve taraf ehliyetim olduğu aşikardır." dedi.

Avukat Sedat Vural tarafından yapılan başvuruda, "Karşı taraf insanlığımı aşağılamıştır. Bunu tazmin etmekle yükümlüdür" denilerek, şunlar kaydedildi:

"Asıl olan bizlere karşı meydana getirilen geçmişin düşmanlıklarıyla değil, geleceğin kardeşliğinde yaşamalıyız. Bu özlüm, sadece kişisel bir arzuyu yansıtmamaktadır. Bu özlüm

gerek evrensel insanlık kültüründen, gerekse bu kültürle örtüşen bölgesel Anadolu kültüründen kaynaklanmaktadır. Dava ettiğim yasanın, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri korumaya dair Avrupa Sözleşmesinin 3,6,10 ve 17. maddelerine aykırı düzenlemeler içerdiğinin tespiti ve kaldırılması gerektiğinin vurgulanması. Yine aynı sözleşmenin 3,6,10 ve 17. maddelerinin hükümlerine aykırılığının belirlenmesi. Sözleşmeye aykırılıklarının ortadan kaldırılması, tarafıma maddi ve manevi doyum sağlanması. Dava ettiğim yasa açıkça, Uluslararası hukuka aykırıdır. Telafisi güç ve imkansız zararlarım durdurulmalıdır . (18 Mart 2001,Türkiye)

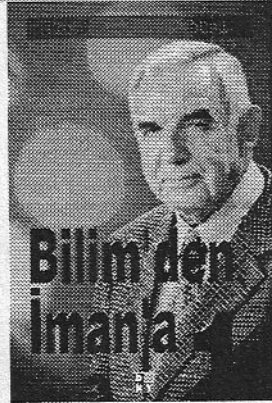

İnsanın Yaratılışı
Mucizesinden bahsedene,
hepimizin bilmeden yaşadığımız
bir maceranın öyküsüdür.

Bilim'den İman'a (1)

Prof. Dr. Cevat Babuna *İnsanın ve kainatın yaratılışı* ile ilgili yurt içinde ve dışında yüzlerce konferans veren, açık oturumlara katılan, Türkçe ve Batı dillerinde 300'ü aşkın makalesi yayınlanan uluslararası üne sahip değerli bilim adamı.

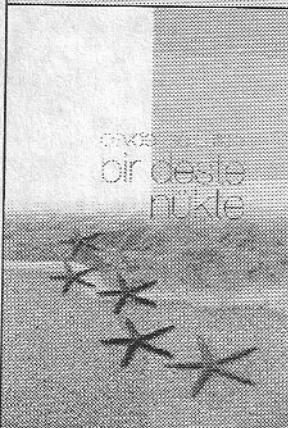
Prof. Dr. Cevat Babuna'nın Bilim'den İman'a eseri, insan ve kainatın yaratılışı konusunda şaşırtıcı, hayrete düşürücü, çarpıcı bilgiler vermektedir.

Herhalde yaşadığımız günlerin içinde zekâmızı ışıldatacak, yüreğimizi ısıtacak en güzel şey 'Bir Deste Nükte' dir.

BİR DESTE NÜKTE

Cevdet Söztutan

Fıkıyla nükteyi karıştırınız genelde, oysa fıkradan çok farklıdır o: Dilin inceliklerini ve o dilin kültürünü iyi bilmek gerekir nükte yapabilmek için; bazen taarruz, bazen müdafaa içindir; kimi zaman öfkeyi, kimi zaman iltifatı taşır kanatlarında. Bu zengin geleneğe ulaşabilmeniz için işte size 'Bir Deste Nükte'.

Türkiye'nin Avrupa tarihi perspektifinde dış siyasetinin trajik ama umut dolu koşusu...

İMPARATORLUK COĞRAFYASINDA DİPLOMASİ KOŞTURMAK

Rahim Er

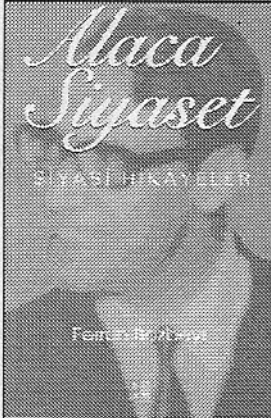
20. yüüylün son çeyreğinde 'global bir köy'e dönüşen dünyamızda dış siyaseti global vizyonlar çizgisine taşımak... İmparatorluk Coğrafyasındaki zihinsel ve kültürel mirasımız bu zor göreve yürüyen Türkiye için anahtar üzerinde bir kilit. Rahim Er, Ortadoğu, Türkistan, Çeçenistan, Balkanlar ve Kıbrıs'ta diplomasi koşturmakla bu kilitleri bir bir nasıl çevirebileceğimizi tartışıyor kitabında. Türkiye'nin Avrupa tarihi perspektifinde dış siyasetinin kimi zaman aksayan, kimi zaman rüzgarını arkasına almış, trajik ama umut dolu koşusu...

Bir dönemin TBMM
Başkanı (1965-1970)
Ferruh Bozbeyle'nin
kaleminden yakın
tarihimizin
panoraması...

ALACA SİYASET

Ferruh Bozbeyle

2. BASKI

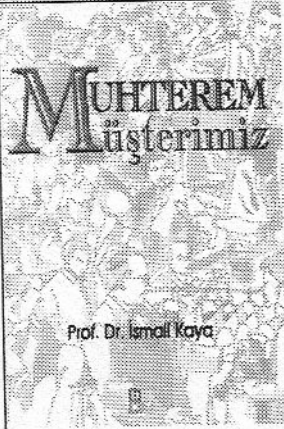
"Alaca Siyaset" yakın tarihimizin bir siyaset ustasının gözünden panoraması. 60'lı yılların 'özel hatıra defterleri'nden biri diyebileceğimiz "Alaca Siyaset", siyasetimizin aksayan yönlerini cesur ve sempatik bir dille anlatıyor. Birbir yaşadığı ibretlik olayları çoğu zaman bir hikaye tadıyla veren yazar, bizi Anadolu insanının yüreğine, tarihin sıcak saatlerine, Türkiye ve dünya coğrafyasına taşıyor. Siyasi hayatın zirvesine tırmanmış bir devlet adamından onlarca yılın tecrübesini saklayan, okuma zevkiyle dolu bir kitap.

Bilgiye zekâ üzerinden
künde attıran espri dolu
bir kitap.

MUHTEREM MÜŞTERİMİZ

Prof. Dr. İsmail Kaya

“Muhterem Müşterimiz” bir şeyler satan herkesin okuması gereken delişmen bir el kitabı (pazarlamacıların kulakları çınlasın!). Bir solukta biten yüzeysel başarı kitaplarından da değil hani-bunu hacminden anlıyoruz-. Prof. Dr. İsmail Kaya, bilgiye zekâ üzerinden künde attırarak espri dolu bir üslupla Türkiye gerçeğini yansıtan ilk pazarlama kitabını yazdı. ‘Hayat hayâl’ diyor yazarımız, kapağı çevirin ve ‘Gerçek Pazarlama’nın içine düşün!

Don Kişot'u bilirsiniz. Hani şu yel değirmenleri ile savaşan uçuk-kaçık adam!

İşte bu komik adamla, Ermeni Soykırımı Komedyası'nı sahneye koyanlar arasında büyük benzerlikler var. Çünkü bunlar da tıpkı Don Kişot gibi hâyâletle uğraşiyor, yel değirmeni ile savaşılıyorlar. Postmodern Don Kişot Jacques Chirac ile Paris şövalyeleri bir yasa çıkardı. Sonra bu yasaya kendileri de bir anlam veremedi. Bu hilkat garibesi yasa için Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Bernard Garcia "Birbuçuk satırlık grip yasa" dedi. ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson UFO benzetmesi yaptı. Ben de bu ucubeye "Sanşo Pansa Yasası" adını verdim...

Sefa Koyuncu Selçuk Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Aynı üniversitenin Eğitim Fakültesi'nden pedagojik formasyon aldı. Edebiyat öğretmenliği uygulamasını Konya

Cumhuriyet Lisesi'nde yaptı ancak gazeteciliği tercih etti. Ermenilerle ilgili araştırma dalında, şiir ve köşe yazısı dallarında başarı ödülleri var. Türkiye, Türkiye Pazar, Türkiye ve Dünyada Sabah gazeteleri ile ağırlıklı olarak Anadolu gazete ve dergilerindeki 20 yılı aşkın yazarlık hayatını, kültür ve sanatın başkentinde devam ettirmek gayesiyle, 2000 yılı sonlarında İstanbul'a yerleşti. Türkiye gazetesinde çalışıyor.

sefakoyuncu@hotmail.com

ISBN 975-8486-22-5

